उर्दू संग्रह

पुस्तक का नाम ...दृष्टि सन्ध्या........

लेखक ....

प्रकाशन वर्ष ...1909.........

आगत संख्या ...875.........

ستّی ہو لسّی تھل تھل موئی موئی میل ہنون لال نال کیتے — کارن عشق بلکی کیہان کرن کیہان عاشق کمر لوانگ جلال کیتے

چندر بدن کارن مہایار موئیا اگو جھڑک محبوب کال کیتے — روڑا موئیا جلالی دی وید کارن دل وچ جمال خیال کیتے

سوہنی بیت لائی سوہنی بیت گئی عزت بیگ جہے مہینوال کیتے — سورج چن تارے دن رات پیارے پریان دیو ارسال جہال کیتے

کارن مال لال پایال گئی نال مال دنیا مالا مال کیتے — رنگ کارنگ بوٹی پھل پھل میوے پانی نال نہال کیتے

خالق رازق کل مخلوق خاکی آبی بادی ناری پرتپال کیتے — پایا کسے نہ انت بے انت سائیں جو جو لایزال ہتعال کیتے

لا احصےٰ ثناءً علیک کہیا شاعر صفاں صفتوں گنگ لال کیتے — فضل شاہ گدا اتھین شاہ فضلوں قہروں شاہ گدا کنگال کیتے

دربیان نعت النبیﷺ سرور کائنات خلاصہ موجودات اعنی احمد مجتبیٰ محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم وشمہ ذکر معراج معلی آنحضرت مختصر

بعد نعت محمد عربی دی کھلی صلّ علےٰ سُنا پیارے — وصف ختم نبیان او تے ختم ہوئے جنہیں کرم ثنا خدا پیارے

تاں بی وصف کران آقا اپنے دی میں ہون فدی خاک پیارے — کیتا آپنے نور تھیں نور نبی رہیا وچ وحدت دریا پیارے

اوسی نور دے نور ظہور کارن کیتے رب کونین بنا پیارے — بعد کئی ہزار ہزار برسان نور قطب دے بوچ رکھا پیارے

الانسان سری رب کہیا جدوں صلب آدم گئی آ پیارے — خانے عبداللہ نبی جنم لیا پائے ارض و سما ضیا پیارے

چھٹے بلی تمام فرشتیاں نوں نت آئے لین دیدار لقا پیارے — ویکھ نور نبی نور ولو رہوئی پایا نور تھیں نور سوا پیارے

جنہیں عوض انعام فرشتیاں نوں دتا نور دہ چند دو ہا پیارے — گھر عبداللہ بالا چن چڑھیا چند چند ہو جان فدا پیارے

دہن بھاگ جاگی مائی امینہ دے جنہیں اپنے رسول خدا پیارے — بت لات منات جو ویکھ کعبے منہ دے بھار ہو ہوئے گر ٹرا پیارے

وہم کار دیکھ کار کفار پیاڑ گی کنگرے محل کسریٰ پیارے — پچھے بزرجمہر وزیر کولوں نوشیروان جا ماجرا پیارے

کھیا بزرجمہر نے ہوئی پیدا لکے وچہ ختم الانبیا پیارے — خورد سال یتیم مسکین ہوئے والدین ہوگئے قضا پیارے

دائی نام حلیما اندی گود وچ پالے او سنی شیر پیا پیارے — پہلا معجزہ ایہ پچھوں شیر پیتا اول کلمہ دین پڑھا پیارے

چاچا ابو طالب شفقت کرے بدری پھوپھی اودے مہر جتا پیارے — پھوپھی اٹھانی پیار مہر سیتی پالی لاڈ لی لاڈ لڈا پیارے

جو جو ہوئی جوان سلطان امت لگا نور بھر کرن کھنڈا پیارے — جدوں ہوئی جوان کمال سرور بلی سرور دو سرا پیارے

لائی مہر نبوت پشت اوپر اسم اعظم ... لکھ ... — طرفوں رب وحی نال ہون لگا لیا ورد نت سلام دعا پیارے

پیدا شان سبحان سبحان اللہ جنہیں ثنا ... — ... نال ربی دعوت دین کرکے ڈنکا دین دا پیارے

شرق غرب جنوب شمال تک کردتا کفر دا نام مٹا پیارے
تن پاک کسی ننگا ناہ ڈٹھا آہے کان حیا شرما پیارے
سایہ بدلید اسدا رہی نہ سرکار تے ہیپ تے گرم گرما پیارے
کھوہ عرب اندر آہا تلخ پانی مٹھی لبوں ہویا مٹھڑا پیارے
باعث جنگ کفار دی علی سندے ہوئی عصر نماز قضا پیارے
وقت گیا تھا وہ دی کھاد تینا مڑ دے پیتی وکھ کراء پیارے
شمس شہر اندر نال یمن ہویا مردہ امت شیث احیا پیارے
آکھے جے پیغمبر اسید اتون ہوکی دختر مجھ جوار پیارے
بولی قبر وچوں دختر نیک اختر مرحبا پیارے مرحبا پیارے
کی کی معجزے کران بیان بہور من بات معراج بتا پیارے
نیا لیا محمدؐ عربی نوں آکھین سد والی کبریا پیارے
جبرائیل سلام پیام لیکے آکھے آنت مشغل ہوا پیارے
آکھے تد عزیز غریز سندے چل ویکھو دیدار دکھیا پیارے
سنکے خبر لبند خورسند ہوئے مٹی طلوشتی تہیں ہند قبا پیارے
چوداں طبق اندر ہوئی رونما بالا چند نوں لیا جھڑا پیارے
جبرائیل نجیب نقیب شاہی اگے دوڑ ہویا پیشوا پیارے
ادس جا آئی جا پوشاک نوری وچ بنی پہنا بدلا پیارے
اوتھوں واگ اوٹھا براق سندے بنی طرف سما سدھا پیارے
وہم فہم خیال گمان نظروں گھوڑا تیز رفتار صفا پیارے
پہلے دوجی تیجی چوتھی پنجویں تے چھیویں ستویں گئی سما پیارے
نوری قندیلاں بتھ لٹکھے فلک افلاک اونی ملک ہا پیارے

قد نور نوری صرف نور آہا تا ہیں ہنین ہیں ہول پرچھا پیارے
کدی خالی سوالی نوں موڑیا نا سخی اہل عطا سخا پیارے
جنہاں کافراں معجزے طلب کیتے ویکھے تنہاں حسب المدعا پیارے
نال انگلی چن دو کھن کیتا آہی نبی جو کوہ حرا پیارے
سورج شکل آیا وقت عصر ہویا منگی دعا جاں بیٹھا او ہٹا پیارے
ونیا ہو زندہ کری وصف نبی منگی دعا جی لباں ہلا پیارے
اک اعرابی آیا پاس نبی رورو کو کد آکھت گھا پیارے
گئے قبر تے پاک رسول احمدؐ اوچی نال آواز بلا پیارے
کافر تور جنجو مسلمان ہویا سن یار خویشاں اقربا پیارے
اک رات برات دی بات سنو جبرائیل نے سنہ ندا پیارے
سیر ہفت سما کرا رب دی ویاں ذات نوں ذات بلا پیارے
خاص منت وچہ نبی شرف یاب ہوکی طرفوں رب سلام الاہ پیارے
چل ہفت افلاک دا ویکھ جلسہ اج رات براندی پا پیارے
نبی بسم اللہ مرحبا کھکے آہی وہا براقدی دا پیارے
بیا ملنے دا شوق چا نبی لئی واگ براق دی چا پیارے
پہلی منزل آن فان پہونچے نبی پاک مسجد اقصا پیارے
تن نوربن کل اسباب ونیا ادس جا اوتی چھوڑیا آ پیارے
شاہ شاہسوار سوار دا ہوا اڑول وچی نقیب دوڑا پیارے
اک آن اندر آسمان پہونتی جبرائیل ور بند کنشا پیارے
زنگار نگدی سر اسرار ڈٹھے نبی پاک نے جا سجا پیارے
ہشت در ہشت ہشت سندے رضوان دربان کھلا پیارے

پھول صل علیٰ دے گل ستے ہتھیں لی آیاں حوراں دا پیارے
تیرا چار پیارے تیرا چار پیارے سبھ گھڑی آہیوں ہنبرا پیارے
کشف الدجیٰ بجمالہ ہتھیں کیتا دور چاندھیرڑا پیارے
عرشوں کرسیوں لنگھ کے پہرے گذری ڈیہرے لامکان تے لایا پیارے
واں ہتنی نیڑے ہو بہیں آہے لکھ کروڑ ندا پیارے
رب العالمین پاک جمال ڈٹھا وچہ ذات وہی ذات سما پیارے
مازاغ البصر وما طغیٰ چشماں ہٹی نہ پھیر پھیرا پیارے
احمد الحبیبا التحیات اللہ احد والصلوات منا پیارے
گوشے ملے کماندے ملے گوشے معشوق عاشق مبتلا پیارے
جو جو بہت وہندی پیار پیاریاں وچ نقش اساں تیناں سمجھا پیارے
اوپر ہفت سمار دے عرش کرسی گھٹوا ایہہ نہ پہیرسی کار پیارے
وما ارسلنٰک الا رحمۃ للعالمین دا پیارے
تاہ حاکمی دو جہان دی اوپر امتاں حکم چلا پیارے
جیہناں امر وہی تیرا منیاں ناولیاں ورخیں تیناں ہنبرا پیارے
سو ہنوں الگہ گنہگاراں بخشدیاں ابد الیکے انتہا پیارے
تیرے دوار دربار پیکھار کہیڑ اغنیار دنیا گدا پیارے
ڈنکا وین بجا چو کوٹ نوبت شاہنشاہ شاہاں سدوا پیارے
برقعہ چاک کے جہات ذات بارے باری بنی پہنا جہیا پیارے
سر و پا خدا تہیں پار بنی نور و نور [illegible] پیارے
جو بن گئے رسول ہلا کند [illegible]
بنی علی زہرہ خبر تی بٹھ بیٹھے [illegible] حسن حسین [illegible]

ہس کہن جیو آہیاں بسم اللہ کارن سوہلی سوہلی گا پیارے
بلغ العلیٰ بکمالہ ہتھیں پہونتی فلک بر فلک علا پیارے
اول انتہا ہفت افلاک لنگہی پہونتی سدرۃ المنتہا پیارے
خالی ست جہان تھیں جا آہی نا سی زیر نہ زبر بالا پیارے
پردہ کاب قوسین اوٹھا کیتا نیڑے ہو رہی مشتقا پیارے
باہر صورتاں تھیں صورت ذات بے لی الا مثل ولا شبہا پیارے
احمد نال احد اک ذات ہوئی کرکے وچہ میم جدا پیارے
طیبات برکات سلام رحمت اوپر صالحین آل عبا پیارے
او وہر باجھہ زبان کلام آہی اید ہر ہو شدی گوش شنوا پیارے
نخفے لکھ ہزار ایہر اوہتی نخفے رکھ نے کجھ دسا پیارے
شاہد حال آیت السبیع لئے بھیجی تیر لیشیاں لولاک لما پیارے
واللیل زلفاں والشمس چہرہ رتبہ ولقد کرمنا پیارے
کہسیں امتی امتی حشر جتھے ابنیا نفسا نفسا پیارے
ایہہ پہیر بھی تنہا ندا ہو فنا سن یٰسین ونجوں بار کڈہا پیارے
کریں وہیاں پہاڑ ہو جان سونا تیری نظر کیتی کیمیا پیارے
یٰسین مزمل ہو رطٰہٰ تیرا نام ساڈی حسن بہا پیارے
شاہد انا فتحنا لک فتحا کئے فتح پائے تنہا پیارے
گویا ذات خدا ایدی ہے وچہ ہو رہی گہول کہلا پیارے
بنی پار انعام اکرام عزت گہر لول آئے نال چاء پیارے
او نویں گرم وچہاونان سوں حضرت راتیں تیرہ ١٣ سال ہا پیارے
جبرائیل ہائیل جا جا ہو یا کھیا پاک رسول نے لا پیارے

معراج حق ہر آپڑی آل اوتے جبرائیل ٹر کھی دو ہا پیارے
دو جا ہین مبارک آن وچ لی ایسے فرویون فرد دوا پیارے
عرش فرش تا اصل علے کھیا چار وطرف گیا نور چہار پیارے
ابابکر تے عمر عثمان علی چوہان پاک رسول فرما پیارے
ابابکر صدیق نے صدق کھیا عمر عدل عثمان حیا پیارے
ہنبی ہس کہیا ہو وین جیہکم ربی پردہ پوش لوں کریں عطا پیارے
بیعت دست کرکے مخفے راز دسی اوہو بیعت دست فقر آہا پیارے

بی فاطمہ بنت رسول تا ہین چکی ایہہ غلام پہا پیارے
پس پشت حضرت جبرائیل تا ہین خرقی نور دی ملٹھ بہار پیارے
اسھنیں بعد رسول خدا گئے مسجد کرن نماز ادا پیارے
جہ ایہہ خرقہ نور دی پاس تناں تا ہین وسوکی کی عمل کما پیارے
کھیا علی مردان پردہ پوش ہو کر مردان عیب صواب لگا پیارے
علی مرتضی نوں ٹر پکے بسم اللہ خرقہ نور رسول پہنا پیارے
فضلشاہ فقیر جد جد ہویا حصہ نور دا لیا ونڈا پیارے

در مدح چہار یار کبار رسول مقبول صلی اللہ علیہ و آلہ وسلم

چاری یار محمد عربی دے کران جان نثار ہر چار گوہر
عمرؓ تمام تمام کیتی تولے عدل عدلوں ہٹیا مار گوہر
علیؓ شاہ مردان ولی شیر یزدان کی راہ مولی خیبر گوہر
تخت دین متین محمدی دے چاری یار پائے پائیدار گوہر
ہیبت سراسرا یہہ چار جوہر ہوئی وچہ قرآن اظہار گوہر
رشتہ دار ہو دُر یتیم نبی عجب لڑی ہنی رشتہ دار گوہر
چار گوہر عنصر جوہر دا آہے گوہر وچہ ہوئی شہر مسمار گوہر

ابابکرؓ صدیق غریق ہوئے بحر نور احمد مختار گوہر
عثمانؓ غنی لٹوا ر دولت دنیا دین پایا آبدار گوہر
دارو دار صاحب اختیار ہوئے اوپر تخت نبی تاجدار گوہر
صدق عدل حیا سخا چاری چار یار اوتی الخنصار گوہر
شمس قمر غروب مغلوب ہوئے روشن چار ایہہ لیل و نہار گوہر
قیمت وا اسن دُرثنا ہوا چار ایہہ وچہ دین دی بنیا بازار گوہر
فضلشاہ مداح ہر چار یاران کری جان ای جان نثار گوہر

در مدح امامین الہمامین الشہیدین المظلومین حضرت امام حسنؓ حسینؓ نور العین و آل محمد رسول اللہ

حضرت حسن حسین امام اُمت نبی پاک رسول دی آل دونوین
نور نبی علی اک جا ہویا داہ داہ نور ہوئے اتصال دونوین
اک جام زہر دوجے تیغ قہروں ہوئے تیغ تقدیر دی ڈھال دونوین
ہتھوں شمر یزید پلید ہوئے مظلوم شہید حلال دونوین
دو دیا جیہہ اکجہ یعقوب کولوں ایسے ہوئے جدا سنجے حال دونوین

نور العین علیؓ ولی شاہ مردان بی بی فاطمہ دی پیارے لعل دونوین
ہوندی نال نہاں ہمعصیں فنا وچہ راہ خدا الکمال دونوین
روز حشر شفا امت ہوسن کر سن آسان عاجز آندے پہ نہال دونوین
ظلم مظلوماں دیکھ کنب گئی کرسی عرش ایزد متعال دونوین
سدہ ہر سرور داں جہاں جنت سبز لال نہال نہال دونوین

آبدار موتی بحر نور احمد وی راہ مولی سال سال وونوین
ہنسنی حلی تے حسن جمال وہاں ولی قطب تے قطب مثال وونوین
روشن اختر برج محمد دی بھلے بھاگ والی فرخ فال وونوین
کہیا ہنی پیارے صرف ہنین میرے پیارے ہین ایہہ جل جلال وونوین
رب طاہر کرم تطہیر کہیا ہوئی پاک آیت قدسی نال وونوین

حبیب اباپ علی کیوں شاہ ہون بلی صاحب نور گوہر یا ستم زال وونوین
نعم الراکب نعم الجمل کہیا اوپر کند ہیان بنی بہال وونوین
ہوئی وچہ کونین سردار عالم صاحب قدر بلند اقبال وونوین
ہر دم وچہ رضا رخدار ہندی ہوئی ناہ ملول ملال وونوین
ساقی حوض کوثر حبیب اباپ ناناوبین فضل نون جام پیال دیوین

در مدح غوث الاعظم پیران پیر میران قطب ربانی غوث صمدانی محبوب سبحانی محی الدین جیلانی قدس اللہ سرہ العزیز

غوث صمدانی قطب ربانی عبد القادر پیر مغفور میران
دستگیر افتادگان پیر پیران وچہ ہفت اقلیم مشہور میران
دین شیخ صنعان وچوں ٹرگی توڑ ہی توڑ ہی غرور مغرور میران
کیوں نہ وچہ دعا تاثیر ہووے ایہہ نور دی نور دی نور میران
شاکر شکر شکور مسرور ہردم صابر صبر صبور صبور میران
مشکل دو جہان آسان کر دو دکھ درد رنجوری دور میران

حضرت حسن امام دی خاص لعل پی تیہڑی بار ہویں نور ظہور میران
کاندہی کل اقطاب دی قدم دھریا پایا قرب حضور حضور میران
ہڑی بدڑی اوہڈی ٹھاٹھ ہڈی باہر کڈھ ہڈی پیر بھر پور میران
محبوب رب العالمین سندی ہوئی وچہ درگاہ منظور میران
آیا چور حضور دی کرن چوری کیتا قطب چا بخش قصور میران
فضلشاہ کے فضل شاہ کیتا نال فیض دے فیض گنجور میران

سوال یاران در تصنیف قصہ ہیر رانجھا کہ بہ نہایت پر معنی و تجنیس اللفظ باشد دعوات مصنف بجناب مجیب الدعوات

باغ باغ ہوگی سیر باغ کیتی شالا مار باری سارے یار پیارے
تختے تختے اندر چمن چمن کہلی ہوئی ویکھ گلزار گلزار پیارے
اوو ہر جہڑی برسات نے جہڑی لائی ایہہ جہڑی لاہی فوار پیارے
کوئی محو لالہ کوئی متوالا کوئی مست والا ہوشیار پیارے
کوئی تان لاکی تان ہار گانوین کوئی ہی بیٹھا پاس تار پیارے
سخن وان سارے اہل درد منصف سخن کین نگر وار دوار پیارے
ہوئی پھیر متوجہ طرف میری گفتگو کرکے اختصار پیارے
پھیر کہی ستی سوہنی سخن سستی اللہ سمجھ ہیو گئی نثار پیارے

ویکھ یار بہار بہار والی کر دی عیش تے موج بہار پیارے
اکدہر ابر بہار بہار لائی وسے جھنگلا پوری پھوہار پیارے
رنگا رنگ دی ویکھ بہار ہستار ہوئی باغ بہار ہزار پیارے
یار سیر کرکے خاطر سیر ملکو پھیر بیٹھ دیبال قرار پیارے
کوئی مست مجذوب محبوب عاشق طالب طلب بیدار ادار پیارے
ہور شعر اشعار ہزار پڑھی کی کران بیان ہشیار پیارے
اکین چھوٹ عمری سوہنی کہی سوہنی جیندے وچہ جہان چار پیارے
ہن کہو قصہ عشق ہیر دے ون کارن دمندان فریدار پیارے

وارث شاہ ہیسا یا چاک عاماں خاصاں بستاں واؤ تاں ز اریپیارے
عاشقاں ہیر رانجھے دا قصہ ساقیراں دوں کیتا اختیار پیارے
پھیر ستھا ادبھمارد عاشقی مدو گار ہوئی کردگار پیارے
ہو طول فضول گھٹا کیتا وردو طول ہی طول طومار پیارے

ہسن والبیان نغز ہتھ لکڑ دالی ال روندیاں نوں کرن چار پیار جی
کیتا اساں فرماں پڑوان ابیر کرن شعر اشعار وشوار پیارے
قصہ دردمنداں درد نال کہیا درد دردمنداں درکار پیارے
فضل ورد حبیب نصیب جہاں نال فضل شہاں ہتڑا پار پیارے

آغاز قصہ عشق و ذکر سرداری ہیر چوچاک سیال والی جھنگ سیال و تولد شدن در خانہ او دختر نیک اختر و نام نہادن ہیر

اک شہر آہا ہیت فاصلے تی خاصہ وسنی کئیں فرسنگ میاں
گرد چار دیوار بہار کھلی گل پھل بوٹے رنگارنگ میاں
رنگارنگ خلقت گونا گوں وسے گرد گرد دیوار النگ میاں
جھوکاں ساویاں ٹھنڈیاں وسدیاں سن ندیاں ونڈی نڈی جھنگ میاں
گئی وسدیاں ندا حکمران حاکم گویا حسن مثال فرنگ میاں
سدا ورت لنگر سدا ورت رکھی رہی نام ناہیں ہکھ ننگ میاں
ہکی ہکی جوان فرمان اندر سارا سادھماں ہاں سبھی جنگ میاں
جو جو کرے فرمان پروان کرو ہی باک پاک نہ دیر و رنگ میاں
وسندے تری تے سٹھ جاگیر آہے دفتر لکھے شاہی فرہنگ میاں
اکراں براندی بات سنو گویا رات برات لی ونگ میاں
حرم شرم حضور حضور سدی ملکی نام ملکی کیتا ننگ میاں
شیشے سنگ سنگدی توڑ ہی توڑ ہی سنگ سنگ ملیا سنگ میاں
سپ موہنہ پائی موہنہ پاڑ موہنوں قطرہ پیا سیپاں نہیں منگ میاں
تانویں ماہ جمیں دختر نیک اختر شمع جانکی مرن پتنگ میاں

گوشی وچہ جھنگ یعقوب آہا نامی نام ہیالاندا جھنگ میاں
باغیں کوئلاں مور چکور بولن ہیں ہرنے شیر پلنگ میاں
پاس گی جھناوندا صاف پانی رنگ رنگ لائی واگ گنگ میاں
اوہاں بوچہ سرداری ہیر چوچاک گدی چہڑ ہی سما پتنگ میاں
سخی مرد دانا دو دار کھلی گئی بھیک بھکیار ملنگ میاں
سوا لکھ کا گنج وی تی نام اللہ زمیندار آہے جھیڑی ننگ میاں
نیزی برچھیاں تے ہتھ سارساں گان تیر تیر تلوار تفنگ میاں
ہمایوں سلطان ہی بادشاہی پوتا خاص جو تیمور لنگ میاں
پت جب والا پت جبے والا عزت شرم کرم بھرم لنگ میاں
چاہوں حرم خانی چو چاک جاٹھا ڈھالال نگیل پلنگ میاں
کرم کرم فرماروا دیکھ کیتا حرم گرم سینہ نرم انگ میاں
سنگ سنگ لیا انگ انگ ملیا رنگ رنگ کھلیا چنگ چنگ میاں
قطرہ آب دا در یتیم موتی شکم سپ پلیاں عجب ڈھنگ میاں
فضل شاہ دسدا نام ہیر رکھن ویکھ انگ ہیری لعل ننگ میاں

دربیان سعی پرورش یافتن ہیر رسیدن بسال ہشتم تا بدوازدہ سال و ذکر حسن و زر افزون و رسوخ حالی و نہ بند لنگی او گوید

ہیر سال ہوئے سال سال ہویا لی گود دائی پیاری پیار پیارے
گوئی وار ٹولی نرگل جھگادو نویں دریائی لہروار پیارے

ہیر یوتھے نکھن آہی خورش کہن مانو کہن کہے پکار پیارے

ہون ہار و رخت دے پاٹ چکنر لگا کرن جہان و چار پیارے

تیجھے سال چوڑیگران خبر گیتی ولی آس شہر جا کے تجار پیارے

آکھے ہین چوڑیگر شہر ولی سب سینا بازار سنھار پیارے

چوڑی لاکھ ویسی چوڑی لاکھ ویسی چوڑی کرے جو چمکار پیارے

سنہار نہ چوڑیاں چاڑھ سکے من ہار گئے من ہار پیارے

چوتھے برس سرخی سمجھے برس ہی الی بھولی گفتار سبھا پیارے

وڈی وینی دی وڈی آہی تھے وہدی ہوش ہار سنیار سن یار پیارے

گل ہانسی سیاری مانو سی ونڈی شکر گذار پیارے

آیاں وین مبارکاں ہمسایاں نوں ہیر نوں ملے دار پیارے

ورہے پنجویں نوں ویر ہیر نامیں مانو سد کہیا برخوردار پیارے

ورہے ہیر نوں درس بہا آیا لگے قاعدہ پڑھن چتار پیارے

بے پے تے ٹے جان پڑھے درسی درس گمن ابرو تلوار پیارے

دال ذال پڑھا کے ہیر قاضی دال ذال بھلا گھر بار پیارے

سبق سین دے پڑھا رہی حسن سبھی آر کہیڑ دی دندکار پیارے

سے صاد ضاد دہ ویکھ اکھیں صاد ضاد پڑھن ہار بار پیارے

عین غین بدل کہیں عین چشماں گویا عین چشمہ چشمہ سیا پیارے

قاف کاف دے پڑھ گاف دلوں درسی گنگنجی پری کوہ قاف وہار پیارے

پڑھے نوں تاں نتھلی ویکھ اکھیں گرد ماہ ہالہ پرکار پیارے

سبق ہیر پڑھے چاہ ناف سمجھے ڈگی چاہ والی ہو کے بیمار پیارے

ہمزہ لی پڑھے ہمزہ لی وانگوں دور ہو چاہن نثار پیارے

دو جی سالنوں ہن کھلون لگی ٹرن ہیر کبک رفتار پیارے

ول گل ہسے ول گل ہسے ہیر ول ہر گل گفتار پیارے

کاریگر مینا کاریگر آندا چوڑا لکھ دا لکھ سوار پیارے

چوڑا لاکھ مہیری اوتے لاکھ ہیری مینا کار جڑی اوستاکار پیارے

ہتھ ویکھ ہتھوں ہتھ ہلن لگا من ہار سن ہار سنھار پیارے

اوڑک ہیر نوں مانو نے چاہڑ چوڑا چوڑا چاہڑیا گل سنیار پیارے

بندے دُر زرگر آندے گھر گھر ہستی کڑی جہانجر جھنکار پیارے

ہتھ کڑی ہادن بدلی ہتھ کڑی ہتھ کڑی کڑی ہتھیار پیارے

پڑھ کے بسم اللہ پائی نک نتھلی کنگن ہتھ ہیری ہیر یار پیارے

آکھا ہیر دا روپ انوپ ایسا گہناں روپ روپ سنگار پیارے

پڑھنی ہیر آدی بدھ وار گھتی بیج نور جہان بدھ وار پیارے

الف قد آہا سولی عاشقاندی منصور جیہے چڑھے دار پیارے

جیم حے خے خے ذی بدل دیسی کرن ہتیاں ہیر شمار پیارے

رے زے ڑے سن گیسو ہیر چھریاں چھری مار سوتی چھری مار پیارے

شین پڑھے گو آن بشین پڑھی شہباز شاہین شکار پیارے

طے ظے پڑھے طے ظے وانگوں زانو مار ہو جے ہوشیار پیارے

حرف فے بہلا بہلی یاد کردی سوندی ہیر جیہے پیر پیسیار پیارے

لام میم پڑھ سارے درس کیتا درس الف دہان دیدار پیارے

سبق واو شکی واو یار گیرے کرن واو بلا وانی خوار پیارے

لام الف پڑھ عاشق لا سمجھے معنے لا دے ہنیں غمخوار پیارے

زیر زبر پڑھے نہ زبر زیر کیتی رتے منگ والی زیر بار پیارے

پنجین وست دی پنجین نہ ہون جاندی پڑہدی پنجین حرف پنجین کیلا پیارے
شد تے مد پڑہی مد نظر ہوئے اہل مد اشد سر کار پیارے
ہویا قاعدہ جدون تمام درسی نالے ہوئی تمام مردار پیارے
جدون پڑہی لیسین آسان نکی مشکل جنہاں دی جان وشوار پیارے
چھڑی ہیر وورس ہیدار آہی کرن ورس دے داری ہزار پیارے
ہور ہیر ستویں نون علم فارسی دا پڑہیا جتنیا اسی دکار پیارے
سوہنون کہن بہانوین اوہنی بار لے اسپر لے اپنے ہیر نار پیارے
دسویں سال نون ہیر مثال ہولی رسا دار انار نہار پیارے
ورہی یار ہویں چکین کسبد اسکہی نکا کتنان ماہنہ اولا پیارے
کہی جٹیان شنک پلٹیان سن اکوٹان جوان مٹیار پیارے
کوئی رنگ رلی کوئی انگ منی کوئی چونڈ ان گجھ سندی کوار پیارے
کوئی تان کرکے تان سین وانگون تیز ہی نال توڑ ہی تان تار پیارے
کوئی بھوان کمان کر تیز مژگان آکھی بھوان ناہین تیر بار پیارے
کوئی پانسر کولی پا کنجلا گھٹان چاہڑ آہی دمنددکار پیارے
مرگ چھیلیان چھالیان مرگ وانگون ڈار ہینا ندسا ند لہار پیارے
سیان حسن جمال کمال آنا اسپر ہیر آہی سردار پیارے

غم جبر دم والی دوہری جبر دم ہوندی پڑہدی جبر غم نال کرار پیارے
گوٹا اوڈہ منی ہیر دا ادیکھ سمجھ جدول قاعدہ چار شمار پیارے
پڑہ سیا ہیرنے پہہر الحمد اللہ سورت فاتحہ فاتحہ دار پیارے
اید ہیر ختم قرآن اوہ ہیر ختم کو کان ملان ختم چا پڑہ مزار پیارے
چھینویں ورہی نون فقہ حدیث پڑہی مسئلے شرع احمد مختار پیارے
ورہی اٹھویں اٹھ بہشت سندی میٹھے یاد وسار ابرار پیارے
نائویں سال نہال نہال ہوکے پہل نہل کدی گل انار پیارے
کارن ہیر انار انار عاشق سے لا بیٹھے دربار پیارے
ورہی بار ہویں رنگ محل چڑہکے چرخ ڈاہ کے بہہ بہنڈار پیارے
نخر بدار کوئی شوخسار کوئی سرشار کوئی شرمسار پیارے
کوئی سیم سجاد یکھار ہی سیم سار گڈی سبھکار پیارے
کوئی ہیسن پاندی کوئی رس ہندہر کوئی نس جاندی نستار پیارے
کوئی چہرخ چہڑی چہرخی ڈیکی آکھے چرخ نون پیان دوار پیارے
کوئی لاسر خی لبان سرخ کرکے آکھے پان ہتھون پان چار پیارے
جوین چمن پر دار پری تلی گرد گرد سیان پر دار پیارے
فضلشاہ تعریف سن ہیر سندی بہتون آکھنی ہی نا چار پیارے

دربیان تعریف حسن خداداد ہیر و تفصیل حسن رخ و زلف و رخسار و پستان وغیرہ گوید

قد سرو روان چمن جنت پلیا شیر پکے جو بہار پیارے
المک ات اوہی اوہی راہ اندر لکھ ہزار ستجار پیارے
کہیا عاشقان روا نماز اسیتھے سجدہ کردیان منہ دار پیارے

سدہا سرو آزاد شمشاد آہا قمری فاختی سن خاکسار پیارے
متھا گول مرغول محراب مسجد لیا کعبیون عکس اوتار پیارے
سجدہ باہجھ خدا ئیدی کفر اسپر مذہب عاشقان اپر ایار پیارے

زلفاں دام صیاد نے تل دانے والی مرغ ہزار شکار پیارے
بعضے نال زنجیر دے دین نسبت عاشق پکڑ بدھی تار تار پیارے
چشماں آبحیات دا نور چشمہ جنہدا اسکندر طلبگار پیارے
بعضے کہن اکھیں گھٹاں کالیاں سن وچ بجلی دا چمکار پیارے
اکھیں خواب گواچیا عاشقاں دا نیند خواب دو لوین نرگس دار پیارے
عاشق کہن سولی ابرو رکھی ابرو وچ خنجر آبدار پیارے
بعضے قوس قزح نسبت دین ابرو بعضے آکھدے ابر غبار پیارے
رسادار لباں زلفاں اتی مژگاں ستادار سن جوڑ چکار پیارے
عاشق کہن سناں پیکاں مژگاں بعضے دین نسبت سولی دار پیارے
دہیری وہیری کر گے چہنہ دی بیری ہیری ہوے فیل نغن کمیل سوار پیارے
ابرو چاہو چلے جاو عاشق میرے تھے ابرو تلوار پیارے
دیکھ لباں مرجان مرجاں عاشق ڈھونڈہاں جیکر یار دوار پیارے
دندے ہیرے گندن ہار گندی سوتی ہوتیاں دے گویا ہار پیارے
نک الف تلوار دا پھلا ہے اسکے تیز کنارے دو دھار پیارے
بعضے کہن دو گنج رخسار آہے اوپر چوبیاں دو لوین ہار پیارے
نرم ہتھ رنگین نگین آہے وانگ برگ چنار چنار پیارے
اکو ہاں پنجاں سلطاں دو لوین تاجدار تاتار فرخار پیارے
ہیری جام بلور پستاں ہیر دے ڈھکے کسنا ناہجے او بہار پیارے
قبے نور شیشے خم وچ حوراں ہویاں مست پلاں شہر نار پیارے
گوکر گو کی گہن گو کے دو پیٹری ہیر ہیر نے لئے نار پیارے
اوہ سمی بلی نے لا بیٹھے کئے نے ہزار بیمار پیارے

ڈنگ مار کی ڈنگ چلاں نفاں ہیچ مارو انگوں ہیچ یار پیارے
ہیر میرے شکار تی باز و یا دے اوناں بازنہ خون گذار پیارے
بنیں ڈہالدی ڈہال مژگاں بانکاں بانکی ہیر تی نک کٹہار پیارے
ہنیں مرگ پاوی اونویں مرگ پاوے الیسے ٹنی ٹنسی پہر و بار سامنیں
بہواں قوس کماناں کیاں آہے مژگاں تیر سینے چیر پار پیارے
بعضے کہن ابرو خم دار تیغی علی اسد اللہ ذوالفقار پیارے
بعضے آکھدے کاب قوسین ابرو صورۃ الرحمٰن دیدار پیارے
سرمی خاص قندہار تند ہاری دہار بجلی نے کجل دار پیارے
مردم چشم آکھے الیسیا کوں مردم کرے مردمی مردم دار پیارے
حبشی خال رخسار تے بیٹھ راکھا آکھے کوک لکار پکار پیارے
لباں لعل یاقوت یاقوت رواں گویا چاند اجاں اود ہار پیارے
دندوانی موتی خال وچ والی دانی ایک جیسی زیر بار پیارے
دند وندانی ثنا نے دند آہے گہڑی قدر نندے دا ستا کار پیارے
مکھ ماہ پارہ متھا قطب تارہ آفتاب ماہتاب رخسار پیارے
ٹھوڈی بہی کابل قابل دیدا آہی غبغب طوق سنیاس نار پیارے
گردن کونج دی گونجدی پیاں ہیر ارکونجاں ہار پیارے
کلہ پوش پستاں نقش شاہی دو لوین کہڑی دربار سرکار پیارے
جیڈ جام جمشید شیدا ہوندا الیندا وچ جی اک جھلکار پیارے
بعضے آکھدے نیل گلا دو لوین کہڑی کچھ کہڑی کہر ہنار چار پیارے
زرد رنگ سرخے مائل کرن مائل گویا مہی کشمیر قندہار پیارے
بعضے نال انگور دی دین نسبت بعضے آکھدے انار پیارے

بعضے کہن کاسہ چینی چاہ والی پیار چاہ والی خوار زار پیارے
بعضے کہن غنچہ ہادو نوین ڈٹھے کسے ناباجھ گفتار پیارے
بعضے کہن پستان وچ ہابیان سن زلفان کنڈیان ہیر شکار پیارے
سدا رنگ الیسی ہین ہین ہوندا ہین ہیلچا ندا ہین کار پیارے
دو زر فیلدی دو سفید ٹیلو مہری کرن مہری کارزار پیارے
بازی عشق شطرنج دی رنج بازی گھر بار کھلار کھلار پیارے
سر سر لا پاسے پاسے وگیچ بری عشق قمار وچ ہار پیارے
عرمن باغ بستان پستان آہے وچ خار گلنار بہار پیارے
چولی سجولی نالی سجولی پائی دم جبولی گھولی وار پیارے
خاصی ململ جبین آڈر ب پائی خاصی ململ جبین سوار پیارے
ناف صاف نافہ مشک کستوری آہو چین آہو مہیار پیارے
اگے ذاکر نان ہس ہس مرنان گو با قہقہہ دیوار دی وار پیارے
ساق ملک نوری شمع کافوری دو نوین ملی ہوئے نور نار پیارے
ہیر ہیر دے پائی سر پیر تیسرے پیران رکھ سمجھین افتخار پیارے

بعضے لکھدے خود خود زال رستم دو نوین سخت فولاد نی ہار پیارے
بعضے نال کوزے مصری دین نسبت یوسف شاہ مصر خریدار پیارے
خور وسال پستان سن دو نوینہی ہوئی قدرتی ہین طیار پیارے
ہجو باورا باورا ہو مردا سدا رنگ ہے سدا انار پیارے
بعضے کہن دوزخ دوزخ گھیرن شہ مات کرکے شہر یار پیارے
بعضے کہن جو بڑا جاگ لال زردان ڈلدار دو نوین ڈل سہار پیارے
عشق چوپٹ چوڑ چوپٹ بازی پیچ عاشقاندی گھر بار پیارے
رنگی لال انگی ہٹ ہٹ آکھے لالہ جھیڑ ناہین لالہ زار پیارے
شکم نرم سنجاب سمور مخمل تختہ قاقمی نسیم کنار پیارے
شکم ویکھ عاشق شکم چاک کردے مردے مردے ہزار انبار پیارے
نرم دریا لہر دریا گھمن گھیر یاری گھیر گیا پیارے
پیٹ چھیڑ تالی پٹ لائی دو نوین کیلیاندے استنجا پیارے
وانگ تخت سریر سلیمانی جسم ہیر سریر اوڈار پیارے
فضلشاہ پری ہیر جو جنت ہو صفت کر اختصار پیارے

ایضاً در تعریف حسن ہیر و ماجرای مار ہیرہ وارہوی سرا و

چہرہ دن روشن وال رات کالی شب روز دو نوین افضال یارو
اہی ہیں گچھے پہلی گل ہیندی کالی نرم ریشم لچھے وال یارو
لٹاں کی اگ گنڈھی گنڈھان دل گنڈھے مار عشق گنڈ ویندے والی یارو
ڈلی عنبل ڈولی آپ چلی ڈولی ڈولی جہنا وندی لال یارو
دینی ہوئی دینی دین پین مار ستم ال جہے وانگ زال یارو
نال نانا ندی لنک چیر گیا جنت سے ہوندی چال یارو

ترچھی تیر نگاہ دی سانگ برچھے وندی سنی سینے ڈھال ڈھال یارو
نالی ہٹاریان لی ہانک ٹنڈیان تیغ پائی جاگ جہان مکال یارو
ویکھ ہس گدی عاشق ہس گلدی سٹن ہس گلدی گھول گھال یارو
ڈولی مچھلیان لی ڈولی مچھلیان ہس ماہی چال پھر ماہی چال یارو
منکی پشت منکی منکی عاشقاندی تسبیح ذکر تسبیح لعل لال یارو
گت سرون لنگی پیران تاک آہی فن دار کالی اسرال یارو

دیہی وچ وسن دی من ہیر ایعنے گھٹڑا ہیر سیال یارو
آئی گل ہپاہ سپاہ بدیاں دی ہو رہاندی علم کمال یارو
اگے مار کولوں من مارلئی ہیر اسین بتین ہیا ہوال یارو
غرض مارمنتر خنبر وہم جہاڑی لگی کرن سمھال محال یارو
فن دار قہری زہری ناگ سندا جدون کرن بیدا رجمال یارو
اگھن ایہ گل مار اسرال منان گل گی سیاڑی سٹی گال یارو
بنیاں سٹ بنگالی بنگالی ہو مٹی بیپی توڑ بنگال بحال یارو
بچکر لگلیاں لوٹیاں سٹ ٹھیٹھ بعضے رہی میدان ہیقال یارو
بعضے اوٹھ نٹھے مٹری سٹری کیکی ندی نال ڈبلی مار چھال یارو
بعضے کنگ وچ جاگی کنگ پاون سر دے گن گاون سر و بنیال یارو
بعضی بن ملاں لگی کرن مسلی حلوے لبان تے رکھ خیال یارو
بعضے مار ندی ہاندڑی جان لیکی لگدی ہیرن ڈھنڈ کیوہاں کمال یارو
بعضے واگ میراسیاں پڑھن ہیڑی پیئر کرن کلیاں سمھال یارو
کوئی بن برہمن ہتھی تلک لائی تاک بیٹھیا سرگ تنال یارو
آئی مارنے نوں ہتھوں آپ ہوئی بیٹھی وچ وبال زوال یارو

الیسی مار فن وار دی خبر ہو گئی شرق غرب جنوب شمال یارو
آلیسو چہ بیٹھے قبیل و قال کردی مار مار لئے گئیل کال یارو
جہیڑی کار کردی پوری چوک پور گروی کار کردی کہال یارو
مار مار منتر من تر کردی من مار سندی لگوال یارو
مکر فن فریب ہیلا سارے دیکھ فن ہوئی پائمال یارو
پئی بہانج تمام سپاہ بدیاں نٹھ جان کردی حال حال یارو
من کار طمعدار ہوئی من مار ہوئی سندی حال یارو
بعضے تہر سر تہر کھلی کمنین کمنیز میں جو نال ہو سنجال یارو
بعضے بن جوگی بن باس لیندی ہوکی نال مالا مال یارو
بعضے آکھدا سی فقیر چشتی للہ منگدے خیر سوال یارو
فتوی دین ملواہ کیہوان حلوا دسی لال کتابدی قال یارو
بعضی بن ڈوگی ہلین جار لگی جٹاں پگر کے لئے پنجال یارو
پر پاپیراں ہویاں رکہاں کیہ کوئی بعضے وان گت وی پال یارو
غرض کئی منتر وید جیہی مار مار لئے ٹول ٹال یارو
فضل شاہ وید شہید کیتا ہیا نویں پاک رسول دی آل یارو

در وصف وثنا پوشش ولباس ہیر

ہیر چھین چھائل مائل کرکے گھایل وو ردن مار کی تیر خدنگ میان
کدی نال مالو لال شال جوڑی پائی کون لیسی جوڑی ہنگ میان
ناں وار ہو چھین چھین کرداپایہ وار شاہو کار جھنگ میان
گھی چکن کسیدہ کسی وامینوں تاہیں خوف سینے تنگ میان
چینی ہتو ہی لکھ کروڑ دچوں بوندہ وار چینی شہر گنگ میان

آہی پہلکاری اوتی پہلکاری جوین پہلواری رنگار نگ میان
پٹی باز و پٹی دوپٹے سیفاں صاف پہرن نہ پہرن ننگ میان
خال دار چتری ہوہی بانہوں کس جوین چتری شبر لنگ میان
سالاری سپہ سالاری کرکے لئے جھنگ ساری سنگ جنگ میان
ہتھ لال ہو مال تینگ گڑہی مرن سمجھ مثال تینگ سیان

گرتی لال ہنور کرتی ہاں بیٹھے دونوین مست پستان ملنگ میان
سوہی سرخ کرتی گھر ہتی لہو پیتی کری خون نہ کری ورنگ میان
کالی کٹ ڈوری کالی ناگنی سے ہوئی کٹ ڈوری مارو نگ میان
چولی چین دی ویکھ کی چین مانی ہلملکیا ارنک فرنگ میان
انگی انگی تنگی انگ سنگ کرکے ہوکے تنگ لاییا انگ انگ میان
گلبدن ازار گلبدن آہی کجھ تنگ ناموسدی ننگ میان
کنی وار عنبری ستی عجب لگی کنی وار فقر ہوشنگ میان
کمخواب دی خواب دی سوت آہی زرد رنگ پلنگ پلنگ تنگ میان

نافرمان کورتی نافرمان ہوگی نافرمان ہنر شاہ زنگ میان
گرتی قبر اگندی تندی کری کندی کندیگران کندی کیتی منگ میان
گل انار چولی گل انار پستان رنگ رنگ رلیا سنگ سنگ میان
ایسے سخت پستاندی نال ہیکی انگ تنگ کرکے گئی ہنگ میان
انگی ہٹھے پستان بیٹھان دونوین تنبوتان چلان تفنگ میان
نالی پٹاندی پٹاندی رکھوالی ونگ مارو ہی مارو ہی ڈہنگ میان
جوڑی چاننی تے چند چند تاری دانی ویکھ ہوہی دانی ونگ میان
فضلشاہ پنجابدی عجب پوشش ہیل ویکھ فرنگ فرنگ میان

درتعریف زیورات و جواہرات ہیر سیال

چھری ہیر تے چونیاں لال ہیکن آتش چونیاں لعل لکھان یارو
چوک چوک کہیا چار چوک کہیا منتاں وبان چاچوک سنان یارو
بندی گہنت بند بندیوان مارے اجہ کھے بندے مسلمان یارو
بندی ویکھکے بانیان دہی بندی ہور بندی گو بندی ہیلان یارو
والی ول والی ماری ول والی ہند سندہ ایراندی ران یارو
پہرنان گہے اچھے منتر ہنین پہرنان ہتر کہن بیانوین ہتیران یارو
کان پھول اوپر کان پھول بیٹھا ہیر کان آہے ہیری کان یارو
کنین ہمنان کالیان کونان سن گوش ہیر گوشی بوستان یارو
جھوم جھوم جھکے جھکے تیر مارن گوشی مہلکی گوش کمان یارو
بنبے کہی جرنس ہی جان عاشق چاہڑن پگر سولی قبرگان یارو
کینتن جھلکے جھمکن متنو ماری دکھن جوبن تار چمکن آسمان یارو
نگا ویکھ بہمن ہیلی ٹمک ٹکا ماتک تاک ٹکا رنہ یان یارو

کنی ویکھ ہیر ہیری جیٹ موی جیٹ بہٹ وچہ آن فان یارو
لائی دامنی زور دامنی ہو ہنین سوتی اڑیان اڑیان کرکینے تان یارو
اکھے جان جیتھو رکھ لین سر تے ویکھی ہنین جیسنون اطمینان یارو
مڑکے عاشقاں دے جگر وچہ مڑکے مڑکے کسی کرنان مان تان یارو
ڈنڈی نکرہی کسی ڈنڈہی نکر پدی لود پکڑ تولی ہندران یارو
بند ورزی ہی موتی وسیرد ے ڈردر کرن بدنظر سگان یارو
آکھے سکی کٹ کی ہین کرنی لیکی فوج پہونچی پہونچی آن یارو
آہی کوکلی کوکلی کو مسار ے یہمن سرخ لی سرخ اڑان یارو
چھکان گہنت چھکان چھکان چھک لیان جنکھیک کی چہک چھکاریان یارو
موتی والی اوتھی موتی والی ماری جوبن والی ہیسی آسی آن یارو
نقشے وار تعویذ لی نقش لکھی نقش حب تعویذ لکھان یارو
منسیر کری ہسیر نتہ نتہ لی کئی ہیر چھوٹی چوڑیان یارو

چٹکی کھے چٹکی وچ کران چٹکی چٹکی دہوڑجی ویان مسان یار و
کٹھمالی موہن مالی موہن مالی ٹاڈان تیدان بلاک بلان یار و
چانن ہار کو ہون چانن ہار گیا چپند چپند لئے امتحان یار و
ویکھ تختیان تختیان سٹ دیہی ہتھی لکھن لکھان پڑہان یار و
لائی فہرنے مہر جلالیان لغن ہار ہیرجا مہر میدان یار و
ویکھ ہس گلدی عاشق ہس گلدی تان بھی لکھ احسان منان یار و
طوق طوق زنجیر زنجیریان ہار ول پائے عاشقان یار و
جگنی کہے جوگنی جہان ہیری میرا ویکھ جگ آگن گان یار و
آکھے نام جو ہیر وانام لیسی کرسان نام بدنام جہان یار و
ہیکل کہے سچھو ہر گل گھستے تا ہین جٹہری تو ہی ہیکل وکھلان یار و
پاپا ہول و آپی دلی ہولدلی لائی وکھ دیکھی دیکھی جان یار و
سنت لڑہی سنت لڑہی سی عاشقان لغن سے سر ہار ہار دیوان یار و
گل لنک سوہاولی دہولنی ہس واگ دہولنی لنگ سوہان یار و
ہار ہارنے نور لی ہوسلی ہی جنت عدن و دو دور بان یار و
ولا تقربا ہذہ الشجرہ شاہد حال قرآن بیان یار و
طمع طمعہ نفس ہوس ہارے ہیلے ہیلے سچھو عالمان یار و
چھپے عجب چھپے چھپی وی آکھن چہابے اسین ہاں حشر نشان یار و
بازوبندان بازوبندان ڈال بدہی بندیوان کیتی بندیوان یار و
ورسی بڑہی چولی بڑی بڑی بعضے کہن ہیر بڑی پان یار و
گہڑی گرہی ہیر آوتی جٹہری ہیر گوپانتھ ہیری ہیر کان یار و
ہس کہن نگریان نگریان اسین متان ہس کہے گل گوان یار و

انگھن لونگ کہے ہیر لیکو نک جاسی لونگ نکدی تون شہران یار و
بالا مال کہون بالا مال آہی مال کا ن لٹو بالکان یار و
ہیری ہار ہیری ہار عاشقاندی لعل لال بے لال کوہان یار و
آہی مہرلی مہری مہری بعضے مہری مہری مہری بنان یار و
گلدی ہار اولٹو گلدی ہار ہوی ٹر ٹر کے ٹر چھڈان یار و
گلون گل کرسیان ہسیان سن گلجان گلجان انسجان یار و
عطروان کہیا عطروان کران شیشہ وار گاندی عطروان یار و
تلسی واس کیتی تلسی واس جہنر تلسے جانکو جان پوجان یار و
نامی نام ہیری جٹہری نام ہیری ہیری نام ہمنام سدان یار و
چنبا کلی زردی بائیل چنبا کلی زردی گہڑی آہی زرگران یار و
چوکی آئیان آئیان ہولیان لی زخمان لیان جان وکہان یار و
بیٹھے ڈہال تعویذڑی ڈہال لیکو ڈہول ڈہال ہاری پہلوان یار و
کنڈہی ڈوب دبندی کنڈہی لگیان لغن سکھ ہو نہ باجھے ڈبان یار و
گندم گون جٹی طمع دی گندم آدم جنتون مار کھڈان یار و
پہر آدم ہیر اولاد آدم لعنت روسیاہ شیطان یار و
ٹریان ٹانگنیان ٹریان عاشقان لغن مندری مانگ رسیدان یار و
بانکان بانکیان نی بانکان پکڑ بیٹھین بانکی بانک کہلا کہلان یار و
باہین سنگچوڑی دل ول پائے جوبین سنگچوڑی دل پان یار و
ونگان چوڑیان چوڑیان گہٹ لیان نالی چوڑیان کٹک کہوتان یار و
جھنجری ہوئی گڑی جھنجری شیر سوہنین دو نین جھنجری شیرڈران یار و
ولدار چھلی ولدار چھلی دل جاندی دل چھل جان یار و

ایسے آرسی آرسی ہتھ اندر آرسی تعلین دوزان یارو
کڑیان ہو کڑیان کڑیان آن مشکان کھیا جو مشکان مشکان یارو
جھانجر کہے ہیور سن نچے ورچنگا مندا چھنک چھنک چھنکان یارو
چھلے پیر چھلے پہچیل چھلے ہور ہیر صغیر جوان یارو

بچھوا انگلی وا انگلی کٹ لیندا بچھوا شور کنگر گورستان یارو
توڑہی لا توڑہی توڑہی مار توڑہی کیتی قلعے ایران توران یارو
پازیبان پہرین ہیر پازیبان ہیر پیرو بواگ چہان یارو
فضل شاہ گہنے گہنے ہور آہی ہیر طول ہوئی انسان یارو

تیار کنانیدن ہیر کشتی برای سیر بحر و در خواب دیدن ماہ تابان در دامن افتادہ در روز روشن و ذکر خواب و حال عاشقی و جنون دیوانگی او

سنتے وانگ پیو نون ہیر گھاٹ لیا وادہ گھاٹ جہان بہایاہین
کاریگران سندواباو الہی کشتے سیر کارن دریا سایاہین
لڈن نام ملاح نون سونپ کشتی کہیا گذر تے گذر چلایاہین
پاسی سون اپنہون جو جہوت دلیسان تنان سچا کو لہو پڑوا سایاہین
خاص و جمیع عام خاص بیاوین بیڑی کسے نہ مول چڑھا سایاہین
غرض ملی ملاح نون جدن بیڑی بیڑی پار ہو گئی صفا سایاہین
چھوڑ دن بیٹھا اتن کتن کتدیسی ہیر نال سیان چت چا سایاہین
چتن ہیچ کی ہو اسوار بیڑی بیٹھے تنگلے دری کہلا سایاہین
وال ڈال جٹی لال کھڑے تے چین بدلی ہیٹھ چھپا سایاہین
کدی نال سیان لگی گیت گانوین کدی ناز نیاز ادا سایاہین
جیندا ہ گدری جیندا ہ جٹی جمع جان پتھر ہوا دا سایاہین
اکھین لگیان خواب دیچ دیکھے روشن بدر کمال سماسایاہین
اک حبث آیا چوری چین دیکی لیسے ہیر زنجیر کسا سایاہین
سفنے وچہ ڈیکیان جیکیان تنگ گھیان ہیر جاگ اٹھ او بلا سایاہین
عقلون کہن بیج سی خوشی غمی ایہ حالی کون اصلی ہلا سایاہین

بھلا ملک کھلی سیم چال اٹھان تاسی نندو چار دی چا سایاہین
چوبی بنگلا رنگلا وچہ وہر پا پلنگ ہیر وا چھیچ وچھا سایاہین
قفل تنگلی ننگی رہی لگا بنان جس کلم کلید نہ لاہ سایاہین
چھیان فنان دی خلقتی ہیر بحری تیرا ملک ور ماہ بے پا سایاہین
بیڑی بیچ سوار ہو ہیر بحری بر جمعے کرسان ہیر چا سایاہین
استہین بعد جہنا ندی گھاٹ پتن لوکان پار اور الیکھا سایاہین
صبح جمعدی سنوین روز جٹی سیان سنگ لیکی پوہر دہا سایاہین
جیپڑ لا چیپلا چلان کشتی کشتیان مثال ہوا سایاہین
لہر بحر دلی کدی لہر آوی کدی لہر نون لہر دیکہا سایاہین
غرض سمجھ ملاح پھر اکشتے پھیر اکنار لگا سایاہین
اکروز جٹی سنی ہنیا بیٹھ وچہ پنگی دی نال جا رسایاہین
قدرت نال ربی ٹٹ آسمانون جھولی ٹٹ پیا گر بڑا سایاہین
ہیر رنگپور نون ہیر گھن گیا بالی چیتہ نون خاک ملا سایاہین
سیان بجھیا وسیایہ ہیر سفنہ الف بیتے اکر ماجرا سایاہین
ایہ رنگ کلیجڑی ہیر ہوئی حضرت عشق دی ضرب جلا سایاہین

ناسہی شان گمان نہ جیت چینی چھتیاں چھپنے گھر چھپا سائیں
پھر لفظ وچ جھی چھپن چوہو دے بن وا آکھے ایہہ تی اوہ کجھا سائیں
تاری گندیاں تھیر ویرات گندی اکھیں لگیاں ہیر چھپا سائیں
وانگ کاہن دی بنسری ہتھ کھونڈی گوپی ہیر لٹی بھرما سائیں
ہیر نگر پلو قدہین الگ اکھی بالی عمر بالی تیرے تا سائیں
اج چھپ نہیں ہووہ چند آبیون جالی کی ہوسی ہیر بہا سائیں
یا تون ملک زادہ یا ملک نوری یا تون ہیں اسرار خدا سائیں
آلی ہیر ہین تدہ لون ہال لبھیاں ہیا تو ہین کمرن ہکاں ڈھونڈا سائیں
کہیا چھڈ پلو سانون ویرہوئی مسکرا اوس ناہ لقا سائیں
ہیر اوگن تے تیری گن بہارے وہان انت حساب نہ کا سائیں
کہیا صبر ہیر صبر ون اجر ہوسی چندہ وزاہ بھنی لکا سائیں
سفنے تے تیہون سامرک ملدان وچہ جھنگ سیالاندی آ سائیں
جاں اوہ شکل نوری چھپ ہوگئی ہیر جاگ اوٹھے گھبرا سائیں
کملی ہیر لیکھا پوا گمن روندی صورت یوسفیدی مبتلا سائیں
سدو کری وعا خدا اگے ظاہر حال ملا لیا سائیں
پیاسی آب زلال وصال ہویاں جیا آ. دی پیا پیا سائیں

سیال نال اوٹھدی بہندی ہیر ٹہندی پھوندی گھیر اسیر لا سائیں
ایسے چند جیہے چند ہزار ہوون اوس چندتون ویا گہنا سائیں
اوہو چند آسمان انسان صورت بنکے آئیا بہیں ٹا سا سائیں
گوپی چند وانگون گوپی چند چھپے سونہنا چندہ ہنس چند ہو سائیں
کل چند بنکی جبولی ٹٹے بیہون تون شمنان خاک رلا سائیں
نثار جیوین بچا ہیں جاہیرے سرجا ہیں بندی ہیر تا ہیں سچ بھا سائیں
پنہ نام نشان مکان ہیون سچ سچ بیا مبتلا سائیں
ہیا تو ہیں جان نہ جان انجان بندہ جان تن جان فدا سائیں
رولی ہیر کہیا گستاخ ہولی ہیرے اوگن بخش خطا سائیں
وتیر بھل ہاس نہ گہنت بیٹھ اگے صاحبا جوین مبتلا سائیں
تینوں اسان لیا آزمانون الیسین کہرا کھرا پرکھا سائیں
انتان آکے ہوہنون غائب چند ہویا ہیر تپ بدا بنا سائیں
جوین کونج وچھوندی بناں جوڑی رورو پئی کوکے کرلا سائیں
کھلی وال ہیحال مثال ستے روندی ہیر سسی وار ولا سائیں
دسی ماہیہ میں اوجٹری خواب اندر سامرک جا پہیر سیا سائیں
فضلشاہ چلہدا جنتے ڈھونڈ لیا ومتان ہیر غم کھانا سائیں

در بیان چودہرائی مہر موجو سردار تخت ہزارہ عرف
دہقان و تولد شدن فرزندار جمند اسمی دہیدو

اک شہر سی تخت ہزارہ نامی گویا تخت شاہی اجلاس میاں
شیر شاہ بھی شہر نون وچہ ہیا نقمیر خود قلعہ وہاس میاں
رنگا رنگ خلقت سی شہر اندر ماہیہ انت شمار قیاس میاں

گرد چار دیوار حصار محکم بن با وہنیا و اساس میاں
گوشی وچہ غرب شمال آہا خاص جھنگ ہیں کوس پچاس میاں
جہاں اگیا اوتھے گھر یا گیا ظاہر یا انت بہشت اوہ آس میاں

باغانو چہ بہار بہار لائی وچہ جنگلان گھاس ہاس میاں
سنجے مرد نجیب نصیب والا گڈھی چہرے اگاس شناس میاں
باران پتیاں ناموجو وہیسی کر سمجھ کے نیانو پتاس میاں
زاہین راہی ادچھالدی جان سونا لینا چور چیکار داناس میاں
گاؤ میش سنڈھ ہر کسے کہندی ہور گاؤ نہ گاؤد بیراس میاں
وہ مال اولاد نہیں تھا آکو بھٹے بہری ہزار اجناس میاں
ستر برس برسیدا نور ہٹہ تے دانی وانی اہارسی ہاس میاں
پیر بوقت حرم تے کرم ہویا آئی پہل امید دی باس میاں
شیرین لباں تے نبات ڈی قند مصری بلہ سن بلکان الماس میاں
آکھے چشم بدور حضور آیا ٹٹے زہین تی چین اگاس میاں
تشنہ تدان سکھیپر جدان مُرات پچھیں چھین وات تان جاس پیاس میاں
آکھے جیوندی جان جان پچھان ایہو رب اگے التماس میاں

لشندا خاص سراہسی مہر موجو دکھی وسدیاں ندی واس میاں
موجو ہنین جو موجہ ڈی عیش عالم موجود آہی موجو پاس میاں
وس واس کیتی وس اس آہی آبادان تے بہو سواس میاں
عزلی نسل دچھیبریاں کو ٹلیان سن گھوڑی گھوڑیاں خاص نخاس میاں
اسپ پاسڑی واہس کر آس آہی رکھ پاس نقصان کیتی پاس میاں
وانی پی سن توں سدا ورت کارت والی ہنیت خراس میاں
بیٹے ست جوان مثال رستم دشمن ویکھ کے مرے ہراس میاں
تانویں ماہ نویں ماہ جنم لیا ویں عید مبارکاں واس میاں
باپ ویکھ صورت بڑہ کی دم کیتی سورت وسواس الخناس میاں
یوسف جویں یعقوب نوں ربّ بخشی نویں غریب دی آس میاں
اک پلک نہ ہاک آرام کردا ویکھے بنان آس وہر واس میاں
فضلشاہ او سدا رکھن نام دہیدو ویکھ فال نجوم دیدیاس میاں

دربیان پرورش یافتن دہیدو رسیدن از سال یکم تا بہ چہاردہم وذکر تعلیم علوم وفنون او وفوت شدن مہر موجو پدر او و باوے دشمنے کردن ہر ہفت برادران وتقسیم کردہ دادن چندے از زمین ملک املاک خود وقلبہ رانی کردن او گوید

پہلی ورہی والی پڑہی بسم اللہ لیا گو دتی شیر پیال پیارے
دوجی ورہے واہین کھاون لگا سو چال سکھ بول چال پیارے
کُھ چندوالی ڈالی دوہاں والی ول والی کسین لعل پیارے
ولی شہوری ہر کلاہ سر تے کہیڈی ہا نال اطفال پیارے
اوستاد جیو آیاں بسم اللہ کھیا بسم اللہ پڑہا لال پیارے
آہین کردیم اوستاد تائیں سیم زر سندہر تہال پیارے

لاسان ہنڈیاں گتکو دی جھولی وہیدو جھولنے وچہ بال پیارے
تیجے ورہے کنٹھا کڑی گہڑی زرگر نگ لعل جتری پالو بال پیارے
چوتھی ورہے بدھی ہیر مجہ لگی گل زری کرتہ اوتی شال پیارے
ورہی پنجویں پڑہی سن ہاہشونی دہیدو نیک اختر فرخ فال پیارے
چھیتے قاعدہ پھیر قرآن پڑہیا لوسی سال دہیدو سال سال پیارے
جہیسوین ورہے وافقہ حدیث پڑہیا سکی دین دخوب سنبھال پیارے

ورہے ستویں فارسی پڑھی وہبیدہ ویا علم سیاق نوں نال پیارے
ناں نویں سال حساب سبھنا لیا جتنا باپ دا مال مہال پیارے
میزان گڈ قواعدی ماز نبری سٹھ زمین بجھین اپڑھ ہال پیارے
بارہویں برس وا جانگی وچہ باران کری مرگ شکار حلال پیارے
موجو ویکھ دہبید و لائق کار بیٹیا کرکے شکر ایزد متعال پیارے
یوسف وانگ بھائی دشمن جان آہے اپر نہیں سی تنہاں مجال پیارے
مٹ گیا منتھے سند اہاگ ہبید و پایا پیر جی چودہویں سال پیارے
چالی روز پچھے موئی مانو دہبید و ہویا بہت ملول ملال پیارے
آپس وچہ جدا ہو گئے سارے ونڈ باپ دا مال احوال پیارے
گرم خشک رولی آفتاب سمجھے سو بھی لکھ خوشامد انہاں نال پیارے
بیان وخت بہتوں سکی وین وکی ہینڈ او سنیں ہید لیس نکال پیارے
وہتیاں دشمنے نی کیہ گھر گالی کرو پانڈ وا ہی سیٹے گال پیارے
وچ ہوئیں بھائیاں ہی ٹھر عیاش ہوئی اور کہ بنی غریب کنگال پیارے
ملک باپ دا الیس مج ہڈا اساہنوں باقی رہیا جورتی روال پیارے
دیلدار ہی ذیلدار منصف جو بر چاک تی چوہدر چیر وال پیارے
جنہیں شور زمیں وچ نی ونڈ دہبید و شور زور کرچشم وکھال پیارے
دہبید و یگر کہی کیتے گل مونہوں بہندی ہی کہی فی الحال پیارے
ہویا بہت تنگ ترا کیتے ل دا ہوناں بہنیں سو کھال پیارے
واہی واہی بناہی تہناں جنہاں گھر سند بندی ہال پیارے
واہی لاگی نہ لاگی وہ لاگی لاگی صرف لاگ سند لگوال پیارے
چھی ماہ تھ ہوتان آن منتم کمسی چاچاچاد ہو کناں پیارے

ورہے اٹھویں نوں لیسا صفا لکھی اکھیں کچھ کمال کمال پیارے
دسویں ورہے نوں ہور ہوا ہیری چڑھے گھوڑیاں نیزے زن وال پیارے
ورہے یارہویں تیر انداز ہویا رستم حکم انداز مثال پیارے
ورہے تیرہویں بیٹھکے وچہ مجلس کرے سمجھہ معقول مقال پیارے
باپ کرے پیار تے ویر بھائی صرف خوف سے ہوو پائمال پیارے
حسد بغض سینے والا نوچہ کینی فرصت قیمت ورکھی اسیر نال پیارے
غرض ہویا بیمار تے ہویا موجو کون موڑ سکی پہنچے کال پیارے
بھائی من بھائی رلکی کرن لگی آیا وچہ اقبال زوال پیارے
پھیر نال دی اہی لگی وین وہبید و مستی سکھی سکھ رولی وال پیارے
دہبید و چوہدھویں ابتدا جین ہا ہویا مشک مثال غلیل پیارے
اپیر بہا بیان کرن جبنا نہ سی چند رتو گذری مند یحال پیارے
موجو نال سبھ موج بہار گئی پچھے سر اند نہال اقبال پیارے
اک روز بھائی دہبید و کس ساتھوں تنج ہی نہیں جاندی جھلی جہال پیارے
حلواہ بھاونویں نت کھاوہ حلوا ملا نواگن نہ یفنت سوال پیارے
چور چودھے ہنی پہروان گنڈی آلی گدھ مٹر اند ہنے دال پیارے
مالی دا اپنیاں ندی اک جوگ دیتی ہو کیہی بنیا لہو ہال پیارے
بوٹی ماہنجین چیالی پاچھلی وانگ لعل کیتے لال لال پیارے
اکھے بوٹی ٹپیاں اکو بوٹیاں او کھیر پاس شہر گیدڑی حلل پیارے
اک بانٹ سنگدا ہیں دو جا اک ٹل بنٹے سو بھی عمر سال پیارے
نانی اپنی انانی جیدائی ڈگی کٹیا کال مرکی دہی ال پیارے
تے کھان تے کھان تان بہال لاون کمیں اپنیں کمیں گمن کال پیارے

لگا فضل گہمبا گہم ہار بنہاں ہنین تاں چک پا چک کلال پیارے
دو کہیا آپ تے کراں جہانؑ کہیا اڈی کا سنوں کراں پال پیارے
پہیر وام پل پہیر سوا گہ دتا دیوی پہیر سوا گہ مکال پیارے
اٹھے نوکری چل لاہور کرکے چلے جہنگ سیال پیارے
کھوٹی کھرہ صراف سبھ پرکھ لیندے بہانویں گھڑی اکسے ٹکسال پیارے

لوہا کہیں لوہار گیا جیکر ناہو ئی پرت پال پیارے
غرض دور اندیش درویش اچھے کیتے لکھ درویش خیال پیارے
پل پل پیل بیٹھ آرام کیتا دھپ دہپ کیتا چال حال پیارے
بھائی آپنا بہیجیا وڈہ لیسن جو جو ناڑ برال چہڑال پیارے
فضلشاہ دہیدہ سنگ بنی کیتی دیکھہ ہور کی ہین جنجال پیارے

در بیان بردن ہیر ہفت بیلہ ہای دہیدونان برائ تناول او وسوال وجواب اُہنا با رانجہا بہ ہزار طنز وطعنہ وسوخت دادن او را نام ہیر سیال گفتہ وعاشق شدن او بے دیدہ روی و در خواب دیدن آن ماہ را و بازبہ خانہ رسیدن بوقت شب

پہتے وقت پہتا لیکے رانجہنے دا ستے رل پہر چاہیاں اُہیاں جے
ویکھہ حال بیحال ملال ہویاں اوہی دکھ کرکے پچہوتایاں جے
دکھہ دکھہ واہی داہی ڈگا لیں سیانوں سلیاں اُٹھ سوئیاں جے
کہا پی دودہ لائیاں پاٹ گیوں آتیوں دم دکھہ دکہیاں جے
رانجہے مس کیا سنوں عرض ہیری نسبن بانو بجا پہر جائیاں جے
جنہوں دکھہ کیتا روئی کہاں نے بدا بنوین بہا سیا بدس بہیاں جے
جیکر ویر بیگے دیکھے دھ گئی انت نسبن بہی ٹہیک پرائیاں جے
سدو مجہہ کہیں کہیں دونا ہین گہر ہیں لوہیریاں گاسیاں جے
چاچا تایا بہایاں چاچا تایا نانا ناتیاں اُدہیاں نانیاں جے
کیہا بہائیاں نے اید سر دیجہہ بیا ہو جوبا گر گیہ چو دہیں لیاں جے
اُکہیں بکر گدائیاں نال لساں اہ دانو پور یا پوریا پائیاں جے
با ہر خستہ خطائیاں کہاں خستہ خستہ حال ہو کہاں خطائیاں جے
سو دین مرد دی زنانہ ہو رہن دنیں ہتوں زنان نہیو شرلیاں لو جے

سائی بیٹھ دو سپر آتاں سُنا دیکھہ رانجہنے نوں مسکرائیاں جے
اکھن جالب دی بہاگ ڈکیاہ کھانان تیہر دو دکھہ نی دکہ سنایا ہو جے
بہلیوں بہلے نہ دکہنی بہلی بہلیاں بہلیا بکہہ بہلیا بہلیاں پائیاں جے
اج وقت کر عذر سنا بہائیاں جہید مستیاں تے خم ائیاں جے
ہیر گل سکھں انصاف کراں مختصر کرکے جتیرائیاں جے
ہاں اک کیتا بیندوں کڈ ہیا نا گر کرکے ڈہول بہر لیاں جے
کہی گل شریک نہ سہی سان کہیا فایدہ کرن صفائیاں جے
جہنیں دبو لائیاں کہانیاں دمی جہتوں بہلیاں گہاں لائیاں جے
پچہو سج شریک دے اکھاں مند اچنگا لگہ اگر گدائیاں جے
جیندا نوں ہیٹا سنہر اتیاں سنہر اتیاں لائیاں تے الہایاں جے
سینی سن ہنی گہر دی کہا کہنی من بہنیاں منیاں لائیاں جے
ٹہیک لیک کو لیک شریک لسن گہماں سنگہد سرین پر لیاں جے
بکیاں گل پکانیاں کہائیاں نوں گلاں جہاں اج پکائیاں جے

ہتے ہتے نستی ستان آئیاں بالو ہو ملیاں نسنیں ہائیاں جے
اوہم جیہے سلطان فقیر ہوئی عجب وقت تاں رب کھائیاں جے
اک فضل جے جیڑے داناہ لگی پہری پاوندا اہس تے چھائیاں جے
ایہہ ہو بیا بہت دن او ویر گیا منگکیں جھایں ال سچ آئیں تے سر پائیاں جے
سچ ہے کھوٹیا جھوٹیا جھوٹیا وہ جیٹے نال زوری کہنماں ڈھیاں جے
اکی کنگھی سر سر سوا اک شیشہ جھاں گنڈہیاں جوڑ بنیاں جے
ہاں وسنجلی سیچ وجا جانی زناں کٹھسن پوانگ بھر ہائیاں جے
ایپر کار بیگانڑی کرن اوکھے وہی رکھنی کرن گھسائیاں جے
چھوٹا ہاں ناہیں کھوٹا کرم کھوٹا ناہیں ہائیاں ان لوکائیاں جے
تسیں جم میرا انگ ساناں رہیاں ناہیں بکرا بکر کسائیاں جے
علم ناہیں کم علم جاناں علماں والیاں دور بلائیاں جے
احمق جٹ کی علم داقدر جانن جیہناں پیڑاں نے وڈاں وسائیاں جے
دی دبورا جھوٹیا کھوٹیا وی کرین کھوٹ نی کھوٹ بنائیاں جے
اک پتر اندیوانگ پا بیون نچ ن وو جا سک اولاد سکائیاں جے
نیری طور چلیت ناوڈیت جاپن پاسیر ہانت کہلت جلائیاں جے
ہٹ جاہ ہٹ جاہ دی داہونی توں ہٹ گتی پا لوہ حلوائیاں جے
گلی گلی جلی تسیں گھر گھر اساں کہادیاں تساں لکائیاں جے
جاساں اکی لاہور یا جھنگ سیالیں اگے قسمت جیہیں لکھائیاں جے
لکھ ہوئیاں ہنج باں نال ملت ایاں ہوئیاں سخت ستھائیاں جے
میری مرنا ہیں اتھے مرن منڈا جیہناں واسطے کراں چوائیاں جے
جیکر نیدیاں لکیاں کیہانیاں نی بیاہاں کی لکھ کرنی گرمائیاں جے

کتنی گل ہیں ٹکر گدایاندی دیہو ہنے وانگ ویرائیاں جے
اسیں جٹ ہولی کھیڑی باغدی ہاں جھنگ کریں چواوڈیائیاں جے
اک جٹ بیگانڑی جیہاں سچی جھیاں نابیاں تیں منوائیاں جے
تویں ہیں بہی ہوں ہنا بیٹھا بہلیاں بیائیاں لے بہلیائیاں جے
ناتوں وید حکیم طبیب ناڑی ناتوں ستت ہنت گوسائیاں جے
لیسے جم نوں جم تے جٹ جسّم کے جٹیاں پٹیاں لائیاں جے
کدی کدی ہو بھی نال اہساندی مجھیں گائیاں بارچرائیاں جے
مشکل ہون ہگانیاں کرن کاران جانن ہوئی جیہناں آزمائیاں جے
پچھوں تسیں لگی بوچا دیں آیاں گڑاں بیندیاں زراں بچائیاں جے
ناہیں جٹ جاہل لکھ پڑھ جاناں نتھ کلک دی گل لکھائیاں جے
جتھے گیا انشاء اللہ قدر ہوسی ناہیں کجھ ہیں سچ سنائیاں جے
رب بادشاہاں تختوں چا سٹے تے تخت بہاوندا گدائیاں جے
بدلی اک دی وس جواب دتیں وس کیہہ گلاں سکھائیاں جے
گلی کباہ جلی ہیں سن گلی ساتھم ریشمی ہنیں مولائیاں جے
کتے ہیں سہاڑ سہیڑ پھلی سالوں بھی ولی ہمھائیاں جے
لڈو پیڑے جلیبیاں برفی بوندی نت کھانیاں تیں مٹھائیاں جے
جیکر ویراں نے ویراں نے لگ بدا ہیں جو لگ بد اکسا دہائیاں جے
پتھر وچہ کیڑا رب رزق دیندا ناہیں رزق موقوف کمائیاں جے
صبر شکر کرکے عمر جالاں دلوں ہنیاں ایہ رضائیاں جے
تساں وہم پیا اساں عمر ہاری ہر دم دم دی خیر منائیاں جے
زناں سدیاں گئی پنج تھیاں نلی اسیں تد ہ لی کدوں مسلمیاں جے

تینوں ہن چاہیندا سبھو ہنی کتھوں ڈھونڈھیں وچہ خدائیاں جے
نکھے ہیر وا نام خاموش ہیا بہر جاہیاں گھرین بدہائیاں جے
تکھے ہیر وی دیس آل چلیں ہیری سچیا صاحبا سائیاں جے
سٹھے نیند اندر صورت ہیر ڈٹھی بالی جیند وانگوں شنائیاں جے
اوسی روز ہیر نی خواب ڈٹھا داہ واہ عشق سچیائیاں جے
کارن ہیر تصویر ہویا مینہ تنہے ورت گیاں زروائیاں جے
تیلی الکھیاند یوچہ ہیر تیلی اکھیں مست الست کرائیاں جے
دوتی دیہراتی دشمن جان بھالی لگی بہر بہر دین سلائیاں جے

جاہیں ہیر سیال بیاہ لیا دین جگر جوڑیاں رب ملائیاں جے
ایسی ہیر دا نام تاثیر کیتی گیا نور منہ فی فتحائیاں جے
آئی نیند وچہ کہیت دی کہیت ہویا رانجھے اکھیاں ہی چالائیاں جے
پلک پلک لگی اہڑ بھاہ رانجھے لکھیں بہیر چار ب کہلائیاں جے
ایہہ سر کھیت اندر رانجھا کہیت ہویا بڑی بڑیاں ہیر پائیاں جے
حضرت عشق آئی کھلے بسم اللہ پہل پٹیاں عشق پڑھائیاں جے
شام شام آیا گھر بن بھائیاں نی اکھیں بکھ کیہا اکھیں آئیاں جے
فضل شاہ طبیب ہاجیوں کرہی کون مریض دوائیاں جے

رفتن رانجھا بوقت شب در گورستان آبا و اجداد خود و گریہ کردن بر گور پدر خود و بیان ساختن مصیبت ظلم برادران

راتیں گیا رانجھا قبر بابد پیتی سخت وخت بیان آیا یاد بابا
قبلہ خاص کوہیں واریں ہیر الکعبہ دین متبن عماد بابا
تویں وییر بینوں تیر مار دیہی رستم ماریا جویں شغاد بابا
جسہ جان بینوں کو دین بکی ایہو ویلا اٹھی امداد بابا
وسدی ہوو لانڈ دسکدہ سدیبنوں کیتا بھائیاں چا برباد بابا
اسیں بس نہ آکھ اولیس بکلی وسدی دسکدہ ہیر آباد بابا
قبروں اوٹھ کے دیہہ ارشاد بینوں شاد شاد بابا شاد شاد بابا
بھائی خون بیکہ اسے پی آسی نت وچھید داکنگ جا بھیا بابا
تھیے آپ تر کھان تر کھان دانگوں بینوں ربہی خمراد بابا
تارک ترک ہویا ترک کیتا ہو می سند اجیہ سند اسناد بابا
تیر جی زندگی دیہ فری چکھ ٹٹو دتے بہاایاں بھیر بیداد بابا

سینے لائیکے قبر نوں پیا آکھے فریاد فریاد بابا
بھائی کرن بیداد بیداد میتھوں داد داد بابا داد داد بابا
یوسف ہا بچھہ نہ ورتیا ظلم ایسیا کتے جگتے اوجگا د بابا
قسمت باجھہ نصیب نے پہیر سیلی چلی جھنگ بلنگ آزاد بابا
تیرا جگر گوشہ جوگی ہویا ہیں بتھ بہادڑی کھپری ناد بابا
تویں ٹہ بہیر دو کھاں وچہ بیسی جویں ویلنے وچہ کماد بابا
کل صید صیاد غلام آہی رہیا اج ہیں صید صیاد بابا
بہی زندگی تاں بہر آن ملساں وعدہ واعدہ نال صیاد بابا
کسی بیر واجا مرید ہو ساں کرساں بیٹھ کے ورد اوراد بابا
پتھر جت کیتا بھئی بھائیاں نے ہوئی کٹھن کھٹور فولاد بابا
بہلے پاس اُستاد بھائیوں نی پچھوں ملی بہائی اُدستاد بابا

گھین کھن کہن ہن ہن منداویسیان کسی دیار بلا وا با

دعوی تینجھ خدائی خدائی اندر بھائی بہی مثال شداوا با

خانہ زادمین خانہ بدوش ہویا پلی خرچ ناہن کھانا زاوا با

اوڑک نیک بھائیاں کیتی ایہہ ٹکی پچھین نیک جی نیک ہنا وا با

چھوٹی عمر بینوں وکھین ڈال گیوں اج توڑنہ چیرہی مراوا با

توںیں پت تیری پٹ سٹنی گی کل کل دی بیخ بنیاد وا با

سگے بھائیاں ندہی مینوں وانہہ بہی زور ظلم دی چیرہی بیاد وا با

پچھوں کرین امدادسہا وانڈی پہلوں شنادہو وجھیہ ارشاد وا با

دشمن آوجلاد اولاد تیری گالی گل وانگوں قوم عاد وا با

ویری ویر جو ہین نال گل بہی کیتی ویرانی ابن زیاد وا با

بھائی جان فرمان پروان کرداہیا حکم اندر انقیاد وا با

قید المال لشتہ ہنی کہیامن قید الحدید حداد وا با

یوسف ابن یعقوب دہی نال بھائیاں کیتی دشمنی ویر عناد وا با

کل ملک بہرا واندا ملک کیتا چھڈ چلیا ملک فساد وا با

پیا کرین وعار نمانیاں نخن کرکے دو کھڑایا داولاد وا با

فضلشاہ وانگر شنادشادریسان جہین سرو آزاد شمشاد وا با

دربیان فغان کردن رانجھا بر گور مادر و پدر خود و عیان ساختن ماجرے آور د و مصیبت خویش

پھیر ہانو دی قبر نوں لا سینے اکھے ویکھ میرا سینہ چاک مائی

تیرا چند جانن ہو یا چوڑ جانن اج ویکھ رلیا وچہ خاک مائی

بھائی ویس تینوں کڈ ہنا چاہوندی کہو لی بابے ملک املاک مائے

صدقہ پاک محمد عربی وا جنہدی شان بیان لولاک مائے

توں نیں کرین دعا پردیسیاں نوں بتاں مرن پردیس ہلاک مائے

ایہو چاہ بھائی سٹن چاہ بھائی یوسف وانگ ہاکرن ہلاک مائے

کالی رات آیا جہاک قبر دنتے باقی آخری رہی نہ جھاک مائے

اکھ تے غم الم عالم ہو دو عرض کران کتھوں تاک مائے

گوجھی ہنی بھائی گوجی ہنی بھائی دہیندے مجھے جوار سوال مائے

جوجو کھے بھایاں لسان سر سہے کرکے چپ پایاں نخن ہٹک مائے

کالا میں بھائی جگرا کران ہیوان خون جگر تے جگر خوراک مائے

گریبان نی چاک ہوئیں چاک کیتا تیں بھائی کرن چابک مائے

آہا ہیں سردار سرداراچیر نگے مصدور ہو یا عیبوں پاک مائے

جانان ہیں کوئیں رب رزق دیسی میرو ہم نہ فہم ادراک مائے

ہیری کار نی جاوساں جھنگ سیالیں جنہدی نتھے ہیر ہلاک مائے

ستے ہوئی اوتے ستنے ظلم کردی کینے ویکھ ہتھ افلاک مائے

دو کھاں گھیریا ہیں کہڑی دیس جاواں کی دین وچ کی انگ ساک مائے

او بھٹ نال میری کہی چار گلاں الکھیں ویکھ بیٹھا غمناک مائے

بھایاں کیتیاں الھیاں جھلیاں ہیں شرمناک بدشرمناک مائے

گردن مارکے خون چیٹراں گردن گردن مار مثال ضحاک مائے

ہتماں کرن میرا چاک چاک سینہ الیں ہاندا بلی خوفناک مائے

فضلشاہ سوا ہین شغ گھوڑی توڑ بوالگ نامیں جیح چاک مائے

بیہوش شدن رانجھا و آخر شب و خواب بند برقبر مادر و پدر خود وید ملاقات صورت ہیر جن بدمنیر رسول درجواب انہا رومالہ شد ہشت

ساری رات گذری رانجھے روندڑیئوں پھیرہون لگی صبح گاہ یارا
رانجھا اوٹھ کے پلیٹڑا اگرا آکھے واہ ڈوب گیئوں واہ واہ یارا
ہاسی شان گمان نہ جیت جیتی چوری آوین جاوین لاوین واہ یارا
زہرہ قطب تارا یا توں شمس قمر از فلک ملک الہ آیا یارا
یا توں شاہ پری یا توں شاہ پریاں سلیمان یا توں ظل اللہ یارا
ہیر آکھدی واہ جواب دتا کیسے لطف دی نظر نگاہ یارا
رکھ چاہ بھجانوین چاہ چاہ پاون سوکھ چاہ تی اوکھ نباہ یارا
میرا نام مسکان پچھان لیو اینت رلاندی دلاں نوں راہ یارا
اوٹھ فجر ہوئی پائدہ راہ پئی ہیری تخت ہزار دی شاہ یارا
اتنا آکھ سوہون ہویا چین غائب رانجھا جاگ آکھے آہ آہ یارا
اک ہاہیا ندی تہوں تنگ آہا دوجا یار نہ لگے ارگاہ یارا
ایسا اتفاق فا اتفاق کیتا واہ واہ اللہ بے پرواہ یارا

پلک پلک لگی سفنے پھیر آیا کل روز و الا پارہ ماہ یارا
مناں گل وانگوں سیالوں چھلیا میں پلو چھڈ نہ کراں وساہ یارا
آپے درد دتو آپی دردکریں درد دردمنداں درد خواہ یارا
یا توں حور جنت یا توں نور عصمت یا ملک حرمت حالیجاہ یارا
یا توں جھنگ سیال دی ہیر پیاری جیند چاہ پایا وچہ چاہ یارا
یوسف وانگ بھائیاں چاہ پایوں لغن مثل زلیخا دی چاہ یارا
چاہ سوئی جنہاں نال نباہ ہووی توں بھی کریں نباہ نباہ یارا
اسیں توں تساڈڑی ہو رہے شاہد رب رسول گواہ یارا
ساڈے دیس آوین بنکے پردیسی آپے ہووسی ساں اگاہ یارا
رندا جھنگ سیال دی راہ پیا گلوں گل جنجال لغن لاہ یارا
اوسے رات سی ہیر نی خواب ڈٹھا سچا عشق باجھوں اشتباہ یارا
اللہ رسیاندی بڑی یار فضلوں فضل شاہ جو پشت پناہ یارا

خبر شدن برادران از گریختن رانجھا و گفتن او در راہ جھنگ سوال و جواب کردن بایکدیگر و واپس شدن آن و رفتن رانجھا

فجری اوٹھ رانجھا نویہیر دلی ہویا جھنگ دی راہ روان بھائی
انگھ منہ کھید ویں پردیس مندا مرغل پچھان پیاری جان بھائی
مرن ایس لئی اساں وطن کیتا کوین سکیہ جالی کھٹ کمان بھائی
السفر سقر اولوکاں میل کیتا پاک نبی فرمان بچھانی
دوہنا نال تیری کرنی نہیں یاتھی نا توں کسیدا جان پچھان بھائی
رانجھے آکھیا گلی دی جاناہیں تیں تیک بند مسلمان بھائی
ہیر قسمان دی ویر اک بندہ ویر جو ہیں یوسف کنعان بھائی

اونویں خبر ہوئی پچھوں بھائیاں لغن مڑداہ اوتی بلیاں بھائی
چنگا گھاہ ہنڈا آری روہ اینتھے سندا بول مندا اوٹھ جان بھائی
کوئی وچہ پردیس نہ سکا ہووے سختیاں سخت ستان بھلے
گھروی جیہڑا وہی ڈھونڈن باہر ساری تمار گروش دوردوراں بھائی
ساڈی پگ داہڑی توں بکھ بھائی آلی تدہ نوں سین ہنان بھائی
وانگ تیر ہوین صد بد سنگھتاں لغن واہڑیاں نل قران بھائی
السفر سقر یعنی سفر دوزخ ہویاں باجھ ہے سرگ زیاں بھائی

السفر وسیلة الظفر ایہہ بی لکھیا وچہ حدیث بیان بھائی
سورج چند تارے ہمارے سفر یارے سفر مشکلاں کرے آسان بھائی
سنگ غیر دی نوں سنگ ہیا متاں سنگ سنگ مثال وڈیاں بھائے
چھوٹی عمر تے وڈیاں کرن گلاں سبھ انت ناداں وان بھائے
ناہیں بہن اساڈیاں چال ناہیں اینہاں گالیاں تقی قربان بھائے
بہنیاں ناہیاں بہہ پیہیاں ہر جا بیاں وچ کونج وانگوں کرلان بھائے
چھوٹی عمر گھروں نکل بہرن مند اگندڑا چور چالوک بنان بھائے
اساں منگ منگاں وچ وہیاں ہاری نساں ٹکڑے منگ منگاں بھائے
کاہنوں ہان گمان تی شان کرو میرے ہان گمان نہ شان بھائے
سدوٹی ویہونائی ڈوم اوہ کھی جنہاں ایہہ کرے کلیاں بھائے
اینہاں وچ ہاں وچ چون ناہیں جی بندہ کرکے سفت احسان گوان بھائے
جوڑے لیکھ نصیب نہ مٹے مولے رب رزق بی آپ پہوچان بھائے
تسیں گھر اسیں ٹہر خیر سلا دولت وہی خانہ اوان بھائے
پڑہن فارسی تے ویکھن تیل ساہیں عجب قدرتی کھیل وکھان بھائے
ڈگا اکنی بوٹا نہ پہٹر کے تویں سبھ مثال انسان بھائے
علم حلم تسیں آپ وچ لیہاں منشی نہیں پاکتو ویہان بھائے
جانن قدر سلامتی بیڑی سولی غوطے کھان جو بحر طوفان بھائے
جاہیں ہیر سیال اوڈہال لیا ویں سر دموٹکی دہوڑ رسان بھائے
رانجھے بس کہیا انشاء اللہ حبیب رب سبب بنان بھائے
جیھڑا ہر لڑیا اوہ یتیم موتے او سہ لڑیا نال پُران بھائے
شیخے شیخ مشائخ کرن سندی ہویا حال کی شیخ صنعان بھائے

شب روز دی سفر بلند کیتا درجہ ویکھ لئو آسمان بھائی
دم دم میرے دم نال اللہ جل شان سائیں نگہبان بھائی
روٹی مفت دی کھان حرام مرواں ہوندے سندیاں نہیں ایمان بھائے
سینے والغ وکی سالوں چلیا ہیں کیتوں بالکی جد جوان بھائے
جنہیں جاو سیں باہنوں نشتر کرسیں ہو سیں آگ جلاو چہ جہان بھائے
ناجھیں اپنے رہے کوئی کھائی نوں بھی سمجھ لی نفع نقصان بھائے
جیکر سبھ پچھیں دسیاں جان ناہیں ہوندے زور تی لگدے تان بھائے
سہرے نہ ہتھیں تیرا بیاہ کرساں سالوں باپ سنجا لو سنجان بھائے
اوپر تہناں اننا قدر دان کرو جیھڑے واں سندے قدر دان بھائے
للہ کرو احسان فقیر اوتے پا جو بدلا کرے احسان بھائے
طعنے منگنے بھیکھ دی دیندیوں ناں منگنے کر دھیان بھائے
درو فقہ قہار دی غضب کولوں انتہی جارہ خودی گمان بھائے
جیتھے جان منڈاں ان ڈکھاں جنگا صاحب علم تے حلم زبان بھائے
جاہ اجدی سذرنوں ناہ رکھیں پریشان ہسیں پریشان بھائے
رکھن خلق خالق نالوں بہت مشکل آہی ایس گمان منان بھائے
اساں تندہ ناداں پچھان لیا اسیر انت ناداں ناوان بھائے
جلد ہو رخصت ہیتاں دیر ہووے خاک گل جاندے جہان بھائے
پاسیں مزہ پر مزہ بھی چکھ لیسیں عرض سیدی مز چکھان بھائے
جیکر سیر تقدیر دی وچہ لکھی کون لیکھ سنجوگ مٹان بھائے
عزازیل تکبر بولیاسی کیتا خودی گمان شیطان بھائے
اتنا آکھ موہنوں الگ ہو ان بیٹھیا کیتا پچھان شہیر وسیان بھائے

اوجھڑ راہ تلی چلی جوین چلی چلّے تیر کمان کیان بھائی
ہویا جدن ہنان گھبران اہیر لگی جیونون پھیر ٹہران بھائے
اوتلی دلون منائے گھرین آئی انت ٹاہ شتر بیک سدان بھائے
تجرون شام تاکر ٹریا رات پئی کینی جنگل شب گذران بھائے

رہی دیکھدی حال احوال سننے ستی ہو یہلا حال حیران ہائی
جان یوتی جان نہ ویو ستان اہی اہی گرو واہی ان بھائے
رانجھا عال دیران بیران اہین پیا گیا ہنان ہنان سبھائے
فضلشاہ ہیپر سیار بہات رہیان جیشمان گریان نگران بھائے

رسیدن رانجھا بعد طی مسافت بموضعی واقامت کردن در مسجد وذکر درس خوانی طالبعلمان وسوال وجواب ملّان وشب باش کردن آنجا رانجھا وکوچیدن بوقت صبح

اللہ بیلی مسافران کو چ ٹیری رانجھا جا گیا نام تنہا سائین
پیا پندہی پاندی پیا پہنداُ بھاندی پہکہ سکہ تسے نمبتہ گوا سائین
سبجھ آبادی جنگل جہنڈ وادی سدی ستارو یکھ رانجھا جا سائین
جا کے درس اورس بدار کیتا طالب علم طالب طلبا سائین
سبق کنز پڑ کوئی کنت کنز امخفیا واہیت پاسا سائین
کسے صرف اندر عمر صرف کیتی صرف صرف وحرف پکا سائین
کسے علم سیاق نمن طاق کیتا کر رقم رقم صفا سائین
بیضاوی جلالی مدارک کسی تفسیر حسینی وا چا سائین
پڑہکی کوئی معقول معقول ہویا کوئی قول منقول بنا سائین
کسے عاشقاں دے قصے یاد کیتی دردمند عاشق مبتلا سائین
کوئی پڑھے سکندر بحری بری کوئی پڑھے قصص الانبیا سائین
کسے سیر بہار بہار دانش مکر زنان زنا نسا سا سائین
طوطی وانگ پڑھے کوئی طوطی نامہ شکرلبان شیرین شکرفا سائین
علم منطق دے کوئی نطق کرہی نکی منطقے شبے اوٹھا سائین
ہدایہ وقایہ فتاوے کوئی مسئلے دین پڑھے چیت لا سائین

عاشق صادق اوٹھی صبح صادق ہیا جہنگ سیالاں نوں ہا سائین
وقت ظہر ظہیر نظیر لاکی ڈٹھی جنگی ہنگی جہنگ وا سائین
مسجد پچھ پچھا کی جا ڈٹھی مسجد وانگ مسجد اقصا سائین
گرد گرد اوستاد شاگرد بیٹھے پڑھن سبق حسب المدعا سائین
کوئی موجزوی پڑھیا جزو جزوی اک موجز باد نہ لیا سائین
کوئی نحو اندر ہست محو ہویا کوئی محو ہو نحو بہلا سائین
پڑہکی کوئی قرآن دوہران لگا کوئی دور دا کرے دورا سائین
تی وصول حصول اصول کسی علم فرع فروع ملا سائین
صرف میر زرادی زنجانی کوئی پڑھے کافیہ شرح ملا سائین
صوفی صافی تصوف پڑھے کوئی مثنوی روم لا سائین
پڑھے کوئی عیار عیار دانش ولان حیلان کلیلہ ودمنا سائین
کسے گلستان گلستان سیر کیتے تاہین بوستان بوستان دا سائین
علم جفر پڑہکی کوئی بنتی جفری دانیال لوانگ دانا سائین
کوئی پڑھے حدیث حدیث کرے کمان ہار تیتن بچتا سائین
کوئی یوسفے پڑھے میزان کوئی طب اکبر طب شفا سائین

کوئی کری نگار نگار نامہ کوئی لکھا پڑھا سائین
کوئی روضۃ الشہدا پڑھ کے سمجھے واقعہ آل عبا سائین
ذکر علم دا طول فضول جاناں ایویں مفت نہ مغز کھپا سائین
رانجھے جا ادب آداب کیتا تسلیم سلام دعا سائین
پھیر کھے جیوا ایہاں بسم اللہ مرحبا سائین مرحبا سائین
کتھوں آئیوں تے کہڑی طرف جاسیں ہیں رخت کی الّٰہ سائین
آکھے یا حضرت متوجہ ہو سنوں حال میرا ماجرا سائین
میرا باپ سردار سی ہر موجو کئی وسنیاندی جو دہرا سائین
دو جا ہیں ہل واہ نہ جاننا ہاں سخت قید بیچ قید الما سائین
ناہیں ملیس لقمن چھڈ پرلیس آیا اگی جوین رضا خدا سائین
پچھ سمجھیا ایہہ فرزند ہو جو سادہ لوح تھیں پایا سائین
آبروی النساندی آب جاتی گئے پھیر ناہیں ہتھ آسا سائین
النجا کر نہ سن ملا کیتے لگے تدوہی جوین رضا سائین
ہتھ جوڑ کے تسلیمات آکھے قبلہ آپ دہی عین عطا سائین
اپیر جھنگ سیالوں جاونا ہیں او تھے خاص ہے آزما سائین
رانجھے مست مجبور مجذوب ہندی گئی دین لی چین گہا سائین

پڑھ کے فقہ فقیہ فقیر ہویا کوئی فقر نامہ فقرا سائین
کوئی شاہنامہ پڑھے فردوسی کرے ذکر شاہاں ابتدا سائین
غرض کئی ہزار شاگرد آہے بیٹھے پڑھسن جدا جدا سائین
ملاں دے جواب سلام کیتی سنت دین اسلام ادا سائین
استھے بعد مقام تیں نام پچھے برخوردار ایتھوں سمجھا سائین
صاحب علم تی علم حلیم رانجھا مٹھے بات ثنات ثنا سائین
میرا نام وطنید و ذات جٹ رانجھا میری تخت ہزارہ جا سائین
موئیا باپ میں رہیا تاں داں پچھے لگی کرن نفاق بھرا سائین
چوتھا علم دا شوق کمال مینوں پچھو ہیں ہنر قضا قضا سائین
روشن ویکھ سیما علما کھیا بیٹیا ایہہ کسے امرا سائین
آکھے سن بیٹیا گھروں نکل نہ پھرن چھوٹی عمر دے پچھے خطا سائین
ایتھے رہو دو وقت اکھا کھانا پڑھ علم تے عمل کما سائین
رانجھا ویکھ کی خاص اخلاص ملاں کرے صفت اوصاف ثنا سائین
ہیر سیال تے آپڑی نظر رحمت گویا پاپ تھیں ہو رواں سائین
قسمت نال انشاء اللہ پھیر آسان آسان حق چاپو چایا سائین
فضل چھٹیا سیال دی رات گذری نی جھنگ سیال سدھا سائین

رسیدن رانجھا بر کنارہ دریائے چناب و مناظرہ کردن با لڈن ملاح و ذکر بے نوازی او و سوار شدن بر کشتی و خفتن در بنگلہ بر بستر ہیر و خبر یافتن ہیر

رانجھے شوق ما فوق معشوق آہا گھوڑا ذوق اتیز رفتار میاں
دوروں گھاٹ جھناں نظر آیا پہنتا دوڑ کے بحر کنار میاں
تعاقب حسن بیڑی ہیر والی آہی اجے کنار اور ار میاں

ساتھے سنگ اللہ پھیر سنگ کیہ گیا جید فرسنگ سندر میاں
پہلے رانجھنے تھیں ہو کشتیاں دہ گئے پور بھر پور ہو پار میاں
سو بھی کھول سر کشتیاں لگن دتی دیکھ پانی تار و تار میاں

بیڑی اجے کنار کنار آہی رانجھا کھڑے پکار پکار میاں
چڑھ ہوئے جھناوندا پار دوڑا اشنا پہیر مڑ شتام سار میاں
ولیاں حسب لحواہین ہیر سچری مڑ دیوار نوں کال رسوا میاں
گلاں اجدیاں پیاں پہلک اے تت کاہلیاں توں سینہ ٹھار میاں
طمع دین پر کرین اودہار سمجھین فتن لے عوض اودہار اودہار میاں
بیڑی پور تیری خاطر موڑ لیاوان اج پڑاکوں توکوئی سنسار میاں
آپ گل مخبری آکے ویکھ لیساں تیر القدا اودہار اودہار میاں
مینوں ہارناہیں کملی کملی نوں لیکی رکھ کارن مینوں ہار میاں
دلوں گل اوہنا سر بانسری مینوں ذرہ بیٹھ وچ اکہاں ہار میاں
وچہ بانسری راگ دراگ گاونیں ہیر ہیر کو روونے زار میاں
پانی مست جھناوندا مست ہویا کیتی موج نے موج بہار میاں
مست ہو انسان حیوان تاں بے مست ہوشیار سرشار میاں
بغلی زیرکی بغلی پہیے روون ہو مرغ ہزار ادوار میاں
زنان لڈن دیاں دوونیں مست ہویاں سنکر بانسری دیاں تان میاں
آکھن سبھ بیڑی بیڑی ٹھبا دی بیڑی شتونہ شتو نگہار میاں
چلہ حسن ابدال کما آیا ابدال ایہہ ولی قندہار میاں
گئے بہل جگا بیڑی پئی گہوی نار نار چلایا پار میاں
کرکے رانجھنے نوں اسوار بیڑی نار چلیا پار اجہار میاں
جیہنے پہیر جاکی سنائی رانجھے کہیا من کیتیا ہار میاں
رانجھے پہیر نے مزرتی مزہ کیتا آکھن آفرین لکھ ہزار میاں
مردوزن عاشق ہوئے ویکھ جیہاں نگس وگ ہزار نظار میاں

بیڑا ہیل وہانیاں لاکندھی کرلیں مینوں اسوار میاں
بیڑی موڑ کرلیں چڑھ رہیوں تینوں کھاں ننگار ونگار میاں
لڈن آکھیا سنگھ نہ پار جھٹا دبیا ہو کر صبر قرار میاں
اگے آوندوں تاں بیڑی جاپہر لیندا ہلا رہیوں توں آپ گوار میاں
ہیر سچری ڈالی تے ویدگی پہرلی لین پہلاں ہوشیار میاں
کاہی پیٹ کے بال تے سیکھ گھاہی اج رات اوراگذار میاں
غرض واسطے ربدی پار رانجھا لب دہی رہیا طمع کار میاں
منی اک نہ گل ملاح لڈن دیدا بار مڑ ہولا چار میاں
کھولائی سچائی سنائی لوکاں بیٹھی بیٹھی الی کاہن وار میاں
عاشق ہین ہکی بانسری بانسری دیندا ہین اوہین کہلار میاں
آئی لہر تے لہر سچائی ایسے لہر سچر اندر اوہی لہر مار میاں
بیٹھی سُن ماہی ہوئی سُن ماہی لگی آن کنار سنیار میاں
ساری لوپہ سندی لوپہ لوپرلی لوپری لوپہ بیڑی وچکار میاں
جوین گوپیاں کاہن نے مست ہویاں گنجا نوانگ ہادن جان نوار میاں
ایہ تاں غوث یا قطب تے ولی کامل ایہ پیر کوئی ابرار میاں
بخشو گناہ نے لگ پیریں گستاخ ہوئیوں گنہگار میاں
لڈن موڑ بیڑی کندھی آن لائی کارن کرن کارن شہر سار میاں
راہیاں پاندھیاں پہیر سوال کیتا ہوکی بانسری دے طلبگار میاں
سارا پہور سنکی لوپہ گال بیٹھا بیٹھے کاہن الی اپرا یار میاں
دو چار مزا دتی مزہ حسن والے آفتاب مہتاب رخسار میاں
بیڑی پار ہوئی بیڑی پار ہوئے دتے لوگ تمام اوتار میاں

پر وو رنان لڈن ہا ہوون بچپرا انجھو آکھن سُن واہی برخوردار میان
شفقت ہاوری دیکھکے میں ایں انجھو کیتا حال احوال اظہار میان
قسمت تدہ آندا ساڈا ابن بیٹا اسان وہ ہان لادو ہر ناد میان
دلی سیر ٹہی راتین جھنگ سیالین سیر کرنیا بازار میان
نام جھنگ سیالان دا ابن انجھو ہو نہوں مس کیتی گفتار میان
دیکھ بنگلا رنگلا وچہ کشتی ہو یا میان انجھا چھین ہار میان
لڈن کھو بیٹا پڑہی بنگلا اے ہوی ہیر صاحب افتخار میان
سیان نال لگی ہر جمعہ آدی ہیر دل جہناون دی دار میان
نام ہیر بجلا شکی چپ ہو یا چوریار صاحب اعتبار میان
دلون آکھدا سبح ملاح بنیان کرسی ہیر لی قدر وقار میان
بیٹھ پاس خاطر کری پاسخاطر خاطرخواہ لڈن خاطر دار میان
رانجھی پلہنگ ڈٹھا ڈٹھا ہیر پسند آگر سو بندی سعی ن چار میان
ہر دو زنان لڈن آکھن جن ہاہین آکھن ہیر آئی ہنیں ابرا میان
تن راند انگھاٹ او نیندراسی لئی خواب بہار ہی سار میان
عجب ڈٹھا ہے دربے سبب جوڑے جالی کون گوار اسرار سائین
ایدہ یار گوار نون ہر گوار ہی آئی طرف جہناون طیار میان
اتنے وچہ کسے مخبر خبر کیتی وسّے چھیج گوار دی وار میان
آکھے کون گوار جو چھوت کری ہیری چھیج اچھوت گوار میان

کرین لطف نگاہ دکھاہ کہانان دس نام پتہ گھربار میان
کارن سیک نہ لادناشاد دونیں شیاد وشاد ہو کرین پیار میان
اتے لُڈن بی لُڈہی ہار آکھی میر ابن نورالابصار میان
جیہڑا پھیا زندہ کھاہ ہین جنگاپچکے پہپر تینوں اختیار میان
آکھے تسیں دو نویں ماتوان باپ لُڈن نال وین یقین باعزار میان
درنبار کے قفل لا اکھی خاطر کون سر دار سالار میان
حسب باپ سرداری ہر چوچک عزت شان اقتدار میان
وچہ بنگلی رنگلی بیٹھ کر ہر سیر سحر تنی لہر دیدار میان
چھڈ بے صبری سُن خوش شجری ہل ہل ہویا پہلوار میان
اکثر سم جہان ہمان آدی جنگلی چیز دیکھان عیار میان
شیخی نال کھولی قفل بنگلی دا او کھلا وندا چھیج سنگار میان
لڈن سمجہ مرضی کہیا سون بیٹا کتیا خود مختار میان
چھیج ہیر تے خوف وقار ہتھا آئی نیند ہو گہٹاں غبار میان
سیج کہن سولی او تی نیند اوہر اوہ نال چھیج سی یار دلدار میان
کسے ناجگا یارا انجھنی نون کچہ نیند ہو متان بیزار میان
انت ولاندہ ولان نون راہ ہوندے دل ہیر نوں بیکل اضطرار میان
چوہیں کرین بھڑک کی اگ لگی لینولا نیا غضب شرار میان
غضبناک شاہ گوری ہیر چڑھی جوین ہر گور بہرام شکار میان

آمدن ہیر بسمت دریائے چناب بنزار غصہ وپیچ وتاب برائے گشت وقتل لُڈن ملاح وعاشق گہلو دل طیاری او باشان شوکت وہیبت ورسیدن معہ یاران دیگر تابکنارہ دریا وزد وکوب کردن لُڈن را ودر بنگلہ کشادہ دیدن صورت رانجھا وغش کردن ومدہوش آمد اظہار حال پرملال خود ساختن

لیکے سٹھ سہیلیاں وہ پئے سدھ گھاٹ نوں ہیر سیال سائیں
مرگ چھپلیاں چھپالیاں مرگ والگوں بار بنیاں ہاں غزال سائیں
ابرو تیغ تلوار کٹار مژگان کالی نین بن ڈھاہن ڈھال سائیں
قتل عالم تمام قتلام ہوئی خوجی کھتری ہٹ ہٹنال سائیں
فوج خوبرویاں قاتل عاشقاں دی پڑاینہ چلی چال چال سائیں
طہمورث پاپ جمشید سندھ کیتی فتح ایران سجال سائیں
فریدون ضحاک تے فتح پاکے لیا ملک ایران سنبھال سائیں
منوچہر جوین سلم تور اوتی پائی فتح لاکے مورچال سائیں
لہراسپ گشتاسپ ایران لئی کرکے جنگ جدال کمال سائیں
کیکاؤس جیں شاہ مازندران لئی فتح تا نہ دیوان گال جال سائیں
جوین اسفندیار نوں مار رستم دتا ڈال وبال زوال سائیں
کھال ڈال شغاد نی مار دتا تیر انداز رستم بن آکل سائیں
کھتری جوین نوشیروان نال لڑکے لڑکی بال سینے تا بال سائیں
کیرو پانڈوان جنگ جدال کرکے کٹی کھنیاں سیٹاں نکال سائیں
سلطان محمود مسعود وہاں ہند سارہ لئی پڑتال سائیں
ابراہیم تائیں بابر شاہ کٹھا پایا ہند تی ملک زوال سائیں
نادر شاہ محمد شاہ تائیں پائمال کرکے ہاسنے مال سائیں
چڑھیا شاہ زمان قندہار وچوں پئی ہند ہا جبر جہال سائیں
جوین فوج انگریز دی لنڈن نوں آکتی ہاں سکھاں بکہاں نال سائیں
دہولیسہ مار چڑھی دہولس انگریز تی ملک نوں رب کھول سائیں
پہیر ہیچ پیتن ڈھہ کے طرف لنڈن کہیں لال گلال اگال سائیں

گھٹ بہنہ کے گرد گرد سیاں وچہ ہیر سہی بزن خال سائیں
چھیٹیاں ہٹیاں لگراں چھپٹیاں تھ لگراں بھن لئی لئی سال سائیں
غصے نال اکھیں لال لال ہویاں جیں لعل بکھیں لال لال سائیں
عاشق لوک بازار بازار جتنھاں جانوں ہوئی بیزار ملال سائیں
کیومرث ہوشنگ نی فتح پائی لشکر دیو تی تیغ اٹھال سائیں
جویں شاہ ضحاک جمشید تائیں کیتا قتل صاحب اقبال سائیں
سلم تور ایرج سکے ویر تائیں کیتا بکر یوانگ جلال سائیں
جویں نوذر غرسرث سیاوش تائیں دتا افراسیاب نے گال سائیں
کیقباد ایران توران توڑی توڑی قلعے شتال جبال سائیں
خسرو افراسیاب نوں قتل کیتا دتا ملک ایران بخیں نال سائیں
فرامرز بیٹی رستم ماربہمن بدلہ باپ لیا اتصال سائیں
جویں شاہ سکندر بار وار اچڑھیا طرف خاقان قتال سائیں
راجہ کنش تائیں جیں بن کاہن کٹھا گیا گیا پاکے انفعال سائیں
جویں مار تیمور جدھر چڑھیا کوئی کرے مقتول قتال سائیں
لئی ہندوستان شہاب دین پہیر قطب الدین سنبھال سائیں
شیر شاہ جویں بابر شاہ تائیں دتا ہند تھیں بار نکال سائیں
احمد شاہ دہی لٹ مشہور عالم متہر لمار کیتے پائمال سائیں
لڑکے جویں رنجیت رن جیت لیا لٹی شہر ملتان نقال سائیں
گوری رنگ سیاں جیں گوری گوری بہار گوری موکرن ال سائیں
ویکھے چیوہ انگریز دی فوج والگوں آئیاں گہر جیب تال سائیں
لٹدن بچھ کی لکھیا بیٹ گئی مفت مار یا پیٹ کنگال سائیں

پاپی آپنی پاپ کمبان ہیٹھ گیئے زمین جو نال ہو سنبھال سائیں
آن آن وچہ ان فلان سیان کوئی ہیٹھ پیٹے کوئی وال سائیں
ڈاہڈی پکڑ دھڑیو انگ رہڑ و تا لوئی لوئی جیون چپ کلال سائیں
رسم عشق وچ وڑی مار کھاندی لڈن مری مثال شغال سائیں
جدون لڈن دی بہگھنت بہگھنت چلی کیتی ہیر مڑ قال مقال سائیں
پہیر کھے ویکھال جج سیج سنا دیان ادس لی فرد چکھال سائیں
پہیر بنگلی دی وری کہول بجھ سُتے رانجھنے حال ملال سائیں
نیم خواب دا انجھا نیم خواب چشمان کر کے نیم خندہ لاہی شتال سائیں
غش کھاقدمان اوتی ہیر ڈگی ویکھ چین مثال جمال سائیں
آئی ہوش پر چپ سکوت رہی ہیر وانگ تصویر مثال سائیں
آکھے صاحبا بخش خطا ہئی صدقہ نام ایزد متعال سائیں
اکدھر جھڑی چشمان اکدھر اڑی گلان ڈھیر ہر حال ویکھال سائیں
جیہان اہان تخن آیئون ہین صدقے قربان واری گھول گھمال سائیں
اجی ڈران مستان ہیلی خواب وانگون ہووے خواب خیال وصال سائیں

ابرو دیکھ آکھے ابرو گئی تیغے رات دا ایہہ ہلال سائیں
کشتی وچہ لڈن گڈمن مار کڈمن ہس جبین ہاں نال سائیں
جھٹان مار جیٹھان ہویان جٹیان بنج لاہی کہاں وانگ کمال سائیں
لڈن سین دوزن بنزن ہو یا توبہ کرہی کوئی جمال جمال سائیں
سیج ہس لٹن میری سیج اوتی دنو کون دا ما وسوال سائیں
لڈن رو ویکی کھو تقصیر ہوئی بخشیں واسطے جل جلال سائیں
آکھے اوٹھ وہی مور کھا سفت ہویون آندون جل نمانتان کال سائیں
خوابون اوٹھکی اکھیا واسجن وانوں ڈوب بیٹھیں ڈال کھال سائیں
آنہی مار لی لون بیٹھون آپ ہوئی بازی عشق سندے الٹی چال سائیں
دلون کھو ایہ چین اوہ خواب الاڑی متاں ہووے خواب خیال سائیں
ہل گئی ہین ہیر تقصیر ہوئی ہنین مجھ دی کی مجال سائیں
تیرہ ہو دا ندی سک چہرہ وکھی سی گھڑی گھڑی گذری سال سائیں
وہن بھاگ ہیری آیون لیس ہیری کو دیس مسافران نال سائیں
ہیری او گن تے تیرہ گن سیان نال فضل ہیر ہوتیال سائیں

دربیان ماجرای حال خود گفتن ہیر سیال ہش بیان انجھا و اظہار کردن ہر یک خوابہای دشبہ گذشتہ پیش یکدیگر و سوگند کردن ہیر بر سیم عاشقے و ہمراہ بردن رانجھا البست شہر جھنگ بہانہ نوکری چرانیدن گاومیشان و او را بیرون از شہر نشاندہ خود رفتن پیش مادر

ہتھ جوڑ کے ہیر لی عرض کیتی آکھے سن سائیں گل دیبان پیارے
رلکی کھیڈ دی نال کوار یاندی ماسی عش جہان مستان پیارے
اتن کتن سیان نال کدی وتن سیر سجر کشتے پتن آن پیارے
چنگی بھلی گئی نامین بھلی گئی کجھ نہ شان گمان پیارے

پنج چک بابا پدارج ہین مان مٹی لی پرواہ چنہان تان پیارے
پنجوقت نماز تے یاد اللہ کدی بیٹھ کہول قرآن پیارے
اکروز گہے سیر سجر کشتی نسیان سنگ جوان جوان پیارے
تجھے تون سنون الیس بنگلی دی وچہ بین ستی نا گھان پیارے

چناچہ میں نہ کر وچہ خواب آہیوں ہیوں بٹ جھولی گھولی جان پیارے
گُھ خاک ایسا سخن کہیاں تدہ میں نخرن خاک رلان پیارے
خالی دیکھ جھولی سٹی پاڑ جھولی جھولے عشق جھو جان جان پیارے
خوا نگ نہ دیدہ دیدی نیدی رلکی رلکی نال جھناؤں طوفان پیارے
روز حشر دا گذر یارات آئی کالی ہاتھی ہجر باران پیارے
دیکھ جنید کہیا یہ اوہ ناہیں ہدی زلف نہ وندوہان پیارے
دین وی ہر کدی جوین گذری گذری کی کی کران بیان عیبان پیارے
دوجی خواب اندر راتیں پہیر آہیوں نہ کر شاہ یوسف کنعان پیارے
پلکو تسیں چھڈ اکھ گئی ملسان جھنگ آن ہین آن فان پیارے
آہیوں گھر سائیں لسان وی سائیں تدہ بھاگ نوں بھاگ لان پیارے
دس ہی دکھاں ایہہ دس ہی اللہ کلدی واس وسان پیارے
راتجی بس کہیا وا روات میری سنتوں کن وچہ مہربان پیارے
تیری صفت ثنا بہیر جابیاں تہیں ہُن میں عیاں بیان پیارے
اک روز ستایری پاوا اندر وچہ کھیت دہقان کرسان پیارے
بار وی یاوری ناہ زبان ولی کردا چار لاچار سخنان پیارے
لاگی لگن کسنوں اکھیں نیند آوے راتیں گیا گوری گورستان پیارے
آخر رات سولی اوآ نیند آئی سفنے پہیر آہیوں میر ہان پیارے
چن چین ہویا جاگ اوہ ہٹیا میں ہویا جھنگ نوں پہیران پیارے
تسیں وچہ بیڑی بیڑی ڈوب بیٹھے ہویا کھیت وچہ کھیت دان پیارے
اسیں پردیسی تسیں دیس والی کہیا اساں ہسافران پیارے
ایہہ خوف کران اسرلیت کولوں فادارنہ توہم زنان پیارے

اک جٹ آیا نہیں وی چوری ہندی ہندی گیتی ہندوان پیارے
اُبھر بھاہ اوہٹی ناہیں ہندی ہندی ہی ناتون جنید بالا اسمان پیارے
بیڑ لو وچہ ہندی بڑی ڈوب بیٹھی سیان کرن ستاین بسان آن پیارے
اوڑک پہیر سیان لیگی گھر گیان بیان منہ ہڑی موہنہ ناوان پیارے
چیڑ میاچن چناں لگی جن ہکیں چشمان وانگ چکور نگران پیارے
ہتھوں جن نے جیو و دکھن کیتا ایسے جن نہ من منان پیارے
پلک پلک لگی آخر رات میری دیکھ خواب کی رب ہکیاں پیارے
دامن پکڑ لگی رورو عرض کرنی نالی حال احوال سنان پیارے
اوس ہتھیں بعد زلیخا دو حال ہی اج تاک ہندی پریشان پیارے
ولی ولی توہنیں لٹی خواب اندر لیا جان ہن نہیں انجان پیارے
توں نہی ولاندیاں گلاں وس سالوں تیا نام نشان مکان پیارے
میرا نام وہید ور الجہا وا تدا میں وطن تخت ہزارہ ایمان پیارے
بنان وید شلید شہید کیتا جوین بکرا عید قربان پیارے
آہیوں جنید نہ کی توں لی خواب اندر سوہنا جید تخنیں جنیدن پیارے
اکھیں کھل گیاں غایب جنید ہویا مجہہ پھیر اندر جہان پیارے
قبر پاچھتے ز ناتودی لا سینے رو ندا اورہیا کر آہ فغان پیارے
پلو پکڑ میں نی بچن ہار ہو یا لسان دسیا تیا نشان پیارے
ہلہ لدیاں جھنگ سیال آیا ہر توچہ بیڑی بیڑی نبڑ لان پیارے
دوجی خواب گوری گلیں میٹھیں تیں لیسیں وچہ گوری بیابان پیارے
ہیں فقیر تیرے توں امیر زادو نسبت خاک افلاک لان پیارے
پالن پیت سند ریت میت اوکھی پہنچو جاندی بہت اسان پیارے

پھلوں نفع نقصان نہ ن سمجھ لئے پچھوں فائدہ کی پچھتاون پیارے
چھٹیا چاہ تاہیں ڈُب ول چاہ ڈُوبیں لجلج لاہیں عاشقاں پیارے
اسکے صاف جواب دے گھریں جاواں اسیں ہوکے تسیں اوداں پیارے
قسم کھاہ نالی قول دیہ سچا ضامن رب رحمان سبحان پیارے
کاربار ہزار سوار کریساں پیر الدین جو تد فرمان پیارے
جیکر باپ تیرا نوکر نا رکھی رہساں پاس گُڈن کشتیاں پیارے
توں بی دسّ بیان عیان کرکے سود نفع نقصان زیان پیارے
ناہیں تساں بھی ڈول ناں ڈولنا توہی بہانوں دشمن لکھ ڈولاں پیارے
اگو ہب اکو رانجھا سخن اگو سچا قول زبان پروان پیارے
تا دیدار خدا شفیع ہے یاران نال جو دھنا کمان پیارے
ہیر ہس کے آکھیا چل گھریں وسے انوکھڑی سیت مہمان پیارے
چال چال ہیلیں نال گیاں جو جو ہیر دیاں رازدان پیارے
داری کہیتیاں گھر وگھر گیاں داری پاس مکان بیان پیارے

تلکن بازی ہے عشق مجازی ہیرے عارفبازی جوہیں عارفاں پیارے
وسّن اجے ڈھاون دم دم پیا ہندر شراہ کردیاں کی شرماں پیارے
پہلوں قبول قرار زبان کردی پچھوں لوں تصدیق لیاں پیارے
ہور کار پچھوں لکھ پڑھ جاناں نالے جاندا ہیں چِراں پیارے
ولیساں ہیں چاکر چاکر ہن کارن سو بھی قسمت تیے امتحان پیارے
اوڑک اہتویں روز نمانوں دکھ تینوں ہسی جیو میرے اطمینان پیارے
رکھ لکھ تسلیاں ہیر تولوں ہیر سیر لکھے سلطان پیارے
ضامن رب رسول گواہ میرا اسے سچا قول زبان پیارے
تدوں باجھ جے غیر نوں انگ لاواں شالا دوزخیں پاں جلاں پیارے
آلی لطر دونویں اہر بحر اوتے پیالہ رکھنے وچ قسم کھاں پیارے
رانجھے آکھیا چلو جے بسم اللہ ٹر پیا یاد کر علی مردان پیارے
سنگ سنگ ستیاں سنگ سنگ رانجھے غرض جھنگدے ستیہ پہنچاں پیارے
فضل یار دی ہیر کر جمع خاطر گئی نوں نوں ہیر دلاں پیارے

دربیان آمدن ہیر نزد مادر مہربان خود و گفتن صفت وثناء رانجھا پیش او و سفارش کردن برائی نوکری چرانیدن گاؤمیشان مہر چوچک

ہیر گھریں آئی ماں نوں گلیں لائی آکھے سن میری جند جان ماہئے
وہید وناہم رانجھا سانجھا ذات دائی ملک سیرت صورت النساں ماہئے
ہہانیاں بولیاں بولیاں رُس آیا کھڑی آن لاگھریں آن ماہئے
ہیرا چاک جو دچہ بلاق ہیرا دتی رب ہیرے ہیر دی کان ماہئے
ہیری والڑے والڑے وچہ کتناں جیتی الڑی جان جاپان ماہئے
ہی نال سبب دے رب ہیلا ہیں ہانیاں باجھ ویران ماہئے

مہیں مہیں دے بہاگنوں بہاگ آیا دل جاندا ہیں چِران ماہئے
موجو چوہدر ریداپتر اچھہ ٹھاہیہری گل ناہیں جوجان ماہئے
جوئیں ہنانند بنال ہیں ہیر اتویں ہنیاندا اوہ بھی مان ماہئے
جان جان پچھان پچھان لیسی جدوں ہوسی جان پچھان ماہئے
دُکھ سُکھ دی اوستوں پچھ نالی دکھ سکھ لکھیدان ماہئے
لکھ دو تساں چاک اصیل ملیا دی بال خانہ دادان ماہئے

کر کے آس اللہ رکھ الیں ناہیں آس پاس دی ہی پئی شرمان مائے
ہین میں ہتھیں صرف سناپ چاری چار طرف گھر دا اگھیان مائے
وکھیں ہتھ کنگن ناہیں آرسی کی اُنی لھبا عیان بیان مائے
زلفاں مار کالی ڈنگن دشمناں نوں جہڑی حسن توں نظر لگان مائے
پتر تخت ہزارے دا چوہدر یدا صاحب بخت جو خان سلطان مائے
الیاس شرم حضور منظور چشماں چشمہ نور جو غلمان مائے
بیٹھا ستھ اندر سدا رکھ کاں اڈا اکھ کی ستھ دوان مائے

میرا باپ ماہی نت ڈھونڈ داسی ویکھ رب سبب بنان مائے
اوہدی صورت صنوبر یوسفیدی سوتر یوسف جان قرآن مائے
بالی چند وانگوں سوہنا مکھ سوہنا پلکاں تیر تے بھواں کمان مائے
عاقل عقل عقیل شکیل شکلوں علم حلم حلیم زبان مائے
ناہ اوہ روک چھمائیاں منگدا اے جو کجھ دیہو سو پیو پوان مائے
اتفاق حسن ہووے نال قسمت ایسے آدمی رب ملان مائے
سید کجھ ویکھیا ماہی فضلوں مشکلاں جتھیں آسان مائے

دربیان کنیزک فرستادہ طلبیدن رانجھا ملکی مادر ہیر برائے نوکرداشتن و پرسیدن ماجرائے حال او گوید

ملکی گھل باندی وانگ سنبھ جاکے چاکی وت بلا لیاوارے
باندی دوڑ چاندی پاندی ڈھونڈ پاندی جھنڈ جان قربان گھماوارے
سنگ سنگ رانجھا آیا سنگ باندی آکھی سنگ ناہیں سنگ پاوارے
کہڑی دکھ توں رٹھ کے اوٹھ آیوں اوہ بی کہو کی گل سناوارے
گلی ہانوکوں کے کہلی گلی جنبد لال ہو گیا جداوارے
آدو چھین کوین اس ہین جھنبدوین ویرا میر بھراوارے
ناتوں جاپدا سادہ اتیت جوگی آیوں دیس او لیس الاوارے
ہیں ہین ہیں کہیں ہین کسے منگو ہین دا سانجھ چراوارے
جنگا کھادھنڈا تی لعل مٹھا ہین چار تے جنگھ جنگیاوارے
موچ عید بقر عید برانز میل سنگ بیلیاں خرچ خرچاوارے
چوچک چودھر جھنگ سیال سندا تدہ ماہیا ند چودھر داوارے

چوچک چودھری دے گھروں چودھرانی اکھیں سنگ دے ہیر دماوارے
وہید و نام رانجھا دان پچھ آکھے تینوں ہیر دے ما بلاوارے
کتھوں آیوں کہڑے دیس جانا ملکی کہے دستیں ماجراوارے
باپ وانگ یعقوب اندھیر کوسی یوسف جہا جو چند گواوارے
من بھایاں دی جوڑ توڑ ناہیں من بیلیاں کرن خطاوارے
لڑلا لڑ تار و سار آیوں دس کی بنی بنی بھاوارے
تیری دوستاں بیلیاں بیلیاں نوں کوین سوکھدی گھڑی دکھاوارے
صدق سندھ ہوکی جھکیر ہین کاماں لیاں کتی منگا پرناوارے
پہلے روک چھمائیاں کرین کوتہ ہتر اکردیاں ناتہ رماوارے
چار دار رکھے متاں لکھ جائیں مناں بھہ رسول خداوارے
فضل تینوں بھی مینوں سیاڑ ریدی پہلے من دی لیئیں مناولسے

دربیان آمدن مہر چوچک بخانہ خود بران موقعہ کہ مادر ہیر از رانجھا استفسار حال مے ساخت و سفارش کردن ملکی برائے نوکرداشتن رانجھا و پرسیدن او نیز حال از میان رانجھا

چوچک گھرین آیا ایسے موقعہ تی ملکی تیا حال احوال را ہے
قیل قال معقول مقال کیتے چوچک بات سنبھال کے نال را ہے
کون موضع پنڈ گرانو وسدہ کیہڑا شہر جتھے تیری جال را ہے
وستین آپ پا پا پدا نام نامی وسی باجھ نہ جا پدا حال را ہے
چھوٹی عمر اندر گھرون نکل آئیون ایڈی ہنی کی تدہ محال را ہے
سوہنی صورت تون پیا سیا نیا ہین پتر ہنین تعین کسے کنگال را ہے
التفسر سقر ما کہیا پاک بنی مندا بانپون کرن سوال را ہے
بنان جان پچھان نہ کوئی رکھے عمر وچہ پردیس نہ گال را ہے

کھیا پچھ پچھار لکھا کامان پا پچھیان واچ وال را ہے
آکھے سُنے مسافر پانہیا و میر گل تون نال خیال را ہے
کیہڑا دیس تیرا کیہڑی دیس ڈیرا آئیون دیس پیا ہیان ٹال را ہے
بات ذات صفات دی دس مائی رانجھا سیدہ ہیر اگی سیال را ہے
بہانو ہین کم تون جیو جیز آئیون اوکھا کہیا زبان ہال حلال را ہے
پچھا وی آئیون جہڑی پچھلیا نون گی اگلیان نعم بن مثال را ہے
وچ کولیان ہنین ہتھ پیر کالی بھلا نفع و سنجار ولال را ہے
فضلشاہ ہیا کوئی وچہ ضمائر ہیر ہیر نہ جیا پسنہال آ ہے

دربیان بیان کردن دہید و عرف رانجھا و نام و نام
مقام و ماجرا حال پر الاحلا وطنی خود گفتن پیش مہر چوچک

تتھے چوچڑ رانجھے تسلیمات کر کے کیتی عرض و روز از را سائین
چھوٹا مونہہ و ڈی بات شرم آوے ایہ پروسنی بنی لاچار سائین
تسد الگیا اعلیٰ ادنیٰ رہن والی اغنیا سارے مالدار سائین
گردے شہر دے باغ مثال جنت نگار نگدی کھڑی گلزار سائین
سارے تخت ہزارے دی چودہائی ہووستیان سردار سائین
کارن سیر وچ پھیرن بگھیان کس پریان جین پر نطرا سائین
جوین پیار یعقوب سی نال یوسف توین باپ کردا مینون پیار سائین
وو جی پتران بھتین پیار اجاندا آسے کری جان نثار سائین
بغض حسد کینہ بھائی رہے کردی ایہہ پاپدا خوف سبھا سائین
بھار خار کھاندے رہے دیکھ مینون پاپل میں ہیکل طیار سائین
چلن ہی روا ر وا دیار سارے چار وار دنیا بے اعتبار سائین

آکھے سنو متوجہ ہو ٹپتون حال زار دی وار گفتار سائین
اک تخت ہزارہ ہے شہر نامی لہند بطرف جھنا ہتین پار سائین
زن و مرد سبھ حور غلمان وانگون گویا عدن مثال ختار سائین
موجو چودھری ستیان وچ بہا ییان مشہور دربار سرکار سائین
رزق بھاگ گھر گھوڑیان مہیں گائیں دہس مینون باجھ شمار سائین
حسد امین بیٹا دیدہ نام میرا رانجھا ذات نہ ہندو چار سائین
اک پلک پلک سادہ کردا میرے بنان دیدار قرار سائین
لکھن پڑھن جھون میرے باپ مینون کالی ہوئر دتیا کار سائین
چیچر چگ تی جیوندا رہیا موج رہی موج دی موج بہار سائین
مہربان جی رب رحمان ہو دشمن جان جانی جانی یار سائین
گل ستی مگیہا فان کہیا ایسے لئی جبار قہار سائین

عزرائیل کیل پیغام آندی سدّی موت پکار پکار سائین
یار نجار غمخوار دلدار میری ٹیان دخنت ہوئی یار مار سائین
کئی بھلے بھرا سمجھار ہے ہوئے کسے تون نا شرمسار سائین
بچے باز دی اُسلنے کوین ٹھرن جدون ہون پردار اوڈا سائین
ایہہ تان گل مشہور ہے کدون بھاؤ ملّے ہر تائین بیلی ہار سائین
جنھے ویر کردے دے ویر رکھن اوتھے رہیان مردان آدی عار سائین
کہیا منی سعدون غیرتمند ناہین بھرا ربتھون اپرا پار سائین
اوتھی دون ٹران منارہے دسنے باز جاستے دنیادار سائین
بیلا بار کا ہی گا ہی ہین باہی پہلی رات آہی بار ہی بار سائین
امتحان کارن چند روز مینون کان رکھ ویکھو کم کار سائین
ہیرن خشک روٹی آفتاب مینون ہور لوبھ ناہین طمع خوار سائین
کم کار وچ خطاوار ہووان لگی پھیر تینون اختیار سائین
چوہان باجھ پردیس جچ کوئی جا سُکون جاندا کوئی گوار سائین
ضامن ہیر بغداد دا دیان تینون جیکر ضامنی الئیدر کار سائین
جیکر رہیا یار احسان تیرا اوسیان عمر تمام گذار سائین

چھوٹی عمر میرا باپ فوت ہویا ایسی لئی ہین جگ خوار سائین
پھیر وڈّا اوہیان چاہیان بھابیان اِمنن بیان کہن چتار سائین
کچھان گھت کچھان مار شور کرکے دیندے ونڈ ہو تین شنار سائین
جدون سمجھیا خاص ہین بغض لیّدا یا دل سیال سد ہار سائین
گھن کھن شریک دی سہن ہاؤکھی رہن ہین نہ دو قرو فار سائین
بہان آن دی جان بہان ناہین آن آن پوڑی خار خار سائین
یوسف جیہی بھراؤ نون چاہ بھالی آہی چاہ کنعان نکھار سائین
دوجا سمجھیا باپ بچا بھائی متان بول ہووان گنہگار سائین
بھلے ملدیاں ہین ہتھوں آن لگا تدہ چوہدری سخی دنار سائین
دن اک دو تن یا چار اوکھے ہین بار لیا وسان چار سائین
کار بار ضرور حضور بندی خدمتگار رہو کران سوار سائین
ہنرمند عالم خوش آواز کا ایک صفا حسن جمال ایہہ چار سائین
ہور ہان جو ہان سو جان لیسو ہیر کار ویکھو بہلو وا سائین
صرف کول تازہ رکھ کول مینون حاجت ہور نہ قبول قرار سائین
فضلون رب توکلی ٹہل ٹہرا کر بھار سائین یار نار سائین

در بیان نوکر داشتن ہیر چوچک میان رنجھا او سپردن خدمت چرانیدن گاومیشان و گذاشتن چند سال و شوقی یافتن عشق ہیرو رانجھا

ویکھ حسن نے حسن تقریر نیکی چوچک ہو فدا فدا سائین
ایہہ لے گھن کھونڈی مہند ہین بیٹن ہور آغم نہ دم تسیے لیا سائین
ابتدا عطا تون ویکھ میرا انیزاد کیہسان ہین انتہا سائین
بار بار اگھان خبردار ہین وچہ بار جاکے بار ہا سائین

آکھے جیو آیان مرحبا سائین مرحبا سائین مرحبا سائین
ہین بانیان مال چرابار تدہ بانیاندی چودہ ا سائین
سٹھا بول تے کھاہ ہنڈا چھگا دیسان تدہ منگا پا سائین
بانہ بار ہین ہین جاہے پہ بار طرفان چار پرہار پہرا سائین

نیناں جوں چراچرا ہیں اہیر جوں لیاں چیر اسائیں
ہینیاں چاک پر علم دی قدر سمجھے وتا قدر وقار وہا سائیں
ہور اوں واسی پوراگن واسی رانجھنی سمجھیا مثل وہیا سائیں
ساقوں ماہ رہتیں سیال نال سہالاں ہیں دی چاری چار وا سائیں
ہیں بارہ چارے باری چاری طرفاں آہی شام تے جا و صبا ہیں
سوہنی چال بانکی چال بنتھ ہرنی کاہن انگ جار جھیا سائیں
اگھے دن صدقے کراں شام او توں جھڑی شام جا شام ملا ہیں
دوروں ویکھ کے آوندا شام سندر صدقے وارنے لئی بلا سائیں
سنۃ الوصال سنتہ سی یعنے سال وصال جھوٹا سائیں
مطلب دوہاں مطلوب مطلوب آہی طالب طلب دیدار لقا سائیں
ظاہر دو وسن باطن جان اکو ہور غیر نہ وچہ سما سائیں
کرن دو ر قران دو ہراں نالی نال نیک یار صفا سائیں
پچھاں مڑ مڑ ویکھدا میاں رانجھا ہیر باور یدا باوا سائیں
جتھوں تیک نگاہ درانہ آئے گھوڑا ادیدا الیں وڈا سائیں
تنجن ہیر راگدے راگ گانویں کرن ڈھولڑی ڈھول وجا نسائیں
گل لگ ملدی سجے اگ ولدی ویکھ ہس کھلدی ماہیڑا سائیں
پہلا قاعدہ شوق پیار والا لیا ہیر نے جدوں پکا سائیں
پھیر جھک جھکا گواتا ہو شرم حیا سائیں
وانگ سنجھ دی سیو کاں ہیر جٹی کہنڈ چوڑ ما کٹ کٹا سائیں
ہیں جیہڑا رانجھا جھڑ ید اجا و جا ہو جھپے ہی جانتکا سائیں
پھیر ہیر جیات المیر رانجھا دستگیر بھی کہن روا سائیں

مست محو ہوا اپنے کار اندر ہیں جھڑ نہ چھیڑ چھیڑ اسائیں
آکھے ہیں جاگیر تے حکم کھوٹا ہی ہور الوپر استا مٹی الہیر ہوستا
گویا پشم بھی البید سے پشم وتوں کن سٹھے پٹ بھی کہول آگہا سائیں
نت سانجھ کے ہیں چرالیا دے سنے ماہیاں لئی جگا سائیں
ہیں پچھے پھوار مد ڈیلنی کھونڈی بغل وچہ لئے وہا سائیں
اگے ہیر راہیں انتظار ہوندی مکھ ویکھنے شاد اجا سائیں
راہدا نوا انگ کملی ہیر ہنکی کو کے وینج ونجہ مبتلا سائیں
آکھے آماہی پھیرا پایا ماہی تیرا چا ماہی گل لا سائیں
ناسی ہور آلو معبود جا صرف رکھدی ویکھ دکھا سائیں
نظراں پاک کنوں پاک صاف ہند طالب المولی اولیا سائیں
ناسی تکو ازبار دی وچہ دوہاں اپتیں لو ریا بھن وچھیا سائیں
ساری رات کٹی ذکر یار رانجھا ولی جھیر کٹو ہیں دا سائیں
ایدہ ہیر رنگ محل تے ہیر چڑھکے ویکھے کھڑی منتظر لگا سائیں
رانجھا یار آندر بار بار کوکے روز سوز ہجراں گھٹیا جا سائیں
شام شام لیکھے ول گل آوے ایدہ ہیر ہیر اقدام لوں جا سائیں
غرض چند مدت انہوں ہیں گذر گئی ہویا عشق بی دوں ہیچ اسائیں
حضرت عشق آئی ہوئی ہیر تائیں گئی بیٹیاں ہو مٹیڑا سائیں
بیٹنے وچہ بیلی پچھے پہرے کملی ستے وانگا ہو تن ہنھا سائیں
جتھا کھنڈ چوری بکھن مچھ لوہی لئے بغل وچہ رکا سائیں
مہنا جھنگ جھلی جل جل آوی چوہڑی یار نوں جھل کھوا سائیں
صرف نال دیدار مراد حاصل ہن نہیدی آس پچا سائیں

دروجسنون بیان ورلباوی ہیر ہور گی پیر مناسائین
جہی کیہی ہان ہین تیری لڑگی جائین لڑبنہ لڑجھیڑا سائین
تون تان چھیڑ چودھرائیان چاک بنیون ہالون چاک پیچاک شفاسائین
تینین سرون اقرار اکرکے ریت پیت دی ہیت گھٹاسائین
رشتہ رشتہ داری غرض کرن محکم بتی پیتیدے گنڈ گنڈھاسائین

آکھے رانجھیا دل پرچا تیرا ایہا نوین دل پرچا جاسائین
لاگی ہیت پی ہیر کٹی وانی ہیسی جوبن والی ہیپے آہیاسائین
تیتین چاک پنی ہیر ہی عشق ہارون ہان باجھ ہین ہیرو کاسائین
کیتے عہد پیمان قرآن چاکی چاکی قسم سوگند اوٹھاسائین
دوہان ہیپت دی ہیت نپیت لکھی فصلون ہیت گیئے لباسائین

دربیان ملاقی شدن پنج پیران بہ میاں رانجھا و بنشیہ ولی نواختن او پیش پیران کاملان و رسیدن
پیران موقعہ ہیر معہ طعام و نذر گذرانیدن پیش پیران و شیر نوشانیدن اوشان را و بخشیدن ہیر
پنج پیران بہ میاں رانجھا و آگاہی دادن از سخنہاے عشق و تسلے دادن بعاشق رانجھا

اتفاق حسنہ اک روز رانجھے وچہ بار ملی پنج پیر سائین
صورت ویکھ نوری سمجھ لکھے رانجھا ایہ تان ظاہر ابیر کبیر سائین
جھاڑ کملی کملیا کملی وانگھ جھاڑ بے خار کریر سائین
ہنجا ویکھ مریدوی بیٹھ گئے ابدال بکمال فقیر سائین
کاسہ شیر بھرکر نذر پیران ایہو منظر آہی تدبیر سائین
ہوئی آس پوری رانجھے لئی چوری تی نذر گذار گزیر سائین
سبھی رانجھے وی خوشی لئی کھاندی چوری پیر نوری تہیر سائین
چوری شیر تبرک ہیر رانجھے ویکھے پیر رلاوندے میر سائین
بنسی بانس بجا منا تجا آہی گن سن گہت وہیر سائین
لکھ لائی سجائی بنائی پیران بالنسی بالنسری گنی گہیر سائین
پنجے پیر آپسو چہ ڈال پنجے دستگیر ہوی دستگیر سائین
لیون نعرہ ہووجیندے ساہمنے ہون پنجے پیر تے ہیر تصویر سائین
دین پال جو پنجے پیر ظاہری اک اک اہمیر ہیر سائین

وچہ گودڑی لعل نہ چھپن ہولی زیرا برجو بدر منیر سائین
جاگی چاک قدمان سندی خاک چھپن پاس کیمیا جان اکسیر سائین
چاو چھپاوندا اچھا وندا انگ نقوہی کارن سب وچ پچاوسیر سائین
پڑہکے بسم اللہ نتھاپلی مار رانجھے اوری گنجھ وا چوہیا تیر سائین
ایسے موقعہ تے چھنا کھنڈ چوری ایکو آن ہوئی ہیویسیر سائین
چوری پوری منظوری حضوری نوری پیران کیا جمع طلب قصیر سائین
پنجے شیر خدائیدی شیر ہوگئے آپسو چہ ہو ہیر مشیر سائین
پنجے سر و شمشاد ارشاد کردی ہوگی شاد کنیز کنیر سائین
رانجھی تیرنت فرمان پیران کیتا کیتی بلکٹ پلکٹ تا خیر سائین
گانوین راگ وراگ جو رانجھنی نی کی کران تقریر تحریر سائین
مست محوایدہ ہر ہر حال اندر او دہر ہیر رودے بیچون نہیر سائین
رانجھے مرحبا مرحبا پیر آکھن نالی نالی سے کرن نفیر سائین
کہیا منگ جٹا جو کجھ منگنا ایں دیسی رب تقدیم قدیر سائین

رانجھے آکھیا ہو رہی کارنا ہیں بخشو چاک نوں ہیر جاگیر سائیں
رانجھا خاص مُرید جناب دا ہی کرو دعا ایجاب پذیر سائیں
کیتی چاک دی ہیر جاگیر ایہہ ناہیں قضا قضا اتقدیر سائیں
منظر پاک آکھو دتھیں ہیں بچیا نال ہیر ہو کی گھنڈ کھیر سائیں
سنگ سنگ دی سنگ بھیں متاں شیشہ توڑی قدر وقار توقیر سائیں
دشمن لوک ظالم کرسن جا تیری پیاری ہیر جاگیر تغیر سائیں
تندہ چاک دی چاک نوں چاک بہالو ہیں چاک چاک کرن لیر لیر سائیں
مذہب عشق نوں چہ حلال طبیب سچے عاشقاں دا خون سیر سائیں
ہیر وہیر دے دیر تدویر کنوں ہوسی خاک خمیر دفنیر سائیں
عاشق سدا حیات ممات ناہیں ہوگئے بھارٹ جو لوک اوکیر سائیں
اکھن ہن سچا کرین ہنہیں کچا سچا عشق جو نور منظیر سائیں
پوہی بھیڑ جٹا کرین یاد سانوں اوسی وقت آسان ہے تیر و ہیر سائیں
سندر اعلی شہباز عطا کیتا آپ پیر مخدوم شمشیر سائیں
پنجے پانچے بیہر اوٹھ کیلی رانجھے نتا ہناں لا اخیر سائیں

پنجے پیر ہر اِکتھے ہی آکھن سیتیں عرض بصیر نصیر سائیں
ہی ایہہ صدا انداز لطف جا دبخش لئی تقصیر سائیں
پیران آکھیا ہیر جاگیر تیری ایپر سختیاں بلی و منگیر سائیں
دوئی دور کریں اکو ذات سمجھیں تیرا ہیر دا اک خمیر سائیں
خواری شہرت جگ جہان اندر ہوسی عشق مجاز تاثیر سائیں
تیری ہیر دلگیر زنجیر بندی ہوسی دشمناں ہتھ اسیر سائیں
امتحان کارن دین عاشقاں نوں دنیا وچہ عذاب سعیر سائیں
بُل چُک چو چک تینوں چک دیسی پا ہیر نوں وچ زنجیر سائیں
عاشق عشق سچا کرن نہیں کچا دم تخت ہو ختم تدبیر سائیں
جہڑے ہٹی لوک دشمن سچے عاشقاں نوں سچ وڈال کرو دین تغیر سائیں
خبردار جٹا مناں ڈول جائیں دیکھ خوف آخطر خطیر سائیں
طرہ خضر فرید رومال دتا ہوندی ذکر ہے پیر امیر سائیں
مشکل بنی زیارتاں کیتی وال تکھیں آسان ہے ہیر تاگیر جیر سائیں
فضل فضل کمان آ تیر چلے چلے جین کماندا تیر سائیں

در بیان عہد و پیمان محکم بستن ہر دو عاشق بایکدیگر و شہرت یافتن رفتہ رفتہ عشق و محبت آن و چوری گرفتن کیدو غماز و مکار او در ہیر از میان رانجھا برائی نشان دہی و خبر شدن ہیر را و گرفتن او را در راہ و زدو کوب کردن او را و نالش نمودن کیدو نزد مہر چوچک رفتہ

رخصت پیر ہوئی رانجھے ہیر دوہاں کیتی بیٹھ وچار چنار جانی
جانی رب واہب میراتوں جیہا نال دین یقین اقرار جانی
تُدہ یار نوں چھڈ اغیار ڈھونڈاں لکھ وار توبہ استغفار جانی
متاں سختیاں ویکھ کے نس جائیں ہو دین اسانوں شرمسار جانی

رو رو ہیر جٹی کہیا میاں رانجھا شرا کر دیان کریں عار جانی
تیری نار نکمی ہیں غیر تکاں شالا بلی دیکھاں ہیر ان نار جانی
انت سختیاں بلی دا منگیہ ہوسن اوہ جو ہیر گرگئے اظہار جانی
چوری چہل کھو میاں جہل خفنی جہل جہیر آسان جل یار جانی

جی توں جیویں جی جی شالا آویں جی بھی چین قرار جانی
چھڈ چودہرائی تیرا چاک ہویا اجے بھیں تینوں اعتبار جانی
سر دن سر ولیاں ناہیں ہتھ ولیاں ایہو عشق دا ستھر اسرار جانی
غرض قول قرار مدار کر دی وچہ بار دو بار دو بار جانی
رانجھا آکھدا جان قربان تینوں آکھے ہیر گھولی وار وار جانی
چوری شیر کھاون پیون سار سارے اسرار کھلی آہی سار جانی
اللہ بیلی کھکے ملی یار بیلی رخصت ہوئے دوہیں یار یار جانی
عشق مشک دوہیں چھپے رہن ناہیں جیویں وچہ بار دوالگیا ر جانی
ڈر دا کوئی نہ گل اوتھل سکے خوف چوچکیدا سبھار جانی
لنگی ٹنگ آہی اُتے سنگ آہی منگ کھاوندا گچھ بازار جانی
چوچک ہیر گھدا اکھیں ہوٹھ ہیاٹڑیا ناجیوں رن بدکار جانی
ایہو کار لاچار دکار جالی کویں جہرا گھتی وقار جانی
کدی اصل ناپاک ناپاک ہوندا الکھ دھوون جو سگ مردار جانی
پنڈ دون باہر سند واہ تی پا جھگی وہوان ہار بیٹھا مرد ہار جانی
تنگ ننگ عزت شرم ہر جسیدے رکھی لاج تی ستر ستار جانی
کپر چھپان کیدو کڑچھیاں اُسنے گھتل ہنکدا الٹی نگھار جانی
وچہ دوستی لپ مشتی گوشتی سر دو دو دوے کرن ہوشیار جانی
جو ہوندا اندر وارادات وسلی کرن مخبری وچہ سرکار جانی
جالی چوہ رہیا ہانویں جور گشا لیوان گئیدیا ناسر دار جانی
نپی لنبدا جیتا انشا خاطر حقا ہٹ ہوبھ شمار جانی
کسدا گھون گل گہی یاران ہوئی ہیر جوان مٹیار جانی

رانجھے بس کیتی نال ہیر جیٹی مٹھی نال زبان گفتار جانی
سوہنیاں نال ہیار عیار پڑھن بیان معانی یار اغیار جانی
کنگن ہتھ دونہوں وکھن اُرسی کی آپی وکھ لیسیں ہیر بہار جانی
پھیر نال پیار گفتار کردے دوہیں یار دلدار غمخوار جانی
شکر شیر تبرک کھان چوری شاکر شکر گذار جانی
دوہیں غرق ہوئے بحر نور وحدت چڑھ عشق اسرار ابرار جانی
رہیا رانجھا بارہی بار چاری مجھیں ہوئے ہیر آہی گھر بار جانی
مونہہ جوڑ لگے لوک کرن گلاں ٹری وچہ جہان وچار جانی
چاچا ہیر سند اکیدو نام آہا جالی کیدو تی مکر مکار جانی
ٹوپی سہیلیاں پہنکی بن بیٹھا جال پوش فقیر مدار جانی
کارن ہتک عزت مہر چوچک دی ہیر سنگ دا ہیکہ بچھکار جانی
برقہ شیر دا جھل فقیر والی وچی شیر شغال گفتار جانی
دنیا دار کیہڑا چنگا پلو پردہ فاش کرے گنہگار جانی
پوست بھنگ افیم تے چرس ہوئے گویا ریدی مارا ابہ چار جانی
کیہہ دشمنے اوسدا نال کوئی ابہہ بھی جان خدا کیدا مار جانی
پیئے بھنگ پالی بھنگ بھنگر مکر جیب ٹکو لگڑ خوار جانی
لوٹھی کھوٹھی جھوٹھی جوٹھی پین ٹھوٹھی جیلو گور دنا لوں بیزار جانی
کیدو برا تے بریدا باپ ہا بھیلے نال براکرن ہار جانی
ویکھ مکر مکار ہزار کیدو ہویا جہر لاچار بیزار جانی
جھوٹی ہنکاں لئے ڈکرے گلاں جھوٹی ہنگیہ دیوانگ ہولار جانی
بیلے وچہ بکی چھپے پھیرے ہوندی رانجھے نال اوسدے بھانویں نا جانی

ماہی ہسی جوین کنڈ نیال ماہی تکیو فرہ ایہ مار شکار جانی
کیہ وہسکے اگھیا بہت بہتر کرسان گل ایہہ کار سوار جانے
کہوج چور کہوجی ہگبہ لیا ایہہ خبر سار نہ چور طرار جانے
ہیر باوری چار کنار دیکھ لئے یار نوں پہر گنار جانے
گھاتی گہات لاکے کارن گہات ماہی لکیا رہیا کاہی چکار جانے
بوری مجھ واہیر نے شیر ہویا کارن انجہنے یار دلدار جانے
پوست لین گھہائی نوں گیا سوبی آ گیا بخہ نہ امر لاچار جانے
سادہ لوح رانجھے دی کہنڈ چوری کیڈ لیندوی ہو فرار جانے
کجھ دیر پچھے ہیر شیر لیکی آئی پاس رانجھی پیاری یار جانے
ہیر گل سُنکے گھبرا آگیے ہر ہیر ویتا قہر قہار جانے
پتا دس کُتول بے پتا گیا چوری کہس ان ول خار جانے
مارچھال چلی چپل ہیر جیٹی ہلی یار جوین چمن ڈار جانے
ہیر دوڑ مگروں بگروں جا پہڑیا کیتے خوب پھٹکار جانے
لوہا گرم ہویا ایہہ نرم ہویا گئے نال جدوں لوہار جانی
پھڑکے کاٹھ کہٹولی پھڑکیتے پھڑکی ہیا کید وسے زار جانی
پھر کھوہ لئی چوری کجھ قدر کیدو زمین تے دی کہلار جانے
بھگت بھگت کید و آئی پاس وہیڈ وسی ماروی وا اچھار جانے
رقت چھیڈ اتن کیتن بیٹھ کیتا راز دار سیاں خبر دار جانی
ایدہ ہر ہوش ائی کیدو وانگ لونبڑ جہاکی یار و چار کنار جانے
وانگ بھوت بھبوت ہوا ویکھ ڈریا جوین اوٹھ ہو کالی مہار جانے

کہیا بہنگیاں گل ایہہ سچ ایہلیں گلنوں نوں تتار جانے
دوجی بہلک چوری لیکر ہیر چلی چوری کیدہ دنیا سید جانے
جیٹی تھار تسکا ہیکے جا پہوتی اگی کہلار انہنا انتظار بیلے
گلاں نال پیار دی کرن نالے بیٹھی وکہیدی نقش نگار جانے
تہوڑی دور مجھیں ماہ ہیر یالن گئی ہیر سدا ہریکبار جانے
فرصت بیچ کیدو رانجھے پاس آیا آکھو سُن بہید بہ خوار جانے
نشانٹ گیا راہی ٹکہ لگی کجھ وبہ جوگراں ادہار جانے
پھر کاٹھ کہٹولی نوں پہر ٹریا پہر چلپ نوں جوین گمار جانے
رانجھی ہیر دی گوش گذار دتی الفوں لی تاگر گنہ ہی دار جانے
چاچا چاچا چاچا میری بابلی نوں آج ٹھیک کرسی گہنا سار جانے
غرض ہتی بے ہتھ وی لے جیٹی طرف وہار ہو تیز رفتار جانے
دوروں ہیر نے چاند النگاندا دٹھا بہاندا کول کچکول کوار جانے
آکھے چاچوار چاچھڈ چاچا چوری چاہ دیہہ چا وسار جانے
وانگ ہونج مجبور لڑے کیڈو سوگتنے واسطے کرے پکار جانے
سروں پھڑی ہٹے پتے مار جیٹی ٹپے باز ہو کہیل کہلار جانی
سچ کہن جیٹی رن جیٹی نال نال نوں مار تلوار جانے
جیٹی ہیر کرمار یہ دی جمیع خاطر گھر مار آ بہی ہنڈار جانے
آکھے ہیر نہ آکھناں باہر گئی کوئی کرے ہزار زنکرار جانے
چہ ہی چوری چوری ہالی ہوبہ ہو رہوئی آسوچی ری کوڑ یار جانے
فضل عمل کارن کیدہ وجار ونا پہر چپکے وسی دربار جانی

وبیان عیان کردن کیدو ماجرائی عشق ہیر با رانجھا وطلبیدن ہیر را مہر چوچک سوال او

جواب مدعی و مدعا علیہ کاذب شدن کیدو بگواہی بکران ہمنشینان ہیر و اجازت داون چوچک
کہ کیدو اگر بار دیگر حرکت نامناسب کند بزنند و مصلحت ہیر بہ بکران برائے زدن کیدو

کیدو روندہ ہٹنے کر لاؤندیا چوچک لئیا آواز پچھان میان
کیدو آکھیا گا بعض شتام دیندا نام ہیر لی لنگے خان میان
کر کے پیش ہنسدی کہیا چپ احمق ذرہ رکھ سنبھال زبان میان
گھر جا بیکے اکھدا اگہ اپنے مانو ہیر لی پاس بہان میان
آکھے ہیں کارن چاک کہیائی اکی وہی واکھید کھدان میان
ناں وچہ چوری چوری چاک کولون جاندی چاکنون ہیر کہوا ملیان
ہینوں مار چوہدی کس لئی گئی ہوئی چال ویوچہ پہنان میان
کریاہ ہینٹی تاں گل تیری لگی ہیر لی ہیر ڈبان میان
لیکے فرق نہیں تاہ پار ہویا غرق عرق نہ فرق میان میان
پہیر ہو ہیر سداں ہنڈاروچوں ہالی ہیان گیان ہاں ہاں میان
سونہہ مجتبی تے کوڑ کیتے وچوں حاشہ رہے نہ پچھ پچھان میان
سن سن ہیر تقریر لی ہیر کیدو لگی دلوں تدبیر اٹھان میان
پنج پیر مدد کیکہ ہیر بولی لگی پہیر تقریر سنان میان
تیری ماں اندر گندی منڈی لنڈی ہیندگے مثال قشان میان
نیا ایہہ کتون ہونہ پوچھ چاچے سارا فن فریبدی کان میان
ہینوں نائی پچھ شیطان لاحول پڑھیا ایہہ شیطان دلی دادا جا میان
کیہا گیان پنج ہیر دیکھ چاچا نہیں جاندا شرم شرمان میان
[illegible] ہن نہیں تاں لگیاں سچ لگی تنگنوں نکر پہوامیان
آکھ دی ہن ہنڈاروچوں پاک نکلی ناں ملکہ آن میان

آکھے جاؤ جٹو لو خبر کیدو گئے دوڑ جوان جوان سیان
عقلمند جو چاک سمجھ گیا آپون ہویا ہیر یقین کچھ طوفان میان
اوتھے نال جاندی ماہون نکرٹ لکیدو ہویا گہر اینوں ہیر روان میان
جو جو ورتیا سبی الفون لی نا کر کیدو کرے بیان عیان میان
ہین چھیڑ چھیڑاں نال اکو لی لگا بیٹیاں چھیڑ چھیڑ امیان
چوری ہیر یقین ہے چوری چاک کولوں لئی ہیر ہوئی تاں آن میان
ہیر گھلی کھلی ڈولی کجھ چوری آندی چن لشنان وکھیاہمیان
چوچک سندیاں بار نسار ہویا گویا نکل گئی جان جان میان
مانو ہیر تصویر بیجان وانگوں رہی چپ سکوت حیران میان
چوچک اکھیا روبرو ہیر کیدو گل گل کرہ بیان میان
جو جو ہنیں کہنان آہا اکھ ونا کیدو چاٹر زبان نغز سیان میان
کیدو گل تمام تمام کیتی آکھے ہیر بابل کرو دھیان میان
سچے گل ہن آکھنی ہنی جیکر لکون باپ جی آپ بلان میان
گل چن وی چاہنیزات ہا باگیاں کواریاں بار ہا دامنیان
لگا بیٹیا نال مخول کرنی لی ایمان ہو وا انگ شیطان میان
دیکھ چھپاتیاں ایہہ انار چھپاتو لگا انب انار توڑان میان
پائی پچھ کواریاں تیرا ہائی تینوں کدوں ہائی ضاع آن میان
ہن وی دستکاڈ پگ سٹ ادسنوں گھرو نگھرے آہیان لشتا مہیان
جیکر نہیں ہیرا اعتبار تینوں پچھ کواریاں نتوں با ایمان میان

پربت جہوٹھ اس جوبھ نے تولیا ای اسنوں ہٹ پہ بیٹھ وِیا میاں
داڑہی شیخ دی عمل شیطانوالی ظاہر پیا چالی مسلمان میاں
خیر بیتی سو بیتی کیتی اساں کیتا شرم شریان چہپیان میاں
ہووں زار فریاد پکار کرکے وڈا اکبر اکہہ کُل زنان میاں
چوچاک دی دلاسڑا کواریاں نوں مہربان ہوکی مہربان میاں
چوچاک لال اکھیں کرکے کہی کیدو غضبناک ہوکی قہروان میاں
اوہنوں کہسکیا وانگ مشعال کیدو لگا مہرجان باسمکان میاں
گوری ہیر ڑیانال گندگوری لگی ہور صلاح پکان میاں
اکھی باپ بہی اکھیا خوب مارو غرض جمیے دی ارتھ ٹہران میاں
جیہی ہی ہیر دی مت دہی اہدی ہیانال کی وغا کمان میاں
چور چتر اولٹا سچا ہوں بلی آیا جان بابل عالی شان میاں
کڑیاں کڑیاں ہو کوڑیاں کواریاں نے کرن لگیاں دغان میاں
آکھن وادفریاد دی ویہسا نوں شتالا پٹ جہوی سلطان میاں
اٹھے ہیر حرکت کری خوب مارو دتا اساں تساں فرمان میاں
دور رہو بہڑدی ہیری اکہیا نتوں لگوں سیتیاں نکلان جنگا میاں
کڑیاں ہیر ہنڈاروں ٹور چوچاک گیا آپ لی بارہ سچا میاں
ٹہری اکہہ تجویز کجھ روز پاکی مارن ہیر ہنگی کیہڑ چھپان میاں
فضلشاہ ایہہ بہ ہگت ہگت لیو جالی شہر کوس اہان میاں

دربیان دوم بار زدوکوب کردن ہیر کیدو غماز را

اوڑک میاں جمعہ جلدی آن پہونتا گیا جمعہ پڑہان امام میاں
کوڑیاں چہڈ انتن کتن اوٹھ وتن ہوی ہیر وبنال تمام میاں
جنگی وچہ اکلڑا اوکہہ کیدو کہیا ہیر نے جا رسلام میاں
کرکے چاچا چاچا ہیر لیا چا ٹپکیا دی دشنام میاں
کوئی اکھدی پکڑ حلال کرو کرن خون حلال اس خام میاں
کروسوہنہ کالا چغل کھے کوئی ایہو بدل الزام انعام میاں
ماریا پایا گورخر کیدو گورخر جو مار بہرام میاں
مارڈیاں خوب پہران کیدو لین دین نہ پلک آرام میاں
ڈنڈی مار ڈنڈی گونڈی ہیں توڑ پیالی سنی حر لحیان جام میاں
پوست مار اوہیر ٹپا ہنیاں پہکڑ لاہی پوست ہنگ ناکام میاں
غرض ٹوٹنی ہیں وہپلا کیتی کڈہیں مغز مثال بادام میاں
الیسی روز بہی کم کرن جہڑی لوک ہیں اہل اسلام میاں
چہڑ ہی فوج کواریاں ڈار باندی وانگ فوج شاہی ہجوم دام میاں
اکھے نکل باہر چاچا کیہا چوری جنگی جہنڈ کی گرم حمام میاں
گجھ مار کرکے کہیا ہیر چاچا ایہو مزہ لاوں الزام میاں
کوئی کھی حرام حلال ناہیں مار وتخم حرام حرام میاں
مٹھا پیا کیدو لونبڑ وانگ پہڑکی جویں صید صیاد دی دام میاں
ہیر کواریاں لی راجی ہوجہ وانگوں کی نکھ دیوچہ لگام میاں
کل سہیلیاں وتناں چاہڑ کوئی آکھے وت نہ کرین ایہہ کام میاں
اٹھے ہیں توڑی جلی پاڑ سٹی جہنگی سارٹم سٹی بسرام میاں
تو نیا لفصو جا کہی کیدو کرساں ہیر نے کتے کلام میاں
کردن خویش تے آمدن پیش کیدو وانت بر بد ابر اسنجام میاں

پٹک چھنک کیدو کُٹک کوار باندا گھر بن آیا لٹک خرام میان	فضل شاہ سن تین بی کھسک چلو ایتھے منفند ایہو بچ نام میان

در بیان زخمی افتادن کیدو کتا و در کلبہ اخزان خود و منع کردن پدر ہیر را از رفتن ہیرون و ملاقی شدن ہیر با رانجھا در خانہ رازدان مِٹھی نائن و بازمخبری کردن کیدو پیش سلطان برادر ہیر و بدر کردن او از خانہ میان رانجھا را

کیدو ہو زخمی پیا وچہ جھگی کیتا اپنا یار مردار سائین
خوف دشمن دیون اتار جٹی بار بار جائے بار بار سائین
بار بار آکھے خبردار ہیرے جائیں بار نہ چھڈ گھر بار سائین
ہا ہیر واجان موقوف ہویا ہار عاشقان نہی لاچار سائین
گڑہی بار جو کھینٹ نون کھیت کیتا ایہہ گرمی گلی وچ کار سائین
منع کرن بابل بار جاونے تھیں ہندی یار دے گوش گذار سائین
اوہنمین ہووی دروی اُہن دروی تقی اِن بی ہنون نہ مُیں دیبار سائین
گھر ناہیا ندا وہڑ پوچہ آہا ہووی ہیر دے قرب جوار سائین
آہی وہندی ہانوُر انجھیٹر ہی کری ہیر الواناگ پیار سائین
گئی ہیر مٹھی نائن جاوڈھی کری گل مٹھے گفتار سائین
میری تون حساب میری ہین بروے کوئی سن خدمت خدمتگار سائین
الگہو انجھنا وہندا پت تیرا اتے ہیر دلگیر دا یار سائین
کرین ہو بنی اوسدے بہت خاطر میرے ہو نہ بدل سو سو وار سائین
آیا کری راتین بنت گھر تیرے لاہن یار نون لا کنار سائین
صرف دیکھنے دی طلبگار دو نوین کوئی ہو رنہ کاردکار سائین
گل دل رکھین ایہی گل شکل ابدا کل نہیون اختیار سائین
آ رسہ رکھین مٹھی گھر تیرے ہیر ہو میری ہوشیار سائین
ابد ہر عاشقاندی باری ہار بری کھلی ہووی موج تی عیش بہار سائین
چوچک ہیر نون نی طن خاص ہو یا دیکھ وہی جوان ہٹیار سائین
بار جان تیرا رہیا اک لی بار جان کھتین جان نون ہار سائین
ہیر کھی دشمن کیدو وار بار پہین بی لیکھ قسمت لیان ٹار سائین
مجھین چار رانجھا راتین گھر بن آیا دنا ہیر نسے آن دیدار سائین
اکھے پیار یا اونیہ ہو ملن کارن کوئی گل بناوسان ہار سائین
کرکے جمع خاطر بار گھر آئی لگی مبیٹھ کے کرن چتار سائین
اوتھی ہین اوہا ہین رانجھے جاکد اسی مٹھی نین بلیسی رازدار سائین
بیٹھی ہیر تاہین مٹھی یاد آئی رازدار صاحب اعتبار سائین
پہیر بہری مٹھی اکھی ہین مٹھی مٹھی کہی ناگر گنہگار سائین
ہیر نہ روی منہ چلا کیتی واردات ساری اظہار سائین
مجھین چار رانجھا راتین گھر تیرے بیٹھے نال پیار سہار سائین
جیہچر جیوندی رہی غلام رہسان کرسان ہو احسان ہزار ہار سائین
میری پشت بی پشت رہو تاہو سی تیرنال احساندی ہار سائین
مٹھی منن کیتی مٹھی بات ہو ہو آکھے جند مٹھی ہٹان وار سائین
جاہ نت رانیں آ نوین گھر میرے دلیسان میل انجھا کوار سائین
ہو ہیر نون واو سکھا دلی مٹھی سن مکار طرار سائین

خاطر جمع پائی ہیر گھر ین آئی کر کے میلدی قول اقرار سائین
دو ہوین یار مہر شتار دیدار آہی گلاں پیار کریں وچ چار سائین
جدوں ہویا اچھا گویا بُرا ہویا اچھے نال بُرا کرن ہار سائین
آیا خبیر منگن بدخبیر کیدو گھر نا نہیاندے شب تار سائین
سائی بیٹھ دیوار دی ہو کھلا کیدو ماردی رکھکی خار سائین
پھیر ہیر دے ویہ سلطان اگی جاگی وار دستی اوسے وار سائین
سینہ چاک چاک جل چاک چاک مزہ عشق چکھیا گوار سائین
آکھو ہیر نوں جان تہیں ماردیساں ویکھاں جا کیدہ نال خنجر سائین
ایہ پر رب جیونے لکھ کون مارے بھاویں کرے تلوار دی وار سائین
میٹھے جا ڈٹھے رانجھے پاس بیٹھے دوویں بیٹھے ہوئے ستر مسار سائین
ایڈی مہر جی مہر جی آن کیتی ہنگی پاپا پار شنک گلزار سائین
جن جا پئے پر ظن نیچ جائی ہولی بدظن بدزن تھیں پار سائین
گھر آیکے ویکھدا ہیر تائیں پردہ رکھیا ستر ستار سائین
مانو آکھیا ہیر نہ باہر گئی کی پی آبیوں کریں سار سائین
سد کھے رانجھے تھیں تھیں بیان گل چھیڑیا ہیں بار چار سائین
ایسا نمک حرام توں چاک ہویوں لگوں پٹ ساڈے کرن خوار سائین
چوری سٹھ دی کدی ہول گیا الکھ برا جی چور چکار سائین
سائی رکھ دی بیٹھ آرام کر کے لگوں وڈھنی وانگ تجار سائین
رانجھا کہے دولتمنداں چاک گھنے چاکاں لکھ جا ہیں کاس کار سائین
چور چتر نالے گنڈا سونڈا الندا ایہو کی ہو رہی کریں تکرار سائین
بیشک نیک تہوویں ہنگل جاہ پیندوں آویں ہیر نہ الیس دو دار سائین

اس تھیں بعد رانجھا ہیر گھر بیٹھی راتیں ملن لگیں نزار سائین
جیجپر پہیا ماندا کیدو واپھیر تا کر کے گئے تہ نندو چار سائین
ٹنڈ ہنڈا اندر لیکی آن وڑیا پھیر منگد اہیکیہ ہکھیار سائین
اوسی موقعے تے آئی ہیر آہی کرن مرہم پٹی دلفگار سائین
اولی ہو کھلو تقریر سُنی ہوئی ہیر سندے ساری وار سائین
آکھے ہیر بدکار نوں مار جبا جیکر ہے تینوں آن عار سائین
آن آن وچہ آن وی آن ہوندا نیتھے پکڑ سلطان تلوار سائین
کھوٹا کھر امعیار تلوار ادی سونا پرکھیاں وانگ سنیار سائین
اتفاق حسنہ دشمن جان کولوں پہلے ہیر ہو گئی فرار سائین
میٹھے ویکھ موہنوں میٹھے بات کیتی آجیو آیاں سردار سائین
گنگی وانگ گن گن لے گن کر کے بیا گھر اندوں پھیر سدھار سائین
دغاداراں نوں وار نصیب ہووے گھڑی اک سیج گھمیار سائین
اوڑک ہو غصے آکھے ہیر تائیں کتھے گئی ایں رات سار سائین
گلاں گو مگو کر کھے کرساں ہو رہ گل جیدوال مختار سائین
کریں عذر جی روک پہایاندا توڑوں بکی نقدادہ ہار سائین
جیندا لون کھا ہیں گھر اوسدے نوں گجھی ستن لائیں بدکار سائین
سن گھر ہمسائیاں جپ لیندے ڈائن کر کلر اجگر اخوار سائین
ہور گل نہ ہوڑی رانجھے نوں آکھ اٹھ توبہ استغفار سائین
آکھے ادچا کا دساں لاڈ تینوں لگا مار لی ڈاک ادار سائین
دتار بدی خوف نہیں جان تینوں ہنیچ جاندوں پیار توں سار سائین
کوئی ہیر آکھے اونوین دوڑ آئی دو تن چار گوا ہجرا سائین

کرے حکم اسیندن کیتن کمر گدّ بہو تہنون باہر کرو کھلا رسایئن
باہر بیٹھ ہنین وہک کیے کدّ آہی عاشق صادق جان نثار سایئن
ہمار جا رڈھٹے ہیوی ہیر لی رورو یاد کرہتھ پیار سایئن
کوک کوک پکار پکار آکھے میں یون صاحبا آپ قہار سایئن
اُڈ اگ پچھے پانی جان کتھو دتی بہاگ غضب تے ہار سایئن
ناہین باپ بھائی ہیر پاس بھائی کتھے جایئکے کران پکار سایئن
اک یار دا دم سو دم دیکھ گا لے دم کر وار مدار سایئن
لکھ توڑ مراد نہ توڑ چڑھی گئے یار نہ گئے دیار سایئن
ول عرش آیا دہیر ہیر سولی سٹّے کنگری توڑ مینار سایئن

رانجھا ہکا بکا جٹان دی دہکا اگی لاہ لیا خوار زار سایئن
وچہ بار کریدی بیٹھ جھگڑ رانجھا پہونچیا تیز رفتار سایئن
اکھے اینجنے بہندی ہیٹھے خوشی بہندی اینجنے کہیڈدی کہیڈ کنڈار سایئن
پایو تہتا ہندی نال پیار ہیر احیجان پاس نہ قدر وقار سایئن
اک دیس بیگانڑا ناہین دو جا دو گار ہیر اسےکار سایئن
کوئی وچہ پردیس نہ یار بیلی ہتہون یار غمخوار بیزار سایئن
تدہ با بجھ رہا کتھے جا کو کان کوئی ہور نالی ہنین سرکار سایئن
رہی جی دی جی کی لی آکھان ہتّین بولیا کدہی ہنکار سایئن
فضلشاہ دی با جھہ نہ ہور ہیر اور خواہ ہی وچہ بیشمار سایئن

در بیان گریہ وزاری واضطراری وبیقراری ہیر از باعث رفتن یار دلدار غمخوار میان رانجھا

رانجھے چاک نون جدون جواب ملیا جبت تا ہیے ربار دی کل گئے
دلی دلی حصار حصار توڑے دسدو سدے اوتی دگ بل گئے
چھوٹی عمر اندر دوہی دکھ لگے تتنے لیکھ تتے سٹر بل گئے
صدقی کیتیان تدہ جواب دتا ایپر ایپن صدق تیتون بل گئے
ناہین چیت نہ چیتری قہر ہویا لئے چیت تی چیت اوڈل گئے
جھلی ہو ہو ہونڈان کہڑی جا جھلی ہی ہین ہجے بہانوین ول جھل گئے
ہئی ہئی ہتھ کی آیا ایس گلون ہرہتر ناہین ہیر گل گئے
کوئی دو دکھ تے سو کھدینال میری جاندیوار کرکے ہنین گل گئے
کردی بین لیین بین چین ناہین ہیں ہیر دے نیرا و چھل گئے
پیچ دشمنان تدہ جواب دتا شاید تتین بہی ہو مچل گئے
ایڈیا قہر ورتے گیا پیا ہلا دس کدون لون ہول سل گئے

اوہدا عرش دا کنگرا اوڈ ہیو نے گویا عرش دی کنگری ہل گئے
آکھے ہیر ربا اجہی کی جہل ہویا ہیر پیار جہلی جہل بل گئے
کجھ زور نہ چلدا اوس ہیر ادس چور ہوئی زور بل گئے
بلہار بلہار بل ہار بیٹھی اللہ اکبر ہیر بل گئے
کھلے وال پرانڈرا ہتھ ہیری آہین روندڑی ہار دل گئے
سیک تاویکر تتے ہیر ایہہ سیک تا اساڈڑے جہل گئے
لوک چاک آکھن ہیر اچاک چولی سینہ چاک کرکے کٹ گل گئے
مٹھے خواب دوچہ طیموس بیٹھی ہیر جاگدیون بہاگ چھل گئے
قسمت بالنصیب دے ہیر یلی حال لتین سالون بار چل گئے
تیرے وس ناہین ہیر لیکھ کھوٹی اول آخر ہو اول گئے
کیہی تند اوڑی لیکھ پائی سدے تنکلے تون پنیدیول گئے

چاند پوار نہ ویکھیو وار گھتی ہاوین پیار والی ہل ول گئے
ہین قربان واری صدقے لکھ واری ناہین خبر مینوں کہیر ول گئے
اچھل وانگ نبڈیدی ندیدی ویدے کھیت ہیر وکھیت نوں جھل گئے
ناسی شان گمان نہ چیت چیتی ملیا یار جواب ہو شل گئے
ہیری لئی ایڈی پاڑ پاڑ پولی ہیر بیٹ فساد دی کل گئے
وچ نیج تسنین اج بھج گئی جان روح ساڈھی اجکل گئے
ماہی جال بنان لئی نال ونیان ہی چال ماہی تیل ٹل گئے
سوہنا مکھ بھولا بھولا ناتھ وانگوں خنگم ٹل وجائیکے ٹل گئے
تینوں پرواہ نا گھلین پرواہ شمع پروانہ دونوین جل گئے
وال عطر عبیر پھلیل بھنے دی امیر بنا خاک رل گئے
سسے ہو تسی تہل تہل ہوئی جیندی ہوت پیارے ول تہل گئے
تجھین سانجھ چیر اینان نا لئیان باران سال اہو کل ل گئے
ڈر دی دشمنان تھین نہ مین بول سکی اوہ بھی تا جھ دیکھی سما تہو ٹل گئے
منصب پوائی جیندے دیوانی گو دیوان شاہی تو ڑ ل گئے
شام شام سلونی تے شام چولی شام شام ویلی ہیلی ہل گئے
موڑن والڑیئوں گھوڑیان جوڑیئین اڑیئوں نوین پل گئے

نا کچھ ویکھیا ہالیا یار اجنبی نوں دشمن جان جیہ فریون ل گئے
سفنے برہی برہی کل رات ڈٹھم سوبھی یاد ناہین تل تہل گئے
بارہ اس برس ہنڈلڑا مار بیٹھے آج پل دی وچہ تہل گئے
ناہین ویہنے دبیر کروہ کیتی دشمن لوگ ہاتوین سالوں کل گئے
غفلت غافل نا رو کل کیتی اوڑک جان لبیکے نار دل گئے
چیری ٹیکی والی چیر ٹیکیے دیکھ مار نمار کھوئی ست ڈل گئے
بول تول اٹل پرتاب پورا اہو راست کہے بول اٹل گئے
جی تون پروانہ ہو کی جل گیون اسین شمع دانگون گل ڈل گئے
پے پے ڈوب چاندی نالی لال ٹبو ہیر ڈوب ڈونگھے نہیر جل گئے
سینے سول ڈنڈولد ہئی ال لوڑی کوئی سول پوڑے پہنین کیل گئے
اوین بکھین دسجنان ہیر ہونداین نیر بھرے ڈھل ڈل گئے
انگی رنگی سنگی کیتی چاک ململ انگی لال کڑتے ململ گئے
سینے دشمنان کنوین نہ پون ٹھنڈان ہنو ساڈی کلمل گئے
بھکھی سیال جواب چا دین روکھی روکھی ٹکر کھا چپل گئے
کوئی موڑی کوئی سوڑے کوئی موڑی مینوں موبنج کر سنج محل گئے
فضلشاہ عشق سنا پل جند میری خند جان گذرے ساعت پل گئے

شنیدن نالہ گریہ وزاری ہیر بوقت نصف شب مادر ہیر و منع کردن اورا از گریہ ونیز گفتن سخنان پند ونصائح با ہیر

روندی ہیر دی ماں نو پکار سنی مت دی آکھے مت بک دہلیا
دہول مار کیہی بہا پٹے نی کیہی چین کرین جان چاک دہلیا
تینوں آکھیا ترک کر سنگ غیروں تھوں ترک دیون سنگ ساتھ دہلیا

ڈاڑہی ڈار کواریان ہر بناندی ہیر چاک ملیو ہیر اک دہلیا
سن نی ہیر سنکی ور جیر کرسی سینہ نال شمشیر دو ٹکے دہلیا
کون چاک راجہ ہو دے کو کلان تھین مین محل تو ڑ دہار دہر گئے دہلیا

رکھ بابلی دی عزت پگ بہائی اک پاپ اکھاں کرن پاپ ڈٹھیا
سالوں نال آگدوں جھنڈ نکل آئیو اچھا باپدا رکھیوں نک ڈٹھیا
کُٹ چوریاں بیٹھ کی آیو ئی ہتھوں چوریاں گئی مُرک ڈٹھیا
سر تے ہس چاچالی پائی تہ جائی دتو خبیدا ہندا تو جھک ڈٹھیا
کیہو ویساندی ہوچہ ہے ہمنگ سنگن تینوں بیاہو ہنڈاندا چہک ڈٹھیا
قسمت نیک تیری پہلی ہیں جاگی اوہو رات تی چپ چنک ڈٹھیا
نہیں تاں شام بھتیں لے سارا بنت رہ ناں آج کر دیوں فجر اٹک ڈٹھیا
سنگدا ویں جیوں ویریا باپ تیرا وہندا جال بھتیں مارشنیک ڈٹھیا
چوری اکتا ہیں مُرہو لگ بیٹھو توڑی توڑ لیو باپ دا لک ڈٹھیا
بھلا ہویا جی چاک رلاک ناہیں کر کے کڈھیا دھو دھک ڈٹھیا
کل گل ہاڑی بہتیں ناں لگال سیاسی عشق پلک وچہ پلک جھلک ڈٹھیا
اوہو چاک جس رکھ دی ہیٹھ سائی ہیٹھ پلک لائی لاہی سک ڈٹھیا
اقبت کے ہوکہ آکاں وار دیوں کدی اتنے لگدی اگ ڈٹھیا
ہیرے دمڑ بنیر ار نہ کرہا لی جاہیں مرگئی ہیتوں اک ڈٹھیا
پچھی چاک چالاک رلاک رکی پردہ چا اتار یو جھک ڈٹھیا
وچہ تلنبان ڈھول ڈھمک اکی نال چاکدی گیوں گھولک ڈٹھیا
دس کدوں بھائی تیری ویہم بھائی باپ بابہ جانوں وتو دوگہ ڈٹھیا
انت ہار بنیر اردی کھاں جھیڑے رائیں کھیڈدی جھج سجک ڈٹھیا
تو ہیں عشق مجازبیدی اولٹ بازی مرن کرن جو الکھ مٹک ڈٹھیا
اید ہتہ ٹک لی نک چینک ناہیں چھڈ چھینک چھنگ چینک ڈٹھیا
ماتوں ہیں سدی آبا کچھ تیر ستم ہوتیں دا ہیر یا دور دار فلک ڈٹھیا
جیکر حمد ہتیوں پردہ پوش ہوندی فضلوں نج لیندا بردے ڈک ڈٹھیا

جواب ہیر با مادر خود

رکھ کرلاک نے کرلک ڈراناہیں ہینوں شیر وانگوں بک بک ماہیے
سونہوں کہیں جائی ہتھوں چھالی پائی ہیر سر بھر بھر کنک ماہیے
کیہوں چاک پیہوں مگر پاپ بد لیے عشق بہار ہیں لے کھلی چک ماہیے
کڈھ چاک تیرے سینہ ٹھنڈ ہنسی پھری دشمناں دی تینوں چپ ماہیے
ایجی لی جاں ہیں ابھریا کلام سان ہتھوں ہیر تقاضڑی چک ماہیے
باراں برس ہا سنجھا ہن بہس ہوا جاگ نئی ہیں گیاں چک ماہیے
ناہیں لگ پئی سل لگ پیرالیسے چاک پالی ہینوں چگ ماہیے
ہتھوں ہیں چراہیاں کھوہ لیاں جا نے جاگ سارا ہیں لگ ماہیے
ناہو مفتی ملاں ناہو کہیں کہ آن کہیڑی کھو لیوا ہو بد تہنک ماہیے
روک چاک چراہیاں پاتی روندی پاتی گیاں کک ماہیے
جھانوک ہوڑیں جھنوک دلیاں بیکھ رکہیں بلی گئی دوڑک ماہیے
ترک نہیں تاں ترک بن بن بسیاں ہاسی ہاسں میں باپ مک سک ماہیے
کن گل ٹالی کن گل ہا لی پن پن پیا پیا ڈہک ماہیے
لامکان غن لامکان تار فضلوں ڈھونڈھ ہان دو دو ٹرک ماہیے

جواب مادر با دختر ہیر

کنڈا چاک رلاک نہ ساک ساتھ اوہ ڈھول تے چال الگ ہیرے
وار دو وار ٹاہی کو ٹھری ہور رکھے نے کاں بتو لیکھ ہتیں الگ ہیرے

رنگ پھنگ تیرا نال ہٹک ہویا کھیا مار گیا تینوں ٹگ ہیرے
اج تک ہیں ہٹ حیا کردی اج تک ایدیہر آکھے لگ ہیرے
شتالا پٹ سلطان دی ابھلا ہو دی گیا سمجھ گنجی والی رگ ہیرے
چھڈ شوخیاں تیز طراریاں نی اینوں لی لگام نہ وگ ہیرے
وگ جھیڑ لگی جدوں باہر جا کے توں لی ہیں گی والی وگ ہیرے
لنگن ہتھ وہنیوں بھجن رہی کی جا لی چاک بنا رہی ٹھاگ ہیرے
ڈلی موتیا ندا گیا کجھ ناہیں آب آبرو ولوانگ نگ ہیرے

بھرم آپنا تے شرم ماں نو کملی رکھ بابل دی داڑھی پگ ہیرے
جھلی تن جھلی تن توں پھری اسان مفت جھلی شہرت جگ ہیرے
چکی ہاس کھاون اگے چکی چٹن لکھ راج بہا میں ساگ ہیرے
نی توں چھڈ حلال حرام تکیں کیوں مار خدا ایدی وگ ہیرے
جھگی پٹ ایہ جٹ چیٹ کر کے جھٹ لگ جاندا الو بالکھ ہیرے
چوچک بیٹی سلیٹی چلیٹی ہو کی نو کواریا ندا مارا نگ ہیرے
فضل منگ موہنوں قہر یار میری نی بیٹھ نال حیا دے تگ ہیرے

جواب ہیر بامادر

وس کی لیگیا نی چاک تیرا اینوں اکھنی این جھگی پٹ مائے
کاہنوں پئی ہنورڑی سٹنی این کملی کملی دی دوپٹ مائے
باران برس چرا ینوں مفت مجھیں اج گیا ناہیں لیکھا پٹ مائے
لین وین زوراوراں بردولوین اوڑک سر غریب دے سٹ مائے
گیوں ہٹ گلی گو جھٹ گلی کیتوں شیر بینوں پر یہہ دے پٹ مائے
پاہر ایڈا اندہیر توں چوڑ چاٹن کر کے چوڑ چاٹن ونو بہت ٹٹ مائے
رو دیل دریا ہے عشق وہنو نگا ڈب نیل ہو یاں گالی کٹ مائے
ساڈی پاک محبت جانے اللہ جیکر غیر وکھیں سر کٹ مائے
کیہڑی ویہر جاگیر تغیر کیتی اوہنوان کدہ پایا ستھے وٹ مائے
ہووی پار شوہ تھیں ہیر شوہ نہ ٹھاس نال شوہ کارن جھٹ مائے
ہیر امست مجذوب محبوب دے نال جھنید نیار پا سرتے جھٹ مائے
جسو بلڑھی لسنان جواب تا ہیر اگیا کلیجڑا گھٹ مائے
کھنے سوہ کارن کمہو تو ہی کیتا نسان ہوین کھان کیو اکھٹ مائے

دستا روی تسبیں نتار وندی ہاں ہنہ واسی لٹ پٹ مائے
تیری خشک روٹی آفتاب سمجھی کملی کملی دی کمبے پیٹ مائے
چھڈ جوش خروش خاموش ہوجا پیٹ مار ناہیں ہتھ پیٹ مائے
جو ہٹر بوانگ لہنا نام رکھ لیا بہالوین وینا ہو وت ہٹ مائے
کاہنوں ستر بہتری ستر وہیں لنبت چھڈ مینوں گہنت مٹ مائے
رجی جٹ اوہنا وندی گلا سنی آکھین بہلی بدی بہت جٹ مائے
جے توں سر آلی گھڑون گدہ اہی ہیں دسر لی لیبان گیش مائے
اینو دین جٹ کیوں اوسدا ہیں جنیدے سین ناہیں ہنا وٹ مائے
تینوں سجھ کیی سانہوں نا سجھ اساں کی لیناں وارٹ مائے
پاک جہلاک جز نا سجھاں شوہ نا ہر مران طرف ہم پاک جہٹ مائے
سو سجا جر میرا ہیری دم ناہیں چیج پاکی چینڈ نہ جہب مائے
ہین داؤ منڈے سدے ہیں دونویں جھگڑی نا جہری سالوں گٹ مائے
ہین جر بجھی باجیوں ملکہ تا رسان نینت منجھی ہکی گٹ مائے

پہ پلا

کھٹے کھاہ اوسدے پہیر مو کنڈی وس کی کنڈی لیو کہٹ ہائے
ایس عشق مجازیدی بازی اوکھی سولی سار چڑھیو وانگ نٹ ہائے

اکھیں کھول گدی نیر پیر دیکھیں اکھیں روندیاں نیر کیٹ ہائے
فضلشاہ نوں حال معلوم میرا انت ہیر سے سیر لینے جیب ہائے

جواب مادر با ہیر

نی توں نال رانجھے پالک سیاک گندھی سوہی کرم ہوئیں ہٹ گیا ہیرے
دعوی چھڈ یاکوڑا لوہی سر کوڑا کوڑا ہی کوڑ ہی گوا دراگ ہیرے

جوگن سیر ہا جوگن ہو سوگن سوگن دالوئی اچ نیاگ ہیرے
انڈیا لاڈ نہ سہاڑہ لڈ کلیہی نی رجی تاریئے بجھیار اگ ہیرے

بوئیں ستی ہوئی انڈ چھا چہڑی بہالی چھاچ لگا وسی اگ سیرے
کا نہ گئیے نی کا نہ بے گئے دو نویں رساہئیں کما دوڑ اگ ہیرے

کچا شیر پیتا الانسان بھلا ہیر شیر تیری لگی جاگ ہیرے
غفلت سوں گوا نہ عمر سونا سونا چھڈ اکھیں کھول جاگ ہیرے

نی توں نا سمجھے کارن نا سمجھی سمجھ سمجھ پہلی پر سے لاگ ہیرے
ٹھیکیں عشق دے ہیکنے رنگ تے ایسے لاگ لائی نیئوں لاگ ہیرے

رانجھا چاک رلاک ندوی سکے مرف لاگیا نیج کور پرے لاگ ہیرے
کاہی نا ہونی ہونی ہونی آخر تیرے سر لوندیہوئیے کاگ ہیرے

ہیری ڈہی اکھ ہیرے اڈی گلیدی اڈی سن بن وا کالا ناگ ہیرے
چھڈ شوخیاں تیز طراریاں نی رکھ داک اندر ولدیوا گ ہیرے

بہاگ اوسنوں کہیں نے توں جسنوں کی ندا پیا لنڈ اگیا بہاگ سیرے
فضل منگ نا بہاگ نا بہاگ کچھ چوبر چاک لاگ نا بہاگ ہیرے

جواب ہیر با مادر

ستاہتوں یار کہی ساہتوں چار گئی سکھ چین آرام قرار مائے
سوہنی سار صورت موہنی پیاری مورت سار جگ کولوں ایرا پار پائے

سنوں ہار کے مینیں رانجھیو دی سنوں ہار ہوئیں اوگن ہار مائے
ساو پیلیہڑی زرد وساء ہوئیاں ہیر سیر لوں گئی وسار مائے

باراں ورہہ باراں باراں برس گویا گئی عمر تمام گذار مائے
پیدل ہو پیدل دو کھا نکلی نا کچھ گئیے سوار سوار مائے

چن چانڑ میرا چانن رات کالی گورہی گور وچہ گیا نگھار مائے
رہتیا شرم حضور حضور تیری ماہی کار گذار گوزار مائے

بازی عشق مجازی چوپٹ باز سر مدلار اڈرک گئی ہار مائے
پاسے پاسہڑ وتی نا ہیں کسے پاسے پاسنے ویکھے گئے سمدار مائے

ہیر انجگ رانجھا شالا جگ جیوے گیا کھیل کھلار کھلار مائے
اک نرد کچی دو جا جگ ہٹیا نیجا دشمناں نی لیان مار مائے

گھر انوں چنگی ہو رچہ نیر کے نر کے نار ساڑ نیر کے یار مائے
سوہنا چہرے والا ہیر اہیرے والا سینے چیر کے دگیا کمار مائے

اوہٹہ دوڑی مٹر بہار رانجھا گھوڑ کچھ لوان مر دبوار مائے
واہ جھاروز میثاق دا یار میرا لوان اجدا ہنیں پیار مائے

کارن شوہ شوہ نوں کہن جہب ٹہسان جسکی شوہ ہو وشوہ تہیرا ہائے
جیہڑیں لکھ برہو تان نی پا پردہ دسیاہ ہلے نہ کرن خوار مائے

کرسر چلیدی جیکر کڑ پیندی لبندی کرئیں جتن ہزار مائے
نام ربدی من سوال میرا اک وار رانجھا میل یار مائے
ماہیچہ یار دی ہور سہر کار ناہین کوکان کون دربار سرکار مائے
ذوق پی وہنی دی شراب بیٹھے چڑھیا پیار دا سرین خمار مائے

ماہی ماہی بچہ ماہی واگ طرفنی ہن ماہی جو بین ہتھ کنار مائے
بہتہ پیر حیاتڑی چار دن اوڑک زندگانی مستعار مائے
اسان جانکی جان نون جان جانی میل یار تی وار تلوار مائے
فضل شاہ گدا انہقین سمیع جاوان یار آن جے دیوی دیدار مائے

دربیان لاجواب شدن مادر ہیر و برخاستہ رفتن او باغصہ گلگیر و متشیر شدن مہر چوچک برائے تدبیر نسبت ناطہ ہیر و منسوب کردن با سیدا ابن مہر اجو چودہری رنگپورہ کھیڑیان و خبر یافتن براوران میان رانجھا و حال غمناکی و پریشانی آن گوید

لاجواب جواب سن مسئلہ ایہ رہی مائو عجیب حیران سائیں
سنیا خواب گاہوں جاگ مہر چوچک ہویا مسجد ول روان سائیں
چوچک آکھیا کرن اداڑیا فرض قرض جمان سبحان سائیں
بنی کہیں نماز دا قرض وڈا پاپین چ جو وین بھگتان سائیں
ملکی کہا ایہ قرض بالفرض سچا ایپر ہور بی کران بیان سائیں
آکھے عرض ہیر دی فرض قرض سمجھو سنون کس ہرگز کوئی ہیان سائیں
بیٹی گھرین جوان بہان ہندا اہنوین رب رسول فرمان سائیں
چاچا ہیر دلورا ہیرا وی تیرا اچنلی خور غماز جہان سائیں
لکھہ شکر جیو بٹھا ہویا انت جیو بٹھا جھڑ کرن تیتو بہ پان سائیں
ویرہ ہیر نوں بہر چاوس تا یا آیا خفا ہو ول گھران سائیں
بہلا ہویا سر چاکدی خاک پاو سمجھو اپنا نفع نقصان سائیں
اج ناک تیرا پردہ لناک ریہیا دنیا وچہ عزت حرمت شان سائیں
ماتون کسی سچیہان بابی تی رہندا اپنی ماں گمان سائیں
ابلیس دی ہر نہ کر ڈر ابلیس گلوں دشمن جان شیطان انسان سائیں

بھلا خیر نکلے ہیر اوٹھ لگی اونوین صبح ہوئی ناگہان سائیں
ملکی ہیر دی مانو نوں دیکھ کہیا کتہی چلیوں باپ سلطان سائیں
جاکے پڑھاں نماز دعا منگاں بین وچ وی کم آسان سائیں
نوین وین خدا امید ہی لوک جھڑی یار دین ایمان سائیں
چوچک کہی اوہ بی قرض دس ہیوں لگی ہیر دا ہانو نشان سائیں
رکھن خلق خالق ہانون بہت مشکل دانی لوک کیہ گہی عیان سائیں
گھرین بادشاہاں مع میان بچہ ناہین اڑک بیاہ دیندے کڑیوان سائیں
لکی کی اوس جیہو ٹہیاں جیو ٹھہ بولی نوں ہیر دے سر طوفان سائیں
وعٰی بازنہ بہیر لی باز آیا شنالا بازا و سیدا اطمع کہیان سائیں
راتیں چاک نوں صبح جواب دیتا جن طرح نوں اونوین کہر جان سائیں
چوچک سالی ہی عمر نگر باقی ہوئی ہیر مٹیار جوان سائیں
بہلی بہی بہائی منگ ہیر کاران لاگی ہیہدہ رہی ہان سائیں
ایہہ لی جانہا ئین ہیا نون خانخاناں گہرین بیٹیاں بہنین بہان سائیں
تانی بہنین تان مد شریک تیان ہی فرض واجب ہیریان سائیں

جیہڑی کم کارن کم قدر ہووے ایسے کم نوں کم گمان سائین
چوچک کھیڑیاں ساک اجوڑ ناہیں پوردا جو حکم ان سائین
اوس لئی منہوں خیر ہیر منگی چاہے خیر خیروں ہوولی پان سائین
اج تاک ہیر دی ناں ناہ کیتی اوہ بہہ رہی پشیمان گران سائین
جوین اکھیا ہیر دے نانو ملکی چوچک نوین کیتیا پروان سائین
پھیر ہیر نوں چا منگا دسان ہین اوسدے نال پتر بھڑ جان سائین
خواہش رب اتفاق فار روز او سے لاگی پھر اجو پہونچنے ان سائین
کرکے حال بیان صلاح پچھے جوجو بہلی بہلی اخوان سائین
کنہا کرم گھوڑا جوڑا نوڑ زروا اشرف اشرفیاں منگوان سائین
نال اجو دے لاگیاں ٹوروتی رنگپور کھیڑیاں نوں ول سدہان سائین
تھوڑے دن رہ کر رخصت پالاگی پہونچے اپنے جا مکان سائین
ہوئی گل مشہور جہان سارے سیدی نال جا ہیر منگان سائین
اتے رانجھنے صاف جواب کیتو سو سم سیال وہکان سائین
پھیر اندرون اندران جوش کیتا نکا خون آیا جگر جان سائین

جانی حق جو جو حق اکھنے دا اکھیا حق ہین حق پچھان سائین
لسندا خاص ہٹا سیدا نام جسدا سوہنا سگھڑ سجان سائین
بہلی بہائیاں دا سردار اجو تاک بھیجے لاگیاں سائین
ملکی کھڑ تنہاں کچھ کج ناہین بہلی کچ لسندے بہائیاں سائین
ایس شرط اپر جیکر پھیر گھلی لاگی گھر ہیری اجو خان سائین
ہوئے قول اقرار مدار محکم سچے دل تہین عہد پیمان سائین
جوچاک سد پروار پیر دا ربیٹھا جوبن چن بالا اسمان سائین
بہائیاں دیکھ رضا رضا وتی ہنگ کم دا کی پچھان سائین
لاگی سد گھر دے بہمن وہم نالی کرکے شگن سو سماز سمان سائین
کیہڑی بہو پنج مبارکاں دین کیہڑی گل پروار بلان سائین
جینہڑو نچھ پچھ گنڈ ہیر بالی سار دیس نے گنڈھ پہر اسمان سائین
خبر تخت ہزارے بھی جا پہونچی جیہڑی جین محال جہیان سائین
جد دن بہائیاں نی پایاں ایہ خبران سن سن ہوئے حیران سائین
فضل شاہ ایہہ دسیے ہوستان یہن جو جو جیٹھیاں ان لکھان سائین

نامہ نوشتن برادران بسمت میاں رانجھا و بیان کردن
کلمات موعظت و فراق و دوری و مہجوری و ناصبوری

اول حمد بڑا جبار باری خالق خلق جنے ارض سما پیارے
بعد نعت محمد حیات ہووے مشہور جنے ناجبرائے پیارے
جیہڑا روز قیامت قبر کرن گل آیا ہو عمر ناوان خفا پیارے
ساڈی جیودی ہور کی کچھ ناہین باہمن بہن گئیوں بہر آیا پیارے
ہیر خبر نہ دیند جھنگ سائین بنان چاک چوچک پاسیر وا پیارے

دوجی لغت رسول مقبول تائین جہدے شان لولاک لما پیارے
ساڈی خیر کے خیر بد خیر جانی تیری خیر دے ہو النجا پیارے
آج تاک پھر جا نیاں خوش ہوون جیہاں نال بھون پت بنا پیارے
پہلے جیند ٹوٹ ندہ چیند ناہیں ہر ہا لدر جا بسجا پیارے
غیرت بہائیاں سیں نسے ایس گلوں لون گھر سیاں دے دا پیارے

ہیر پہیر کسی راہی اساں نوں خوش خبر دتی ایہہ سنا پیارے

بارہ جیو نوں کجھ دہر واس آیا لیا اے شکر خدا سچا پیارے

کسے آکھیا کل دا وار چنگا ہیر ایس تے پاپ پکا پیارے

ایس سہواندر مست محو آہی دتی خبر ساں نوں کسے آ پیارے

دلدا خون اوڑک جوش مار آیا بیٹھے ہوش حواس وسنجا پیارے

جدوں تخت ہزاریوں نکل ٹری چھیاں موڑ لیگئے دانا پیارے

قاصد جائے تے خط دکھائی سستان سنگ اوناں سنگ گوا پیارے

اگے ست گیوں ہن ست دکھن ایس ست بھالی خاک پا پیارے

بال سیک بھگا نڈھی ڈھانڈ ریہوں لیو بال عمر اسیک تا پیارے

ہیر ہین تاں ہو رہا ہیر ان اک اک بھقین ودن سوا پیارے

شاید کھیں جے ہیر فدا میتھے سو ولی ویکھ لیو انتہا پیارے

قہرماریاں کواریاں ڈاریاں نے چار یار نوں اک رجھا پیارے

زلفاں دام کھلار کے تل دانی دانی مرغ ہی لین پھسا پیارے

سعدی سیاہ ہی کھیا کوئی ناہیں جور لکھ لعنت نیک پنا پیارے

واہی جان ہین سہین واہی کرساں تخی نوں بادل چ دہرا پیارے

جیکر ہیر لیگیا منا چوچاک تاں ہی خیر دی خبر پہچا پیارے

ایہہ ہر کریں بہار مہار موڑیں ماگاں چا اوہ تیرا چا پیارے

دو وکھ سہے نہ کہرہ کسے قصے بیٹھے ربدی ہن رضا پیارے

کجھ نہ ندوچار نہ گال بہتا گھریں آؤ ہوں ناشر پا پیارے

لکھیا قلم قضا قضا ناہیں قاضی کر گئے قضا پیارے

چوچاک پُت بنایا یار انجھے نوں ساک ہیر دا آوری چا پیارے

اسیں جھنگ نوں ہیر مناڑ ہی کوئیں لیا ہی دیر منا پیارے

چیڑ ہکی تخت ہزاریوں جنج تیری لیاویں ہیر نوں پہیر پا پیارے

ننگ کہین تی سیدوین کھیڑی تینوں کیٹرلوڑ ہین مکا پیارے

جھنگ آو ناں اساں ضرور ہیاں آوی ملک پٹ ملکا پیارے

دتی اوہناں صلاح لکھا نامہ دتا قاصد ہتھ پھڑا پیارے

ویکھیں خط پہتی ہیر اوسکھیں جھیڑی خط سینے گیوں پا پیارے

سنی سن سنی گھڑی کیا کہنی سارپا ہرنہ وڈہ دہوا پیارے

بال اپنی سکینی ہکی ہیلیاں سہلیوں سہیلی آ ویکھ وکھا پیارے

گھر لگک کواری خواری جھل جھکیوں نہیں گائیاں جھہیر چھہیر پا پیارے

دین قول ہوری دین کول ہوری انت کول نصوب کرا پیارے

اک کہتین جاکہین تجا کہلد ہر بیٹھے دمی ہو تیرلار لا پیارے

بہکے بہکے دانا فرما گئے توم زبان نہ بولی حرفا پیارے

ناگر ناندم لد قطار او سٹھاں دفتر گئے دریا روڑا پیارے

باپ گیا لکھا ٹرہا تینوں الیسے لئی حسب المدعا پیارے

جو نوں آوناں ہین تاں ان لکھ پرچا ہلا جی جی ہیں چا پیارے

شاید آوں نوں عذر انکار کریں تاں ان لی لکھ جواب صفا پیارے

یہی کہہ کرکے جو نوں نا آیوں تینوں ہیلا کیسے کا پیارے

گھلا نا او جانیئے ہیر جھڑا مر گئے گمراہ دے پچھتا پیارے

نال فضل دے شاد آباد ہو دیں چہ دین دنیا دا پا پیارے

رسیدن قاصد فرستادہ اوراں نزد میاں انجھا بمقام جھنگ سیالاں و اوخط ہر اداں مطالعہ کردن او

سنے سنت مہران لکھی خط اوتی کرن کونیون خط وریدمیان
آکھن جیجے وہید ولیاوین سنت مہراں لیساں ہیبہ رہی ہاںکہ فرید میان
توڑ ہی توڑ کے منزلاں توڑ پہونتا جھنگ سیال جا مرو شقید میان
شکستہ دلی کردہ ۱۲ منزل مقصود ۱۲
ڈیکھی کیا رو ندا پیا وچہ جھنگی عاشق ہیر دا پیر مرید میان
انا اقرب الیہ حدیث قدسی پڑہی من حبل الورید میان
زہرہ مشتری ہیر دا مشتری ہو لئی دو کھ ہزار خرید میان
نام پرندہ ۱۲ جبریل ۱۲
ولوں خاص مرید یزید ہوی ظاہر کہن غلام فرید میان
پیچ جٹ دیاں اگی تپاں ہوون اگ گئی تے ہور گندید میان
جٹ پاڑ ڈولی کڈہ لین ویناں خاص دیدا ہیہ ہیں شنید میان
پھیر خط نکال کے دہی رانجھے گویا خط ہلال ہے عید میان
کیتا بہا یاں نے اج کرم میتھے خط عفو خطار سید میان
سرتا پا پڑہ کے خط پا مطلب سوچ پھیر مطلوب معید میان
لئی قلم دوات منگا کاغذ لکھے حال نہان پدید میان
لکھیا بہایاں سی چھڈ دیس اپرسینے خار دا خار خلید میان
نکتہ چین ہا چین جبین اتے نکتے لکھے چید چید میان

وعدہ سنت مہران طمع دین قاصد کرن ہور فرید تاکید میان
نامہ لیا تے نام وہیا سا ہیں قاصد چلیا مرو رشید میان
باری پہنچ لیکے باری جا ملیا دیدبار سندی کری دید میان
الشقہ ۱۲ بشیر ۱۲
کدی سند آکھے کدی کہے ڈھولی کدی کری کلام توحید میان
کدی کہے جہان کیتو ظلم میتھے جویں نال حسین یزید میان
ویر پھیر مردان اخوان عقبہ کہیدو شمر لعین پلید میان
جان ہیں پراں تے جان نال جھیڑے کرن شہید شہید میان
سا ک آکھ ہوندون منکر ہون ولنوین گھن خوف لیوم وعید میان
قاصد جا سلام دعا آکھی تورہی گل ٹر نال تہدید میان
رانجھا ویکھ لفافہ لفافی بہایاں آکھے مدت لبعید میان
لفافہ ۱۲ فریب ۱۲
خط کھول پڑہیا قفل مخل کہولی علم حلم دی لا کلید میان
آکھے سچیاں جاوان کہہ اسونہ لیکھی پیا وچہ عذاب شدید میان
السیا خط لکھیا سینے خط پا ہو رانجھے عاشق اہل تجرید میان
ڈھن یار کوین چھڈیا رو تن لین ہیں ترغیب تردید میان
گویا قاصد جواب جواب نامہ نال رہیدی قفل تائید میان

مضمون خط جواب نامہ میاں رانجھا بطرف براوران حقیقی خود

اول حمد ثنا خدا تائیں جل شانہ جل جلال بہائے
مشفق مہربانان اخوان صاحب وادام سلمہ جان بال بہائے
پچھے لکھ سلام اداب ہو و مکشوف دا روشن حال بہائے
منگاں خیر تساڈری خیر سندا انت وچہ درگاہ سوال بہائے
نیک طالع کہول مطالعہ کر لایا چم کلیجڑی نال بہائے

بعد نعت ختم المرسلین سرور ختم آل اصحاب کمال بہائے
خاکسار نیاز آثار وہید و خستہ حال ملول ملال بہائے
ساڈی خیر ہر حال الحمد اللہ گذری گذری جو کال سو کال بہائے
ساعت وقت سعید رسید نامہ گویا عید دا ماہ ہلال بہائے
المکتوب نصف الملاقات الحسن پایا دور مہجور وصال بہائے

جو جو خط پائی سینے لنفس کینے کیتے خط سینی فی الحال ہمائے

اساں نہیں افسوس تیرے دس نشان لیکھ ویکھ لیا فال گل ہمائے

کلا مٹی اسیر عزت رلی مٹی آیا وچہ اقبال زوال ہمائے

نور ہی سچ ہوئی لجہ مین نور بیٹھا سبھ ذات صفات نونگال ہمائے

اساں کجھ کیتا ریسیچ کرسی اساں عاجز اندی پیر پتال ہمائے

کوئی ونڈ و لاہ نہ ہور کسے کھاؤ بابہ ہے لک محال ہمائے

چوپک پھر چاچا جوابے تاں میرا رب تاں پھر کھوال ہمائے

پیر لی تاں ہیں پھر گھر آ ساں نہیں تاں عاشقاں ٹن محال ہمائے

جھکیر بے تقصیر معاف کیتے ہی پیر لی دین دیال ہمائے

سال سال اہوا اک سال تار لگا لاؤ ساں چوہ مثال ہمائے

ایسا کون ناداں جو تا سمجھے گو جھیر ضروری قال مقال ہمائے

پیراں وڈی ہی پیر لوں لئی کہیر اکہیر اکون تینے کی مجال ہمائے

جرہیں دور حضور تاں لی اکو نور ابنہ و منعال ہمائے

نہوں لاؤناں تینے ہٹ جاو ناں کی ہٹ جان سجان جیندال ہمائے

اگ واگ پتنگ نسنگ جالاں رنگ ہیر مثال مثال ہمائے

گال ڈہاں جال جہال تن ہوئیا جہل جہال کیتے جان ڈہال ہمائے

تسیں سو کھی ہوتاں جال سو اسیں دکھ دو کہاں نال جال ہمائے

لیساں ہیر کی ہیر حیٹ مرساں اک حیٹ چاکرن حلال ہمائے

لکھن ہور زیادہ زیادہ گوئی غیر سال گویا غیر سال ہمائے

نتاں پچھیا دیساں پیا ساکوں حال جبرا حال امسال ہمائے

ہویا باپ تیتے میں یتیم ہویا تاں تساں بی گھروں نکال ہمائے

تساں دم پیاری اساں دم وہاری دیہو دم نہ دم کنگال ہمائے

سو بھی دم وتا دم یار وینوں ہتے دم دم ہیر سیال ہمائے

میں کہم عقل کیسے کہم سوار لیساں ہیر کا سنوں ہی خیال ہمائے

لکھ ہویاں نہویاں نال مراں آیاں ہوندیاں سدا نال ہمائے

پیر منگ سیدا کوین پیا ہ لیسی ہیں سیج واکہ جٹ جٹال ہمائے

قسمت نال جو ہیر ملی مینوں کیتے وٹ مرساں نہیں نال ہمائے

کرکے جٹ جٹال نکال جھڑ ہیر لیا ؤساں پہیر اودہال ہمائے

تساں نال بغرا غدی لکھی جیٹھے کیتے منگ ڈھیر پائمال ہمائے

پیر منگ حضور تھیں منگ ہیدی پنج پیر فقیر ابدال ہمائے

عاشق سدا حیات ممات ناہیں پی پی آبحیات زلال ہمائے

پہلی ہو اسیں چکل نال بیٹھے مرتیے عشقدی جہل مثال ہمائے

لیسی روا عدن مثال جنت پیاری ہیر لی حور مثال ہمائے

ویکھ بدر کمال جمال یوسف ہو گیا سنگ مثال ہلال ہمائے

ناہی ہنر ناہیں کنڈھی یا دلدی ناہی جال ساں ہیر جال ہمائے

گل دن ہزا گل جان دلیساں کارن ہیر ساں قول پال ہمائے

سچ سیج جانوں کجھ ناہیں لکھیا جیو بھٹ نرتی سوال ہمائے

والسلام خیر الاکرام فضلوں لینا خط فقط پڑہ نال ہمائے

در بیان بیقراری و مضطراری میاں رانجھا و آمدن پنج پیراں کاملاں وتسلے دادن اورا

ہویا تم نامہ رانجھے بند کیتا قاصد لیا جوگی گیارم سائیں	پانندہ ہیر سپندہ کرکے پہنتا پاس ہمایاں وچ خط ہمارا درغم سائیں

کتون خط پڑھ ہیر الکھن اج ہوئی بازی دہید و تم سائین
اکھے وچھڑے یار تاں صبر ایہہ پلّے یار اغیار ستم سائین
کھولھ لیکھ نصیب ہوئے ایہو ہین لکھیا لیکھ قلم سائین
اللہ اللہ اللہ اللہ ہر حال ہر دم ہر دم سائین
ہادی نعرے آکھے باری باری آکھے دیکھ پیارے پیاری یتیم سائین
آسی کمیدی مجھ نوں آجاوے جان جان لئے میری جم سائین
کارن ہیر دلگیر دی یاد کیتی پنج پیر ہمالی محترم سائین
کرکے جوش خروش بیہوش ہویا گویا نوش نشین جام جم سائین
خبردار چاکا چاک چاک نا کر آکھن ہیر ہو چشم پرنم سائین
چاہ چاہ اندر ڈول ڈولیا ہیوں لچ لچ رکھیں تھم تھم سائین
چاہ انشاء اللہ گل ہیر لسی ہوہنیں رسم برہم سائین
تھوڑی آزمائش ہوئی ہور ہوسی غم کھالیں ڈھم سائین
چند روز دیدار تاں دیکھ دلبر چاہ پاٹر چاہ چشم سائین
بکھ غم الم صنم ردم بھرم شرم دیرم کرم سائین

ایدہر میاں رانجھا دکھ یاد کرکے پیا بحر طوفان الم سائین
لکھ دکھ سہیا ایہ نہ سہیا جاوے وسید النبی میر امیداہم سائین
پلو جھاڑ کر بردی جھاڑ بیٹھا واہگ فقیر ادہم سائین
بجلی آہ دالی چمک لشکارہے چشمان ابر وسن جھم جھم سائین
مرہم گئے مرہم کارن بھیجے یار نے نام مرہم سائین
بھرم ہیرتی پرم کٹار کھاوے بیٹھا مفت گوا بھرم سائین
پیے پہیڑ مریدنوں وہیر کرو تو خبر ایہ شاہ امم سائین
ایہ وہیر مرید دی ہیر پنج بیٹھے ڈال حساب مخشش دم سائین
داہر وار کھی تیری آستین واہر دلپشت لپشت ناکر خم سائین
تیلی آکھیا ندیو چہ ہیر تیلی رکھ تیلی مثل صنم سائین
چوچاک تھ مناد سے آپ تینوں گھن سونپیا ہیر و ہو کم سائین
دنیا وچہ آدم ناریا غرم آدم سنی اولاد عدم سائین
حرف وید اکھیں جسنت رکھیں غیر کم نوں کرن قسم سائین
فضل شاہ رانجھے پر آکھ گئی تیری ہیر کم بہم سائین

در بیان متشیر شدن پدر ہیر با سلطان لسپر خود درباب صلح کردن با دہید و آوردن مہر چوچاک رانجھا را باز بخانہ

دوجی روز راتیں چوچاک گھر آیا کیتی نال سلطان دے گل بیارے
مجھا سدا ہیر آکھین ہو وہوا نیوین کہے کید و گیوں گل بیارے
چند روز نوں ہیر ماہ دلیاں اینی مسٹ لیسی گل گل بیارے
ہٹ پیو نوں کہے سلطان قبلہ ایساکی ہیر چاک اول بیارے
اگے جین مرضی ہے دکرہ تین میوں ہنین منائد اول بیارے

آکھے جسند ہارا نجھا گدہ وتو مجھیں ل مویاں جہل ول بیارے
لوک آکھدے کجنہ تاں ہیا ہنگا ناہیں چاکنوں دین دہ کل بیارے
دنیا وچہ ایسا چاک ڈورکھا آپ جاہ یا کسی نوں گھل بیارے
جیکر ہراہیں تاں ظنی ہو جیکا چاندرہو نہ گل وتہل بیارے
پھر توین بے پنڈ دی لیہ جیکر توین لیا و منابکو گل بیارے

غرض فجر ہوئی چو چاک گیا باری رانجھے ڈھونڈ اکھیں گھر پیارے
سنگ سنگ رانجھا گیا سنگ چو چاک سیوک سنجی ہیا سنگل چار پیارے
سبحان تیری قدرت کہی موہنوں جھلی مہر گیا یار جھل پیارے
گل کل دی سن انتظار ہی ہیر کھلی چہرہ رنگ محل پیارے
ڈٹھا ہیر رانجھا رانجھے ہیر ڈٹھی گل سینے پئی گل پیارے

دیدہ باز عاشق ایہو چاہوندا سی کہیا پرت نہ گل نوں کل پیارے
رانجھا ہیر مینائیں نال ٹریا تیر مسکین وچ الولیا جھل پیارے
تجھے اگ نوں ہیر جگان لگا لاون جھل کارن تہمل پیارے
دوروں ویکھ کے کہے الحمد للہ آندا ایہو ہیر ہی قسمت دل پیارے
فضل شاہ خوشباش خوشباش ہوئی دشمن خوار ہوئی رہی سل پیارے

در بیان ملاقات رانجھا با ہیر و گفتن ہر یک قضائے فراق و بار بستن بر دو عاشق شتہ عہد و پیمان محبت

رانجھا ہیر دونویں بن بہن لگے گہر انوچ ہویاں اباد انیاں جے
ہیر فالی رانجھے کہندا کہیر ہوئی دوتی دشمناں نوں تیر کانیاں جے
جدوں مجھ او چاڑ او چار گیوں بیٹھیوں رل اجاڑ ویرانیاں جے
حب کن اساں کہیڑیں ہٹیں جایاں تیرا نام توں کہول گہانیاں جے
جگ توں راگ وراگ دی گانو چانے ہین پی ہیر پریم سنگ گانیاں جے
کئی ہین چھچھاں وچ بیلا تال ویلا ادڑک ہتھ ململ چھپانیاں جے
رانجھا کہے ہیرے تینوں وچ سن ہین لئی مار قسمت رانی رانیاں جے
ہیر مجھ خدا انیوں جا سوہنیں ہیساں بہانیاں مین صانیاں جے
ہیر کہے رانجھا میرا توں ساجھا کراں کہیڑیاں عید قربانیاں جے
سوچاں دو دیاں قصے کہیڑیاں دے ہور دوکھ نے ڈر کہانیاں جے
دو جا قلم دی شق زبان ہوئے لکھ لکھ گلاں عاشقانیاں جے

توڑہی توڑ وچھوڑ کے گئو دلبر رب ہیر جوڑی ہاں ہانیاں جے
مڑ مڑ ہلا بیاں ہو کملی تیری وارنی جانیاں جانیاں جے
پچھے تندی مجھ منگا یونی ول کہیڑیاں قوم مروانیاں جے
چیلے والیں جہلی بہنیں بالسر تنے کہونڈی بغل اندر گل گانیاں جے
لیکے مجھ تا ہیں نکل چل کدہی گل مشکلاں وچ آسانیاں جے
ہیلے چاٹر ہلی ول جہنگ بیلے او جھڑ چل تے کل ہنانیاں جے
شاید نال تقدیر دے ہوگی ولی لٹی کہیڑیاں وچ اگ ورانیاں جے
لساں ستر حیا سچا لئیاں ایہو فائدہ ہے زندگانیاں جے
تیری دم دی ہردم خیر منگاں دماں وچ ہاندیاں وکانیاں جے
ایسے طرح مدت تاک رہی کردی گلاں طول طویل طولانیاں جے
فضل جنج برات دا حال لکھو ظالم کہیڑیاں قہر طوفانیاں جے

در بیان تیاری جنج و برات سید اکہیڑا با ہزار شان و شوکت و رسیدن آن در شہر جہنگ و غصہ کردن و رفتن رانجھا از خانہ مہر چاک غمناکی ہیر

اودہر کہیڑیاں نے گنڈہ ہیر دی نی غرض آ بیٹھا ڈیرہ میل میاں
وجیا ڈھول مراثیاں گاونو سہلی آکھن سبے کر بہہ ریل میاں

بہنیاں ہانیاں تیل جہڑاں سیئے کہیار ہر جاٹر کی نال اولیں میاں
کہاری سنگر وچ ہر چیڑہ امیر بنات لہ عطر عبیر پھلیل میاں

دوہی راویوں پیئوں نال آیا ہو رہا جینوں جت مچھیل میاں
ڈوہی شان شوکت نال جنج چڑہی کیہڑی چین جوان اصیل میاں
جہاک سنمرلان قہردہ پہر گرمی ہپونتہر جنج اجہنگ سیال میاں
اید ہمیاں رانجھا رس گیا باہر ہوی ہیر جدون چہڑیا تیل میاں
غیرت کھا رانجھے گل گہمران مار گل کہیا کہ بیل میاں
ہیرہ روچہتیا نیا اکھی کیوں آیا جہان کڈ ہسیا جدون دہیل میاں
گانا توڑ زمین تے تار ڈگی ہیر تنجھاندی اکھیل میاں

بہایاں گرد برات برات پدہی لیا ڈہونڈ ر اصیل واصیل میاں
بہلے بہلے جوان تے سنجھ بہلی نیری پر چھیاں تے سالگان شیل میاں
غرض جنج نے سنجھ آسنجھ پائی مچہرا ویکھ مچہرا وہندی ول میاں
اگی اگ فراق نی جالیاسی پاپا آر دو کہاں ہور تیل میاں
پہیر اکھدا ہیر نی اکھ رہی بہلا چا ہڑ لے گیا نہ بیل میاں
پنڈون باہر نقارہ سنگار ہی وجن ہپی ہیر دے کن بلبل میاں
فضلشاہ ہن ہیر دا حال ویکھو قدرت حق دی کہل میاں

دربیان فریاد وفغان ہیر از باعث آمدن جنج وبرات سید اکھیڑا وگریہ زاری کردن در فراق یار ولدار رانجھا

رونی ہیر چیکاں گہی بیکاں شکل گیاں اکھیں کہیڑیاندی ہیر دہاڑ مینوں
ٹری بالڑی بالڑی بالڑی سیاں ہور کہیڑیاں تے وتا سا ڑ مینوں
جدون یار چلی پلو پکڑ کھلی گئے جہاڑ دے جہاڑی جہاڑ مینوں
وسید وشام والی شام شام ویلے ڈیرے کوچ کر گیا لتاڑ مینوں
ہان ہیں جان جگ گی ناہیں جان جگ گی سنجھ بانو گئی اندر تار مینوں
نکھیڑ یار کہیڑ نکھار گئے ملے جار او جار پچھاڑ مینوں
واہر آوہی رنجھیا ہیر یکی کہیڑیو دہاڑدی ہیر کراڑ مینوں
لیسے ان ان ان پیار ان فان نگہیر نگہار مینوں

ہیرا میاں رانجھا دکھ ورد سا نجھا بہاوین گیا او جار اجار مینوں
دسنی نالی ہیں ومیری جیز ناہیں وجہ یار پچگئے پہاڑ مینوں
بھٹھ باغ بہار ولدار باجہوں دس تن نلی کر پیر دہی جہار مینوں
کوئی ہلی بیاری ہیری مکری کاری پیار آن وجی کرہی تاڑ مینوں
فوج غماندی تاڑ لتاڑ گئی مار ومار زمین نے تاڑ مینوں
ہیر تکڑی سمجھکی دی کسان لیا دوکھ دی تکڑی تاڑ مینوں
اودہر تیتین دوور چیر ہیر ایدہر آو تدبر لبھدا نا کہی اہ ٹ مینوں
فضلون رب نے چاکہیڑ کہیڑی ایسے کیوں کہن جہیڑ جہاڑ مینوں

ایضاً آہ وزاری وفریاد وبیقراری ہیر در فراق ودرد ومہجوری یار غمخوار میاں رانجھا

اڈنان جہنڈ سیاں گی لڑنان جہنڈ سیان گی چیک ہیر پلنگ بند رانجھا
سنگ چوڑی ول بند پانی ناہیں سنگ چوڑی ول بند رانجھا
پیارا بہجولی ہجولی گہولی چاک ساک میرا چولی بند رانجھا

بندی ہیر بند بندی گہنت پیاہی باز وبند بند ہند بند رانجھا
نشان مجھ او جار او جار نی دس کس کتیا تیوں بند رانجھا
اک چپ چپاڑی جہاڑ لیسے آج رات اندیری جند رانجھا

صرف ویکھنے مکھ دی ہنگھہ بینوں دو کھ سکھ نہ سدا انند رانجھا
ضاہر آرا او وہردا اوہر کرہن دردمند پیو دردمند رانجھا
گر کا سیدا سی دار لگا بیٹھا جوین گرگ کارن گوسفند رانجھا
تیرا پنڈ ہڑا کہلی او ڈیکھنے ہان ہل پاندہیا اوپوین ہنیند رانجھا
تیر بنال وسیبان او ٹیہیر کرکے کوٹ پٹ کی مار زگند رانجھا
پیلی ہیر ہوین چاہڑو ہیر پائین چوچک باپ دا کہول سمند رانجھا
جیہڑی پیردی پیار ریا او ٹے تنیوں اوسی ہیر دے ہیر سوگند رانجھا
رب وند بہتی دشمن کہیڑیاں دے وندی لاہکی مار دی وندر انجھا
سٹھے ناہین وہی گھیر آ ریارا کوئی پاجے پیسے پیوند رانجھا
جو انگ باز پرندے دی جھیجے سید الا ہوند لستر تیر ند رانجھا
گوری گور کنارہین ہو بنجہنی گورے گند رہے گور کند رانجھا
پچھین واتے وات چو آ پانی تیرہ بانت نبات قند رانجھا
ہیری جان عذاب دی کہہ آئی قبرون سخت گرند وہ جہند رانجھا

سدی نکلی ول اول پیا کوئی پیڑ اوڑہی تند رانجھا
گراں پوندیاں آن غنیم لشکر جو ہیر ڈاہی گہٹ بند رانجھا
جیکر ہو رہنین چارہ چلدا ئی کوئی جست دے واالا کرین ہنیند رانجھا
جو دربند کیتی شہر چوکیداراں باہروں آئیکے مار کمند رانجھا
چور یار کارن طمع پیار ڈہوون آئی ٹیڈیہی کوٹ کمند رانجھا
جر ہین ہوش گوا بیہوش ہوئی نشاں ہوش کراں ہوشمند رانجھا
وسدے وسدے کہیڑے کہیڑی لٹ پائی آن گیو سوگند رانجھا
گویاں ہین ہار باری چار ہیوں نے کاہنوں کاہ ہن تیر ہند رانجھا
بیٹھ گھر میٹھی گل کر مٹھے بیا ابہ گل کریں پسند رانجھا
تیر الول بالا وجہ کہیڑیاں دے رب کرے اقبال بلند رانجھا
شاید موئی ہین گور تاں آن ویکھیں آخری دیر نیپاز رانجھا
آئی موت میری ملک الموت کہیڑا دیہیر تار بیٹھا جو رسند رانجھا
کسی فضل ہیں درد مند کولوں آ وین بیچھ رند النوالہ رند رانجھا

در بیان پیغام فرستادن ہیر بیان رانجھا بدست ہمنشینان ہمرازان خود برائی تسلی و عذر خواہی او و گفتن کلمات فراق

سیئو رانجھے نوں کولی جا آکھو پاس بیٹھ کے وہو تسلیاں نے
سن ہن مٹھیاں گلیاں گلیاں ہین کدی ہیر ڈیٹھیاں گلیاں نے
ہیر ماری نوں ظالم کہیڑیاں نے سید بنال وا ہران جاگیلیاں نے
ڑلا ہیاں دی رکھیں لاج سائیں لکھ ہوں جے لک و للنیاں نے
ملیے چاہڑ ملیے جیہڑیار وندے ملی شہرتاں ہیر لو جھلیاں نے
سونہی سساولی جھنجھانہ ئی گئی سیجن سیئو سولی سولاں سلیاں سلیماں نے

تیری عشق تیلیاں جھلیاں ہین کدی چار نہ لا بیٹا جھلیاں نے
ولیاں جیلیاں ویکھلیاں گہیلیاں ہین نگ جہلیا جیہلیا ملیاں نے
متاں وقت بیوقت وہ جاوی کہیاں تمیاں سیاں دیا تمیاں نے
ٹی عشق جیتی ہیٹی بیٹی زخماں اجے پیا پیاں لمیاں نے
حبت گنت ہین ہت وچ بار سیاں ہیں حبت دل اوڈ لیاں نے
صرف ہیش ہیکیاں تے رمند اہتیکے ہسلیاں جلمیاں ہیماں ف

ہسی چال تیا ماہی چال ہیا دروان ملیان ملیان تلیان نے
جاؤ جاؤ سیوو رانجھے سمجھاؤ کرو نال تسلیان گلیان نے

کرو ہیت اولیان خوف ناہین میرا رب جو کرے سو لیان نے
فضلشاہ جھے ہیر نال جاؤ جیکر جاندیان ہینن اگلیان نے

دربیان پیغام ہیر سانیدن ہمنشینان ہیر بیان رانجھا احوال و آمدن جنج دیر کھیڑیان گفتن و تسلی داون

محرم راز سہیلیان رانجھے پاس گییان اٹھن ہٹھن سنوڑی ہیر رانجھا
وگن ہاں تیری گن گاویندی گنی گھیر اسیر رانجھا
توں انت نوں کنت جلنت ہونان موہی ہیر جانین کفیر رانجھا
ہک پل تی تل دل ٹھہری ہیر دسن شوہ دے دلگیر رانجھا
ہیر روندی ویدی لال ہوئی نار لال شہباز فقیر رانجھا
ہاسیان تھیان ہیان ہیر دو آکھے ہیر عذاب سعیر رانجھا
بندیوان تیری ہیر دست لستہ بندیوان چھڈ اسیر رانجھا
اج جنج برات رقیب آسی تیر برات برات اخیر رانجھا
دس کس کارن تس آہیون دس ہیر ناہین نقصیر رانجھا
لاوان تخت کھیڑی آکھی ہیا لاوان تخت ہزار پذیر رانجھا
سچیہی جان آوات جوآیا لی تیری جہات حیات کثیر رانجھا
سیل ہیر تے چرن سرن لگی چل ستیل کرین سیر رانجھا

تیرا نام لے کوک کوک اکھے وسہیر وہیر رانجھا وہیر وہیر رانجھا
پہلا بار کاہی گاہی ہیر لکی چھڈ گیون جنگلی جنگلی خبیر رانجھا
پیئی پپر ڈوب جاندی تسیین وہیا جاندی کہر الوڑ نوں وگ مکہر دیر رانجھا
چشمان ہیر دوین چشمہ ہیر ہویان نال وسن نالی نیر سیر رانجھا
اودو سیر کھیڑیان ندوان جہاڑیان لی ایندین تیڑ ہیر دے سیر رانجھا
زار زار روندی انتظار تیری بندی ہیر بندی اسیر زنجیر رانجھا
منان ریگان وقت وہا جاوی پاک پلک کرین تاخیر رانجھا
جو جو وچھن شغار ہی نکار ہی لگن سینے ہیر خدنگ دی تیر رانجھا
دس پہر پھتون دس دشمناندی وہیر کرین نقش ہیر وبیر رانجھا
شوہ موہ ہوکی شوہ موہ لیوپیہر وس شوج دے شوہ ندی خبیر رانجھا
کھیڑا اونگ راون راون آیا پی سنیا ہیر سندر کھیر انیر رانجھا
فضلشاہ واگون فضل شاہ چاہی ہیر منظر نظیر اکسیر رانجھا

دربیان آمدن رانجھا ہمراہ فرستادگان ہیر و ملاقات کردن ہیر ودر خانہ مٹھی نائن و خبر یافتن رہیر و یار برد ہیر ادر خانہ

اٹھ ٹلی ودوان گیتی رانجھے عذر جانون ہیر جانون جانون قربان ہیرے
مٹھی نائن پاس ہیان رانجھے سیان گییان پہیر بلان ہیرے
رل مل ان اسیں پل ساعت دیا وقت نہ ڈھل لگان ہیرے
آدی ان اندران گھر مٹھے ڈھاسیان رانجھا جب ان ہیرے
کیتے کھیر نے ہیر دے دکھ سارے رانجھے اکھیا جتر زبان ہیرے

سنگ سنگ رانجھا سنگ سنگ سنان گیار انت کالی گل لان ہیرے
تیرا سیان رانجھا آنیا گھر مٹھی مٹی باتڑی سنن سنان ہیرے
پہیر اوٹھ کیلی اسم یار سنگی آلی جسم اندر وسم جان ہیرے
آکھی بسم اللہ جیو آئیان نغن ہاگ وچھڑ رب ملان ہیرے
قصے اوس کہے دس جو دسے حال تمام عیان ہیرے

کرفی پی مسافران جو ین گذری آج آخری شب گذران ہیرے
کل بیاہ کھیڑی تینوں گھن ویسن اسین پی پچھتاوان ہیرے
مہمان ہنین ہو ہی دیہاڑے ماہی ہان تان کہیا عاشقاں ہیرے
ایہ جان ایہ جان ہر جان تے ہیرے چیٹ مہمان آن فان ہیرے
تو ہین اسین پی مون مناسبیجھے سن فایدہ کی پچھتاوان ہیرے
چند روزدی چہندوی چاننی او چار وارد جان مہمان ہیرے
کوڑی زندگانی جانی جانی فانی دنیا انت فنا مکان ہیرے
گئی وہن دریا دی ہنین مڑدی چلی چلیوں تیر کمان ہیرے
کھیڑی ہی زور کیھڑی طور کران جھیڑی ہیرا کی سقدور مکان ہیرے
جی ہین جھنگ اندر سو بیار گیپو بھین آنوین لا ہوئی کان سکان ہیرے
تدہ باجھ جی غیر نون انگ لاون مثال لا دور غیبن ہان جلان ہیرے
اجی دیکڑا ہے لیکھے چل ہیاول چل ہل بیا بان ہیرے
باہون بکڑ ٹیلے بیلے جا ہاڑ لیین پڑ تکی بسم اللہ الرحمن ہیرے
ہوئی خبر جی سو ہر یان سبع سریان لغن راتین جھنگ سیال ڈھونڈان ہیرے
پھیر کون کسی دیوی ولاہ کسی ہتھوں دشمنان تے چھڈان ہیرے
آئی گھر میٹھی جا کی آن مٹھی باہون بکڑ لیگئے گھران ہیرے

صرف البس لہراسی ٹھرگئی جنج وچھلے کہیڑیان ہیرے
ہائیہ بلی ہائیہ کر کر ہاتھ لمتین کون حال پچھے مفلسان ہیرے
ستہا ذات صفات نگھار آیا ڈوب باپ دادو خاندان ہیرے
نقل نقالیان سیر پاس گنجر اہو نقل مشہور جہان ہیرے
کھنڈ کھیر ملیدڑا کتیان نون ملیا فقر فاقہ زاہدان ہیرے
کوئی عیش اندر معج مان ہویا کوئی وچہ خفقان غلطان ہیرے
سویاہین فرہاد فریاد کرکے مفت بلی دہقان بہ کان ہیرے
ہاسی ہیت گئی ٹٹ بیت گئی پر یتنت گئی تیرہی جان ہیرے
لگن ہاڑیان ماڑیان تدہ باجھوں سیج سجین لگ محل ڈران ہیرے
بولی ہیر رانجھا سانجھا چپڑ جہا سنجا لکھی ہار لیان ناگہان ہیرے
دتان باجھ باندی بندی ہود رہیان تیری دامنیاں دکان ہیرے
گھوڑی کھول لے چل جو باپ بہنی کھیڑی وچہ ہوئی دلبران ہیرے
پھیر تخت ہزار بینوں چا واگان اہو جا جا آس سجان ہیرے
اتھی وچہ وقفا چار پہر بیسے کہو جی صبح نون کرہو سکھوان ہیرے
لیتے خبر مخبر مانو ہیر ویہون اجی شروع آہی داستان ہیرے
فضل شاہ ایہ لی وسود دستان لغن لگی مانو کی سمجھان ہیرے

در بیان پند و نصائح مادر با دختر ہیر گوید

لگی وہی لون پاسن ہار اگھے ہیری سن نجیب اصیل و ہیا
او ٹھ ویکھ ہیرے تیری جنج آئی جہولن کھلی دوار تے فیل و ہیا
صاحب عقل عقیل تکمیل بانکی تیری تنھ رنگیل رنگیل و ہیا
اہو چاک جہڑا اٹھڑا ہی منگ کہائی چیٹے تنھ روال زنبیل و ہیا

گائی بدہ ہڑی پھرین خوار ہوندی انت خوار غوار ذلیل و ہیا
سوہنی جا سجین ہیر ہیرے گلین چہر پیر سر مندیل و ہیا
سر چاک دلاک دی خاک پاہین جد بند نیال تیرے قال قیل و ہیا
تیرا عقد کرنے کارن آن بیٹھے قاضی آئی گواہ وکیل و ہیا

کریں حق حلال قبول کھیڑا یا حق تے ذکر جمیل وہیا
انت بیاہ لیجا دس تدہ کھیڑے کل فجر نون کوچ رحیل وہیا
سٹیئوں نام جدو کتا کھیڑیا بندا پہر رہیں بیمار علیل وہیا
پھر ہیوں قلقاء جلار ہیوں پاون تیل قلقا کربل وہیا
پیٹ پیڑ تہاندڑی انت ہوسی جہڑی کہاں غذا ثقیل وہیا
قدر قدر گوانا قدر ہوسیں پاسیں قیمہ نہ قدر قلیل وہیا
سچ کہن اہناں کدی دیکھدا نا بالن لکھ جی شمع قندیل وہیا
تیرا ودتیتھوں سوہنا جیدجھی دا اگ جیندی شکل شکیل وہیا
دغی باز بازوں باز آ ہیر ی شالا پانہیں عزرائیل وہیا
چھڈ من سلوی سیر عدس منگیں ہک قوم بنی اسرائیل وہیا

مفت طوق لعنت گل پانا ہیں حکم موڑ وانگوں عزرائیل وہیا
ستیاں مل آ تیں بس کھل وار ی مٹھا بول زبان سبیل وہیا
آج چاک آیو بہانوں گھر سٹھ نا ہیں ودگئیں جان جلیل وہیا
کالا موسخہ بنیلی تنھ ہیر ہوون جہڑی رہن کولی کولی نیل وہیا
اوڑک لنگ گوڈہی ہین کرن بوڈہی جہڑی ٹپ دے کوٹ فصیل وہیا
مینوں فکر عزت تیری اپنی دا تینوں ہور خیال دلیل وہیا
بس بہا دین کھیڑیں ہینتاں نوں قتل قال کی طول طویل وہیا
حکم مانو نی باپ دے پیوچہ بنہاں اہو نیک طریق سبیل وہیا
ابراہیم خلیل فرمان منیو بیٹا ذبح کیتا اسمٰعیل وہیا
فضل سنگ سوہوں قہر ہیر ی لی شالا ڈب مرین وچ نیل وہیا

جواب ہیر باما در خود

سینہ چاک کرساں اکی چاک کرساں چاک سیال ہیرا ماں تان مائے
عاشق باجھ معشوق جو با ہچھ عاشق کہیں باہجھ دیکھ دیکھاں مائے
فقر صبر باجھوں صبر اجر باجھوں شجر ثمر باجھوں اہیل جان مائے
عاشق دید بن پیر مرید جو بن حج عید بن ماہ رمضان مائے
نار گھر باجھوں گھر در باجھوں جگ سر باجھوں ناہیں گیان مائے
شناہ دل باجھوں ہیر جل باجھوں امیر ن باجھوں رائیگان مائے
پیسے باجھ میلا گورو باجھ چیلا آں جہ میلا ناہیں شان مائے
کواری شرم باجھوں ہندو دھرم باجھوں برہم جرم باجھوں نتے ایمان مائے
ہنیت باجھ یاراں کہت باجھ باران جیت باجھ ہاران ہین یار مائے
توں ہیں ہیر بندی را بحجن باجھوں پیا چاند اجگ جہان مائے

چن چودہویں دا چانن اکھیاندا ہیر ی جان دا جان مسان مائے
شاہ عدل باجھوں ایمان فضل باجھوں جنگ جدل باجھوں پہلوان مائے
دوست راز باجھوں سوہنا ناز باجھوں نماز باجھوں مسلمان مائے
مرداں باجھوں سخن دان باجھوں حسیم جان باجھوں پریشان مائے
عالم علم باجھوں علم عمل باجھوں غنیں رائیگان عمر گوان مائے
دانش بناں تدبیر وزیر ناہیں بناں سوجھ نی بوجھ انسان مائے
پیٹی باجھ ہپوڑا پیار باجھ جوڑا زین باجھ گہوڑا نور اجان مائے
بناں ہتھ تلوار میاں باجھوں چلی باجھ نہ کم کمان مائے
دھرتی باجھ جہان جو باہجہ ورتی باجھ خید سورج آسمان مائے
کھیڑی کون کھیڑی دتنی سنی کھیڑی جیہیڑ کرن جھیڑ ان اگن مائے

ہور بات تاں بات جی جہات پاواں شالا دوزخیں ہاں چلاں ہائے
تیاں منگ حضور تھیں لیار انجھا ہیر سجاندا جاں پچھان ہائے
کھنڈ کھیر شکر شیر رانجھا کھیڑی ہیر کی پئی رلاں ہائے
کھیڑی کون جو لیکھ متاں ہیر الکھیا لیکھ جو رب رحماں ہائے
جیکر مراں محبت بہاری کریں ناہیں ہتیاں ایں کھیڑی تھلاں ہائے
فضلشاہ گدا رفقیر رانجھا ساک سیں جی ہیں پران ہائے

جواب مادر باہیر

سو نجیں چاک پچھے سینہ چاک کریں کالمس کیہی ہائے تینوں چاک ہیرے
کدوں ہائے پاوہ جھولاہ دتی نال چاک ہویا کدوں سیال ہیرے
کدی اصل ناپاک ناپاک ہوئی نسبت بنے نہ خاک افلاک ہیرے
سچ آکھدی لاڈلی دہی منہ پائی ماپیاندی سر خاک ہیرے
چاکاں گنڈیاں منڈیاں ہی کتے ہین نہ ملک املاک ہیرے
غیرت آں والی پیٹو مار دیندی جھٹری رہن ناہیں ایہو واک ہیرے
ستاں ہیں شریک تیرے لیک لائون ہاں خاک زبان نوں ہاک ہیرے
بابا جان چاچا وی تیری جان جاوے سنی چاک چاکرے ہلاک ہیرے
سندو باجوی کھرل سیال تن بیٹی کیہدی نہیں ہلاک ہیرے
ہلی باگھ بگھیلی تے شیر بیلے پچھے چاک ناپاک نا چاک ہیرے
اج چاک نوں چا جواب لیساں پا وانخاک چاک چالاک ہیرے
فضلشاہ کرجا پاوے چاہ پانیوں جشمہ چاہ چشماں نمناک ہیرے

جواب ہیر بامادر

شاہد رب رسول گواہ رانجھا قبلہ خاص کونین دارین ہائے
جیندی دسجلی راگ دراگ گانویں بھلی تاں جنگلی تاں سین ہائے
کردی رین گذری بیچ چین ناہیں ہین لین نچین زجین ہائے
سید انجھ نخصم اخصم وسین رانجھا خصم کھیڑی بھٹھ پین ہائے
ماہی ہین دے ابرو رب رکھین ابرنہیں جس قاب قوسین ہائے
ہانڈی کاٹھ دی جیہڑی نہ وار دوجی کیہی لوئیں اکوار ہلین ہائے
بیلے رب میلے وڈاں وچہ بیلی بیلے چڑھاں ہیر دی دین وین ہائے
کردی دین دی رین کچلن ہیر دی جیلین ناہیں سچ سجنین ہین ہائے
کھیڑا ہوولاہ گلہ اگلہ اتام لیئن اہیر الیس گلہ اتام لین ہائے
کھیڑا جو ہیں یزید ظالم رانجھا ویدشہید حسین ہائے
پچھو بادرا بادرا دیکھ ہووی صاحب ہوش نہ بیہوش ہلین ہائے
ذکر فکر اندر یاد یاد ر انجھا چپ چاپ سمرن دا ایں ہائے
اوسی خصم دی قسم نہ جو بھٹ آکھاں صاحب خصم نخصم کرین ہائے
تور معور کائی جائی نال کھیڑی کسے ویر ہمشیر دی ہین ہائے
نال لیکھ نصیب ہووے لوگاں تخت البجلین ہائے
سینہ چاک کرساں اکو پاک کرساں باجھ چاک دی ساک ہیر ہائے
کھیڑی آں کھیڑی اولی کرن جیہڑی کھیڑی ویرہا ہیر پہین ہائے
فضلشاہ ہوشاہ جو عدل کرے ہووے صاحب انصاف رنین ہائے

جواب مادر باہیر

وَت وَت تینوں مت دیاں ہیا مت ت پچھے چاک ٹہگ ہیرے
بار ۱۲ بار ۱۲ نصیحت ۱۲ مردہ ۱۲
چوچک بابلی دی عزت دیکھ واہر جھلیاں بہا یاندی رکھ پگ ہیرے
گانی بدہیر کوار ہیر ڈاہی نے ویکھ جگ کیہی لائی الگ ہیرے
تیری چاک دی ساک نوں خاک پاوان بہار بہالاوان لاوان اگ ہیرے
کیہی وگ گیو کل تدہ کہیڑی سنے وگ لیکر ولسین وگ ہیرے
چشمہ ترا ۱۲ فردا روز ۱۲ گلہ گاوہشتان ۱۲ بزنم ۱۲

سو کو ور خنگی جہڑی دین پالی اساں ور اساں لنشان جگ ہیرے
خاوند ۱۲ حاصل ۱۲
مارن کنیا پاپ ہی باپ تاہین تان بلی مارسی تدہ الگ ہیرے
سنی چاک سنی چاک چاک کرن ویر سیر بسن رگ رگ ہیرے
قصہ ۱۲ رنجیدہ ۱۲ نوکران جیوحا کہ ۱۲ خون ۱۲
بہلا برا سمجھین نہ پا پیا ندا بہا لونین بہلا برا سر لے گٹ ہیرے
فضلوں ربا پالو یا کہیڑ یا ندا تیرا جہڑ سیا نا ہین کہگ ہیرے
کنندہ ۱۲

جواب ہیر با مادر

پالک کہیڑیاں دا ساک سا گ پاک جلھی چاہڑ بہا نوین رکھ طاق مائے
ہیری بنھ دا در یتیم رانجھا مور مور لی لعل بلاق مائے
اوٹ اوٹ کر کے مُلین رانجھڑے دی بند ہے ہیر ہو لی عاق مائے
چانن اکھیا ندا ہیر اجنید رانجھا روشن چہ افلاک آفاق مائے
کران ہاہوڑی ہاہوڑی آن رانجھا ہیر اوربد اشتاق مائے
زیادہ ۱۲ تیلاوہ ۱۲
شوق ذوق ذطوق زنجیر پالی بندی ہیر بند سیم ساق مائے
کہیڑے ولیے ایڈی کاہنوں کرین جہڑی کسے نونہ نوں دی طلاق مائے
ہین مہین پریاں سلیمان رانجھا دست مہر نگین جفاق مائے
گہت ساز براق عراقئے تے کہیڑے وہاڑے دی پہر قزاق مائے
بغض حسد کینہ رکھن وچ سینے کہیڑے رانجھنے نال نفاق مائے
دند ووسیرہ ۱۲

ور گھر سو ہنا پاکر سو ہنیا لیا آپ ہین نہ عملاق مائے
قیمت ۱۲
گلی پا جلی گلی نال چالان ہیرا رب رکھے اتفاق مائے
اشتیاق اشفاق مشتاق پاہیا شوق عشق مزاق فراق مائے
خالق خلق چالی ساری خلق کدوں پیارا خلق خلیق اخلاق مائے
ہیر اوید حکیم طبیب رانجھا سپ ڈنگیاں دا تریاق مائے
پیت چند چکور توں چند حصے ہیر رانجھنے دا اشتیاق مائے
چندین ۱۲
صاحب تخت ہزارہ دا میاں رانجھا شاہ عجم سلطان عراق مائے
جوڑ توڑ کر کے جوڑ توڑ ناہین جہڑی جوڑ جور و زیشاق مائے
پیارا جان پیار انیارا جگ کو لون ذوق شوق تا فوق اشفاق مائے
تیری بنھ نہ رزق رانجھیڑ بدا فضلوں رب خلاق رزاق مائے

جواب مادر باہیر

ہیرے سمجھ نا دان کو چھلے نی کرین کوار یاندا حج پچ دہیا
وجہ وج ڈہین ہہرین ڈہین ہیر تینوں کہی گہی وج وج دہیا
عزت ۱۲
حج حج کردی تیرا حج مندا قسمت ہجھ ناہین حج حج دہیا
مال ۱۲
بجلی پیہ شالا گہہ مار جالی لج تیج بولین گج گج دہیا
غرنیدہ ۱۲

چشماں چاہ کارن چشمہ چاہ کر کے ڈول توڑ ناہین لج لج دہیا
عزت ۱۲ رسن ۱۲
مت وت دیاں مت وت پچھے چاک اپنی پراند ہیج ہیج دہیا
نصیحت ۱۲ مردہ ۱۲ بازدہم
اگی الہیاں تیریاں جہلیاں ہین اسیر لجہ رکھیں اج اج دہیا
لگو اگ باران لگی اگ باران بہلا کدوں برسی تج تج دہیا
جیشہ ۱۲ باران

شالا کنج کواہے مرین کیجہاری پیروی رب لیکے کچ کیچ دہیا
لس لس ہیر دیس دس کھتیں دس دس کہٹرین بج رجہ دہیا

کہیڑا اور پاوین اسا در پاوین با کی دیہج سوہنی سیج سیج دہیا
دہیروں سنگ بینی سنگ سنگ غیروں فضلشاہ ونگدے ننگ پیچ دہیا

جواب ہیر با مادر

جاندی جان بچہے جان جان ولیاں جان جان قربان جناب مائے
دیاں سر صدقے میں رانجھنے دا کہیڑا بکرا ایہ شہاب مائے

وسنتی سنی کہیڑیاں دا جھٹ جان کہیڑی شالا تھین خراب مائے
موئی جیوندی مراں جے کراں کہیڑا یاد ان حشر تے قبر عذاب مائے

میں رانجھنے دی سنتھ سوں جنگا بجھ کہیڑا باندی کیجواب مائے
چانن چوہدویں رات دا چہن رانجھا سوہنا مکھ مہتاب مہتاب مائے

مکھ یار دلدار دا بیت ربی دوہاں ابرواں وچ محراب مائے
گیا چاک ہیرا چاک چاک سینہ جگر ہیر کباب کباب مائے

جیکر سیت وچ بیت دے بیت توڑاں کرن جھڑک عتاب احباب مائے
ان بولیاں بولیاں بولیاں نی کریں سو کنا نوانگ جواب مائے

باجہوں شوہ ماہی نندی ہیر جوین باجہوں شوہ ماہی آب آب مائے
صوبہ خان سلطان دیوان رانجھا لیسے روز حساب حساب مائے

اجے کجھ نہ وگڑیا گھر لیئے رانجھے سن منار شتاب مائے
بیاں بن شوہ دیوانگی بن شوہ دے جان جان مثال حباب مائے

موتی ہو تنیاں پھل ہیلبل رانجھا ہیرا عطر عبیر گلاب مائے
بیلے وچ وحدت ماہی جھوک پائی ہیر دیکھناں جیم صواب مائے

رگاں تار کرکے گانواں راگ رانجھا تن خشک مثال رباب مائے
والشمس والقمر خدا کہیا روشن کہ ماہی آفتاب مائے

کراں حول تنے پڑھاں لاحول کہیڑا جیکر نظر آوے اندر خواب مائے
ہیر بیاہ ہونے نوں گھوڑی چہڑے رانجھا چہان پئیں بگر کباب مائے

پند عاشقاں نوں سودمند ناہیں کریں بند ایہ پند کتاب مائے
حال مست کہیڑا حال مست رانجھا فضلشاہ پنجاب نواب مائے

جواب مادر با ہیر

ہیرے اپنے نوں جیکر سمجھیں ناں پاسر آلی کٹ کٹ دہیا
ہٹ ہٹ رنواد اد کی سودا سودا لاسوں ہٹ ہٹ دہیا

ادبن بازناہیں اوبن بازوانگوں جھٹ جھٹ اناڑ ہار جھٹ دہیا
جہندا تیر طراریاں دا باں نی وسیں اسماناں نے پیکر رٹ دہیا

جی میں جاندی لقیں لب ڈوب دینی گہڑی ڈوب کردی گہت مت دہیا
پیچھے جٹ دی چوڑ چوپٹ ہو یوں ایہ جٹ پھر واجنگی ہٹ دہیا

ہگی اپنی بالکی سیاکے آیا کرنے ہو وے چوڑ چوپٹ دہیا
گل گھٹ پال لعسو ہٹ بہر سبی لسیر یار وانگوں جٹ دہیا

نتی ہو ودھی لاکھے نالو ہابھتی نال زبان نہ چیٹ دہیا
وچہی گہنٹ سیدا مٹھا گہٹ ادتی کہٹ نہ ہیں کہیں گہٹ دہیا

اور کتھ کہید کہدنی نال ہیدی ہوبی میٹھا نادر سنگہٹ دہیا
دیاں مست میں مت سرٹ فضلو شاہ نان قہر دے پیسٹ دہیا

جواب ہیر با مادر

کوئی صبر نہ تے چین قرار آوے جیندی یار دے یار دے یار گئے
کنڈھی یار پھلار اور امینوں آپ پار دے پار دے پار گئے
دوکھ یار لائی دوکھیار تائیں جو دکھ کہار دے کہار دے کہار گئے
دو ہاشوہ ہیرا امیر اشوہ پا جیوں شعوہ تار دے تار دے تار گئے
تائیں سرو تا تائیں سرو تا سران بہار دے بہار دے بہار گئے
خار سول ہیر خار سول کہیڑے جیہڑے خار دے خار دے خار گئے

خونی مار کالی گیسو یار والی ڈنگ مار دے مار دے مار گئے
سنوں ہار نہ کیتیا مول ہیری منوں ہار دے ہار دے ہار گئے
ہیں چھید ہیں دشمن کہیڑے پاند اسینہ ہٹار دے ہٹار دے ہٹار گئے
منصور سردار شہر دار چڑھیا سولی سار دے سار دے سار گئے
بیلی وچہ بیلی رہندی چھیڑ ہینوں آپ یار دے یار دے یار گئے
فضل دس ہاران باران سال ہوئی ہیں چار دے چار دے چار گئے

جواب مادر با ہیر

سن نی ہیر سکی وی چیر دیسی جگر اکر جگرا پاش پاش دہیا
سر قلم دانگوں سر قلم کرسی باپ پگڑ کے قلم تراش دہیا
کہیڑے کہیڑے کہیڑے حاکم ان حاکم چاکر چاک ہی چور عیاش دہیا
پایا پوراناتی جو کھٹا مٹھا کہائے مفلس چاک فلاش دہیا
جنی اپنے اٹھو رات تیری وٹہر فرش وچھا فراش دہیا
ہرن سوہے چہرے لکھ پان ہیڑی لکھی قدرتی نقش نقاش دہیا
انت کنت دی سنگ چلنت ہوسیں سنگ سنگ غیروں ہنگھا شن دہیا
سخن سخن گواہی گواہی ہیر ستمان ہیں گواہی ہلواش دہیا
ایہا پان تیرا انت حکم اللہ بیوی پان تیر بازی ناشن دہیا

ایسی چین نہ پئی دکھا مینوں پاش پاش دہیا پاش پاش دہیا
چوچک بیٹی سیلیٹی چکیٹی ہنکی ہتنان جگسیاری ہووین فاش دہیا
ہوتی آن دو ہوتی ہیڑ دا ناگ بنیئی کھائی ان دو ہوتی دال ماش دہیا
ہیری کھنڈ کھیری کھیڑی چھیڑ کتین کرہی چاک نا پاکدی آش دہیا
کھیڑی آن بہوتنی کہیڑی جا سجنین پا سجنین جہیڑی چھیڑ نہ جگر خراش دہیا
ہیں ہیر ہیری اوٹھ بیٹھ بیہڑی کہنڈل کہیر دو چہ لاش دہیا
جو جو ٹن نقاری مکاری لگتن نینوں چاکدی اجی تلاش دہیا
والدین دی عاق ہو چاک بلی مرین اڑین کیں خیر خواش دہیا
فضل شاہ نون کچھ یقین آوے جہلیاں پہلانہ نگاہ او باش دہیا

جواب ہیر با مادر

لیہن بہا الادن لاوان کہیڑیاں نوں لس دیناہیں عجیب مائے
شرمسار ہی ہر مدہ شرم لاہی ہن نوں تن سخن عجیب مائے
پہلا قول عجیب غریب کیتو دسیاں چاک بین چاک غریب مائے

سکی ماں ہو کی مینوں دین طعنے میری قسمت وا نصیب مائے
ہمت ادب حیا سچا آندا جو تو دتیا ادب ادیب مائے
اج بہج لدہی دولتمند کہیڑے کسے نوحدی ساک قریب مائے

ہیر ہی کی کرنے سُتّن مجھ ہیر ہے دولت دم ہی دم حبیب مائے
نین نرگس گل رخسار لالہ لبان ویکھ ہویان عندلیب مائے
دل کھیڑیان دے منظر کران مران ہم مبارکی دعا مجیب مائے
ستان جاؤ دیار سرکار کو کی لیاوے چاہڑ سوار نقیب مائے
اکو رب اکو سجن خصم اکو رسم دین اکو ترتیب مائے
ہیر سولی دی نون سے لی چاہڑ نہیں چڑہی وانگ منصور صلیب مائے

ہیری مرض سودا دا نوش دارو رانجھا وید حکیم طبیب مائے
ہیر کھنیت ہوئی ہیر کھنیت وانگوں کمان کھچیان گئیت جریب مائے
ہیرون سنگ ہتی ہیون سنگ ہی سنگ سمجھیا سنگ قریب مائے
ادان تخت ہزارے دی نال رانجھے خطبہ فالکھو پڑہو خطیب مائے
اوہیر تے پارس سیان رانجھا اہو کیمیان دی ترکیب مائے
فضل شاہ غریب رانجھا ملیا نال نصیب حبیب مائے

جواب مادر ہیر

بس بس دھیا وس رکھ جیا کھیڑین دس پیا انگ لا ہیرے
بیٹا سوئی جو باپ دی گل تارے بیٹی سوئی جو رہے شرما ہیرے
رنگ سوئی جو کبے نہ رہے قایم سنگ سوئی جو سنگ نبھا ہیرے
کواری سوئی جو شرم شمار رکھے نیوین نظر تے ستر حیا ہیرے
مجھ سوئی جو سیال ٹن وودھ دیوے پیار سو جو جیو نون بھا ہیرے
دولت سو جو نال نصیب ہووے عاشق سوئی جو جان فدا ہیرے
بھلا سوئی جو کدے نہ برا آکھے برا سوئی جو بھلا ستا ہیرے
سوہنا سوئی جو ناز انداز جانے ناز سوئی جو لئے بہرا ہیرے
مرد سوئی جو قول تے رہے پورا ہو ران تی دان جدا ہیرے
منشی سوئی جو علم سیاق جانی جلد لکھے تی پڑھے صفا ہیرے
پیر سوئی جو پیر مرید کرے دیوے بدی بند چھڈا ہیرے
پہلوان سوئی جو پنج رکھے جرأت ستر ت ذرت وا ہیرے
سخی سوئی جو نت جواب دیوے کرے ہنین لبا چیڑ ہیرے
شاہ سوئی جو کال اوبال کٹھو دین سوئی جو دین گنگنا ہیرے

جٹی سوئی جو جٹ دے کہا کھٹے کرے حق حلال ادا ہیرے
زاہد سوئی جو بیٹھ تنہا گوشے کرے ذکر تے یاد خدا ہیرے
سید سوئی جو دلی تی ہووے سوہنا سخی قبول دعا ہیرے
ہندو سوئی جو دہرم دی کرم کرے دہرم سو جو بھلا کما ہیرے
نار سوئی جو پیار رو فار کھے رہے خصم دی وچہ رضا ہیرے
مومن سوئی جو پنج نماز پڑہے ہوندے روزہ نہ کرے قضا ہیرے
خوف سوئی جو خوف خدا ہووے رکھے غیر دی نا التجا ہیرے
حاذق سوئی جو سمجھ کے دے دارو دارو سوئی جو نال شفا ہیرے
عورت سوئی جو روپ انوپ ہووے روپ سوئی جو ابد رہنا ہیرے
عادل سوئی جو عدل نون عدل لی کرے ہینب و گھٹا ہیرے
عاقل سوئی جو سوچ کے گل کرے سمجھ لئے اول انتہا ہیرے
علم سوئی جو عمل دے نال ہووے عمل سوئی جو نیک بنا ہیرے
یار سوئی جو ہیڑ دیوچہ بھڑی سے لئے درد تی پیڑ ونڈا ہیرے
عالم سوئی جو شرع تی رہے قایم جو بن گئی رسول فرما ہیرے

بہیت سوئی جو جیو دی وچہ ہووے باہر نکلی نہیں ہوا ہیرے
چبایہ سوئی جو گرد واس ہووے گرد سوئی جو راہ دکھاہا ہیرے
در گہر وتا تینوں دیکھ چنگا ساری کہیڑ باندی چووہا ہیرے
رسمجھا چاک چیراں نہ ساک ساڈا النسبت خاک افلاک کیہا ہیرے

فقر سوئی جو صبر دے نال ہووے صبر سوئی جو اجبر دوا ہیرے
جوگی سوئی جو جتی تے ستی ہووے ہمتے سوئی جو نرک لباہا ہیرے
دنا باپ اکرین قبول دنیا اساں آئیاں دربار ہا ہیرے
جیکر ہین ہیر اعتبار تینوں فضل شاہ نہیں کچھ کہا ہیرے

جواب لاجواب اچیر ہیر با مادر خود

پاک نہیں مینوں دل نال اکسے اک جان ہاں تے جسم ہیں دونوین
سجت لشتر نا کر بعث نشتہ تون وچ جتنہ لشتر ہو سو البین دونوین
عشق شوہ دریا دا اسیں تارو سیاں اسجہا لعلا ابہد ہیں دونوین
ایہو آرزو سرخرو ہووے مر طرفین لیکی لیں دین دونوین
ساڈی دوہاں سجاں دی لالو چہ کعبے ساجدین دو لغین راکیین دونوین
رانجھے ہیر دا جوڑ وچھوڑنا ہیں ستیاں اسیں مر ہیر کردی دین دونوین
ہیر اودہ پیارا اودہ ہیں پیاری اپسو چہ ستی ساک سین دونوین
عزرائیل جبرائیل وکیل اُسدہ طرفون رہا رانجھے طرفین دونوین
آدم جد بنیاں اسی عقد پڑہا اسیں پاس بیٹھے نور العین دونوین
کہیا اسان طرفین نے آری آری ہوئی آری جانبین دونوین
صاحب خسم نروانہ نکاح دو جا فتوی دین شرعی صاحبین دونوین
صدقہ ہن علی نبی فاطمہ دی نور عین حسن حسین دونوین
روز ازل دی کھتین آج تاک اسی جڑی جوڑ طرفین دین دونوین
اسیں عشق دا چلا کمان چلی ہوئی چلا کمان تو سین دونوین
اک ذات ندی ذات صفات باجہوں ہتی ذات صفات کونین دونوین

قدم جانی دی خاک شفا جانی چماں ہیر دی پیر نعلین دونوین
تیرہ ہی پیکیا اندی سا کو سیاک ستی سیا ہیر گیا دیہ ہیں دونوین
اکو سیا جو سی دار کردی شنا لا ابدل ہندی ہند ہیں دونوین
مکھ یار دلدار دا خاص کعبہ سجدے ہوان محراب ابرو ہیں دونوین
اوسی خسم دی قسم نہ چھٹھ ہا لی گاو مسند تر سارے ہین دونوین
پیار رانجھنے دی دوکھ درد اتون کراں جان صدقے مکھ چین دونوین
پلک جھلک ناجی پاک جھلک دیکھاں ستجیں نین ہیر دے بولین دونوین
میکائیل اسرافیل نوری ہاک فیما بین ہے شاہدین دونوین
جد جد کہیا عاقلین دونوین بالغین دونوین راغبین دونوین
عق مہر میرا نال مہر وہیدہ بیان کیل وکیل ہیں دونوین
ہوی میاں راضی کرسی کی قاضی اصل وصل ہے واصلین دونوین
نکتہ عنین غرور داد کرکے اکو نور ہوئی عین غین دونوین
آبرو ہیر دی غیرت رانجھنے دی رکھو وچہ کونین دارین دونوین
ٹی گوشہ کماندی لی گوشے چاؤ تیر طرفین دونوین
نزلی ہوہی بار دی پڑ لی پی فضل دی رب تولین دونوین

لاجواب شدن مادر ہیر و غصہ کردہ بر خاستہ رفتن او و طلبیدن اشتن قاضی را بدست کنیزک

برائے ہدایت کردن ہیر را آمدن جنج و برات در شہر و اجازت دادن چوچک قاضی را بجہتہ عقد ہیر و نکاح او

لا جواب جواب سن مسئلہ ایہہ کیتی مانوں نے ہیر نہ گل میاں
کیتا حکم ہوئی باندی دوڑ جاندی اکھ اوٹھ قاضی گھیں چل میاں
کیتی ہیر دی مانوں تقریر ساری اکھی ہیر مایا تھر ہل میاں
چاک خاک مسان دی سروہوڑی ہیر خنگی بھلی گئی ہل میاں
کوئی نقش تعویذ یا رکھ دھاگا کر ہیر چاہئے چاکوں ٹل میاں
علم عمل سیکھے اجہ ویکھ لیسیاں ہیر تیج تی جھوٹھ ٹل میاں
اتنے وچ چڑھ کے جنج ڈھک کھیڑی پوہی آ بیٹھے وڈی ہل میاں
چوچک دی اجازت عقد قاضی ہیر ول وتا پھیر گھل میاں

سد لیا ولی ہان اوستاد تیرا اتنا آکھ گئی قاضی ول میاں
قاضی راضی راضی آیا سنا باندی بہوتا مہر دی رنگ ممل میاں
پچھی چاک چادر شرم چاک کیتی گلاں ہیر شنگی ہویاں شل میاں
کوئی مسئلہ فقہ حدیث دستیں ہیلیا موڑ دیکھا کہاں ہل میاں
ایسی لئی اسیں تینوں ہیں دیندے سری کہو ہیر تو پال میاں
قاضی کہیا ایہ کی گل مشکل عمل لیسے گھڑی پل میاں
اول طعام تے بعد کلام کیتی ہیر گل نکاح دی پل میاں
فضل کرو تقریر جو ہیر تائیں قاضی کہیں اول سول میاں

رفتن قاضی نزد ہیر و گفتن کلمات پند و نصیحت و ترغیب دادن او ہیر را برائے ایجاب و قبول نکاح بامیدا

قاضی جا نیکے آکھیا ہیر تائیں نامعقول ام بے شعور ہیرے
اج مانو دیاں بے ادب ہوئیں پائیو جگد پوچھ فتور ہیرے
کر عذر تقصیر معاف ہووے عفو بلا قصور قصور ہیرے
چوچک بیٹی جیٹی چکیٹے ہوئیں سچھے چاک چاکر مزدور ہیرے
رکھ وس جیا کھیڑیں وس دہیا پہن زری سنجاب سمور ہیرے
نامعقول شیطان شیطانی اگر کریں مان گمان غرور ہیرے
کلمی پنج انی آمنت باللہ پڑہیں صفت ایماندا نور ہیرے
والدین دے وین تہیں سرخرو ہووے چہ دین دنیا مسرور ہیرے
کرتی نافرمان گل پاسوہیوں نافرمان مریں جہور جہور ہیرے
امنت امنت دا امنت بل ویکھ لیسیں پیاو ہی امنت امنت غیور ہیرے
آوے شرم ناہیں جنید لمگ پہیں لانگا تیرے تے شکل لنگور ہیرے

آپیا وچہ ظہور فتور تیرا بیچ دس حضور دہ ہیرے
کہیا مانو دا من فرمان ساڈا کھیڑی کریں پران منظور ہیرے
اساں عالماں نی سولی چاڑھہ دا غیر شرع تیجے چند ہیرے
عزت باپ کھوسیں سچھوں آپ روسیں جگ کریں پاپ پور ہیرے
ہوئیں دور ہوئیں دور ہوئیں اکھیر دس کی تیرا منظور ہیرے
کہیا مانو تینوں رل آہند کھیڑی ہتوں لکھو کیوں کچھ کچھ ور ہیرے
اوس کم دا کی فتور کرناں جہڑا ہوو ماں امنت مزدور ہیرے
دنیا وچہ جہ باپ نوں نشر کرسیں نشر ہووسیں لیم نشور ہیرے
جہنڈ حق حلال حرام سکیں نسبت نیک نہ تنور ہیرے
تیرے شرع عدہ مار کی ہو روانگوں تیر کڈھ گودو کر ساں چور ہیرے
کہیا اچہ اپنا نہ زیادہ نی ہیں جٹی کواں لون چتی ہور ہیرے

بوہی جیجز آئی بوہی ہارپئین منجی مَن جی کرر سنجو رہیرے
سب تون جان اوستادوا حق وڈا ہیوین حکم رسول معفو رہیرے
آ فرقان محمد عربی تے نازل ہویا نور و فور ہیرے
نامعقول مجہول فضول ہوین ہا مومنین طلل شتال حجور ہیرے

لکھ مرتبہ آکھیا ویکھ میرا عالی مرتبہ صدہ صد و رہیرے
موسٰی آئی توریت انجیل عیسٰی طرفون رب داؤد زبور ہیرے
ستن چار کتاب فرقان اوتے کرین عمل ہمہ کہ شکر گون وہ ہیرے
دلون دہار کہیڑا اوہی کہیڑا دشرا بڑا یار فضلون ہیلے پور ہیرے

جواب ہیر با قاضی

سنج ہیر دی ہیر ا ہیر رانجھے مدح خوان من ہیر براح قاضی
یا تون پٹ واری پٹ واڑی ہیڑی کھیت کھیت اپنی مساح قاضے
طمعی لئی ایمان نون وچ مفتی مفتی کرین حرام مباح قاضے
کھائین آپ تے کرین بدنام ہویاں آکھین ڈیاندی ارواح قاضی
باران برس رہے سنگی اج دیکی رانجھے سیال سنن الیجاح قاضی
ستیا ناس جائی نالی مری جائی دیہ صلاح فلاح قاضی
چکی راہ تی اہل توفیق نالی ہارین راہ تون گرد لتراح قاضے

باجہ شنوہ میہرا وچہ شنوہ ہیر آ ہیون ڈھیٹھ تون ملاح قاضی
راتین مردیان واکھائین نان حلوا بانگ مرغیا تو اگے صباح قاضے
جمعرات دی رات ہل واہ جٹا حلوا کروایہ وین صلاح قاضی
سنبر لوپش ہیان مٹھو تر لقمی کارن پڑہین تین یا فتاح قاضی
بدلہ بدلہ بدل بدل لسی ہیسی آہ اوس ماہ سیاح قاضی
آدی جی اوستاد جی وہی جنتی للہ سید بدیال نکاح قاضی
فضلشاہ طبیب ہیر اسینی چاک داچاک جراح قاضی

جواب قاضی با ہیر

خبران وچہ قرآن رحمان کیتا وعدہ مومنان نال اقرار ہیرے
الغون امر ہی من من سیتی نام رب نہ منوں مسار ہیرے
جیہون جان بال جان جان باری تیر تیغ تفنگ تلوار ہیرے
خیون خوف خدا رجا رکھین راضی جوین رضا پروار ہیرے
زرتون وزرہ افسوس کوئی کردا ہوندی وہو گیسی گوار ہیرے
زجیون زر زیور زینت زیب پہین ہیرے ہار سنگار ہزار ہیرے
صادون صاف ہو خدا معاف ہو وجلد ہی تو تائین جلد ہار ہیرے
ظیون ظاہر وچہ جہان حسین کرن لوک وچار وچار ہیرے

خالدین فیہا جنت تجری من تحتہا الانہار ہا رہیرے
بیون لبس بریون تینوں ترک غیرون ثیون ثابتی کار سر کار ہیرے
حیون حق حلال قبول کھیڑا جٹ کھیڑا یاند اسر دار ہیرے
دالون ودلتان واج وہیچ لیکی دلون کھیڑ یار نال سدا ہیرے
ریون رنگپور دلی وچہ رنگ سوجان نگار نگدی عج بہار ہیرے
سینون سیہ سیال گال عزت شینوں شرم رکھین شرمسار ہیرے
ضادون ضبطیان پان ہٹان بالی طیون طمع نہ خام خیار ہیرے
عینون علم حدیث تی فقہ اندر دن چار دہی عمر گذار ہیرے

غینون غیر شرح جان جان ہا رین مفتی جان مفتی ولیسی ہا رہیرے
فیتون فقہ حدیث وا دیکھ مسلہ سنتن ہا ربیا ربد کار ہیرے

قافون قہر ماری ہاری سمجھ ہاری وین سارا لیسی ماز نار ہیرے
کافون کرین ایجاب قبول سید ا خطبہ فاتحہ پڑہان سوا ہیرے

لامون لاج بابل شرم ہا بیا ندی کھا پنا ہا لی ہرم ہا ہیرے
میمون ماکو نسے بابدا عاق ہا وہین لی پیر ہیو وہی گنہگار ہیرے

نونون نوکر چاکر غلام کامی کتنے ہیون ورلی وفادار ہیرے
واون وصل وصال وصول کہٹرا ہیون ہیڈ بے دنا ہین دکار ہیرے

لامون لیجو دی تیج نہ توڑ توڑ ہی جاسین ہا سیری پاسین ہار ہیرے
الفون آکھیا من بخشین من فضلون ہنیون باو بخشین ہا و گار ہیرے

جواب ہیر با قاضی

الفون اک خدائی اک رانجھا اک قول نسے اک اقرار قاضے
بیون باجھ رانجھو ودکھ درد تانجھو ناہین ہو میرا غمخوار قاضی

تیون تیر سہر بریون چیر گئے لئی ہیر لقد بر وچار قاضے
ثیون ثابتی بخشین پیر ہیر پکڑی جیون جان ہین جان نثار قاضے

حیون حرف حکایتان چھوڑ سبھی بیٹھی نام رانجھا دلون دہار قاضے
خیون خوف رجا بخشین لنگھ گذری قح آلون وردا آلون فرق ہار قاضے

ریون رانجھن ہار قبول آہی پہنچو زمین بنی وسار قاضے
سینون سبھ جہان دی جہیڑ واری وارہی وار ہینیٔ رانجھ یار قاضے

شینون شرع رسول دا وبیکھ مسلہ با لغا اپنا فعل مختار قاضی
صادون صبر کیہا لگی والیان لون صادون ضبط ناہین لاون ہار قاضی

طوئن طالب مطلوب طالب باجھ طلب ناہین طلبگار قاضے
ظوئن ظلم سہی ہیر ہا بیاندی گئے قول اقرار بخشین ہار قاضی

عینون عیب نہ دنیار انجھے یار تاہین عین غیر کیہڑی اغیار قاضے
فیون فقر فاقہ منہین رانجھنی دا ہندی ہیر لون عشق ہار قاضی

قافون تعلیم قضا بخشین کون ہیڑ قضا قضا ناہین قضاد ار قاضے
کافون کن کیہا فیکون ہویا ندون ہیر رانجھن یار ہار قاضی

لامون لال ہیرے پایا لال ہیرے ناہین لال ہیر در کار قاضے
میمون تہین ہین جنگی تاری جاری باری جہیڈ گیر ہار دیار قاضی

نونون سخن اقرب قرب پایا کل بار کا ہنون ہونڈان یار قاضے
واون وچکی وین ایمان نیا دا وہ گہاٹ نہ الیس وہار قاضے

ہیون ہس وسے میری ہنین لگی لامون لال ناجیون لالہ زار قاضے
الفون اسان آسان دی وریا یا ہیون یاور رانجھا کدی ہار قاضے

حق حق جانی حق حق کہیا اسیر ہین تنیون اعتبار قاضے
فضل شاہ جیہا کوئی ہنو منصف کری بیٹھ تیڑی منون ہار قاضی

جواب قاضی با ہیر

اینوین جان سچھان ایمان کیون ہین بکتین کفر ہوکی مسلمان ہیرے
جیخان حکم قبولیا ہا پیا ندا پان وان ہیر پاندان ہیرے

سب بخشین سخت معاملہ حشر سندا ہو سین نشر ہر وچہ جہان ہیرے
خواری جاگ سندی اک وال ہر ولیسی جان بنین ہار سلطان ہیرے

نافرمان کرتی ہین لال جتنی واہ واہ لال ہوویں نافرمان ہیرے
تہتون شکر بجا لیا سورکھ موتی لعل وینال سپران ہیرے
کلمی پنج ایجاب قبول سدا تھین مشکلان کل آسان ہیرے
عزت باپ دی ویکھ تی شان بہالی آتی آپدی رکھ آن ہیرے
جیہڑا نفع نقصان نون نا سمجھے جانون اوہ انسان حیوان ہیرے
رانجھا چاک رلا کے نسا کے ستکالنسبت خاک افلاک ہان ہیرے

اوبھڑ ویکھ بنا تیری من متا سا ہین جھگڑدی آسن بچان ہیرے
پڑہین صفت ایمان آمنت باللہ آوی دین یقین ایمان ہیرے
ایسے لئی دانا فرما گئے گہری مت ہی قوم زنان ہیرے
عزت باپ بھائی جو ناندہ بھائی سمجھین اپنا نفع نقصان ہیرے
چھوڑ حق حلال حرام تکین نار نار پیسین دوزخان ہیرے
فضل ہنگا موہون بتان فہر بوہی مائی باپدا ایستان ہیرے

جواب ہیر با قاضی صاحب

با جبر رسول نے ذات رانجھے ناہین ہور وذات صفات قاضی
جان جان ایمان قربان کرنان ایہو عشق سندے کرامات قاضی
شکر وچہ پیاز نہ گھول کہڑا رانجھا شیر نے ہے رنبات قاضی
لکھیا رب دے ہیر احسان لکھیان سجدے شکر کران دن رات قاضی
ہوئیان کہڑیان تی دہریان ذہنین بیٹھ اپنی نون وکھ ذات قاضی

باہر ویدہ شنید مقہین ویدہ رانجھا دن عید قربانت برات قاضی
کل نفس وفات ممات پاسن ذات النخیات حیات قاضی
محشر پاک دیدار خدا بدلی لیتھے کرہی رانجھا اک جہات قاضی
داہری شنید ہے اگی کی اگھان تندہ باپ سچا نون بات قاضی
فضل وصل وصال وصول رانجھا دا اصل حق کہیو اصلات قاضی

جواب قاضی با ہیر

واللہ عشق سندے کرامات ایہو بات بات نیر دی واہیات ہیرے
الخبیثین للخبیثات طیبین کارن طیبات ہیرے
کہڑا حق حلال سنبھال صدقون ہور فرض سنت واجبات ہیرے
سچے چاک نہ چاک کرار سینہ جان چاک سنی ہوسین کہات ہیرے
رنگ رنگپور دی ویکھ رنگ رتی رتی رنگ محل نقرات ہیرے
والدین دے عاق جنہین تہان نا ہین نور سنجات سنجات ہیرے
جان جان ایمان اللہ نا ہین سوجبات برکات آفات ہیرے
تینون کل کہڑی کہڑ کمن بینا ہنبن لعنت وفات ہیرے

ناہین روا سجود معبود باجہون واہیات ایہ لات منات ہیرے
آئی قتل ابد استاد وسنی حکم قتل کارن موذیات ہیرے
ذکر یاد خدا دی کیمیا ہی روزہ حج زکوات صلوات ہیرے
تینوں ہور زر بیدی فردی ویکھین نی لعل ہیرے زیوارت ہیرے
انت کنت دنبال چلیست ہوسین چاک ساک کہیا ہیکیات ہیرے
ملین مجھ اوستادا وستاد ہوکی بات بات نیر بیبات ہیرے
مرتبات نعمات برکات دنیا غفلی لمن درجات حسنات ہیرے
دنیا اسپ پیادہ دینین کہڑی فضیلتا کر شنیع بات ہیرے

جواب اخیر ہیر با قاضی

بالغ فعل مختار ہیں آپنی ہاں نال کار مختار تجویز قاضے
ورہی رانجھنے وردی ہین بردی دی ورودی ہیر دلہیز قاضے
وسدی سنی کہیڑے کہیڑے کران صد قے کہیڑی کون ہکریزہ ناچیز قاضے
جبردی دوکھ مردی مردی ویکھ کردی دلبردی ہین بردکنیز قاضے
بانون سودائی یاتون سودائی یا اخوان شیطاں انگیز قاضے
وہن مال و دولت دم دم ماہی پچھے ورم دے دام پشیز قاضے
لپٹ چپٹ جاسی اوہدے نال سیدا پار اوکھ جوین ارزیز قاضے

جبندی ہو مٹھ نبات نے قند مصری یوسف مصر ہوا گر عزیز قاضی
ڈھیڈے گلی روکھی گلی پاٹی چلی اَن تّلی نفیس و بیز قاضے
خسم والی نخسمڑی خسم و سبین قسم ہسیم ناندہ تمیز قاضے
ہیر جیہڑکرتی لیر لیر کرسان باجھ یار طریز طرز قاضے
جو خفقان ہو یو کرین لیپ مٹھی صندل مشک کافور گشنیز قاضے
کھیڑے نال جوائی دی ٹور جانی جیکر ملجائی اوہدی سیز قاضے
میرا مرن جیون نال سین رانجھے فضلون کی تکفین تجہیز قاضے

لاجواب شدن قاضی وتمامی امر ضی ہیر خطبہ نکاح خواندن وبزور ہیر را بستہ ور حجلہ انداختن ورخصت کردن کیھڑیا نرا

قاضی لاجواب ہو اٹھ گیا کہنت کہیڑیا نول ہیر جب بیلے
بولی جھوٹھ ہو کی قاضی پاری جالون کرے شرتاں خاص ضمیر بیلے
عہد ہیر بدہا نال مہر سیدی شیر ہیر ملیا بیاز میسر بیلے
کرکے جعل سازی قاضی ہو راضی ملیا جام ہیر دی دبہ بیلے
آکھے ہیر نون ہو سودا گیا کینے بیٹھ کے کل تقریر بیلے
جیکر آپ نے باپ دی ہیٹ جاہین جنجر کر خصت ٹور ہیر بیلے
چوچک چاک کھلار تنبول لیا کرے ٹور نیدی تدبیر بیلے
کئی گھوڑیاں ڈاچیاں ہیں گاہیں ناہین جیہ تقریر تحریر بیلے
واج وان دیکے ہتھ جوڑ کھلا چوچک پھر نہ غلط تقصیر بیلے
زور وزور ڈولی وچہ بنہ پائی روئی ہیر دلگیر اسیر بیلے

آکھے ہیر قبول لیا دلون کہیڑا گویا کہنڈرلی وچہ کہیر بیلے
سید ہو سدہ ہا ٹیکے پڑہی خطبہ عقد ہیر قاضی رگ پیر بیلے
پنج اشرفیاں نقد دین کہیڑے قاضی سمجھ لیاں ہار تشیر بیلے
گوشے گوشہ لیوچہ گذار دنی گل ہیر دی گل بے پیر بیلے
نیا نام سلطان سکطان لی تون اتی مین منشیر وزیر بیلے
ان آن تے آن فان جاکے ہو ئیا باپ دینال مشیر بیلے
مولی لعل جواہر ہیر سرتے وتا داج دیہج کشیر بیلے
تیور بیور زر ریدی ہوہر گہنے کپنے وچہ نہ پیر صغیر بیلے
ڈولا گھن کی چار کہار آئی آیا ہیر تے وقت اخیر بیلے
فضل ہیر تقدیر قدیر باری ناہین قضا قضا و قدیر بیلے

دربیان فریاد وفغان ہیر دریاد پدر خود بر فتنیکہ اور ادر حجلہ انداختہ ہمراہ کہیڑیاں روانہ ساختند

ڈولی وچہ ڈالوان ڈولی ہیر ڈولی آکھے لاں ملائیاں بابلا و

رکھئین آجا جو کرمی ر ہ بیٹھن تیری جائیاں جائیاں بابلا و

سنے سٹھ سہیلیاں راج تیرے ساندل بار کھنڈائیاں بابلا وے
اکی سوت مینوں اکی مرد کھیڑا بیٹھے کراں دعائیاں بابلا وے
ہائیاں پائیاں ہائیاں کن ٹُنّی وٹّی ل کسائیاں بابلا وے
جھڑ کاں دی ملکی ملکی اگھاں منتوں تائیاں نہ لئیاں بابلا وے
دس پاہیو ڈاڈیاں ڈاڈیاں پاندی پیاں عمر جدائیاں بابلا وے
رل لین دھیں بیاں پیاریاں لوں پیارے پیار ونڈائیاں بابلا وے
او کوکوک کو کاں کوئی سُنّی ناہیں کونج وانگ کرلائیاں بابلا وے
نال سجناں دشمنی کیتیو ای سجن ہو ویرائیاں بابلا وے
او تھوں لین لی کسے نے ہیں جانان پیر دو گھڑی کہا نہ بابلا وے
جتھے ساک نہ سین تنے ہین بھائی پاہیو دس پرائیاں بابلا وے
چھولی اڈ کھلی پائیں خیر ہاہی جنہیں خیر منائیاں بابلا وے
دیکھ صبر صابر بیٹھن پہ تخنے دا بیٹھا امن رضائیاں بابلا وے
پوری صبر اُٹھے صفا کھیڑا باندی صفا صفا سنائیاں بابلا وے
او سو چاک دا ساک قبول مینوں جنہیں نال منگائیاں بابلا وے
چھیڑ چھوڑ ائیاں چاک خاک ملی رل ٹکر گدائیاں بابلا وے
دیس دیس نکالی دی رونند شہروں باہر کڈھائیاں بابلا وے
ساک سین سجن ساتھ سجھ سیاں سولی چھیڑ سدائیاں بابلا وے

کراں ہاہو ڈاہی ہاہو ڈاہی کوئی ورے ٹوروی دیاں دُھیاں بابلا وے
ابنہ ساہجہ کوئی نہ سنہ ویوں ہیں تاں چاہیاں سہائیاں بابلا وے
دھیدو دھیں وہیر دو دور دھیں نہ ہیں اساں اسماں وسائیاں بابلا وے
ہیر نہ نکیں چپا وندوں چاہ ہیری کھکے وائیاں وائیاں بابلا وے
باراں سال لا ڈاہی رانجھے دی لاری نہیں سفت چرائیاں بابلا وے
ماہی شوہ آہی رانجھو شوہ ماہی بیاہی کھٹ پسائیاں بابلا وے
رونہ ویرنوں لیکھ جاں کھیڑی ڈولی نہ کر پائیاں بابلا وے
جمدی مار دوں اپاں نہ دو دکھ ہوندی دو دکھ دو دکھ دکھائیاں بابلا وے
لگے سکس نہ ندی وس سیاں جہاں پائیاں چھپائیاں بابلا وے
محل ماڑیاں ماڑیاں لگدیاں نے باجھوں چاہیاں چاہیاں بابلا وے
رب جس سہاوی تس دی مینوں خدا ہتھ وڈائیاں بابلا وے
جیکر خبر کرو اہلی بھائیاں لوں دھیدوں ہیر لڑائیاں بابلا وے
بریاں نال ہلیائیاں کرن جیو نکہ ہلیائیں نال برائیاں بابلا وے
جیکر بابل ہین تاں بول نال سائیاں جیویں کیتیاں میائیاں بابلا وے
ہیر بول سٹے وا سٹی گندت تینوں گلاں مس ہنائیاں بابلا وے
داڑھی پگڑی شرم سے ند تا ئین منتوں ہیر شرمائیاں بابلا وے
فضلشاہ جو مشکلاں حل کری ہیر چھٹائیاں بابلا وے

فغان دوم ہیر دریاد مادر خود

نیاں ہنسا ندیاں ہیر سمن باقی گلاں اگ دو بتی باچار ماں ری
پتر کونج وتنوں کرلاونی ہاں جیہڑی چلیاں میں چن تارا ماں ری
کڑیاں ہندیاں آکھیاں زبان بانکنے نام بدنام سینا ماں ری

چنبا موتیا پھل رہبل بھنا نہ وڈہیاں ہیں کیہڑا خار ماں نے
سجھ کھیڑا باندی ہار ہار مینوں اگن ہار دی ہار دا تار ماں نے
ہنتوں پیا چلی دلدار کیڑا ہتھوں لاہ چلے دلدار ماں نے

ڈولی جان ڈالوان دو ڈولی گھت ڈولی لئی جان کہار قہار مائے
سیان چھڈ گیاں پیاں ہڈ تیاں سیان کون کری سیکار مائے
ہیرا شوہ رانجھا پیا وہن شوہ دی بیڑا ڈوب بیٹھا وچکار مائے
اگی اگ بجھی پانی ہند پیین سرتے جکدی دہار تلوار مائے
اہیر لئی آوین سنگ رانجھنے نوں اوہ لی وکھیتان لکھ ہزار مائے
کجھ بیت گئی کجھ بیت جاندی عمر انال رانجھے چار وار مائے
صرف انتیاں کرین احسان بیٹھو دیہین سد پیار باری پیار مائے
اونوین سنگ بیدار ولدار رانجھا اونوین ہین دو نوین انتظار مائے
کیہڑی جیبھا اتار اتار نوڑی نوڑ ہی مڑدے لیبنے تار تار مائے
بنی الدنیا جیفۃ کہیا طالب صرف کلاب مردار مائے

شالا نجھ جنید بیٹون ہتر تاہین ناکی جمدیاں دینبدیوان مار مائے
پیٹون ہڈ باری کھاری چاچا کیاری ہیر ہڈ نیاری سار سیار مائے
تہندی کیہڑا باندی ہتھون ہنین لہند لہو شنگلی خون گذار مائے
شاید جان باہیر اہی ہو جاوے آؤین فاتحہ تان اکوار مائے
ہیر آب حیات حیات رانجھا جان زندگانی مستعار مائے
کیہڑی جا ہسر کاروبار کوکے ہیر گھلی وار انجھا یار مائے
آکھیں ہیر بندی لکھ گھت ڈولی اپنوین آکھیا لیکھ لکھار مائے
کتے بار بیلی پیا پیا پانی پانے پیا پیا سے سیتہ ٹہار مائے
تو بتا لغفو جا کتہر باہیوں ہیر ملے توبہ استغفار مائے
فضل عدل ہوسی حشر جاں تیں ان لیسیاں داد فریاد پکار مائے

سیوم فغان ہیر دریاد سہیلیاں ہمنشیناں

بندی ہیر ہین دو دکھ دہی تکھ آئی لٹین سکھ وسواداں سیّیو
زور دورد کیہڑی لئی جان ہینون دوسی کون جگ آن چھڈاں سیّیو
جیکان عرش عظیم ہتین اڈ گیان کیہاوا ہول نے ہول انجھان سیّیو
ایس گلتوں سنگدی رہی بھلا منتاں سیبال اوہ حال بتان سیّیو
پہلی مت ہیری وقت پیش آئی ہین فائدہ کی پچھوتان سیّیو
کدی کدی سانون بیٹھ یاد کرنان سیان جیوپ لگی جدون پڑ بیندیو
ہیری پیش آیہ وخت کمبخت پیا کیہ روندی جان وہاں سیّیو
ایسے وخت زلیخا نوں وخت پاپیا وچہ چاہ یوسف کنعان سیّیو
ایہو وخت کسے آ ذکریے نوں آرہ بیٹھ رکھان چیران سیّیو
ایسے وخت امام شہید کیتی پیا چاند اجاگ جہان سیّیو

دسن ہیر پیریت نوں ناہ بھجائی دسن دردو دکھاں ہن آن سیّیو
کان کیہڑا باندی کاہنوں کالن آکھاں جلی لاہولی کان ملکان سیّیو
پیر دہاڑ از غیب دوران کیہڑی وسد شہر بدہی لئی جاں سیّیو
لاداں تخت ہزاری ہین چالیہ ہی لاداں بیاہ لاداں کیہڑیاں سیّیو
ہویا واہاگ زلیخا دی حال ہیرا اوہ ہورون استے کراں سیّیو
سنگی دین دنی کیہڑا کہ سکے جد کرم اوسلٹے اوٹیاں سیّیو
ایسے وخت کمبخت کرخت ظالم تختوں سٹیا سلیماں سیّیو
ایسے وخت ایوب نوں خوب کھادا اوہ لٹہ آن کرماں کرماں سیّیو
ایہو وخت پیا ابراہیم تاہین اسمٰعیل تے پھیرو گاں سیّیو
ایسے وخت فرہاد دی جان شیرین گالی ہنی شیریں انکان سیّیو

اہو وخت ورتی لیلاں مجنون نوں اہو مجھ نوں ورت دریاں سیّو
کوئی بول اوڑا بول مٹھڑی قہروان ہویا قہروان سیّو
جیون جیون مرن وان تیون تیون جگ ہسنی جانی کون ہا جیون دا نہ سیّو
ہیی ورس دیدار نوں ترسنی آن چھیڑ امیاں رانجھا میراماں سیّو
رانجھے جیند بخشیں جیندے جیند کارن جشتنا نواک چکور نگراں سیّو
ویلا وقت وہاوندا جاوندا ای رانجھا آن بخشیں ہا ہو گیا آن سیّو
لیسی وخت پایا وخت رانجھنی نوں بند کر ہیر نے بند لوان سیّو
مراں مشکلاں بن آساں اساں اکی مشکلاں بن اساں سیّو
حال جانے حال احوال میرا رانجھا ہیا لکے کر و بیان سیّو
کیہڑی زندگی لئی اسیاں ہاراں گل سن چلیہا فان سیّو
اک واز تان رج کی ویکھ لوان موئی رہ نہ پیر ارمان سیّو
فضل جاگند ورانجھ نال گوری گوری گورتاں آن وفنان سیّو

چہارم فغان ہیر دریاد یار دلدار رانجھا

چنیاں متاں اقرار بخشیں ہا رجائیں قایم رکھ اقرار نوں رانجھناں او
لاہو لتھڑیوی ڈولی ذرہ لاہو ریاں اکھ کھار نوں رانجھناں او
نام جیندی پتدی کہیدی ہیں اک سک دیدار نوں رانجھناں او
رکھیں یاد نہ منوں بسار دیئیں پیلی زرد و سار نوں رانجھناں او
کائی تند اوڑی لیکھ پائی کہیا دوس تنیار نوں رانجھناں او
یار اپیار یا اوگن ہار نا ہیں بخشیں اوگن ہار نوں رانجھنار او
اہو حال زلیخا دی نال ہو یا ہی ہیر دلدار نوں رانجھناں او
عزت ستر اسیاں اماں رکھ و شرماں سبھ ستار نوں رانجھناں او
توہیں اتوں بی چڑھ کے کیہڑاں نی لیکے گل پدار نوں رانجھناں او
کیہڑا اٹھ پادی منوں تقہ پائی بیٹھے پکڑ کہار نوں رانجھناں او
سنہ وقت لی پی پکار سانگی تدہ یار غمخوار نوں رانجھناں او
ہیر پے لغراد وائی سینوان جھنیدی دیہیر بزار نوں رانجھناں او
چھڈنا سری جگدے ورانڈگی ہیں جھگڑا کیہار نوں رانجھناں او
جیہے کھیڑے ہیں تاں لی شرم تنیوں مردی مردمار نوں رانجھناں او
رب کیہڑی باندی ہاں تاں نوڑی توڑی خودی ہنسکار نوں رانجھناں او
پچھاں ہیندڑی باندڑی باندڑی ہیں کدی ہوڑ بیار نوں رانجھناں او
پئی ترسدی درس دیدار کارن تدہ یار دلدار نوں رانجھناں او
وس وشن قہیدی وادہ ہی ظالماندی کو کان ہیر قہار نوں رانجھناں او
ہیر ہار کھیڑی ہیری ہار جانی تعوڑی توڑ سہاں ہار نوں رانجھناں او
کوہی لالی واہ جی لگدی اوآدیں بنجھ ہتیار نوں رانجھناں او
حمزہ جوہیں نوشیروان نال اڑکے کیا مہر نگار نوں رانجھناں او
آدی سار کھیڑی ویکھے سار تیری نہ تیر تلوار نوں رانجھناں او
میری دوید حکیم طبیب سائیں ویکھیں آن بیمار نوں رانجھناں او
رولوں باز نہ ایاں آکھ رہی اکھیں زار نزار نوں رانجھناں او
منوں ہار نا ہیں منوں ہار کارن کچھیں آن لاچار نوں رانجھناں او
مدد گار نیکی ہیونچ وار مٹھے فضل شاہ سوار نوں رانجھناں او

پنجم تلن ہیر بجناب باریتعالی مجیب الدعوات عز اسمہ

سُنی سُنی پکار پکار ہیری کرین بنا لو تیاس نزول اللہ
ڈھونڈن ہار لاچار دربار ڈگی لُبیا سرون سرکار نوں ٹول اللہ
وستہ پھول کدی بندی ہیر مونہوں مٹھے بول اوڑا بول اللہ
پاہین صبر ہتھاں جہناں مس اندر دتی رس کو رس ہی گھول اللہ
رکھین لاج نہ کرین محتاج گولی گھولی گھو ہتاں تاں مٹھے گھول اللہ
چھیڑ جھاگ دے آسری ڈھاہ ڈیہری دریا ہنہ تیرے ہی ہیر ڈول اللہ

میل جہیل رانجھا دوکھ درد سا رانجھا ہیر کملیہ ہجول اللہ
ہیری راز ہتان عیان تینوں تساں قس ہین کیعون ہی اپنی ہول اللہ
ہیر بھیلیہ بھکیار دوار ڈگی پاہین خیر رانجھا کچکول اللہ
ہتھین کہیڑیاں دی جیکر موت میری ڈیہری کرین تلنبے رانجھی کول اللہ
شرق غرب جنوب شمال تاکہ بھلی بھال ہیری وستر ہول اللہ
فضل شاہ انگون معلی اوٹھ ہان جیکر ڈھول آوے پاس ڈہول اللہ

دربیان منظور شدن عجز و نیاز ہیر بجناب مسبب الاسباب و گرختن گاومیشان از گھاٹ دریا و باز آمدن در جھنگ و پیدا کردن شان اجو خان معہ سواران و برداشتن بیزار نقصان و زیان و چارہ گری ہیر جو چاک در لی آن دوباز رفتن جو یان و پویان ہر دو سرداران بتلاش رانجھا در بیابان و روان کردن او ورا بہر گاومیشان بسمت کہیڑیاں و رسیدن او بکنارہ دریای طوفان تے بی نوازی خوش آہنی نغمہ ساز ہیر دو دید و شنید او تیغ

عجز عاجزی ہیر منظور ہوئی وچہ خاص جناب رحمان سائین
جہناں جھیاں ندا چیر ڈال رانجھا سوئی ہیر ملیاں جوئی وان سائین
اجو خان سوار ہو نگر لگا کہیڑی سنگ جوان مردان سائین
چاری طرف چارہ سے نیاری کرن سیاری جو چاک ستی آب وتنی دان سائین
اجو کہی ہیں ہیر ہن اٹھ رت سیال سیال چیران سائین
ذرہ جل مسکلا وڑا اٹھو روسین تیرا انتیاں لکھ احسان سائین
جو چاک کہی ہیں رکھ لوان اسیر ڈیکی وان ناں دان کھان سائین
تیجا وچہ اماں نقصان ہووے ہیر فایدہ کی کچھ نوں تاں سائین
کہو لی جٹ دا اصل سے ایہہ مطلب کیڑی ہیر نہ ہیر بیجان سائین
جو چاک سدیا پنڈ دی ماہیاں نوں ہوئی کھٹ جتن جتان سائین
غضمند اجو تسی مہر جو چاک ڈھونڈ بار بیلی رانجھے پاس سائین

جہب بابت بنال الیسی ڈب جاندی یار ملان سائین
قدرت نال نربہٹیاں گھاٹ اوتوں وڑیاں جھنگ سیال اندان سائین
بہوت بہوت وانگوں مجہین کیڑیاں اکیتا بہت نقصان سائین
رستی تاں لاتاں لگ تمان ہوئی کہیا تاں انسان حیوان سائین
کھلی رت جدوں پئی ہیر کھلاں سید سنگ سے ہیرے پہچان سائین
مہین ہہیں ویپت دینال نوڑ تیں جنیدر ڈونوں کھا ماں سائین
دو جالیک کو لیک شریک لائس کہس مہر ہو گیا لی ایمان سائین
راضی نہیں اماں کھاں او تی جو تنخا ہیر دا ہیر سلطان سائین
ستان ہیر دیسید دعویدار ہووے رانجھے ان فتور جگان سائیں
اکھن نہیں جاس ہیں پاچھ رانجھے لیا او وسد
جہنڈ اگڈہ مٹھا عاشقو تے ... ت پال پیاری

جیتھے باگ بگھیلے تے شیر ببلی چیلے عشق دی چلی ہناں سائیں
وانگ جوگیاں دی ناڑی پار وے دسویں دوار جو سس چیڑہاں سائیں
ہین کیوں تخت ہزاریوں چھڈیا جیکر یار پیارے چھڈ جان سائیں
پئی کھیڑیاں دے ہینوں واڑ لوکو جویں ہندتی فوج پٹھان سائیں
کوئی نہیں وی لاڑ اوہیں والا تینوں جان بچھان ستان سائیں
تیرے نکڑے مول نہ تھکدے نیں نرگس دی اکھ حیران نگران سائیں
میرا بھاگ لیکے کھیڑے ہاگ گئی لکھ بھاگ جی بھاگ دوان سائیں
ہیر کھے توبہ کلمہ کفر کیہا منتاں قہر تے قہر کمان سائیں
دیا وقت وہاوندا جاوندا ای آساں مشکلاں کریں آسان سائیں
پھیر ڈراں منتاں اینجان کھیڑے دہارن جان تے لگیاں دہی جان سائیں
دو نویں پاس نے مہ کھلو ہو یا ہے خوف دے پئے تہراں سائیں
الھیں پرت نہ ویکھیا مول رانجھو کون ہیں حیوان انسان سائیں
پتھر سنگ دونویں سنگی سنگ تینوں سنگ منگ کی آن دولاں سائیں
اکھے ہیر جی مہر جے ہین تینوں جان جان قربان یاراں سائیں
اجاجنگ کیچھیا چھڈ آیا آیا بار تھیں باہر گدھاں سائیں
چھپ جگدی آسرے مار وہو ہیں بیٹھا گڈ فقیر نشان سائیں
چیک اگھیا کسے دی موت پچھے کم کسے دے کرن جوان سائیں
سنگ ہیر مجھیں لیکے جاہ کیتڑیں کیتا اساں تینوں اگواں سائیں
[illegible] کیتا شراں تھائیں کیتو کریں ہو یو پیڑاں سائیں
[illegible] پیا ایا منگ رانجھا ہیر دو بید استان سائیں
[illegible] آن لگا پھیر اگھدا جان ناداں سائیں

چھٹا سری [illegible]

سن ہوں معشوق دامست رانجھا ناسی عشق بیہوش جہان سائیں
لائی خبڑ کرید میں ہیر پھری وردزبان سائیں
چوچاک پھر کیوں ہنڈی ہور اکیس لیلا ملیاں مچھیاں کھیڑیاں سائیں
بدی لئی جاندی پیاری ہیر میری دردی کی آن چھڈاں سائیں
لئی بخش تقصیر نے ہیر بخشی دستگیر جو پیر پیراں سائیں
ایسے لئی منتاں پیار یار بند کوئی خیروی خبر سناں سائیں
یار کہسن پائی دس کھیڑیاں دے ایدوں ہور کی قہر دبھیاں سائیں
جی ہیں لکھ پراتاں لی شرم تینوں میری رکھ امان سجان سائیں
کدی کھو جاداں ول کھیڑیاں دے یاراں ول ہیں سیدہاں سائیں
دشمن ہاں پان جے ہجرہ میں ہیر ایسے کم اید کراں سائیں
رو برو ہو سو کھلو جیھڑا خوربو رجانے عاشقاں سائیں
کر کے جوش فروش بیہوش ہو یا مست مدہوش مغاں سائیں
رانجھی سار پائی اکھیں کھول ڈٹھا چوچاک سیال کھیڑا جوخان سائیں
اکر ن آئی سر خط میر الکے خط سر خط خطیاں سائیں
دلی ولی آہو سولی گٹ لیوا نیوں ہور کی لٹ لٹاں سائیں
ستے جان وفقیر ستاں سنہ بلدی خیچا توں سنتی اوہاں سائیں
آپ لین ہیں ہٹر باپ آئیا ساندل بار باری بیایاں سائیں
کیتے عذر معقول ہلول رانجھو اوڑک کری قبول فرمان سائیں
رانجھا سنگ اوتار کے سنگ ٹریا جوبین سنگ سو سلطان سائیں
مجھیں لاگی سہمیں رانجھے دہی کیتا کھیڑیاں نول روان سائیں
سلیمان جیہی تخحتوں عشق سٹی ہیر مہتلا جھلکاں سائیں

ڈٹھی داغ قلوب یعقوب تائیں چالی سال دوان کھپاں سائیں
ابراہیم نوں چنچاستان قہروں مہروں نار کیتی بوستان سائیں
ذکروں کریے نے اگے شجر کیتا آری ہیٹھ آرے چروان سائیں
گران جان پچھان گمان کاہنوں ہارن تان ناداں ہتقان سائیں
صبر شکر میراث پیغمبراں دی کہن صبر مفتاح جنان سائیں
غرض یار پیچھے قیب وچ سنگ رانجھا ہوتنا گھاٹ جھناں دی طوفان سائیں
سُن ڈھول ماہی ڈھول ڈھول آکھے ہول ڈھول ماہی ہو تاکگ کہران سائیں
ندیوں پار آہی انتظار ہا سجنیں اجو خاندی راہ پچھان سائیں
نیم جان ڈولی وچوں حجلہ اُٹھی آیا جاندیو چہ اوسان سائیں
گھنڈ وچہ چوری چوری ہیر روئے اکھیں کالیاں گھٹاں بنان سائیں
چشمہ آب حیوان دا ایں چشماں گویا ابر باران گریان سائیں
وچہ رس کورس دے رس گھولی اجو سدلی کنتیاں سائیں
ماہی ہین ملاح چڑھ اجی نزت پار ویہ لنگھان سائیں
رانجھی ہیر ڈٹھو ڈٹھا ہیر رانجھا صورت نور جو حور غلمان سائیں
خبر ہیں کرا آکا تبیں نوں ہین سگن رفز معشوق پچھان سائیں
منزل عاشقاں کہن مسکان جانی جہناں کون مکان مکان سائیں

یوسف جیہے مرسل پیون چاہ پا کی کھوئی پیہانیاں وچ ساں سائیں
عشق خوب ایوب وینال کیتی لُٹو فوج کرمان کرمان سائیں
تخت اِک دی تختہ اِک دی سولی سارو دی عشق دوکان سائیں
روہ سوہ جیا نہاں جان دیکھ کیتڑی تیتوں انگ شیطان سائیں
سنگ جان جنگاں سنگ جان ہنداں سنگ سنگدی سنگ توڑان سائیں
لہر بحر دی دیکھ کی لہرائی لگا لہر نوں لہر ستان سائیں
سدا ماہی سدلی رانجھی کیتا مست ماہی ماہیان سائیں
پیہی ہیر دکن گھنگھوردی دن ہانسی بانسر پیدا کرے وہیان سائیں
ہمانوین یار ہیں ہین نال آکہا دس وچ نیا دشمنان سائیں
دوکھ یار بیجانڑ ہی ماتو کرکے لگی روون اتے زلان سائیں
آکھے صبر ہن نیزان ہنج ہی رانجھی نی نوں ہنان ہنان سائیں
کشتی کرن سوار سوار اجتے سوار سوار چھیڑ ہان سائیں
اوڑک جا مقصود نی جا پہونتی ہین آکھے دل نہان سائیں
چشماں نال خیراں خیراں پچھے لباں رہ رائے نہان ہاں سائیں
چشمان عاشقان جان نہ سنن بے دستی منزلاں عشق قرآن سائیں
فضلشاہ نگاہ دی تیر چلے وچوں قاب قوسین کمان سائیں

در بیان رفتن سیداہ ہیر بشکار از پس انتظار دیدار رانجھو و رسیدن رانجو بران مکان معہ گاؤ میشیان و پرسیدن نشان او شان از خدمتگاران جویان رفتن او در بیابان و بازگردیدن آن شیخ و ماندن و یافتن انجا راز پر سایہ درختان و اظہار کردن او آمدن رانجھا و مجرد شنیدن کہ چیدن سیداہ گمان معہ سواران

اجو لین مجہین جدوں جھنگ آیا جا سجنیں رہی بہیٹھی ہنیوں ہار بیلے
ودجہو بالک سوار ہو سنگ سبہے کھڑی بارنوں گئو شکار بیلے

اودر پیا و وقفا اک رات اجوا بدر رہی کیڑی انتظا
صرف رہی پچھے نگہبان ڈولی ہمہ دوم حکاپال پیارے

اتفاق حسنہ اوسی موقعہ تے ہوندا کھیڑ یاندا سرواب بیلے
اکھن بہت تیرا انتظار کر کے گئے بار شکار لاچار بیلے
اکھے لاگیاں نوں تساں پاس ڈولی خبردار رہنا خبردار بیلے
چاری لار تھکا چار طرف اجو وچہ بار بار ہو یا خوار بیلے
بار بار پھریا بار بار اجو واگ چرخ گردون دوار بیلے
شاہد حال شتال ایہ نال میرے آکھے پیا دل نوں بار بار بیلے
کارن سیک اولاد نا شاد آہا سنگ ہوندا دربار بیلے
آکھے پیر جی دہروں دوا بیٹا پچھے رہی میری یادگار بیلے
آکھے باپ دی رکھ اولاد سرور ہوو آپ دی ناہیں درکار بیلے
نا ہتی تاس اوداس نراس ہویا چلی ساس پیاس نہین ہار بیلے
نال جھکدی جگر کباب ہوئی ہرن کرن کباب سوار بیلے
دوردوں نظر پیا جھنگ مالیاں دا سایہ دار آہا گھوڑا بار بیلے
پانی وات چولیکے وات پچھے کیتے مہر نے بات گفتار بیلے
گئی کھڑک سیدی لاگو چاک بھانویں آیا گیدڑ اند اہنو ہار بیلے
راکھا خرمن کہیر پاس ہن کدوں دین ایہ خبر گذار بیلے
پہلوں ہین ہتلا پچھوں دہر ہتلا واللہ کمیاں کی اعتبار بیلے
اگو لاگ لاگی بھانویں لاگ والا ہن اوسدی فدمتگار بیلے
اُن فان غیاں نیار ہو یا آن خار پوڑی آن خار بیلے
..... رانجھا جٹ لاگی لاگ ہار جاسٹ دوٹ جی کرن تکرار بیلے
چنڈا مرکی بنہ سوار ہو واہوئی ہین سار لیکھن سار بیلے
وہ تنگیل ہتے بیلے بیلے جرار گرار بیلے

پچھے لاگیاں نوں جاسجنین سنہ لاڑی دستو گنی کنول گوار بیلے
سیدا صید کرنے جیہڑی طرف گیا طرف پچھ چنبار چنبار بیلے
بیلی یار نوں آپ سدہار گیا اجو جیہڑی گھوڑی اسوار بیلے
لیکے صبح تھقین شکر دوہریا کر خاک چہان نیار ہوا نگ نیار بیلے
خاک چھان نہ پتا نشان پایا کیتا پیاس نے آن بیمار بیلے
اک جٹ آہا مجھ جٹ دانگوں سر ور سنجی دا جھکدیہ یکبار بیلے
لکھ لکھ دا نا سلطان سرور آیا دوار نے سنجی دا تار بیلے
الیسی ہیر دبوچہ پنیڑ آہی چلی جان انجان سدہار بیلے
نویں جان انجان ہین جان کالی جان جان نی جان نیار بیلے
جنگے وچہ جنگی سایہ وار جا سجنین کردی ہار شکار فرار بیلے
جان جیل آ اجو خان پچھان ٹریا وہیان نند کنار دی دہار بیلی
پانی منگ کی ہو بیہوش گیا جاسجنین گھوڑیوں لیں اتار بیلی
کیتا ذکر ماہی جہین آوندا الفون لی تا کر اظہار بیلے
ڈولی جان جیون ڈولی ہیر منتاں نال چاک کری اکھیں چار بیلی
سیدا صید پچھی رہان بار باری ہیر بیرن نرن جیرن ڈار بیلے
کمتیں کم پا جیون کم کرن مروے ٹہل وار بھانویں چور یار بیلی
کمین ہیان کمین کار کار کردی ہیر کی جانن کار زار بیلے
سلے ہر بھاوی سلی ہار ناہین فار نار ایہ تان خار نار بیلے
خاطر باپ دی قہر دو ہر کٹی ساعت سال ہزار ہزار بیلے
پنج بنہ ہتھیار کٹا رکھیڑی تیرہ تیر تفنگ تلوار بیلے
لیس لیس کمان کمان ورکش نرکش بنہ ہوئی ہوشیار بیلے

ہو چاک دی چاک نوں چاک کردوا رواز تلوار دی دار چلے
مار مار کی گنج تے مار سٹو جیکر گنج بیٹھا مار مار چلے
ہیں فوج کفار امیر حمزہ ہو اوسنے کارنے قہر نگار چلے

الیس پتھر طرا وپیر جیکر کجھ دیکھو نال ہیر کمار دی تار چلے
وہندو کار قرابہ عبارہ وچوں جوبن تجلی دا چمکار چلے
نرتی دا ہار نتری دا ہار دیا میٹی عاشق فضل کریار دے تار چلے

دربیان فرصت دیدن ہیر از رفیقاں خود و دادن تحفہ شکر ان طالب را انجھا بہ بہار رسانیدن پیغام بہ ہیر بیان وہیر پسیدن احوال لال بہ وزیر و حجران بیان کردن بزبان ترکستان کہ تہمت برچان ملجسم عریان وچشم گریان و دل بریان و جان سوختن گوید

ساقی ہجر نہیں جگر کباب ہویا مینی لال وصال دا حال پیارے
گنج گذرے وال نہ وال اندر کیتی بہکہہ لاگی پا بہال پیارے
ڈولی ہیر دی لگی نظیرا لاگی آکھو دل بالی جسب حال پیارے
صدقہ رب تون گھڑی سولکھنی نہ جیند مہال آہی مہال پیارے
وچہ بار بیلے بلو یار بیلی ایدون ہور کی کرم کمال پیارے
سدلاگیاں نون کول جھول ہادی شیرین تبری گھول وال پیارے
ہیر تیر دی تانگ وبال کرکے باہر ڈولیون پیر نکال پیارے
گہلاں ہاں نوں نوں سکیہ سینہ ہوڑی ہن گلاں کراں الگ مہال پیارے
لمعی اکھیاں ستیاں بازو انگوں لگو ہنو لاگی رکھوال پیارے
بولی بسم اللہ ہیرے بہاگ آہی پالی نال تعیب وصال پیارے
آکھی بول رانجھا دو کہہ دوسا مجھا دس کو بن ہنی نیرکال پیارے
جوبن ہنی رسولدی آل و تلی جالی ہنی آدم زن وزال پیارے
چاہ چاہ پہلے ہیر چا پا سیو چاہ چاہ نہ پیال اد بال پیارے
بال بالکے بالکی سیک لیتی دیکھو سیک گنج بال بال پیارے
ہیر ہی بیس ہیر دا اکی چٹ لیندا وسیندا جٹ ہن گیادوال پیارے
شیشہ مطلب قلب ہی کول جینی قول توڑ پا سیو ڈولی وال پیارے

دس حال احوال مجال سارہ کرن فال مقال مکال پیارے
باز تھموں ول ہی رہی جاکچیں رہی بہوندی کہولی رہی پا قبول اسپارے
ماہی مکہہ ماہی ماہی واتگ بہنی جال چال ایہہ منہ ٹال چال ایہہ پیارے
موتی لال ہیرے قسمت لال ہیرے ملے آن اپی ہیر لال پیارے
ہیر نال ندیہ خیال کیتا طمع مرغ ماہی بچہا ہی جال پیارے
وندان سگاں دہن دشمن بند کرن والی والی ڈال پیارے
آکھی لاگیاں نیم ہیر بہایا سدہ دہمن دے چاک چیرہ ال پیارے
کہو دبیہاندہ ہی ڈالی دہیاں لاگی نزرت آن نکہیاں جال پیارے
پیردہ چھاڑ ڈولی ڈٹھا ہیر انجھو گہندلاہ موہون لال شتال پیارے
پاس پاس ہالکے کرن لگی گلاں سخن سہنال اقوال پیارے
رانجھا کہو جو ہنی سو ہنی مینوں پچھیں فایدہ کی دیدار نال پیارے
توں ہی مینوں ہنی کشاں ہن ہیر ہی بہی کہیر بہال پیارے
لنبھن بال کنواں لالاں سین پا پہال طول لال پیارے
ڈولی چڑھدیاں ڈول ہی ہور ہولی ہیر نہ اہیں خیال پیارے
اسان سر آئی ہی کہی ناہین کہی ماپیریں کتے [illegible] پیارے
ڈہلو موہتہاند اگیا کجہ ناہیں [illegible] پال پیارے

ہیرے غنچے جواہری لے ہیرے آسمان چنے جوار تیرے دال پیارے
گھنڈ کھیس جولی ہیر نال آیا سیتے ہے تنتر چیرال دی تھال پیارے
پچھے تنتر انددی ہوئی باز تنتر تنتر نہیں تتر باز چال پیارے
وہدی نر دا نام مرزن جیکر ہو بندی نر دی نیک افعال پیارے
ہتھوں لا دنان ہاتھ سو کھال اسیر توڑ چاڑنان سخت محال پیارے
ڈول چاہ والا ڈول چاہ پایو لجے لج تان رکھ سنبھال پیارے
ہین نان ذات صفات برباد کر کے کھیبان تے چھپیا نا رکھوال پیارے
ہاہی ہین ہناگیے واگ ہاہی ہتھوں ڈو ہوئی ندی نال پیارے
شالا صبر پوہی تیرے کیتیاں نیوں صدقہ پاک رسول دی آل پیارے
عاشق حال سچے دی تی ہال سچے لیہو تیر تقدیر نون ڈھال پیارے
موجو چودھری دا پتر آیہ وہبید وموجو کرن کنگال سیال پیارے
توڑی کھل توڑی کھل کھل پیے تیڑ مو ہال ہال پیارے
تو ہین ان کدی کرن جنتیا نا و راکھا چور جیہن ہن نال پیارے
تیغ زن گھر تیغ زن راجی کیہو پانڈوالی سیٹے گال پیارے
سونہن ویکھ ہین چاک آچاک سینہ کر کرہی سینہ سونہن نال پیارے
قدردان کرکے قدر دان بندی سنا پل کرہی جے آن سوال پیارے
ہین ہین چیر ایان جہ باران ہاں سال گندی سال سال پیارے
تینوں تخت ملیا تخت عاشقاں نوں اپو لیکھے نصیب دا فال پیارے
جوین مجھ کنگال کنگال کیتا تو ہین تھین کنگال کنگال پیارے
فضل شاہ جیوں کٹو کال ہین دردخواہ بیا جھ جنجال پیارے

در بیان جواب دادن ہیر با رانجھا دیبان وعیان کردن او سخنان ، وز سوز وہجران حکایات
پر شکایات فراق سوزان با گریہ وزاری واضطراری وبیقراری وشرمساری گوید

گھول گھتی بول بول واری گھولی گھول گھاتیان سائیاں او
تیرا میان رانجھا تتھر سوں جنگا پچھ لیف تلاتیان سائیاں او
وار وار جیتی وار وار ستی کول ڈھول ہاتیان سائیاں او
توڑہی باپ نے قول قرار توڑے رکھین سائیاں سائیاں سائیاں او
اگھن آئیاں اکھیاں لوک مینوں تینوں اگھن آئیان سائیاں او
کر کے کچھ کمائیاں جنھاں تتھاں ورگ کمائیان سائیاں او
وہیروہیر کے مسیح ڈھانڈھیوں نیان بے سکائیاں سائیاں او
نصیب تیری کھیڈ لسیان ہتھوں ہو تپائیاں سائیاں او
مینوں ونار او جاڑ پیچ جوان سنجرائیان سائیاں او
سندی ہیر لوکاں بھالی وس بیچ وس بیچ قصائیاں سائیاں او
او ہو ہین بردی دردی جان وردی دمان ہا سجھ وکائیاں سائیاں او
اکھین لائیان پلک نہ لائیا ہین گگھین لائیان لائیاں سائیاں او
ترس تس سرعی تینوں تس نا ہین وس در سرپچ ہائیان سائیاں او
جھلی جھلی جھلی کارن تیرہ سائیں ہین جھیڑ جیرائیاں سائیاں او
تیر ہزار رنگی بناں نار باری شالا یار ستائیاں سائیاں او
بیان چھپائیاں لکھ تنے دو دکھ کنوں سر پیار چھپائیاں سائیاں او
ایہاں لکھ بلائیاں ہین کملی جی لان بلائیاں سائیاں او
استانہ مبلیان عوض بلی جتنا سیر ہو آئیاں سائیاں او

چشمہ چاہ سو بیان چشمان چاہ کارن ہیر نیر وہائیاں سائیاں او
بازو بند بدی بازو بند باکسے بند بند کسائیاں سائیاں او
نانا کریر نانا نی کہیے نانی کھتلی کرن ہمسائیاں سائیاں او
منیڈی خبر چاپان تیڈیوں خبر شکار نائیں خبر گدائیاں سائیاں او
ایہے بی جانشی ہان کہتڑ کو دوت کہتری پاس دوت چدائیاں سائیاں او
پنجھے پیر دو پنجھے ہیر کھیپان سید ویر بنائیاں سائیاں او
خاک پیر دو خاک شفا کرکے اکھیں نال لگائیاں سائیاں او
جوگی ہو جوگی جوگی پاس گئیں جوگن جوگن گائیاں سائیاں او
رکھتیں یاد نہ منو نہالا دنہیں جو آکھ سنائیاں سائیاں او
کٹھ پا کچھ نہ مران جیوان منتان پہی نہ سہائیاں سائیاں او
سالا کہیڑا بندی او جیڑ جان کہیڑی فہری پان سنر آئیاں سائیاں او
ڈولی پیر شہر آئیاں تندہ لوڈ ڈولی تنہ کی پائیاں سائیاں او
ہوئی ہوئی قضا قضا ناہیں کرگئے قضائیاں سائیاں او
رب آن ایمان ناہان رکھتی نیر ہر جگ سدائیاں سائیاں او

توڑی مینس توڑی مینس ہیر بندی بندی ہیبائیاں سائیاں او
کھول پٹیمان پٹیان ہین پہیر خاک رلائیاں سائیاں او
چاچا چاتا ئیا لوکان چاچا چاتا نیتی تائیاں تائیاں سائیاں او
جگر اکران جگر بہجا مران امیر کارن تیغ دکھائیاں سائیاں او
جانیں تنہیں جانیں جہنگ دیکھ کہیڑی کی رنگ بتائیاں سائیاں او
جیکر ہیر لاہی ہیروں بند بند پیہر ایان سائیاں او
جیکر کہیڑیاں نی دہتا سمجھ میری پیکی ناہ ٹرائیاں سائیاں او
لاوان تخت ہزار میں لوان جاکر بہائیاں ہر پچ نائیاں سائیاں او
گورنیک میں ٹہمپ او ڈیک کریسان واگ پراتہ لیائیاں سائیاں او
دو کھان کھائیاں چچ ستائیاں ہیر دو کھان کھائیاں سائیاں او
ہن بہائیاں کھائیاں اج گلان جیہان سہائیاں جائیاں سائیاں او
جیکان مار او کوک کوک ہیر دہی دی لکھ ودائیاں سائیاں او
ہونی مگر نہ ہیر پیغمبران توں توں بالی مرحبائیاں سائیاں او
فضل شاہ جیہان سیدزادیاں نوں اکھیں کرن دعائیاں سائیاں او

در بیان باز آمدن کہیڑیان از شکارگاہ بران مع قصہ کہ ہیر یار انجھا شرو دہ بتقریر بود و شمشیر کشیدن سید بہ ارادہ قتل رانجھا و باز داشتن اورا چوپدر و زدوکوب کردن انجھا سید را بہ حماقت خویشان خویش و ہیر و کوچیدن بعد صلح و رسیدن رنگپور و جواب دادن رانجھا را و بیمار کردن ہیر خود را بہ بہانہ

کوئی دم غنیمت جان باقی بعد نوش و نیش بلا میان
روزگار سندا روزگار ایہو دلان لون کری جدا میان
بار و بار کردی ہیر دا کہیڑی چور مال توں پگڑیا آمیان
گل پا پلا سجھے گل پا پیکا سید الا سی دار پکار میان

آسمان توڑی آس بان توڑی کرہو آس دی اسیا میان
اجی ہیر تقریر توں شروع آہی پچ دہن جو دہن دریا میان
شاہ ختن چتر پیا جوین فوج لیکی ہار کی یا سجھے خطا
چور یار ہو اسفندیار بہانوین رستم زال

کوئی کہے دریاؤ باو سیر کوئی اہیں ماہی ماہی کھا میان
کوئی سیس حسین ابلیس دشمن سجدے دیو اہیں دکھا میان
رستا ایہہ جو کو رستا ایہہ سو ایہو رسا رسا دے بدل عنبر امیان
کوک مار نکلی انگ ہیر نکلی ابر ودو لبون مراد لٹھا میان
ویکھ تیغ ابرو ستی تیغ سیدا انہیں تیغ ہویا مبتلا میان
آیا مار نوں ہتھوں آپ ہویا گویا جوش نے ہوش بھلا میان
جیکر وال لکھن پہنول وا لاجھری کھامر ستا الیہی جا میان
عوض خون رانجھے ہیر سیال دا رانجھے دلیں کیٹر ہان صفا اودہا میان
نکے ہتھ ادھر کرن رانجھے دا دے کیٹرے کہر لے کہرل پسا میان
جیہی نیت تیہی مراد پاوین اوہ وٹہ مراد لوچا میان
سیتارام دی جان گیان گیتا اوہ ننگ لنگ لٹا میان
جنہاں نال لاجنین رانجھے سیال آہے خویش ہیر رانجھے اقربا میان
علی علی کر آن کھلے سیدے کہن پکار سنا میان
دلی پشت سیکر ویکھ پشت رانجھے ڈٹھی کشت قتال غزا میان
کردن خویش تمہ آمدن پیش کھکو ولی دھیان ہمہ بنڈ لگا میان
غرض خوب فیب نیل ان بار کیتی رانجھے رہیا افسوس کھا میان
اجو سمجھیا کلا فساد تلی غصہ کھا آیا سید دا میان
پھیر دیکھیا رانجھے دشمنوں پاس ولیان پاس بہا میان
دانا دشمن بھلا نادان یار دن الیہہ لکھ گئے دانا میان
جیہڑا ہیر ہار نوں لکھوں گلین گل زیب بنا میان
کی سخنو نال دسی آدمی مینت منتی ماہیا میان

کوئی کہے سینہ چاک چاک کر کے دیہو خاک لی ماک لا میان
کوئی کہے اسنوں منصور انگوں سنگ لی سار کی ڈبہ چڑھا میان
اوڑک کہہ لئی تلوار سیدے رانجھا کہے رضا خدا میان
سید کہے سن دو جنا لوہی گھٹا کریان تلوار سنا میان
سایہ پری پایا اوس نے پیتا میں رہی جا نہ چون چرا میان
سیدے جدوں وچ سان پران آ کر بولی ہیر نوں لی جنا میان
ہیر چاک کر سان پہلے پیٹ تیر اسود القدہ ہتھو سینہ لا میان
اہن تیں سلطان سلطان عالم آنا جانیا دیرہ ہیرا میان
ہتی لئی مراد مراد کولوں پہلی بھین نوں چلی وکھا میان
وسن وچ بیگانڑے تی جہاں تیہی پوچھ سو چھ مقا ہٹا میان
کری ماہوڑی ماہوڑی کوئی ہیر اسحب بھنخوں لئے چھڈا میان
لکر کا لگر اکیتو وانگوں گوڈ شکم نوں لیں لوا میان
اکھن ہار جے مرگ لئے ہن ماہی مزہ خار و ادھکہ چکھا میان
وہی گندہ بہاری دلی گندہ خاری اوں پگڑی رانجھا جا میان
پچھ بارز رانجھو نال ہی ہی سید رہنیا سے واہلا میان
سنگی سنگید ہی سنگدھ ہوے کہیر لئے سنگ سنگا دبا میان
سونہہ لڑ مار چانح چانح پائی آکھے سونہہ کالے شر پا میان
نرم سخن کر عذر تقصیر چاہی الیہہ خطا بخشا میان
پھیر سہج سبھا دنیا ال آکھ پچھی ہیر کولوں ماجرا میان
آکھ سہج آکھان اہی سہج مینین لکھو وانگ نہ کہ کما میان
دسہر بہول مٹی مٹی مار آباد رشتہ تو ریا نال قضا میان

ڈولی وچہ سہیر سہیرے گہ ڈولی کجہ زمین تے جا بجا میاں
لاگی دانی ہیر ہر اگہ دیکہ لیندی اگے دانی ہیرے گیسکا میاں
شیر گار غنار غمخوار باہی گنڈن ہار نون لیبا بلا میاں
کہین کہنہین کہین گہبھرو قسم سہیرے لئی ہیر جہجا میاں
لاگی سعد صہادی پاسن نال رسم کہیر باندی سہو سبھا میاں
دانگ خیربان تا وڑی باسیدی ٹہکر تا وڑہی لئی بھنا میاں
صفا صفا سنا بیان صفا ظالم شتا لاربا دہہا صفا میاں
لعن طعن کیتی ہیر سید جیند اجو اجو لی رہیا خفا میاں
کہانا جلد لیکا رکہو اتجو داگان چاہڑ نا نال چا میاں
لسند بوجہ پوشاک سبی یار والے انگی انگ دی تنگ قبا میاں
کہونڈ ہی ہہتہ مونڈ ہی کملی بہار سہیر چاہی کملید کملا میاں
دشمن باگ راگ سن ہیچ آکھن مرحبا میاں مرحبا میاں
رات رات ہیرات سبی بنید پہم پہونچی ہنید ہیر بات چلا میاں
ڈولی ہیر دا نوان شعلی گہدین اندری ڈوہتی جبیان گشتگی ہمیان
لکہہ ہیر دا ابدر منیر دانگوں آفتاب مہتاب ضیا میاں
کرم حسن کسے نون تجہہ لگن ایڈا گا با کوہین بچا میاں
اللہ راستان آن مراستان نے ویریا ڈہول نے بول الا میاں
ویلان دہم سہاگن تا نو تیری سہی لی خدا دوا میاں
سید سعد کے صدقہ تا نیلیندی کرے جان قربان فدا میاں
سبھی ہیر دا لگیر تقدیر بہلی را انجھن کرن جدا اعدا میاں
کوئی آکھدی ہیر نون نظر لگی انہدن نقش تعویذ لکہا میاں

ڈروی سعدیا مول نہ اکہاں نون وانجہ سبی شرم حیا میاں
کم کرن ایہ کم دانا ساری جیندے کرن ہنین مرن بجہنا میاں
محفی نال سندی گہی ہینہ جیندا اعتبار سندی سنبدی پا میاں
گلہ ہار گلون گلہ ہار ہویا چاہن پر دلی ہار رچا میاں
اج رج ہین لجہ کو لجہ ڈوہتا دہ سنج کے لجہ لہا میاں
جیہا ساد ہیا نداں اعتبار دیہا بہتا دیکہدی لاگیا ندا میاں
گلاں ہیر سن سبان اتجو چاہڑ سیان زبان گہیرا میاں
اسکے عذر تقصیر لی ہیر کولون لیندا معاف کرا میاں
سہروان نا لیاندی لنتی بہار بہار ہی رانجہے دین ہتار چوا میاں
چا یا بہار لی بہار احسان کیون سوہنی لثنت دو تا میاں
اگے گا دیندا جاوندا ایک مجہیں بہنجا بالنسری بالس وجا میاں
ابوجہل دانگوں جہ جہل سید قفل کفر دہ کون نوڑا میاں
پہونہتی سنہتہ کہیرہی بہان سنہتہ جہیر ہی را انجہے سنہتہ ہنیش ترین گیا میاں
آیان وہوٹیان ویکہنی وہوٹری نون ڈوہتی جیند ہنیں جند سوا میاں
گلان نال سوہنہ جوڑ کی کران گلان زبان نال نیبان نظر بچا میاں
سید اجن بیا یا لی غول صورت ہیر حور تے نور لقا میاں
گانون بیٹھہ ستہا نیز ہم سہیلی یہی چرین جگت جہوین چلا میاں
نیزی کرسی ہیتی ہنی عجب ہنی بہلان رنگلی جیبھ وچہا میاں
رنان کہن دے دیانیون باپ سید لیو پوت سید پیدا میاں
ہنی جان بچیان ہمار آپون بیٹھ کہان نے ہیر جگا نیستیان
کوئی کہی اس ہیری نون یہ ڈولا یا

کوئی کہے ایہہ چوہڑی کوں تخت ہزارون پہنچ وچ پردیس کراہمیاں	زنان خبریاں کہن جن جن سیدا ایہا بیٹھ کہون ہاکراہمیاں
کہیڑی بہر شفا او پاکیتا الغرض مرض کھنڈاہمیاں	فضل شاہ طبیب حبیب سجھا کارن ہیر اکسیر وڈامیاں

دربیان فارغ البال شدن کہیڑیان از شگون ہائے سخت بیمار شدن ہیر طلب وصال ہیر خواستن سیدا از ہیر ... شود وزدوکوب کردن ہیر سیدا را بہ امداد پنج پیران و گریختن سیدا از خوجان و تعاقب کردہ ... کہیڑیان و تقسیم ... بالجملہ ...

کہیڑی شگن منایا ہوئی خوشحال تے فارغ البال سائیں
آہی ہیر تصویر از رنگ مائی احسن حسن حسین جمال سائیں
کوئی کھوا سنوں تپ دق ہوئی دق کرونا ہین بول چال سائیں
کوئی کہے جیوی کرمی ہا پیاندی سیکے کھل وپیو دیلا ناں سائیں
چوندا جو نڈو یان تسمان تیں ان کہنان سیدا نال جی وریان سوال سائیں
سیدے سہو با نہال ویاہ آندا ہین بیال تہنیا وُں اوہ حال سائیں
جیہی کھول سٹی نال گھول کرکے دیان گھول اس کچ پیال سائیں
چاک فاک سمان تے دہوڑ دہوڑ چادو نال کیتی پامال سائیں
یاران پیڑی پیڑی جتر مینڈی وسان کیہڑا سنتی جیتے نال سائیں
تی مین پاڑا گاس رنفس پاس کران سنتہی سمجھو ہتان کنگال سائیں
آکھے ہا بیچ پل محل آوکرسان گل ہین ان ہال سائیں
چتر ہور نگ محل تے نال سینتے دٹھا پلنگ گھٹا رنگ لال سائیں
تریا بید چلتر انہال ہتی دکھلاوندی ہیر تتال سائیں
آکھے سن ہیر موتی لعل ہیرے تینوں واسطے گھول گھال سائیں
اکب اگن سو رگے اکھان واڑویوں ہیر مور کھو ویکھ دیکھال سائیں
انہا آکھ سو ہوئی ہار دن مار کندی آندا سدا سیدے ڈھول ہال سائیں
سیدا چڑھ چترش گھول کنڈی آکھے ہیر نوں من سوال سائیں

ہیر کھان تے پین دہی شکر کے سنگ ترک ہوئی تن جال سائیں
کھڑ اہد بر کمال کمال دوکھڑا کھڑی نال تدوال ہلال سائیں
کوئی کہے اس استسقا لیجھی کوئی کہے اور ہم ڈھال سائیں
ہینئی روہ ہوکی آکھے رہیو ہنیان ایتان کرہی جیٹی کرحیل سائیں
مرد ہنتہ لائی نرم موم ہووے بجاوین ان فولاد دی نعل سائیں
گلا نہال کر کے گلان لال سینے غصے ہو ہوئی علیحال سائیں
جیٹی ایہ ڈولی چور یار اہدی چور چاک چاک چور وال سائیں
جان سمجھ سیدے برز برجیٹی جیٹی پیر چھٹے کو توال سائیں
آدی ہونہی کرلیں ٹوراہناں زنا کار زنان بہیٹ چال سائیں
سینے بھین شیطان آخون سیدے کارن ماندی ہیر سیال سائیں
بھولی ہیر سمجھ رانجھے یار سیدے شاید کرہی سینے قیل قال سائیں
ہیر بیٹھ کے پچھدی دس تہی کائی خبر آئی ہیرے لعل سائیں
ان کیہڑوکن عظیم آیا کارن ایہناں زنان شاید چال سائیں
کہدی ہس نہ بولیوں نال سیدے منجے پیڑ من جی گال سائیں
نال ایہ زلال وصال سیدا ہوسی شاخ نہال نہال سائیں
آکھے ہیر بھالی تینوں سید سیدے چاہیں رین سہاگ وصال سائیں
جاکی پلنگ تے وانگ پلنگ تیٹھا مار مارنے ول خیال سائیں

سیّد ویکھ سجدی پر دو رہال کیتا ہیر کھولی ڈال رومال سائیں
لنگ لاج عزت شرم بھرم پردہ ڈھکو ستر جہار کھوال سائیں
کرے ہیر فریاد پہر یاد کیتے پنج پیر ابدال کمال سائیں
شکر گنج فرید فرید پیرا مار گنج نون مار ادھال سائیں
پیر سید جلال بخارا حاجی خادم ہیر دی کرو سنبھال سائیں
وہیر پیر مخدوم جہانیان جو خادم ہیر دی کرو سنبھال سائیں
کرو ہیر پہنچے پیر ہیر سندے صدقے پنجتن شہید دے آل سائیں
ہیر بخشیا جو مینوں رانجھنے نوں ہیر غیر دی کیا مجال سائیں
آہی وہیر مریدنی ہیر سندے پہنچے پیر حالی اقبال سائیں
ہیرا دھاڑی پینے دی ہوٹ پٹنے ٹھیک لائی جال جال سائیں
سوٹی مار کے لوٹکے چاہڑ دتی لوٹی لوٹی جو چاک کلال سائیں
توبہ کرے نے پوی قبول ناہیں کیہڑا اکھڑا اعلیٰ ملال سائیں
کرکے مار رقیب نوں چھیڑ دتا نٹھا او ٹھکے داگ شغال سائیں
سنتے جاگ اوٹھے دھمکار سنگی نہیں بند دو وچہ چپال سائیں
واہو واہ کرو دارڑ و ادٹھ نٹھا سچے واہ لگی لگوال سائیں
چور چور کھلکے پھر کر سید لوکاں سمجھیا چور چنڈال سائیں
ماری کوئی سوٹا موٹا دیکھ جھوٹا کوئی پھڑ پھڑ کوئی وال سائیں
سید رن مچواڑی کیتو نے مکھ ڈٹھم جو مینہ منجرال سائیں
مارو تخم حرام حرام مو تے جہڑی نال نہ کرو حلال سائیں
سخت جان سید بنی سانگے انگوں اسیر تکڑنا نہ کال سائیں
پہونتی خبر جو ہو ہو اہر آئی سید اہنیں آئیا تیرا بال سائیں

سجدی پیر اٹھے سنو عرض بندی پیر بر رب اید دستغال سائیں
ہیر لین او ہیں دادین کھو سو دودین دیال دیال سائیں
پنجے پہسے سید پنجے پیر رلکے ہیر ہیر کرو پرت پال سائیں
پیر لال شہباز شاہ باز وانگوں سید صید کر ڈال چنگال سائیں
سید ابتھ پائی ہتھو ہتھ پائی کرامات دکھیال ابدال سائیں
نالی پیر بہاؤ الدین سیوان ذلوں پیر لقین دینال سائیں
ویلا وقت وہا وینداجا وینداگر متان دی سید ابتھ ڈال سائیں
اجی ہیر نے پاک جھلکیا سی پاک جھلک وچہ برق شتال سائیں
پکڑ جکڑ کرہیں نی ڈال سید دین پیر سچے سچ ڈال سائیں
ہیر یر فقیر دی مار سید ہوئی مار جو مار اسرال سائیں
گھڑی گھڑی گھڑی گھمیار جوں گھڑی گھڑی گھیر گال سائیں
اوہو رات دلی ویلی لوک ستی سید اصید وانگوں جال جال سائیں
ہاری خوف سید اصحلون لمک پیا جویہ داگ گیا مار جیال سائیں
کیسے تیر تفنگ تلوار کیسے ڈھر ڈال ٹر کے ڈال سائیں
سید لوک واہر وہیر سبھی ہا دین کرن مقتول قتال سائیں
آن فان جوان داکے سید اجاگر ان سفال سائیں
گز مار لتر مچھنج لٹ گئی کھپر لال کیتے سنگال سائیں
اگھن الیں چوری چوڑ پیٹ دیو چوری اکھر ندامل جکپال سائیں
رستا پائیکے کچھ مردار وانگوں بہت جٹ آئی سنکال سائیں
چور گوں ہنگمٹرو ڑی کیہڑی کیہڑی ڈھال اوچپال اچھا سائیں
اجو کیہی اجو ویلا وقت پنج سید کیسے ہا ا...

بھالو نین نت میر اچوران کھیت کیتا کھیت کھیتی جا کر کے پر تال ہیٹا نے
بیلی بار بیلو باز یار بھیری ڈھونڈہ بھال ڈری ڈھونڈ بھال سائیں
سار بیرات کھیڑے دے وہرا تحو پھیری پھالدی بال مثال سائیں
ٹہر یا اگ ٹنا مینوں دی سبد اکھتی زمین جیئن یار ایہو نجال سائیں
آکھن جٹ چیتا کتی گل کرو منتان گل کن بیہی جنجال سائیں
خنجر جٹ چلی تجین حال سیدے کشتی کشت قتال جدال سائیں
آکھو وسان یاران چوران دسان یاران بالی کھال اتار کے کھال سائیں
واحد جاندا ہے واحد جان آیا اوٹرک لبھا وچہ زوال سائیں
جتیے وانگ لیریان دے سبدا آندا کھیڑیان گھرین بنجال سائیں
ملک بھگت کرو سید گپت گنگا ہیر سدا انند گوپال سائیں
لگی اگ جلی شہرت جگ جلی لطرک ناک جلی جلان جال سائیں
بچی بچی دمین سنگ سنگ نچھروں شتہ اتنہ منڈار انجھا مال سائیں
جال جال ہیر سال سال اہیو مہنوال ملسی الیسی سال سائیں
لسان خسمانہ ہیر ہی خسم رانجھی محلہ سال دبا لیے کال سائیں
فتح آباد چاہیر جاگر دتی الی کھیڑیان نون وبڑ دال سائیں

ایک بنہ جو بنیہ دی بوچہ آہے دوڑ ہے پیر جوان اطفال سائیں
کو کن سید یا سید یا سید یا اوہو ہی چا نگران مارنڈ ال سائیں
پہنچی کھالی چیرہ اوبکہ چہرہ سید لیسن بچھیان اوٹھال سائیں
اجہ کھو ایہہ بد افعال سیدپا ہی الیس سزا اعمال سائیں
فیل قال مقال ہنین ٹال وہیہ پاہو ستان سنجال سکال سائیں
اٹریا دیس اٹریا اٹریا نال ایچ ہیران چڑیا کھال تیکے حال دلال سائیں
اک دو وچ ہجار یچ جو ہیو ندی تان ہا لی بینین سیان تہمان جال سائیں
پھٹ جٹ تہمان جٹان پھٹ رہی کتنی جنہان آکھے جدھ سیان ساں
اسہتیین لعید سید کے طرف ہیر جٹی ڈٹہا پیر چشم ادگال سائیں
ایہہ ہیر جٹی قدمی لگ پیران آکھی مجیہ مہیوال سائیں
شاد شاد ہیو ہیر ارشاد کردی گل ڈال کے عشق دوال سائیں
رن ال کدہی زن جنیا ناہی بن رستم بن زال سائیں
کیہا ہیر یو انجھی دہرو اس دوہناکتی مری تہ ہیر او جہال سائیں
ہیر ہیر وہیر جہ دہر واسی دہکی گئی ہیر بچی فرخ فال سائیں
فضل جل جیچھو وسو دو نون حال انجھی خوب جمال سائیں

در بیان خستہ حال گفتن رانجھا و رفتن در سوء جھنگ سیالان باگریہ و زاری و نشستن او در سانڈل بار بہ حسب الوعدہ ہیر و آمدن برائے تسلی و پنج پیران و باز رجوع آوردن بہ بیان ہجران ہیر

دنیا کھیڑیان جدون جواب رانجھے عاشق سمجھ لئی تقدیر بیلے
کرو کہو جیسے پیڑ کران پیڑ کرکے دا ز لوار شمشیر بیلے
پیر کیڑا دی سونہ جادان کارن ہیر لوی کس وہیر بیلے
وڑک جھنگ سیال اے اندر اہلی من سیح ہنین کھنان نہ جیر بیلے

جار آر کینی خار خار سینے سینے بنا ان بیار زہیر بیلے
کدے تخت ہزار یدے دہیان ہارے رودہی یاد کر بدر منیر بیلے
آکھے حب الوطن ایمان اہییر وطن یاد بہشت نظیر بیلے
ورچہ جھلی راگ نے راگ گاوین نال دہن نالی انہین ہیر بیلے

آکھی درویش دُرلیش ہووان کون جاندا حال فقیر بیلے
چار چار ڈٹھی ڈولی ہیر والی چاک خاک لے ملی سیر بیلے
پہونچ جھنگ سیالاں اندر کھڑا وچھے ہیر اکھیلک کسے نال سیر بیلے
ساندل بار بہرور گیا بار دیگر جھگی سالفہ بیٹھ کریر بیلے
اشکہ دہ عاشق عشق بار اندر آندا ڈلکے زلف زنجیر بیلے
سینہن پائیہ چھوڑ بار ریثیوں کیتا کہیڑیاں ہتھ اسیر بیلے
کوکاں عرش عظیم ہلیں یار گیاں اجے آہ نا کرہی تاثیر بیلے
لدھی پیر بغداد دا اجیا سیبوین کدکرباؤ کرے پنج پیر بیلے
ہوئیا بدرمف مراد تے تیر عاشق آئی ہیر مُرید دی ہیر بیلے
لگی ڈوڑ باہجوں مس کیتی ڈٹھی جیس کری تاثیر اکسیر بیلے
وڈے توڑ ہتھین توڑ زنجیر کیتے ہیر اسیر نصیر بیلے
جو جو حکمت ہکتی تیدیاں آہی سو بی دین ہکیا تقریر بیلے
لکھ لکھ تسلیاں ہیر دوں دہیر ہووے کروڑ حقیر بیلے
تو ہیں کہیڑیوں ہیر سچا سچا تیری عزت اتے توقیر بیلے
بعد سال وصال وصول ہوسی انجی جاہدی پتی تا خیر بیلے
عسرت بعد یسرت ہوسی ہیر تیری شہد شیر شکر گنبد کبیر بیلے
غوث قطب ولی بہادین بھنی عمر ل نامر تہینا قضا قدیر بیلے
لکھت پیشانی اوڑک پیش آئی بہادین شاہ فقیر وزیر بیلے
بات گہات مندی چل وات پچھو گہٹی ہیر ذرا قدی تیر بیلے
دتون رانجھنے دی کوئی نامہ آیا قاصد یک سفیر خبیر بیلے
باراں ماہ اوس ماہی دے چاہ اندر کرے ہیر دلگیر تحریر بیلے

ڈولی ہیر آہی آہی جہنہیں آہن گیا ویکھدا الانظیر بیلے
پیارا ہ نالی کرے آہ نالی گیا واہ نالی نیر چہیر بیلے
دُنیا مطلبے کسے نہ وات پچھی رہی بات تا ضمیر ضمیر بیلے
وہوہین مارلنگ نسنگ بیٹھیا کوئی دانغل چوکوٹ پیاگیر بیلے
دوکھ یار تیری دوکھیا لگی نا مرض علاج پذیر بیلے
کوئی نہیں گناہ تقصیر ہو لی ایہویں ماریا لی تقدیر بیلے
ونیاں نال جی ہے ونیاں دی ڈال لگراں بنجھ ڈالی آہی ندیر بیلے
دستگیر ہتہاں گرد وستگیر لگی دست دو سیتہو دو دستگیر بیلے
آکھن لیجہ جیباڈ دل ڈاں مہین یاد نیر اندر چاہ ہیر بیلے
جھنڈلی ہمبری اُس خوشخبری ہیر سیر خبر بشیر بیلے
واردات جو ہیر دنیال ہتی کرن پیر تقریر تفسیر بیلے
ہیر ہیر دا ذوق مفوق کہیا ہور شوق سلام کثیر بیلے
جوبین سچ زلیخاں ان یوسف مہین ہمر ہم شاقطمیر بیلے
رکھے لئے جیٹا ابرو تیری چھڈ خوف نہ خطر خطیر بیلے
سچا عشق کچا دودھ دودھ پاکی گرن دی اج جام شیر بیلے
لکھیا قلم قضا قضا نامہیں پوش قلم قلم دی ہیر بیلے
لکھیا لیکھ لکھار نہ پاس پوہنی ہین نال تعدبیر تدبیر بیلے
لاکے تیہا کنڈتے پیر بیٹھے پاپا گئے دہیر بیلے
غما نال مثال ہلال ہویا چہرہ ہیر دا بدر منیر بیلے
ایہ ظلم نہ کسے زُسنے ویکھے جانے رب سمیع بصیر بیلے
حال سال فضلوں سال یار ز ...

دربیان فراق ہیر ماہ اول یعنے چیت

چڑھیا چیت اچنت نون چیت لگی جھولا جھل پیا اجن چیت رانجھا
ہنجھین جوج بیٹھ ہین ہیر پیچھان ہیسے تنہ تنھے ربت رانجھا
میرے شوہ ماہی ہی وانگ بچھائی ماہی شوہدی پڑھی ربت رانجھا
نال ڈال ڈھی چیٹھی لیکھ آکھ رکھے زحل مریخ نے کیت رانجھا
لوہی وانگ تپایان کھیڑیان نے پیتی عشق جٹی ستی ربت رانجھا
کم زور دشمن کم زور دشمن دو لوین ہتھ سولی ہار جیت رانجھا

اوویر کھیت بھلی اید کیت سوئی مندہ ہیر کیت کیت رانجھا
تندہ نال جدوکنی پینت لگی ٹگی گٹ ٹک تے منیت رانجھا
پنجان پیران تاری اٹین گیان تاری نادر کھ پیار پیار پیت رانجھا
دہسیر سیرو قتاناہین سفر تانوین ہیر تاری گھر دہی بہیت رانجھا
دشمن نال مقابلہ سجنا اود رہ آونا ہو سوچیت رانجھا
فضلشاہ توق ہین غرمت سیفی کٹیری تہو برنت سنیند رانجھا

در ذکر ماہ دوم بیساکھ

چڑھیا ماہ بیساکھ بیساکھ ہویون رکھ ساکھ لاکھی وسنجاریا او
کاگ واگ کٹیرا ناسنگھ بیٹھا ہیر گھتھ تدبیر اولاریا او
طوطی چشم سیاہ چاہی اتہ توڑی ہیر انبہ توڑی مرن وہاریا او
گل ڈاکڑی گل ایڈی میداچیت کرن توچیت چپاریا او
اک دکھ ہیریان دوجا عشق ہیریان چار چارہ منون ہاریا او
شوہ شوہ اندر ڈوب ونج گیون دنہ ہیر نہ تاریا تاریا او

دیکھ واکھ کی کیچر گران آکھ تینیون آکھ تھکی ہیر ہیاریا او
رکھایں ساکھ کی رکھین ساکھ کی رسم ساکھ جائی لاکھ واریا او
دانتری دی دانتری ہتھ کٹیر کو ندی لا چاہی وندی ماریا او
لائی ہار لائیان بہر بہر آن لائیان پولی نہ سیر کھوڑی کمبا ریا او
ڈاکھی قلم واہی سویان قلم واہی الوین جہند واہی واہی ماریا او
ہوئی گیت وا کہنت سہنال جنا فضل فضل پکار کھلاریا او

ایضاً ماہ سیوم یعنے جیٹھ

جیٹھ جیٹھ پیٹھ اجیٹھ جالی چھپائیان سر سیدے کٹھیری پائیان ہین
تیسے کاگ بوندی نالی جیٹھ بوندی وانگ ہتھ ہتھیار تپائیان ہین
تن جائی پرگل جائی ہیر کارن گلدی گل کٹائیان ہین
کہیں پتر پاہنڈیا لیکھ دیکھین ہتھ لیکھ کی لیکھ لکھائیان ہین
روز حشر دی قبر دوپہر دھپان شام شام دا ناہ دہائیان ہین
نیند بھیان جھوٹ کیتیان ہیڑ پاڑ دی نیند وچھائیان ہین

اک جیٹھ تائی دوجا جیٹھ تائی جوبن تیج تائی بہائیان ہین
اک تار دوتار وچ جا تار دکھیان ہردو تار دو تار کرائیان ہین
لدی دیکھ دی کھول نجوم النجم قرعہ ڈال کیتے فال کڈھائیان ہین
کوئی نیند نہ تا بحر دی بحر دستین لالی لگن دی لگن لائیان ہین
نقش نقش برنگ نی گرد نامہ ملان لکھ تعویذ بنائیان ہین
فضل لامکان ہمکان وچ رہبا لوین لامکان ڈھونڈائیان ہین

ایضاً در ذکر ماہ چہارم یعنے ماہ ہاڑ

ہاڑھی کراں ہاڑھی لگڑھی سیجھ ناگڑی دوکھ درد جاڑ ہاڑھی آئیا او
کھڑی جیہڑ سٹنگے تارہ جیہڑی ٹکے میری بانگیا جتیں سہا پیا او
گندم گون جیہڑی کیت کھیت ہے او اگے کھیت گندم گاہی گاہیا او
بھاوین توڑ نی توڑ جیہڑا توڑ ہی لکھے توڑ دی توڑ نبھائیا او
انگیار باجھوں انگیار انگی سیر جیہڑ کلوں لیر لائیا او
تیری خیر منگاں ہتھوں خیر منگاں خیر تیں خیر پائیں خیر خوائیا او

پاڑھی لیٹیاں بیکیاں گھنٹ پاڑھی ساہتوں سانجھ پاڑھی پیارے ماہیا او
کھڑا کری سماڑی دوروں ہیا پاڑھی بھجائی میر نشکار نہ پیائیا او
ہنان دھیر وہیر چ دہر واس دو گھاں اہیا ریہا پشت پناہیا او
سیوا وارتے لطف نگاہ رکھیں جیہڑ ہیر دی پیر مگائیا او
اک پندھ مکھاں دو جا سک مکھاں تیجا سکھ سکھاں مکھ دائیا او
فضلشتاہ وانگوں تیرا فضل چاہاں کریں فضل تاں فضل الٰہیا او

ایضاً ماہ پنجم یعنے ساون

ساون پیا بدلیں برسے بندی بنی لون اچھپڑا رانجھا
تانہہ سنجھ لو کلوں ہنگل پڑا جیہڑے کسے سیر تے ابر رانجھا
ساڈی جیہڑ چلے اسی جیہڑ چلوں جی دی مسنو جیہی گل لا رانجھا
پیری ویہن اشنو بیدا ساہیں شوہد میری شوہ شوہ یار لگھیا رانجھا
میری ویدا حکیم طبیبا ہیں وارو درد دوا دوا دا رانجھا
تیری پیاس سٹیں اسی اوراس کتیں کدی آب حیات پیا رانجھا

دا انگ ندی ندیاں پڑی وسن ویدیں نالی دہن نالی دریار انجھا
پیں گھٹاں کالی گھٹاں ریں ریئیاں رسن برسن وہن وہار رانجھا
چمک لشکاں مار کرک کہیڑ ہانڈی نالی بجلی کڑک وڈا رانجھا
سیاں باغ گیاں منگاں پیٹیاں یان لوہیں جیوہ بیاں یاں لوہیں یار انجھا
سجیں بہار انبض دیکھیں جیں گنہ رسول نہ مار انجھا
میرہ اوگناں نوں نکھیں نہیں کدی پیار یا فضل کمار انجھا

دربیان ماہ ششم یعنے بہادروں

چڑھیا بہادروں ہیں لیاں کھو چاں من ملیاں دوکھ کیہڑا رانجھا
ندیاں نیر گھنے دوکھ ہیر گھنے ہیں ہیر چشماں چشمہ نیر رانجھا
اک کاگ جیہڑی دوجا کاگ لیوی کینے کاگ تے کاگ ٹھہیر رانجھا
واسی کوہلاندی پاسی کوہلاندی کراں ہیر دلگیر نفیر رانجھا
مچھر جیٹ ٹچھو اک کنڈائی ہو ہوئی آر لگار فقیر رانجھا
سیجے سیج نیچے پر لیکے پہوچ ہیر اسیر دو ہیر رانجھا

اہیر سیر جیہم جیہم اود ہر نیر جیہم جیہم کیتے نیر تے نیر دو ہیر رانجھا
چڑہ پڑ وانگوں ٹرگی کھیڑی بنتاں وچ ٹیٹن نیر بہیر رانجھا
نیرا ہل وہانیا لاکنڈی مرسن کنڈی گلو گیر رانجھا
سوہری ہون سوہر ساہورا یہ ہستم خستم تنجی تیر رانجھا
گنہگار وانگوں مکھ دوکھ ڈہوئی گوٹی بل ہمعولی تقصیر رانجھا
کہنڈی مار کنڈی کہیر ہوانگ کیہڑی فضلوں ...

ایضاً ماہ ہفتم یعنے ماہ اسوج

اسوج اساں نوں واسیاں وسیں ٹریاں جھوک دیس او داسیاں دار ماہے
پھیر وسیں او وسیں ملا اہیاں وسیاں کھر کھیڑی نمسکار ماہے
کھیڑے ہر ہین کھیڑے اسیں گھر وہڑی سید بنال سادڑے سید خار ماہے
راتیں گناں تاریں چھپاں ونج پاندھی کدی پاندھیا موڑ مہار ماہے
اوتھوں آونا کسے نہ لین ہیوں اینتھی ماریا میں گنہگار ماہے
کھیڑے کنگ پالی سنیں مرگ چھیدا اتو ہیں مرگ چھیالا کنگ تار ماہے

میلے دیس کہتے کھلا لیس کپنے جوگی ہمیش کپنے جوگن ہار ماہے
جوگی ہو گیا گن رکھو دیسیاں ہو گن روگن بنی بیمار ماہے
پیش قبض پھر گئی بیش جاں والی پیش جانی زبان اعتبار ماہے
شاید کھو میرے جھنگ جھول پاہیو دہیں تا ہنتھوں اینتظار ماہے
ہر دم چھیڈ ہیجا ہر دی گڈہ ہیجا بیٹھی نام ہر دم ہر دم دہار ماہے
فضل تدہ جوگی جوگی ہو رہیاں انگی انگ بہبوت سوار ماہے

ایضاً ذکر ماہ ہشتم یعنے کتک

کتیں کتناں تتناں ہل گیا چرخی چرخ چھیڑ ایاں ساہیاں او
گوڑہی رنگ آہی گوڑہی رنگ ہوی گوڑہی دو دکھ دو کہایاں سایاں او
ہیر ہالی چھپی چھپی ہالی چھپی چھپی چھپایان سایاں او
ہل ٹیڈ پیڈی چھلی چھلی جھٹے جھٹے کرایاں سایاں او
پر تا پڑ رہیا نہ سنجھ ملیا لٹھ سجھ سکھایاں سایاں او
سنجوں سن تانالی کراں ناتی تا لگنڈہ پچھایاں سایاں او

پونی تنگ گتیں پونی رنگ کتیں پونی واگن ٹیا ہیاں سایاں او
کالی تند اوڑی لیکھ پائی اہو لیکھ لکھایاں سایاں او
سدہ پر تکلی ول اول پیانی ٹھوڑ ہی کہایاں سایاں او
منی بالکی بالکی خوب سیکی بال بال سکائیاں سایاں او
گڈی چھیر مبری ڈور توڑ توڑی کھیڑ سجھ لبایاں سایاں او
فضل دستیاں دستیاں تانی تانی پٹی پیت گنڈ ایاں سایاں او

ایضاً دربیان ماہ نہم یعنے ماہ مگھر

مگھر مگ لگا خزاں خزاں کیتی ہری ہری نہال نہال ہیرے
پات پات لگدی گناں تاری باری سن سوال سوال ہیرے
خاک ڈال سر ڈال ڈال پہرے دو دکھیں ڈال گئے ڈال ڈال ہیرے
جنہی عشق ہٹی ہٹی سروں ہٹی تدہ باجھ ماہیوال دال ہیرے
پامال کرکے پایال کھیڑے ہین تیس گابن حال ہیرے
چال چال ہندی والی چال ہندی چال ماہی چال چال ہیرے

سینے دشمناں دے ٹھنڈاں لوں نالی پٹی پوں ٹھنڈاں سیال سیال ہیرے
اچھے قول پالی موہناروں کول پالی روندی رات گذری سیال سیال ہیرے
سجنوں لال رو واں ہیر لال ہیر تارہا رہے لال لال ہیرے
ہتنوں ٹڈیالا ستی ستوں ٹدیال ستی ڈھول ڈھال امیٹھی ٹڈال ٹڈال ہیرے
سوکھ سوکھ یار الہد سوکھ سارا بھلا سوکھ یار ابال ابال ہیرے
دگی راگ وراگ دہپے گاواں باجھ فضل ٹہٹا تال ہیرے

ایضاً احوال ماہ دہم یعنے پوہ

چڑھیا پوہ کرند بھیال پالی ہیر سنبھال چاؤ میاں رانجھنا او
ماہیں سہار سروی نیاں ماہیر ڈی کیہڑا لیکھ پالی میاں رانجھنا او
ہتھیں باندیاں جو بانیاں گلیاں میں نا ہیر گل گاوی میاں رانجھنا او
گل لاہی گئی نسے پیچ تیری کنٹھی ہیر ہیالی میاں رانجھنا او
پیار کر ہیرے والی کنتین ہیر والی سنیں جیہڑے والی میاں رانجھنا او
نین چتیں نینیں دی جیبڑے ولوئین رین نالی میاں رانجھنا او

راتیں کالیاں جالیاں ٹھرن پالی اچھی قول پالی میاں رانجھنا او
سنگ پیر ندیاں نہر بجر نالی ہر فقات پین نالی میاں رانجھنا او
مینجی پی ترڑ فان من تجر جائیے جالی رین پالی میاں رانجھنا او
کرالنا ران برات بہر بات دیاں بیاجہات دی میاں رانجھنا او
آکی پال سنبھال تدن آل ہیر کہیڑی جوڑ کالی میاں رانجھنا او
گر گرم جھبالی فضل گرم جھپالی گولی گل دی میاں رانجھنا او

ایضاً در ذکر ماہ یازدہم یعنے ماہنگ

چڑھیا ماگھ ماگھی اشنان گیاں سنیاں ہار سنگار لگا رانجھنا
منتھ منتھ لیاں منہ کر یہی آہی جھگڑی اڑی دکھلا رانجھنا
کنڈھی گل پانی اندا گل پانی شوہ شوہ ٹیر اکنڈ ہیر لا رانجھنا
بہاوے نام ماہیں جیاں نام تیرا بیٹھے نام سیمرن گل پا رانجھنا
جینی پار مٹے چولی پاڑ سٹی کوین لعل سے ہیر ہیری بہار رانجھنا
کہیر انیس جھلے لوڑان مس جھلے رونا سے ہیر لون التمس ہار رانجھنا

ہیر سے یار دلبر جار نیر اکدی آہ نکے دل پر چار رانجھنا
والی گوشش والی نند ماہیچ والی کیتی گوشمالی گوشی آر رانجھنا
کہیڑی جدون پہوچھی بہوچھی تور سٹے سٹ اگہی ست اگر توڑ رانجھنا
بندی قید بند پالی ہیر بندی لگا لیش دی رکار رانجھنا
وٹی لوک ولی تارن لان وٹی ولی دوکھ ولی دہوار رانجھنا
فضل زرزیور ور مال سوہی ہیر دراسان ورلیا رانجھنا

ایضاً در بیان ماہ دوازدہم یعنے پھگن

پھگن رت بسنت بسنت کھلی رس انت ہوائی ہنسی والیا او
تیتین سنگ ہوری ہور کہیڈ رہی تند ڈھول ڈھولی ہنسی والیا او
جھولی دوکھ جھولی پیر دوکھ جھولی کہیڑی اڈ جھولی ہنسی والیا او
پیر بنج ڈولی ڈالوان ڈول ڈولی ڈولی ڈولی ہنسے والیا او
گوکل جھنڈ بند رابن بن ڈہونڈاں ماں ہجیر اڈولی والیا او
آلی جل گنگا جمنا جگ سانے ہر سوہی ہیر ہولی ہنسے والیا او

ہولی ہولی ماہولی ہولی لیو رنگی رنگی انگی چولی ہنسے والیا او
بہادین سنگ گولی مار مار ونبد ہوندی سنگ گولی ہنسے والیا او
ماری سسن تیج لی سوہون ماہ لولی کتنو ہے لری ہنسی والیا او
گوان ہین چیرایاں کاہن کا منون تیتون ہر کھولی ہنسے والیا او
ہیر ہیر رنگی دہی دہیر کو کان گلی گلی ٹولی ہنسے والیا او
فضل شاہ گولی گولی فضل منگا دیج کہہ درد کہ رو او

بسبب انگیختن خدا و آمدن عروسی نزد ہیر کہ در جھنگ کتخدا شدہ بود برای پیغام بردن طرف والدہ او و گفتن ہیر کلمات فراق مالایطاق یار دلدار رانجھا و تدبیر خط ذوق و شوق بما فوق نوشتن

ہیر روندڑی نوں باراں ماہ گذری آیا گھر دو کھاں دی لہر دم وارے
وعدہ وصل حبیب قریب آیا چلے دوکھ دوکھ الم واری
اکھیں کھولکے ہیر نگاہ کیتی آکھے جیو آیاں جم جم وارے
آکھی دی سہنو ٹریکیا نوں ہوں پکڑ لکھاوڑی تھم واری
ہوندی جیوندی تاں میری وات لیندا کاہنوں وکھدی اید ستم وارے
دردخواہ ہیں تاں ہاں اک کرین سوہلی ناہم لیندا ہیر اکم واری
سنجھ جوڑ سلام دعا آکھیں ہیر بطرف تکھیں جیم قدم وارے
اکھیں ہیر تیری اکھیں دیکھ آئی ماسے ماس ہیغ باسنگ جیم وارے
دم دم تراوم مارہی آکھے دم ماہی شاہی دم وارے
لکھ دیںبیاں ہیں خط حال تینوں طرف یار ہمدم صنم واری
جیھنٹی ڈھٹی جڑی نال زبان میٹھی ٹہ ہی یار با چشم پر نم وارے
جلد مڑیں ادبکدی مران ہتھاں کر عہد بیان قسم وارے
قسم قلم سیاہ خون کیتا خط سودا رہ قہم وارے

عسرت بعد بسیرت کہیا رب سچی غم ہوں لگی تم کم وارے
اک وقت ٹری ساہو ہوہڑی سیالیں آئی ہیر د ساہو رہم وارے
دیکھی ہیر دلگیر اسیر ڈولی پئی نیر بردوہی جیم جیم وارے
بولی ہیر ہوئی مالی گئے گذری کجھ سکھ نہ پایا جم واری
وس ہیر پر ہونوں ناہ بھالی وس ہیر دکھڑی جن جم وارے
رانجھا سانجھا جنید امینوں وین ہتھا درلی اوستی قہر ستم وارے
لکھ لکھ تسلیاں ہیر توں کرین اوس ہیر دی ورد غم وارے
سک نزک ہوئی اپیر نزک رکھی کھیڑا دہی رہیا لکھ دم وارے
رکھی اس لال ایمان نال نالی گنڈہ بیچار بہم وارے
پہنچی خط سنی کرسی خط سنی لیجا پاس ہے ہیر بیتیم واری
جو جواب دیوی پا جواب دیوی لئی آوین توں اہل کرم وارے
اتنا آکھ کے پھیر منگا لیندی کاغذ اتے دوات قلم وارے
لکھیا ہیر مضمون کثیر فضلوں اختصار اونی کرو تم واری

نامہ نوشتن ہیر بطرف میاں رانجھا بزبان فارسی تخنیسی و معنی ہمہ ترجمہ در لسان پنجابی خواہم کہ ہیچ جدا جدا انگوا شند مطابق نسبت

مضمون خط بزبان فارسی

اول حمد ہزار جبار صانع کردگار صنعت کردگار رانجھا
ہمہ نسبت و نیست نابود گرد ہست ہست اوراستوار رانجھا
بعد ختم ختم المرسلین خوانم فاتحہ بر آل ابرار رانجھا
بعد بر یاران شمار سازم جان چار بنا چار بر چار رانجھا

مضمون خط بزبان پنجابی

لکھ شکر کروڑ احسان خالق کاریگر سبھ تھیں اپر اپار رانجھا
کوڑا جگ فانی ہوسی انت فانی سدا ذات حیات قہار رانجھا
پچھے نعت محمد صلے اوپر آل نبی صو سو سو وار رانجھا
ہیر گولی گھولی صدق صدقی واری انوں چار اصحاب کبار رانجھا

ای یار دلدار غم خوار دلبر وفادار محرم اسرار رانجھا

ای ماه روشن ای گل گلشن ای سرو روان جوی بار رانجھا

همه سال همه روز همه شبا همه حال باشی کامگار رانجھا

ازین پس کنیزک هیر سازم ذوق شوق ما فوق اظهار رانجھا

خبر هیر دلگیر جه مینج والی فاتحه خیر گذار رانجھا

خبر خیر تو آرند وارم کوست خالق لیل و نهار رانجھا

لب کہ حال زارم خوارم اضطرارم دیده انتظارم نرگس وار رانجھا

گویم راست خمار چو گان لعنت بر بود گویم گویم خوار رانجھا

کافر کافر گویند گویم آری آری هر رگ من تار زنار رانجھا

از بهر خدا رخو آر اینجا مردم باز آسی سبحه کار رانجھا

کهیرا ابر دار بردار برکش گیر و دار ببنید هر دو دار رانجھا

کردم هجر آنچه کرد جگر داند با که ورد گویم آشکار رانجھا

همه ورد گردم همچو ورد گردم گردم رفت گردم گرد سار رانجھا

همچو لفظ دردم کو بر غم خواندن دردم ورد گرده بار بار رانجھا

سینه بریان دارم جسم عریان دارم چشم گریان دارم ابر وار رانجھا

همچو باز آید سید ابا زتا کید خواهد کرد چون مرغ شکار رانجھا

گفت گفت هفت او خفت مارا خفت پا زدم صد بار رانجھا

پنجه هیر از داد امداد آمد سید گشت فی الفور فرار رانجھا

خلق شهر او را دزد دانسته کرد با تلوار فگار رانجھا

چونکه پیشتر پا و انشت پاداشت او را داو گردش دور دوار رانجھا

چاه کننده را چاه در پیش آمد نظر غیر چون کرد اغیار رانجھا

دلبر پیاری پیاری پیاری سوہنی ساری ساری سپیران تارتی تار تار رانجھا

تیرا روپ سروپ انوپ والی سدا رہے بھار بھار رانجھا

سدا رہین سلامت جان سینتی شاد نال مراد ہمکنار رانجھا

تانڈی باندی باندی بندی وربانند سین والے ماندی لیلی سیار رانجھا

میری خیر کی خبر بد خبر سمجھین پڑھین فاتحه خیر فرار رانجھا

تیری خیر وا خبر جے پوی جھولی خبرون خیر بہبود بکار رانجھا

رین دین کردی روز سوز جبر دی پلک پلک پلک قرار رانجھا

کھونڈی زلف سیاه دینال مین اکھینون صبر گیون قرار رانجھا

کافر کافر آکھن اکھان آہو آہو نال زنار دی تار رانجھا

آپ آرتے پگڑ وٹھا بندی ہوئی ہیر کی لئین سوار رانجھا

کھاتی گھات لائی ہیر گھات کارن ہار مار لون ہار تلوار رانجھا

چھری پوڑی فراق دی چھپی سینے مینی کوک دردی حال زار رانجھا

درد مندی دی ... ٹڈا دردی کیتی ورد بیدر بیمار رانجھا

لفظ درد ہووے او لٹا لکھ کوئی تان پلی درد ہووے وار وار رانجھا

لگی اگ نہ بجھدی سڑی سینه اکھین سے یان گھٹان غبار رانجھا

وغیر باز سید ادا انگ بازی دی پنجھی ہیر لیئے کوین مار رانجھا

پھر مہر گوا بیا اوس پھری گتیر مارین مار پیزار رانجھا

پنجه ہیر دو میری آن پہونتی نس گیا مردار ہو بار رانجھا

لوکان ہنڈ دیان کیتا چار زخمی اوہنون سمجھکے چور چکار رانجھا

برا پیش آیا برا پیش آیا انت بری دا برا دیا رانجھا

جیہڑا ہوو رخاطر کھاتر اه کھوہ کھو ہوا وے

او اگر رو باخویش یا خویش یا بد یا بد بدیا نیک کردار رانجھا
ناہش ہیر فہمید تو گفتم الا رنہ صد بار توبہ استغفار رانجھا
نالم یس یس سائلم بیکس بہ در دربار در بار رانجھا
دلبر داشتی دل برداشتی چون زکنار گردی برکنار رانجھا
وای لبست دالبستگان دو پا کیم کرو ہجر با حجر سنگسار رانجھا
ہیجو کی یسے وصال نوشتم باشتم مست ای یار سرشار رانجھا
دل وا [illegible] دل بردا شفتی انچہ وار بدار دلدار رانجھا
ہیر دستگیر کامل خرقہ پوش شو مرد ابرار رانجھا
از ہیر [illegible] دشمن ہر [illegible] لاچار رانجھا
[illegible] نظار نزار رانجھا
[illegible] ہیر [illegible] دیدار رانجھا
[illegible] یار [illegible] آیندہ [illegible] رانجھا
[illegible] یار رانجھا

کردن خویش تے آمدن پیش آخر نہ ابہا جو جو کرہنار رانجھا
تیری سمجھ نوں لیا نام ہئیں تان تھی یہ نام لیا ن آ دو عار رانجھا
اپنی ہیر دا خبر تھان ہیچ بینوں تیر و دوار ہیکھ ہیکیار رانجھا
اوگن ہار نوں یار کنار ہوئیوں ہہاویں جا پہلا ہیو بیار رانجھا
ہیر دس نا ہیں ظالم پایاں زوری ہنہ توڑ ہی گنہگار رانجھا
پیا لاب زلال وصال والا سینہ لی کینہ بنیدی ٹہار رانجھا
جیست چار تسان سا ڑی چار لئی بیا کدی تان موڑ مہار رانجھا
کسے گور رو دا جا بکی بنیں چیلا اویں جوگیاندی پہنس ہار رانجھا
پھیر آر قیب دی دیس جلدی کا ہنوں چھڈیو منوں وسار رانجھا
انتظار دیدار ہی تیری راہ او تی پا نہدی چھدی کا گ اوڈار رانجھا
مرد ادار دیدار تان دیکھ لوان ناہیں زندگی اعتبار رانجھا
تھوڑا لکھیا ہیں جانی ہنت جانی اگی جوین سرکار رانجھا
ہیکر ہیار ساڈا در کار تینوں سائیں فضیل وہی نظر نظار رانجھا

بردن تحریر دس نامہ ہیر در جھنگ سیالاں ودیدن اور انجھا را بوسیلہ بگران ہمسایہ وخط و پیغام رسانیدن او باز براہ نہان و خواندن رانجھا نامہ ہیر را بہ زاری و اضطراری تا بہ تحریر جوابنامہ

ہیر خط اوتے دستخط کر کے دستخط پڑھ اوندی جا پیارے
متان سا ہوری جا پیکے ہل ہیں کچھ تینوں ہلیا پیارے
اکو جز گواندیسان سد کو ٹیاں لگی ہچنج سیہہ
کوڑیاں آکھیا بار دلوچہ منہ اشہر زن خاص گھیا نی دو وا دیہ
[illegible] فقیر ہو گیا تے لائی میٹھا انگ ڈالی گہائی دا پیارے
[illegible] ادھہ ٹریاں بھا جار انجھا باد پیارے

ہیر آکھدی فی امان اللہ میری سجنا جار ہیو بچار پیارے
غرض دلہ ہو کر ہوئی گئی سیالیں لکھی خط نوں کتی لو کا پیارے
لکھی کون کہیڑا جا کر ہنے گنھے جیسے ہیر آہی مبتلا پیارے
جیہڑے روز تھیں ہیر لگئیے کیہڑی مینجھا جنگل جھل ایا ر پیارے
ایہہ ہیر و جنگلی خوب وجا جانی چل لیا دی ندہ دیکھا پیارے
اصل مدعا پار وانا ہوئی ہس لکھے کوڑیاں والا پیارے

کڑیاں نشین ہندو چار کائی جم چار بستان الیسی جا پیارے
سو ہرا اُٹھنی ہنر مو ہرادی بینون ہے ہو کنت لی انت خفا پیارے
کڑیاں ہلیاں چیڑیاں گہر انول مڑیاں ٹریاں آکھیاں سچیانوں ہی تئے
کر کے چاہ گئی ہیر چاہ اونہ نال چا چوری ہتھا چار پیارے
سنجتے جھل گئے جہل دل جتھے ہیر ہنر بدا ہنر اپیارے
آہین ہارڈ ہا ہین کہلیاں کر ہی باہین اہو ذکر دعار وکہا پیارے
اوٹھ جاگ وی ہیر وبہاگ واری تینوں لکھی سلام دعا پیارے
رانجھے وی سینہوڑی ہیر وہو لی دیندی گذر یا گوشہ سنا پیارے
جین عید دا روز سی خط رانجھے جین عید جا ناہ ہیجیا پیارے
نیک طالع نال مطالعہ کر لیا سمجھ سارا ما جرا پیارے
رانجھے واچیا خط جواب کارن ہو لی ہیر کیتے التجا پیارے
کوڑتی چیر چیر بر دے لیرا ہی وہو لی کاغذ خط سجا پیارے
ہیر خون سیاہ سیاہی کر کے جیٹھے درد لکھی آشنا پیارے

اک ہین سائی دو جانون سیالاں تیجا غیر لنی جان خطا پیارے
چلو سچیچاں ٹریئی ہیر ویکھ لیاں السیاکون ایہ مرد خدا پیارے
عسب اللہ عابد عاد یکھ آئی ایسپر کم سے تن تنہا پیارے
چوری ہیٹھ کی جہل کہوا مڑی چوری خصم تھیں نظر بچا پیارے
دیکھے کی رانجھا پیا وچہ جگھی نام ہیر دا ورد کما پیارے
کدی کھو ہو ہوں منگی سوت دیئیں کدی کھو خدا ملا پیارے
رانجھی اوٹھ کی آکھیا بسم اللہ مرحبا پیارے مرحبا پیارے
وہو لی خط نکال کے جیب وچوں دیندی رانجھے ہتھ پھڑا پیارے
چُمین خط کلیجڑی نال لا کی آکھے پیا فدا فدا پیارے
کیتے خط فقط فلط سینے پائی خط جو ہو جدا پیارے
رانجھا لکھی جواب لکھدیاں ایسی کاغذ قلم دوات کچی پیارے
رانجھی نیر چیری ہتھ قلم کیتے لئے انگلی قلم بنا پیارے
فضلشاہ وانگوں ورد مند رانجھی جیٹھی ورد لکھے ترایا پیارے

جواب نامہ عاشق رانجھا بطرف معشوقہ ہیر معہ ترجمہ بزبان پنجابی خواہ کسی جا جد ابجد انجو ند سطاد واقد

مضمون خط بزبان فارسی

اول و آخر اللہ اکبر رب العالمین جل شان دلبر
بعد حمد احد گویم نعت احمد ہست شان او شان قرآن دلبر
ازین بعد خوانم بر آل پاکش صلوٰۃ درود عیان دلبر
چار یار ای یا دہتیں محکم رکن دین اسلام ایمان دلبر
اید دست دہی مغز بے پوست گوہر دندان لبہا جان دلبر
احسن حسن جبین ہاہست دارد سلمہ المستعان دلبر

مضمون خط بزبان پنجابی

اپرا پارہ کرتار بسیار کیتی ملک فلک نے خلق جہان دلبر
پچھے شکر رب دی آکھاں صفت جینے جبیند سنان لولاک بیان دلبر
او تھوں آل نبی تے اولاد علی کران جان تے جان قربان دلبر
چار ہی یار نبیر بھتم بہتم کیتے جست دین سرو داستان دلبر
پیارے جان ہیر سکدی کان ہیر دندانی موتی مٹھیاں دلبر
جبار جان بہیان امان تائی رکھو وچہ امان رحمان دلبر

اشکبار فقیر حقیر را سجھا گشتہ سوختند در ہجران دلبر
اشتیاق اشتفاق فراق سازم ملکشوف رائی مہربان دلبر
ای بیاد بیدا د فریاد کردم قاصد داو نامہ نا لکھان دلبر
بعد عہد بعید رسید نامہ ماہ عید چون ماہ رمضان دلبر
شاد شاد کشادم و بنہادم بر سر و چشمان نگران دلبر
ای بیبیہم بہر حرف خطت کردم سر پا سر قربان دلبر
تو بہ عید سیدا من بعید شید النسبت خاک چہ با آسمان دلبر
مجنون سیان دوازدہ سال گشتم پس گاہ و بیشان بیابان دلبر
گر بہ نزد تو بود نی وائے حسرت این جان رفتی رائگان دلبر
خانہ ویرانہ بے تو ہم خانہ بیابان زدہ ہم خیابان دلبر
خان و مان ای جان برباد دادم رفتی شاد تو با حاسدان دلبر
غیرت آریبار بہ بین ہا اغیرت نایدم و کرلسان دلبر
تو نشوی سیدا شیدا ر گشتی مبتلا من دار غمستان دلبر
وائی طوطیم بود ر بود ازمن کیہڑا ایچو گربہ گورستان دلبر
ملک خویش کردم فراموش گرہم ای بوطن تو تن عریان دلبر
قسمت بالنصیب حبیب خواہم بینم ملک رقیب ویران دلبر
گویم باز چہ کار بملک دشمن حب الوطن ایمان امان دلبر
چونکہ انبیدہ ہست قسمت اختیار من نیست عنان دلبر
پس تو نہ حال پرسید گا انگہ راز داران بگران دلبر
آہ واہ مسافرم بے وطنم کس نسیدا اند بکیسان دلبر
ای بوطن تو وطن گذار ماندم تو بوطن رفتی دشمنان دلبر

خاکسار نیاز آثار را سجھا کشتہ تن تے سوختہ جان دلبر
الفت پیار ساڈا ایچہ دل کو لون جیہڑا لگین ہوگئیون ان دلبر
نہی یاد اند زمست محو ہو یا قاصد خط دتا مینون آن دلبر
پوری سال پچھون ڈٹھو اج جیہڑھی جن عید جو ہین مومنان دلبر
سمجھ جا چکو دا چکی یا مطلب رحم رکھ اوتے اکھیان دلبر
کیتی جان ہتنا ہزار واری حرف حرف اوتی مہرہان دلبر
سیدا ساکی چاک دا چاک سینہ نسبت خاک افلاک ران دلبر
یاران دی جیہ یاران باران برس گذری ہین مثل یاران دلبر
ہوندا گوڑھی کوڑھی تاہ ہوندا لائیو گوڑھی گوڑھی یاران دلبر
لکن ہاڑیاں ماڑیاں تدہ با جیون ناہین مل بیٹھیا بردران دلبر
اسین ذات صفات نون ڈوب آئی تسین ڈبے گہی سالون جان دلبر
جیکر آپ ہی تہین ان خان السیر آن ان دکھہین عاشقان دلبر
تینون تخت لادان تینون تختیہ لادان جیو دیکھہ کدی لیکھہ جیو یان دلبر
ہین نہ جیو تُلھا اکھان ہیں بیان سمجھہ تینون کیہڑا ایبا ہا خنگلان دلبر
حب الوطن ہلائی وطن تیری دہوان مار بیٹھیا ستان دلبر
اک جی آکھے کیہڑی ویکھہ لئے ذرہ جیونہ رہی ارمان دلبر
اک جی آکھی کیہڑی کی مطلب ٹر چلیے دل گھران دلبر
اگی لیکھہ نصیب دے منہہ رہی حاجت ہور نہ کین کھان دلبر
سیان تیریاں لی پچھی وات ناہین پچھہ پونیا توجہ غلطان دلبر
تسالا کوئی مسافر ناہو دہم کیہا اسان مسافران ہار دلبر
مار پردیسی ہو نہین پردیسی پیسی کون دہاس لان دلبر

وائی وائی افسوس بر من گریه زار زین و زمان دلبر
آنچه راند تقدیر قدیر بر من هیچ پیشت تدبیر و درمان دلبر
دوستدار مارا کرد کار بس لیکن که دوستداری نا نقصان هم دلبر
وقت رفت و نیست وقت بی اطمینان وارم اطمینان دلبر
تو کنار دشمن بسکن بار گلشن امتحان کردم امتحان دلبر
صید خام بدام تو افتاده هم اینچه بود کشتن کشتگان دلبر
گفت راست پیشینگان امتحان تا وفا وارم تو هم زنان دلبر
خط شوق بغیر بستن فایده چه تو که ذوق داری بیگران هم دلبر
پیشتر کور چشمان گریان بودن باید بود چشمان نقصان دلبر
تو که در حجله شادی افتادی رفتی شاد شادان خندان دلبر
یاد کن آنروز روز خواهم که خود آمدی خوب خوبان دلبر
یاد کن آنروز درون کشتی تو چه ساختی عهد پیمان دلبر
یاد کن آنروز که راندازد و سیچه سان سلطان اخوان دلبر
یاد کن آنروز که خواست راندن بر من شوی تو تیغ بران دلبر
یاد کن آنروز چه عهد کردی ره ره بر هر پنج پیران دلبر
آه وای نصیب نه گشت مارا بهر خوردن خار خران دلبر
یاد کن آنروز بر داشتم چون سید دشمنان بار گران دلبر
یاد کن آنروز که راند مارا ازوه کپهیرا اسیچه سان دلبر
قصه طول طویل طومار ولی مختصر گویم راز دان دلبر
بیقی جان باقی آن نه فته خواند بهر فضل چشمان گریان دلبر

حال حال او سجنان حال اوتی جو گذر وا قهر طوفان دلبر
آئی رب و تون اسان سر سهی کسی کهی نه کهول زبان دلبر
مان تان خدا انهانپاند انتهیون کهیرپاند امان تان دلبر
ڏکهی مونيا ند اگيا کجهه ناهين سمجهه جاه ايهو سمجهان دلبر
تنهين سامهون هو مغرور ويٺهي کري چڙهو دستی دوستان دلبر
مهل نال تنهي باپيار پاپا سچ وورو ڊمهول سوهان دلبر
هانئيبار يان کوايان ياريان لا تو ڙهي توڙنه توڙ چيرهان دلبر
پر چاگهل کيی دل پرچا ناهين ولبر چاه تنهيون کهيريان دلبر
اگي اهنيان ره دونان جانهي جائي انت اکهيان پانهيان دلبر
ڏولي چيرمديان ڏول هي مور موئي گيا جان هين هنين ناوان دلبر
اوه ڏن ياد کر جو سفتي کهيت اندهيون کهيه کيتو آن دلبر
اوه ڏن ياد کر جو بيڙ بوجه بهکي فنسان کيا ديون چاه قرآن دلبر
اوه ڏن ياد کر جو سالون سيک ڏنا تيري ودير سلطان دلبر
اوه ڏن ياد کر جو سيد اخار کيا کي لگا مجهه نوں نار سکان دلبر
اوه ڏن ياد کر سامهين پنجپيران کيتي قول زبان پروان دلبر
بهکي بهاگ هوندي وسيد امار هينون کامنون وبچهڙ اچار سلون دلبر
اوه ڏن ياد کر جاه ٹپار گيا سرون بهار لاهين تانيان دلبر
اوه ڏن ياد کر جو کيهڙي هوپچ کيهڙي تا مجهنون جام دسکان دلبر
کي کي ور دهان عيان کران بهت طول هيو داستان دلبر
فضلون جهتا اخير دي نزع ويا کريں مشکلان هي آسان دلبر

دربیان رسانیدن نوعروس خط را بجانب شوهر خواندن او بهر اشتیاق و جان نثاری و باز رجوع باحوال میان یان نجبا

چاک لکھ کے خط نوں چاک کیتا اک کوہنوں ہیر اعلام بیلی
سند کر نامہ لکھ سر نامہ ہیر ہیر سندا لکھے نام بیلے
وہوٹی ہو رخصت طرف جھنگ آئی لنگ لنگ خرام خرام بیلے
وہوٹی سا ہوری ہیر دے گھر ہوئی ہیر اڈیکدی اقدام بیلے
جیہوں خط لکا لکی ہتھ دتا اوہلے بیٹھ الگ مقام بیلے
نامہ کھول سر تا پا مطلب سمجھ لیا بیان تمام بیلے
آکھے یار تیرا ہویا سنگ مجنوں تدہ با جھ حرام طعام بیلے
بولی ہیر تقدیر نے مار لیاں آئی گردش بیٹھ ایام بیلے
پھیر کھیں انشاء اللہ صبر ہوسی اوہدا انت کیتیرے نافرجام بیلے
المکتوب نصف الملاقات سمجھے سینا وانگ جیھتے اج رام بیلے
ہیر خط جانی حرز جان جانے رکھے وانگ تعویذ مدام بیلے

مطلب ایہ تیری کارن ڈوب بیٹھا نام ننگ ناموس غلام بیلی
خط وہی قاصد رخصت کر ہیر رانجھا کرکے بہت تعظیم اکرام بیلی
چند روز رہکی آئی پھیر پچھے لیکے خط سلام پیغام بیلے
ظاہر کھے تیری پکی خیر خیران لیکی پھیر جیڑہی بالا بام بیلے
پکڑ لیا نامہ دلارام ہیر سے آکھی اج پا یا دلارام بیلے
پھیر کھول زبان پیغام دیندی وہوٹی بہت سلام دعا بیلے
شناہ شام سندی جیہیں شام لئی تو ہیں شناہ نہیں تیری شام بیلے
کدی کھیر بندی نہیں قید بندی کدی دہی کھیرڑی دشنام بیلے
کدی ہنس ادکھا دعا منگی آکھے نہیں جیا ددی دام بیلے
غرض رہی کردی بہت دیر تا کر ہیر وہوٹی نیال کلام بیلے
فضلشاہ ٹرکی طرف رانجھنے دی گھوڑی کلک دی ہو گئی لگام بیلے

دربیان تعبیر ہیر رانجھا برائی فقیر شدن جہت دید معشوقہ قصد کردن بسمت ٹلہ گورو گورکھ ناتھ بارادہ جوگ گرفتن از بالناتھ و رسیدن بمنزل مقصود

قاصد ٹور کے چاک غمناک ہویا ہیر واک نہ واگ اوڈلیا جے
کھلیاں کریاہیں آہیں ہاڑو ہاہیں اکھو کاہیں کالی کالی سلیا جے
ایتھوں اوٹھ کے لڑ ہو راہ نہیں دکھاں عقل جلدی جہلیا جے
ہیتو تحفہ تو ڑی بیچا کھو حقا تیچار کھہ تیری اسان ٹہلیا جے
جانی رزق ملیا تے کجھ دلبر عاشق چست اوداس ہو چلیا جے
کوئی ہیر ڈولیکے چھل کرسے اوہنوں جا چیلے جنی ہیلیا جے
شاہ باجھ نہ بیٹ زکور وباجھوں ہوندی گن ایس سست ہلیا جے
توڑی الیس بہا ٹری بار ہسی جیندی ہیجر کارن ہلیا ہلیا جے
پتن لنگھ دریا رجھناں اون جہلم جا کے قلعہ رہتاس ٹہلیا جے

ہتھوں خط نہ بیسے خط پاکی خبتا ختمنے آن ہتھ ہلیا جے
واہندی یار دورا ڈری گئی دلیسوں سنجا دیس کلانہوں اسان ہلیا جے
لبنو بالکی عشق دیتی لائے اگ جھگی سڑ پا ہلیا جے
جاپا چست رقیب دی دیس تی کر ہی کی ولی دلیا جے
پھیر کیسے کتیڑی منیوں جان جاسن الیس بانت کولوں تہر تہلیا جے
بالناتھ پورا گورو سنیں دائی خیر چل لیے جیکر رہیا جے
چمن جو گیا نہی وارو رو گیا نہی سکھ لین کارن سیاہ ڈالہیا جے
دو کھاں جنیدا اسی لیکو ہو راہی ٹلے گورکھ ناتھ نوں ٹلیا جے
الیسی ہنسی بچائی سنائی لوکاں زن و مرد سن نیر ادھیلیا جے

پچھیں ہار ہوئی آخر کار اُسنوں راہی کاسنوں چیت چتیلیاجے ۔ کسنے گھلیا نی کہتے چلیا نوں کون دلیس راہی جنہیں ٹلیاجے
ہین ہیں پر ہی ساڈی جان راہی حسن ہین سینے وچ چین ہلیاجے ۔ ٹلہ خاص ہے نت فرنگ ایتھوں اساں نال حساب دی کلیاجے
جدوں جا دسیں تخت ہزارے دیاں ساتھ دلیساں ہین لیا بہلیا ٹلیاجے ۔ رانجھا کھے قسمت نال ہیر آساں کسے سخن تے پھیر وہلیاجے
عاشق ہار ہتھیلڑا بیٹھ اسی اوتھے چلیا عشق ہتھلیاجے ۔ ٹریا ٹل کرکے تی جا ہویا تا عاشق عشق فضل دکھیلیاجے

دربیان مشرف شدن رانجھا بخدمت گورو بالناتھ واستدعا منصب جوگ دادن گاہی وحجت گی از عشق ہیر منع کردن او برا از جوگی شدن

بالناتھ دا کر دیدار رانجھا نوری صورتوں لئی پچھان سائیں ۔ نمسکار کرکے ہتھ جوڑ کھلا کیتا منظر اوتھا دہیان سائیں
آکھی نال اشارت بیٹھ رانجھے گوشی جا وچ امر گان سائیں ۔ آس بیٹھ گی بین اوہیں ہویا لگا ہر جیہ کی گن گان سائیں
وچہ ذکر تے فکر دے محو ہویا تاڑی لگ گیاں چشمان سائیں ۔ سدہ بدہ جہاندی بھل گئی دسوین دوار تے ساس چڑھان سائیں
الکھ دا الکھ آکھی جوگیاں والا جوگیاں سائیں ۔ فارغ ہو بیکی ناتھ مراقبہ بیٹھیں ویکھ کیا رانجھا نگران سائیں
کرکے اگیا اگی آ بیٹھ کہیا مہربان ہو کے مہربان سائیں ۔ رانجھا دست لگتا اگی جا کہیا کھولی پھیر دو بار زبان سائیں
غرض عرض اپنی آکھے آکھ منتھی تیرے اس مراد پچھان سائیں ۔ تسلیمات کرکے رانجھے عرض کیتی سنو ناتھ جی حال بیان سائیں
چھوٹی عمر اندر والدین موئے پیا وخت ہویا پریشان سائیں ۔ دکھی جگ دے کہا تیکو دوار آیا خیر جوگ کرو میںنوں دان سائیں
جوین جگ جہان نوں تاریا جی تو ہیں مشکلاں کرو آسان سائیں ۔ کہیا ناتھ انا تھ نہ مرین جٹا جوگ روگ جوانڑی لان سائیں
چھڈ جوگ واہی منگیں جوگ واہی بہلی جوگ نہ جوگ کرنا سائیں ۔ جوگ دیاں ناہیں جوگ دیاں تینوں واہی کر جا گھر دہقان سائیں
سوہنی صورت نوں بیاسیا نہیں پتر چوہدری دا اسمان سائیں ۔ سچا جوگ کمان آسان ناہیں جان جیوندی جان مرجان سائیں
ہل واہ جٹا ہا وین کھاہ حلوا او کھا جوگ دا چلا کمان سائیں ۔ سونو قبل انت موتو ہو رہنا ایہو جوگیا ندا امتحان سائیں
دنیا دار توں کوہیں نصیب ہووے دولت فقر سندی رائیگان سائیں ۔ مدعا دہقان دا جان گئی آپ ناتھ جی سن جانی جان سائیں
سچے رن دے کن پڑا ناہیں کہیا سچا رہ وہ سچا سچان سائیں ۔ پچھ فضل کولوں تیغ زن کیہی تیغ زن نامی پہلوان سائیں

جواب رانجھا با گورو بالناتھ

رانجھے آکھیا ناتھ جی کرو کرپا جوگ دیندیاں دل نہ لوڑیئے جے ۔ جیہڑا آس کرکے پاس آ گئی کریے پاس نہ پاس دی دوڑیئے جے
منڈے والانوں جوڑئیے کہنا بھجوں ٹٹیاں لگن ہین توڑیئے جے ۔ سچے رن دے کن پڑان ہوکن پائیکی کن مروڑیئے جے

جالی جان یقین جانوں لاندیان جیکر پاک سچی جوڑ جوڑیں جے
پڑا ہوں فرافقاری پیا میرا بار لانہہ وچہ نہ بوڑیں جے

جیکر کچھ آکھو دی بات سمجھو جوڑ توڑ وچھوڑیں چھوڑیں جے
دو جا کوی بھلا راہوں راہ پچھی راہ دسنے ناہ جھنجوڑیں جے

دنیا دار جے آن دوار ڈگی ہتھوں حرم کرے ہنیں کوڑیں جے
سچے نرک تان وپو جواب سبھنان جیلے ہور نہ مگر جھوڑیں جے

ناتھ ناتھ کے ہاتھ ہی ناتھ سائیں سنگی سول اناتھ نہ پوڑیں جے
سروں موڑیں نادروں ہوڑیں نان ہڑ ولاسنوں ناہ وچھوڑیں جے

گورو سوئی جو لین بچا تنہاں جہڑی پوڑی چڑھی اپوڑیں جے
دنیا دار دی دوار فقیر جائی اہو کہن خالی ہنیں موڑیں جے

بیتان خاص ہار ہسرکار جیکر گنہگار تان بی ہنیں موڑیں جے
راجی راج محتاج فقیر آگی فضلشاہ بی لکھ کروڑیں جے

جواب گورو بالناتھ بار انجھا

کیا ناتھ انجان نادان مورکھ کہاں عقل شعور کچا پیارے
سا ناتھ جوگیان کی کرین بحث جنہیں ہیں سمجھ سچان دانا پیارے

چل او چل گوار طرار پیلے نسے باتین کرنہ ہر پھلا پیارے
سو ہنا صورتوں توں بھرا اوران ہمین کیسی کیا انجا پیارے

چاہا جی لو کسی سے جی لیلی ہنیں ووار آسے دین و سکا پیارے
ہمین کسی کی پرسبیے پیٹ کیا جوگی رہیں اتیت سدا پیارے

یہاں عاجزی کی کہ جو مورکھ کر جو نہ زور لگا پیارے
بادشاہ کی ہمیں پرواہ ہی کیا دنیا دار توکون بلا پیارے

ہری بھگت بن بھگت ہگنتا ہیں گورو کی بھگت بن بھگنت بھگتیا پیارے
ہنیں جوگ بیلان یہ تو جوگ نقران بان بارس کا چلہ کیا پیارے

سمرن نام سمرن سنگی بھیر منگی پیر کو چھوڑ ہر کے گن گا پیارے
کینہ کبر تکبر خاک کر کر دل کے پاک بنا ر بنا پیارے

اسکی بعتمری امتحان ہوگی دیکھ لینے لگے زہد ریا پیارے
جبکہ شیر مہر اکھراکڑ ہا دیکھا پیچھے ڈنگر جا لاگ لگا پیارے

جون جوگ د جوگ برد گ ہو گا لون جوگ ہو جوگ عطار پیارے
تپیا نات ممات ہو بہنیں دہوکھا تپیا نات ہو توکیمیا پیارے

دو جا تون مسلمان ہم ہند سہرا دہرم اور کرم جدا پیارے
رہیت پلیت اتیت جانتی ہیں جوگی ہیت کسکی آشنا پیارے

اس لام اسلام کی تابعدہ ناہیں غیر سلام روا پیارے
پنج وقت نماز خدا پڑھ کر فضل مانگ ری جاٹ دعا پیارے

جواب رانجھا بابالناتھ گورو

نیکی کردیاں ڈھل نہ کیجئے جی نیکو کار سندی لارکار ناہیں
باران برس کا چلا کمان دستو اینٹھے اک دم دا اعتبار ناہیں

تھرب حیات ممات دو دین اپنے رہند اسدا اغراض ناہیں
چلا چل تے اجل کوکیندڑی ہی فانی زندگانی دن چار ناہیں

دعوی نال خدا دی اید بنھیں جائیں قدم تیرا اختیار ناہیں
زندگانی جوانی تے جگ فانی دا گہہ زن جانی وفادار ناہیں

جیہڑے کرے سوئی ہنتو تنہہ پائی دنیادار دے سر پیزار ناہیں
پیا گل شیطان دے طوق لعنت پئی کسیدی رہیا ہنکار ناہیں
الانسان سِرّی رب کہیا انا سرہ بن اسرار ناہیں
اکھیں ہین ہندو مسلمان ہین نہیں دوہاں فرقیاں دے اکتار ناہیں
دوئی دور کرکے اکو دیکھ اکھیں سبھ سادہ کوئی چوڑ ناہیں
اساں اپنے نال یقین زبان جوگ دیہہ جلدی لویں بہار ناہیں
اننت بہلا دا بہلا خدا کردا بہلا ہین تاں بہلا وسار ناہیں

ولی بلعم بعور غرور کیتا پایا غیر غیور اعتبار ناہیں
بانجھ ذات صفات خدا باری کیہڑا دس جیہڑا گنہگار ناہیں
رب ٹٹیاں دلاں دے پاس ہے نت کریں پاس تے پاس بسار ناہیں
مسلمان ہندو ہین دو فرقے پر اولاد آدم اردھم ہار ناہیں
گھر دنیاداراں نوں لے جنم لیا کریں عار نوں کوئی اتار ناہیں
مطلب ایہہ ہے گورانہ ستد ناہیں خواہش جوگ دی لی سبھار ناہیں
فضلشاہ فقیر نوں قہر ہندا کرے قہر جس خوف قہار ناہیں

دربیان لاجواب شدن جوگی از جواب ہیرا تے سمجھا و لرزیدہ اوز خوف خدا و مراقبہ کردن بدل اشتیہ اوانہا بر ائی جوگ دادن بیان رانجھا

ناتھ سخن سن سن حیران ہویا گویا سان چھیڑ ہر سان تیر سائیں
خاموش ۱۲
دل اوں ڈول گیا ہو ڈول ہوئی وانگ ڈول ہیا ڈونگی نیر سائیں
جنبید ۱۲ طرح ۱۲ بوکا ۱۲
ہر دم وا ہیں اعتبار ہر دم ہار ہے دم دم دے کئی شیر سائیں
برہان ۱۲ برسات ۱۲ زبیہ ۱۲ اہتمام کنسہ بارہ ۱۲
گراں ماں گمان ہیمان ہتاں ہووان وانگ شیطان دے خیر سائیں
دو جا ہیں فقیر سو دو ولی وہار ہی بخشے جا ہیرے تقصیر سائیں
ایس جٹ دے دیکھ نصیب بھلے پچھوں جوگ چا کراں جاگیر سائیں
اکھے جٹ میری دوا ایہہ اردگاکار ن جوگ ہو یا وا منگیر سائیں
ہووے حکم تاں جٹ نوں کراں چیلہ جوگ دین دے کرے تدبیر سائیں
آئی غیب تھیں ایہہ ندا ہاتف ناتھ سمجھیا نال ضمیر سائیں
اکھر ناتھ جی چاک دا چاک سینہ عشق ہیر کارن لیر لیر سائیں
یعنے جوگ دے کی سوگ روگ لا ہو یا وے ہیر دے ٹک و سیر سائیں
بھلے بلدیاں نوں ہیر دے ولر آیوں اللہ ہیر نیر دا ہر وہیر سائیں
حامی ۱۲
مہربان ہووین دیال گورو لگا جاگ لاون کرے شیر سائیں

بول جٹ دی بہت ہی گناہ والگوں ہنیر دا گرگئے تاثیر سائیں
وسر ہوئی گھبر بول مٹھیا بہا نوں ہویا ناتھ فقیر سائیں
دولت ۱۲
دوہاں دماں دیہی نے چوٹ موت لاگو ہر دم کھلی تسے تقدیر سائیں
کتھے گئی گور دو دا دا گور میری موئی ہوئی دل خاک خمیر سائیں
دم ساہ دا ہیں وساعت ساعت ننگی کردیاں بڑی تاخیر سائیں
پہیر وچہ مراقبے جاگیتے غرض عرض درگاہ قدیر سائیں
ایہہ لی جانبدان حب گہات لائی ہرف عشق کارن جنے ہیر سائیں
تیرے دعا دا ایدر فاہ مراد اوتی پہنچ ہتا سن ای لشکر شیر سائیں
انگنے وچہ امداد حقیر رانجھے کارن ہیو پنجر پنجر ہیر سائیں
سینہ دیکھ کر وسینا لا مرہم زخم سیلیاں عشق شمشیر سائیں
ناتھ کھول اکھیں کہیا رانجھے نوں او سچا جو گی گہیر سائیں
تاتھ پچھیا حال احوال مڑکے رانجھے سبھ آکھی تقریر سائیں
فضلشاہ چہ دوں فضلشاہ کیتا ہوئے معاف تقصیر حقیر سائیں

دربیان جوگی کردن بالناتھ میان رانجھا را و گوش ہا دریدہ و چند کلمات پند سودمند آموختن او را

چوٹکا پا چوٹکو ادتے ناتھ بٹھیا مندراں منگ درن بار منگایا نجے
سد پاس بہائیا رانجھنے نوں جوتاں ہیر جو فیر جگایا نجے
لاہ چیرے پہر کے ٹہر کے لاہ چیرے چیر کن بہو وانگ کسایا نجے
رانجھے چاک دی خاک دی چیر لی پایاں گورو گوسامیاں چایا نجے
بھواں سیس داڑہی مچھاں مُن رانجھو گل سیلیاں ٹوپ پایاں نجے
سوہنی گھڑیاں ہیر جڑیاں سومنی کنیں سلائیاں نیران مندراں پایا نجے
حضرت عشق لی سچیہ ہیں حضرت گل کلاں گل کلاں ڈہایا نجے
لیکھے نام سمرن مالا گل پائی آکھے سچا جی کرو کمائیاں جے
روکھی سوکھی غم کے ٹکڑی کرد ہو جن کتنوں کیا نہیاں بہن جنڈائیاں جے
دنیاں دار دے سنگ تھیں سنگ رہناں سنگمار مارن کی تہایاں جے
جوگیاں جانی جوگیاں سنداتہناں نیک کمائیاں چاہیاں جے
کوچی گلی الکھہ الکھہ کہناں لیناں لکھہ جو لکھہ بلائیاں جے
کوئی نار ہٹیار و نگار بیٹھے اوستوں جا دناں ہار گسائیاں جے
جیکر گیہوں کپہرن سچا سچا ہیں گناتاں گھاتیاں گیات لگائیاں جے
بہت فقر دالی کیتو کیونیاں ہا بھانوین تاتا دین سلائیاں جے
جتھے ہیٹر یوپی پر یاد کرناں ہور اپنا گورو گوسائیاں جے
باتاں گیان کرکے دہیاں سمجھ بٹہا جو جوند دو کو آکھہ سنایا نجے

جیلی کار کردی گردی کار کردی ہو رد ہو بنیاں ہو دیے کھائیا نجے
وچہ کار و چکار بہار انجھو لگا کرن گورو بہلیائیا نجے
آمین وال جو عطر عبیر ہنی پالی ڈالی کودہیں ملائیاں جے
رڈ ہو ڈکے سواہ ملی موتھ ڈبیٹھ کیتیاں خوب صفائیاں جے
پہر کی اُسترا سطرح کن پاڑ کے کھنڈا اُسترہ جو کھنڈائیاں جے
خاک خاکستر لستر سر پائے آکھے پوریاں پائیاں سائیاں جے
جیکر صاف پیچھو صفاں پہر ہو جو کرکے صفا صفا او پٹائیاں جے
چھوٹی دہی ہم عمر نوں بھین سمجھیں انبے وڈیاں تائیاں مائیاں جے
چھڈ جوش خروش خاموش رہناں بچا سچا سو جن بہائیاں جے
بچن سوئی جو بچن و بچن منتن توں لی من اساں فرمائیاں جے
ہوئی اچھیا پچھیا منگ لیئں ہور بھیکہ نہ ٹمر گدامیاں
ناہت تاہتے تھیں جت ست رکھیں کنتاں ہی لنگوٹ بچایا نجے
رن بابچہ اڑائیاں رن ختنر ذرہ اکھیاں چاڑائیاں جے
تیرہی ہیر ہیر پا ہتی عشق رکھیں چکل سختیاں من رضائیاں جے
کوئی دی گالیں بہلا ہو کہناں دیناں ہتھ اوٹھا دعائیاں جے
چیتیا ستاں چادر چیٹے فقر دیٹوں لائیں داغ کر غیر ادائیاں جے
فضل شاہ دیوانگ جسانگ پوری ہوسن نعمتاں فقر سوائیاں جے

دربیان شکر گذاری رانجھا از عطائی جوگ و پذیرا کردن پندہائی پیر خود و دعا خیر خواستن

رانجھا کہو منظور قبول سر پر کیتے آپنے جو تلقین سائیں
جت جت تے ست نوں تکہ لیساں ہور دین یقین متین سائیں
غیر حق نہ غیر یقین کرساں جانوں آپنی نال یقین سائیں
کوئی بر اکسی دا سنوں ہیلا کہساں ہے سہا ہیج کی لین آمین سائیں

بہانوین چین نا چین لیجا ہی قسمت کدی ڈالسمان نا ہنتھی جبیر سائین
ہمین اپدی ہتھین ہر کا نام دلنی ہو نا ہیر مثال نگین سائین
پایا جوگ ہین جٹ نی ٹہل گئی واہی ال تیہ جوگ نہین سائین
کسے ناک جو موٹ بی آگئی کرسی کوئی نا تجھیز تسکین سائین
گرم لیف نہالیان چھڈ گئے نکمی ال وہو ہین آتشین سائین
سدا جیہین جنہین ہمین کردی ہمنشین ہو کی صالحین سائین
ہووی نال تاثیر اکسیر سونیا لوہا لکھ جی کٹھن کٹھین سائین
جٹ گرم فولاد نے کرم کرکے کیتو نرم اوہین تے لین سائین

وچہ یاد دی شاد آزاد رہیان موسان ہک پٹ پاک غمگین سائین
شہ مات کرکے شاہ مات کردی دنیا دار وہ رخی فرزین سائین
آپ تخت ہزارہ نکارہ سمجھی بہانوین باپ سبھی تخت نشین سائین
ہور گودڑی باجھ درکار ناہین گودڑی ہو پاس قالین سائین
ہور غیر دی سنگ کی لنگ پائی صرف ہتی اپنی لنگ ہین سائین
ہیری کنڈا وتی آپ نہا پ لائی کٹے پاپ اہی پاپ معین سائین
تسین مثل پارس تے ہین مس لوہا سونیا چا کیتو مسکین سائین
لکھان شکر کروڑ احسان لکھان کیتو فضل وتی کرم ہین سائین

دربیان حسد کردن چیلیان از عطای منصب جوگ بمیان رانجھا و سخنان بے ادبانہ گفتن باگورو بالناتھ

جدون رانجھنی ہی بہگت بہگت جکی کیتا چیلیان نی فتور سائین
منڈا نو لصورت دیکھ بہل گئے لبن آپ بی ہو لور و نور سائین
جوگ منڈیان لین سوگ چیلیانوں ہو وچہ جہان مشہور سائین
بل جوگ دی جوگدیوا اگ جتے رہی کھے نہ کار قصور سائین
اولٹی گنگ وگا نہ گنگ ہو دو ذرہ دیہو جواب ضرور سائین
صاف صاف انصاف تھین دور ہو یا تے شرم دی شرم حضور سائین
پالی کن ہینیر تاہین نا جائی اسین سچ کہی تسین مسرور سائین

کہیا نانتھ جی مرگ انا ٹھ ہنیا جوین جی چاہی توین گھور سائین
گوری انگ وی رنگ تی ہیرم ہی ششہ بہگب ترنگ تی حور سائین
باران سال ہی تیری جیرن لگی اسیر جیرن قسادیان مسائین
خالی وچہ خدا دربار ٹھین ہیار تینون کدون منظور سائین
منا حور مثال منظور ہو یا واہ واہ آپ دا نور ظہور سائین
لمیان دودہ پلائیان کتیانوں سیاوہان ہنیجن جہان مسور سائین
سک فضل دی ورتیا اسان اوتی ظلم قہر تے قہر کلور سائین

جواب گورو بالناتھ باچیلیان ناتراشیدہ

درد جو گدا نہ ہید روان اسیر دردی نال نصیبدی ہے
میرا ایہ ناہین کوئی ساک سکا اتی تھین بی ہنین قریب دے جے
منصور تا ہین منظور ہویا جو لی لئی جان دار سلیب دے جے
قطرہ آب بیکر بیٹھا سپ گوشے ہوتی ہلی غریب غریب دے جے

الیس نال کرو کا منون بغض لئے کیتی رب نے کم غریب دے جے
جیہڑا کرے ہنچا سولی ٹہل پالی رکھے ادب ادا با دیب دے جے
دردمند دی باجھ نصیب ناہین دار و دافع المرض طبیب دے جے
الکنان باجھ شفقت دی شاہی گدپر کر نیز نقیب دے جے

اک جاگدی رہندا بھاگ لُٹّا ہار ہووام بنی دامن قیب دی ہے
اک کرن فرو ورنہ پوہی پوری مالک ہیر ہووے نہ نصیب دی ہے
بنچا صبر کیتا بار روز خزان اندر کھلی پھیر بہار عندلیب دی ہے

اکناں سنتیاں دی ہر جگا موڑا عجب کھیل کھلار عجیب دی ہے
صدق وہار کی کرو وعار ہر دم چہ خامیں جناب مجیب دی ہے
باجھ فضل خدا دے ہوں ناہیں کسے ورد نصیب حبیب دی ہے

طعن چیلیاں اہل حسد بامیاں رانجھا

کہیا چیلیاں سنیں فراق جیٹا ساڈا نانا تھ لو بہا لیو
کوئی ٹھور مساں دی ڈھیٹر سیر لی جادو پاگورو بہر مالیو
سچ ٹہل بیندی قران چیٹیاں نے جو کچھ لیو حسب المدعا لیو
باراں سال سیلوے ٹیبوا اسواہ جلی تدہ پلک وچہ سوا جگا لیو
صاف چیلیاں ندی ہن چلیویں نقن گویا اپنا موں منا لیو
گلاں مٹھیاں الیسیاں دیہاں نانال گلدی گل پہا لیو

دہاڑا دہاڑو دی مار بیچلیاں ہیں جوگ جوگ وانگوں اگا لیو
ٹہرک ننڈیاندی لگی جوگیاں نوں کر گئے ناز نیاز سبھلا لیو
گندی ماہ نہ سال اک گھڑی اندر وانگ گھڑی گھڑ بال وجا لیو
چھل چلیا وانگ شیطان ہن نوں گورو تاں وچہ آن چیلا لیو
جاہ مناں سیانہوں لیکی نقد جاہیں خیر گورو نوں تاں نہ کھا لیو
فضلشاہ بنارسی ٹہگ وانگوں گورو پلک دے وچہ ٹھگا لیو

جواب رانجھا با چیلیاں ناراشیدہ

رانجھے آکھیا سنو لی ادب چیلی چپ کرو پاؤ ناہیں ڈنڈ سارے
ہووو صفا تقصیر معاف ہووی نال گورو پیارے کہیر کیند سارے
گورگی سگت بناں ہر ہگت ناہیں کاہنوں مفت دہر کرو کہند سارے
ہیکوں ہیکار سیار آئی گھر بار زناں بیچ اند سارے
عرتے چہائی پایا تے بھبوت لائی بنی ہوں کیتو کرکے جہند سارے
اجے وقت ہی پیر دے پیر گرد متاں ہیں پیہ بہر تیستاں مُنڈ سارے
گورو نال شتنڈ پکھنڈ کردجاں بیچ پچہ پر دمرن منند سارے

جیہی نیت دی مراد تیہی اپنیویں مونہ کرو گھمنڈ سارے
ایہ تاں بخش گورو ملک باپ ناہیں جہڑا لیو ٹھییں تیتیں ونڈ سارے
میچھی باجھ نصیب نہ ملی ماچھی پایا جال سمندریں منڈ سارے
ایہ ہر تسیں رود وادہر روں نہ تاں جع جو گرآئی بال رنڈ سارے
پیر کعبہ قبلہ اساں تہاں اسپر قبلہ دل کرو ہیر کیند ساری
آوی ناہیں یقین یقین کرو نظر آوندی ہو تسیں ہہند سارے
فضل باجھ نصیب خاک ملی کاہنوں سٹرو ودلیچے بہر ٹہند سارے

روان شدن رانجھا در ٹلہ گورو بالناتھ و رسیدن بجلد رنگپور کھیڑیاں و ملاقی شدن با عیال و رسیدن حال

رانجھے گورو نوں ناہیں نمسکار کر کے دھیان دھار کے ہیر سیال سائیں
دنیا کو نہ انگلی بغل سوٹے ہو بستر تخت چہپٹہ نادر ومال سائیں

سیتا رنگپور نوں منھا چا، دہریا کارن بابدی وصل وصال سائیں
ویکھو عشق دے اونچ دہار یار دو چلیا کوڑمی دانا نوں گال سائیں

جھول جھول کے چال مستان چلی کدی وانگ چیتے مار چھال سائیں
سے سہیلیاں ملی ہبنوت سونہ قی تک لال ہتھی ہتھی چال سائیں
کدی ہیر دی درد فراق اندر روہی تھیا اوچھال اوچھال سائیں
کدی کہے کوئی محرم راز ناہیں رہیا ہانہ باقی ولد ینال سائیں
کدی بیٹھ اوٹھا وحا منگی آکھے عاجز اندہی پرت پال سائیں
جھڑی بیٹھ جاوی لوک ہوون عاشق صورت دیکھ جوگی زرد وال سائیں
کوئی دودھ ملائیاں کہنڈ پیڑی کوئی پرسو لے لیاوند اتھال سائیں
اوڑک جھاک کی سنر لان جاہونتا جو رنگپور دے چال چال سائیں
ولون کہی اوستون کجھ پچھپے لئے نکے اوہد کے حال احوال سائیں
کون دیس کسکی نگری کون راجا ہے جاد دکھ پاسو کھی بلال سائیں
نام پچھنے سی ہمیں غرض ہے کیا یون ہی پڑے فقیر خیال سائیں
ہرکے نام بنان ہر سے کام ہے کیا صرف ہو جن امر محال سائیں

کتیں مندران مندران جھوم ہیان گل جب ہالا مال سائیں
کدی کنگ دجا وندا شوق سیتی گا لوین گن ہرکی نال تال سائیں
کدی کھیر بہا کوین یار ملسی آئی ٹاک دشمن میرے حال سائیں
پھیر دی تسلیاں جتنا ہین آکھو جی جی ہوش سمبھال سائیں
پھیر کہی جہیان نقوہی رب اوہی رہن سدا ابھال نہال سائیں
ابرو تیغ مثال ہلال آہی عاشق عبید قربان حلال سائیں
عاشق مست مجذوب محبوب آہا کسی نال نا سی بول چال سائیں
دوروں نظر پیا سیں رانجھنی نون لبر چار داک عیال سائیں
نیڑے جا بیکے آکھدا بات سن تواہی اومیاں جیروال سائیں
لسنی لسنی جو دورسی دیکھ پڑھی اسکا کون سردار کھوال سائیں
پہلے لوک ہوون تا ہیان ٹھہر جا ہیں رین اجکی بستر اوٹال سائیں
مانگیں فضل سونہ سی پاین بیٹھ چلی جل شانہ جل جلال سائیں

دربیان شناختن عیال رانجھا را و بیان عیان کردن سخنان زبان طعن ترجمان نشان دی اون انہ نام و مکان ہیان رانجھا

رانجھے چاک عیال پچھان آکھی نام فقیر نون لکھ سلام سائیں
رانجھا ذات وہیند نام اپنا ہی ہو جو باپ صاحب اکرام سائیں
گہروں بولیاں بہابیاں دے آئیوں گردش بیٹھ ایام سائیں
دختر روشن اختر اوسدی ہیر نامی ہو دیکھ عاشق کالمی کام سائیں
اوسدی لار پچھی باران برس محنت ہار چار بیون خوار خام سائیں
اوڑک چیڑہ ڈولی آئی سنگ سیدے گدی واجیا بنال نا کام سائیں
یاری لائی کے گئیں لیجا وبنیسی اگلی مار ہو ندون قتل عام سائیں
زمان نال پیغمبران وغیرہ کیتے کھڑے ولی شہید امام سائیں

ہنیں تہان خوب جالون واقف کار ہیں کیہوں دیاں نام سائیں
وطن تخت ہزارہ حضور اسی جالون ہون لی حال تمام سائیں
ہوئے ان خفا ناہیں سچی بات کہیان ہے چاک پاس آئی ہی غلام سائیں
ہیر عمر چھوٹی سادہ لوح آہی زادہ لی پھاسر پئی تیرے دام سائیں
ایسے مفرہ کوار دی خوب لٹی انت برا ہو یا احتشام سائیں
جیکر پیار نیز اور کار کردی جھری مار مردی نا فرجام سائیں
ایسی شرم اوتہا وکی ناہ ہندی ہے مار ہی شرم ہونیوں ننگ و نام سائیں
زمان حسن امام نون ہر وقتی مخفے ہنیں جانی خاص عام سائیں

سیتا لئی دہسیرولی سار سیتا پایا کی آرام آرام سائین
مرد کرہے یقین علیہ لعنت اوپر قول زنان بدانجام سائین
پیچھورن وہی کن پڑا ایون واہ واہ تیرا اسلام سائین
نس جاوہ ستان کہٹر ہوسن ہاون مفت مرینگا موت حرام ایہہ

راجی ہوجا وتی اسوار ہوئی بہان تیتر دی کٹھ لگام سائین
آزمایو پھیر لی ناہ مڑیون گیون پاس جوگی گہوم گہام سائین
اگر ڈہوتا ای ہوت ہنبوت بلیو متنی اوت بروت حجام سائین
پچھ فضل تون سچ ہتار سچھو بہانوین دیہ گالین دشنام سائین

دربیان غصہ کردن جوگی از سخنان جیبا بن عیبان ساختن بیراشنان تیرتھان برای پنہان داشتن راز پنہان

جدون ہتی عیبال نے ٹہبکدی تی رانجھا دون ہوبا دلگیر پیارے
ساٹ پشت کے ہین اہنت جوگی رانجھا کون اوہ کون ہیر پیارے
ہرسن دلمین اسلو ہمری پرنینڈل کی تدبیر پیارے
ہردوار کا جو ہین میلا ہمین دیکھیں دوار کا کشن منیر پیارے
بندرابن کی بی جبکہ بن پڑی سیر کرینگی جیون گہمیر پیارے
ننکارادن کی جو کسار آٹا ارکھے رام منوہان بیر پیارے
گوکل متھرا کی سن ہین جاہ کرین کاشی شہر کے سیر پیارے
کرنے درسن چل اچنت پور کی چنتا چہڈ اچنت ہو میر پیارے
اسکے بعد پنڈی دیوی کانگڑہ کی دیکھین اور پرتاب کثیر پیارے
روالسر پانی اوپر تیرتے ہین جہاں تین پہار صغیر پیارے
ٹہنڈی سیتلا کی استان جاکر ٹہنڈا استیل کرین ضمیر پیارے
بابا کا جل تہل دیکھنا ہین جبکہ چل نکلے کاشمیر پیارے
سن ہین اچھیا سے اتنی لکاب پھرنی اگے جو تقدیر قدیر پیارے
ایسا کون ہین لوک ٹوک کری روک دوک جاگر تغیر پیارے
اگی آوا دور ناتھ کو آگیا کر ہولا اگیا ساتھ تقدیر پیارے
اتنا کہا چکو ولنے کہسک چلو بالو ہبلا ہو چلیں فقیر پیارے

غصے ہو کہیا اری او بالی کیسی یہ جھوٹھی تقریر پیارے
پہلے گنبہ کو ہین اشنان چلو آئی نیر ساگر ندی جیہر پیارے
گنگا جل وہ ہاسنی گنگا جل لیتیاں جمن جمن پرکھی ضمیر پیارے
دنیا تیاگ ہمنی اسپر اگ ڈالی درسن کرین پر اگ اخیر پیارے
گیا گیا پھیر تو کچھ ناپچھو سبھ سہی ٹل باٹیں ہوجن کہیر پیارے
دہ بھی دیکھنی ہیر لاچا ہمین دیکھین ہین دلکو دہیر پیارے
کہیا نانتھ ہمری جگن ناتھ جانان اسواسطے ٹرد وہیر پیارے
لاٹا نوالی جوالا جی جاہی جو تان دیکھ کر خوشی کثیر پیارے
سنی کرن جی کی جا کر حوض دیکھین بن اگ پانی ہوجن نیر پیارے
وہ بہی دیکھنی ہیر ضرور ہمین اپنی آنکھ سے لا نظیر پیارے
درگا جتی ہووالی کا رہیون جمون چل کرینگی باد اشیر پیارے
امرناتھ کی بی درسن دیکھنی ہین امرناتھ ہو ینہین گور پیر پیارے
جدہر جی چاہے ادہر چلو جائین چار چک کو ٹ جاگیر پیارے
بڑا سورکھ صندھ جڑا ہمین دیکھین قہر قضب کی تیر پیارے
ہنسا پھیر کہا شاید ہول گئے جاہ ری معاف کیتی تقصیر پیارے
فضل شاہ تینہین ہیت کیسکے کون کری آزاد اسیر پیارے

چشم نمائی کردن چوپان رانجھا را و نشان دادن جمیع حالات تعشق ہیر سیال

پھیر چشم دیکھیا عیال کہیا ایسے لاف گذاف نہ مار جٹا
چھڈ دین یقین ہیدین پیر کون رن پچھے وہندا ر جٹا
حبدی کہین جدا کر دیان بہاوین اکو صدقے ہیڈ ہزار جٹا
تکھے شوخ تیرے نین ہین گنڈھی گچھے رہن نا ہین جو یار جٹا
کِی کِی تیر تہاندے ہیون ہیون لگون عین کانگ جو دیکھ مدار جٹا
ایسا کون گوار نون خوار جیہنون اتنی گل کہنون آئی عار جٹا
چاہے جے تان ہنپی بگڑ دیان بہاوے مگر لگا رہے سرکار جٹا
کران چانگ اک آن وچہ آن کہٹر ہر کوئی مار مروار نا کار جٹا

مسلمان ہووے کی ہندو ونج جوگی آپے بیٹھ خدا ندی بار جٹا
بھیڈ بکری جدا جدا لوکان میری کار لیا دان بارے چار جٹا
جیہڑے لین پچھان حیوان کیونکر انسان لین مو چار جٹا
ولی منن ہیں تے تون وٹ پایا ایسا کون ہین مرد گوار جٹا
آنا آکھنا سی کجھ کجھ میری ہتھو کرن لگون تکرار جٹا
یار ہیر دا تون ولیا تو چہ ہہان تون جیلین بکے ہوشیار جٹا
آدھی جی اک ڈوانگ اولار دیان شکل جان جو مکار جٹا
ایپر برا کرنان مسلمان ہندا ہوون ہین فضل امیدوار جٹا

در غضب آمدن جوگی و بد دعا کردن بحق چوپان و گرگ افتادن بر رمہ گوسفندان و باز ماندن از فتن امداد جوگی

نال غضب دے نہر کنب جوگی آکھو قہر دا کڑکہی پہار میان
ہووے مال خراب پا مال ہوون چلے بیخ فقیر او کھار میان
بھیڈان تے بکریان کھنڈیان ہوا لگی گویا تریڈیان و ہلیان پار میان
رانجھا کہیے عیال جا دیکھ ابہی پیو آن ازغیب بکھیر مہار میان
ہٹیا ناہ ہٹایا مول دستون رہیا بہت بگھیاڑ یون تار میان
جو جو بکری تگڑی نہیں لیلے بیٹھ داہڑ لیلے سٹ داہڑ میان
پچھون جٹ گوار نون عقل آوے جدن کم نون لگے وگار میان
منت جیہڑ فقیر نون فرہ پا بیو چاہے ہون نکھیر نکہار میان
ایہہ لیا سیجا نتے نہیں نہیں اہار چھاڑ دنا جاڑ جواڑ میان

غصے نال دو نوین ہتھ مار ہوکن کہیا عظمت بکھ انار میان
چھٹا تیر فقیر دی آہ والا ابڑ وچہ آ پیا گھبیار میان
سچ کہن ونیا داران کرن ہندے مستان عاشقانون جیہڑے چیار میان
دیکھی کی عیال بگھیاڑ ظالم چلیا مول سمول اجاڑ میان
اوڑک آ فقیر دے پیر پکڑے رکھ لئین سائین تیرے آڑ میان
بُہل گوار بے ادب ہویا دامن لگیان نون ہانگ چاڑ میان
کہیا ہس فقیر نے سُن بالی جا تا کی تون سمجھ کراڑ میان
اوہ ٹھ کہی فقیر بگھیاڑ تائین نال ککی کرٹ کی جھاڑ میان
فضلشاہ فقیر سچیاں دی تی جنگی بال عیال وہ سار میان

عفو تقصیر خواستن چوپان از جوگی و گفتن کہ رانجھا مشابہت با صورت حضور
داشت و ہیر معتقد فقیر ست و از فراق او جان بلب دارد شاید کہ بمیرد

کرامات تیتھو ہتھی ویکھ پالی آکھے قبلہ جائے پناہ سائیں
پھیر کدی نہ نال فقیر اڑساں اچھا پا چلے مینوں راہ سائیں
تسیں لامکان دے رہن والے ساری جگ سندے بادشاہ سائیں
ہوراجھاڑ کے بیٹھے وچھا دتا او بیٹھ گئے ظل اللہ سائیں
دلوں کھیے نہ رب بھلا مینوں ایہہ تاں خاص رانجھا ماہی ماہ سائیں
آکھو مانجھی تسیں کیوں خفا ہوئے نام ہیر لیاں عالیجاہ سائیں
منجھی پئی بیمار جس روز دے آندی سہیاں نال بیاہ سائیں
چپ چاپ الگو تاپ یار چڑھیا قلفے تپلیدا جویں گراہ سائیں
زلفاں مار موئی وانگ اولے گیاں دم آخری ہے دم سیاہ سائیں
جیکر اج ہوندا ہیر ویکھ لیندا شاید مرے ایہہ لی انواہ سائیں
پالی کہے جی آپدا نام رانجھا کیوں نہ کہو مینوں اگاہ سائیں

بھل گیا تقصیر معاف کرو بخشو بخشن ہار گناہ سائیں
کیتا قہر بہ ہیر لی مہر موئی ہیں تاں مونڈرا حال فناہ سائیں
اگے صورتاں اک مہانڈڑی تے مینوں گندیا سی شتاب سائیں
بھیرے مٹھیاں مٹھیاں کر گلاں نال کرے عیال اگاہ سائیں
جد دن سمجھیا خوشی تے ناتھ آئی نال عقل دے کرے اگاہ سائیں
پچھو ہیر کہے ہے فقیرادہ لی پائی یار دی جاپدے جاہ سائیں
رانجھا ہے تاں اوسدی زندگانی ہیں جانیوں حال تباہ سائیں
چہرے چن تے چھائیاں چھایاں نی لگا ماہ نوں گرہن سیاہ سائیں
تساں جیہی صورت رانجھے دی اے اوسدا ہیں درخواہ سائیں
رانجھے ہیر دے مرگ دا نام سنیاں بیخود نکل گئے ہوسو آہ سائیں
میرا مرن جیون تیرے نال فضلوں شاہ ہدے رسول گواہ سائیں

در بیان افشائی کردن راز نہان میاں رانجھا پیش ہیر و مبالغہ کردن او در اخفای اسرار بہ ہزار عجز والحاح

کر کے زہرخندہ ہیر ور رانجھا آکھی سن توں یار عیال بیلے
عشق ہیر دلی ایس حال پہنتا آیا کوڑمی دانا تو گال بیلے
مردہاں نمینوں بہت کھولیا ہیں تساں کہناں جاندیاں بیلے
پردہ کجھ لیندے بکھر مرداں پایا سمجھ کے مرسوال بیلے
لگے اوسدا لی کوئی یار ہووے پھیر ہیت چھپان محال بیلے
تساں کسے پیاری اگے دس بہوں ذرہ انتیاں کریں خیال بیلے
بیت جوم چھپایا پائی فزوہ فزو مراد فی الحال بیلے
قفل وہاں دا رہے لگا کنجے رکھ زبان سنبھال بیلے
صدق انشاء اللہ چل کرساں نال ہیر بیال وصال بیلے

قسمت بری والا ہیں ہاں رانجھا چاہی یار خواہی بول چال بیلے
اک یار دی جہانت نہ بات چاہاں صرف پا کدیدار جمال بیلے
تیرا انہیاں لکھ احسان یارا ہیں وسناں کسیں لعن جال بیلے
شاید کوئی تیرا یار غار ہووے کہیں حال ہلال کنگال بیلے
بار بار آکھاں عرض فرض سمجھیں صدقہ پاک رسول دے آل بیلے
من کتم سرہ نبی کہیا حصل امرہ جانیوں سال بیلے
ہر کس کہ پنہاں کند راز ۱۲ حاصل شود مقصود ۱۲
بہت رکھ صندوق قلوب اندر قفل تعل مثال کھوال بیلے
ساہی پینیاں متیاں جو گیاں دی جیہیرے رہے جی حال ہلال بیلے
لگی لگی الکھہ الکھہ کہساں لیساں لکھ وچوں لکھہ لال بیلے
صد ہزار ... ۱۲

اکے ہیر سیال او دہال وسیان اکہین رسان ہنیں کال بیلے
ایہہ ہور نال صدق یقین ہووے کہاہ قسم ایزد متعال بیلے

داہڑی پگڑی شرم بخیب مردان تینتھے ہی یقین کمال بیلے
فضلشاہ شالا شاہون شاہون ہین سر خرو فارغ البال بیلے

قسم خوردن چوپان پیش جوگی وتسلے یافتن رانجھا و رسیدن شہر رنگپور کہیڑیان

ہا ہون پکڑ عیال رانجھیٹر ہینون آکھے دین دلاون ہیر رانجھا
مخفے بہت صندوق امان تیری کھان غیر یقین ہُنت جہیا رانجھا
مشکل بہت اندر ہینون یاد کرین تیتھون جان نہ کریں ڈیلا رانجھا
اوہ وبرنہ کرجا کے ویکھ دلبر جاہ لاء جیکر لگی وار رانجھا
بسنر تنھ فقیر تیار ہویا لکھ وہی عیال دعا رانجھا
سنھ رنگپور دلوچہ جا وڑیا اگر دہوت بہنبوت لگا رانجھا

جیہڑا جان نہ بہت عیان کرسان دتا ضامن تیرہ خدا رانجھا
لکھ آہویان نہویان نال مردان کوئی کرے حسود لکھا رانجھا
سچا قول اقرار زبان جانی ہوندی زور نہ کران خطا رانجھا
پیاری ہیر دلگیر نون ویکھ جا کی اوہ بی رکھدی ہیر اجاہ رانجھا
عاشق اوٹھ کہلا کھلا یا داللہ پیار رنگپور دہی دل وہار رانجھا
کر کے فکر کسا لیکی نام گوروے ہیڈ نون فضل منار رانجھا

دیدن بکران ہمشیان ہیر جوگی را کہ بر چاہ سبوہا از آب پر میکردند و خندیدن آنہا از دیدن جوگی و التفات دریافتن اورا

اگے کہوہ تے کواریان بہرن پانی ویکھ جوگ ٹینون آکھن ہس سبتو
کن پاڑ اسدی نیڈی خاک ملی پیا گور و جلاد دے دس سبتو
اکی کسی رجونس دا ایہ بیٹیا لُٹ راج گیا آیا نس سبتو
کوئی ویکھ گانی گل ہس آکھے ویکھو جوبن ساڈے گل ہس سبتو
کوئی کہے ایہ تان گوپی چند راجا راج چھوڑ کے کرے تپس سبتو
کوئی کہے جس ہوٹری چھڈ آیا ٹھٹھا کی دنیا او سنی وس سبتو
کوئی بہلی ہانس آکھے ہوش کرو بس لہر مار و ناہیں ٹھس سبتو
کوئی کہے لاگو کسی لوبھ دہی جا سی ہیسن جیون شہد مکس سبتو
کوئی آکھدی الیس بلا پچھو پیسی سرد پانی جیکر تش سبتو
کوئی کہے منڈا چھیڑن جوگیا نسون ہیلیان جا بیاندا ہنیں جس سبتو
کوئی کہے جیکر اوسنون پچھ پائی پکڑ لہے کوتوال عسس سبتو

ایڈا السینون کی سخت وخشت پیا بالی عمر لی ہنڈی بہس سبتو
چنگی بہلی وہی الیس روگ لایا اجے نوان آغاز ہی مس سبتو
اکی کسے دہی عشق فقیر کیتا اوہ مرگ گیا پیاہی بہس سبتو
کوئی کہے ایہہ سانورا کاہین صورت تان سعنیاندا اہنون جس سبتو
کوئی کہے اودہا اڑ اکرن کاری تہان ویکھدا پہڑی عبس سبتو
کوئی کہے ٹڑا اٹھوا ایہ چوپ ہیرا کوئی کہے فقیر بیکس سبتو
کوئی آکھدی ذرہ بلا پچھو تسین کرونا ہین الکس سبتو
کوئی کہے پتر کسے چوہدر یدا ہنیڈ ا نرم کروا اُس لس سبتو
پہیر حال سارا اوسنون پچھ لیہ جو ہی بہلی یا بُریدی اس سبتو
کوئی کہے ٹہر و اسنون ہین سدان ذرہ گمر کسا لیہی کس سبتو
کوئی کہے چھیڑ ناہین ہی گالین ہیر کی لینان اہالکس سبتو

اگے ناروی مار نے ساڑیا سوا کی مار بولی بولی سُن سیّو
کوئی کہے اسدی دیدہی شوخ دسّن وچہ کجلی دی کالی لس سیّو

کوئی کہے ایہ تاں مسلمان کری منتھے پیا محراب سو گہس سیّو
کوئی کہے گھڑی ہیر دو برکھی پستان پا ہیا جر گھر مس سیّو

کوئی کہے اسدی نین ہین چھریاں جان جان کلیجڑے وس سیّو
کوئی کہے اوسنوں کوئی مست دیکھی گھر انول جا کر دو اپیس سیّو

کوئی آکھے گل سہیلیاں ناگ کالی ہتھ لاجیہڑی جان ڈس سیّو
کوئی آکھدی رب جیو ہتھ کرہی یار ہیر رانجھا لس لس سیّو

کوئی آکھدی پیار لگن جان دی ہیو گیو لوہنیں جو پر سند رس سیّو
کوئی کہے بھانویں فضلشاہ تاں لی نال بیا پیاسیاں مجھ دس سیّو

نمسکار کردن بگران جوگی را و پرسیدن نام و مقام او بہ بزار دلاسہ و چاپلوسی نشان دادن او و رغلو نہ خود ساختہ و سخنانہ رفتن اینہا

تہی وچہ سدھی آپ سر کی آہی پانی بہر دیاں دیکھ مٹیار جوگی
کڑیاں آوندی ناتھ نوں دیکھ کہیا نمسکار جوگی نمسکار جوگی

کہیا بھلا ہووے سدا سوکھی بسیو پہرین دیکھتے ہاں سنسار جوگی
ناتھ نگر سردار کا کیا ہے رہی بھلا برا ہووی پچھن ہار جوگی

کڑیاں آکھیا نگیو کیہڑا پانڈا سدا رنگڑی موج بہار جوگی
لسدا خاص سردار ہے پھیر اجو منصب دار دربار سرکار جوگی

سدا اپنے سیدا جسنے خوب ہے لیا گیس ہیو یا گنہگار جوگی
سنکے حق دی بات نوں حق جانی لگا ہمل کہے کرن گفتار جوگی

کڑیاں پچھیا آپ دا دیس کیہڑا کون ولیس چلے سیر و ہار جوگی
نام اپنا ای گورو دیو سائیں دسواں سان آدی اعتبار جوگی

درسن کرن ہر دوار دے گئے چلی رہتی کھاری سمندروں پار جوگی
بالناتھ ہے نام گو سائیں سائیں ٹلے ہی پہونچ والی اپرا پار جوگی

دُکھ ہو گن ناتھ ہے نام میرا رسی کار رسی جرج کار جوگی
دنیا ملک املاک تیاگ آئی ملی خاک ہو کر خاکسار جوگی

جو جو چیتر چلیا کیاں کر دیاں سن سبھ بھرم بیان وچھن سبار جوگی
دیکھ گورو دی لال ہی لال دیدی وار وار جا نوں وار دار جوگی

بعد ہی اجیتا تاں شیرین شیر بیادان ہنیں نہیں ہیو منہد اہار جوگی
بہیاوین بیٹھ جاوے سدا سید لیو ہو جن کرو پرشاد تیار جوگی

کہیا چاہ کی نیک کی چاہ ہیں اور شے نہیں درکار جوگی
نگری الکھ جگا ہیں بھیکھ مانگیں ہو جن کرینگی قوت گذار جوگی

کسو اگے نگری جا کر نہیں کہناں آیا ست کملا ہوشیار جوگی
دنیا دار مست آ کار ہیں ہو دین طبع بیزار لاچار جوگی

اتنی بات بھی تم سنگ ہم کہنے سمجھے ہم ہم عمر کا پیار جوگی
بھو جن کیا اور نگر سے چل دیا کنگو میت اتیت ہیں یار جوگی

ہتھ کسو کی ناتھ کی ناتھ نہیں رکھیں آپ کے ہاتھ مہار جوگی
نمسکار کرکے کڑیاں گھریں ٹریاں بکھار بکھار بکھار جوگی

کدی دیکھ تکیہ کرکے بیٹھ گئے آئن رکھ تکیے دیوان مار جوگی
فضلشاہ عاشق جیہی بن ناہیں ہیر پنڈ دیو چہ چار جوگی

آمدن بگران خبر دہیر بیان عیان کردن حال و احوال جوگی خورد سال و وصف نمودن حسن جمال و مقال او

گہڑا سہیلیاں گل کیتی ہیر دیکھ اچنبڑا آئیاں نے
آیا اک جوگی باہر نگر ساڈے کنیں مندراں سُندراں پائیاں نے
سر تے سہیلیاں عجب بہار لائی گردے جن جویں گیٹاں چھائیاں نے
کسے راجے دا پُت فقیر ہویا کسے گورو توں جٹاں منائیاں نے
پچھیں سنگ اسیں سبھے ڈول گیاں ویکھ ڈول اوہدے ہلیاں نیچیاں نے
کدیں ناد وجائیکے یاد کردا توہیں توہیں پکار کے سائیاں نے
کدی کنگ وجاوندا گاوندا ئے کدی بیتیاں گھوٹ سوائیاں نے
چھوٹی عمر تے اساڈا اوہدا پیارا گل گاونیاں عجیب سبھے ہائیاں نے
ہیر زندہ نالوں عشق سینا مرہنا کی بیچ کیے وڈیاں نیہاں نے
رہی منظر نہ کسے نوں لیاونی اہنوں نیں ویکھ کئیں ہلائیاں نے
کمی ترس سوہاں اوس ترس نا ہیں عجب بیٹیاں گورو ہڑائیاں نے

پانی بھرو یاں سیاں اسیں پنگھٹ اوتی عجب صورتاں ریکھائیاں نے
گوپی چند توں بی سوہنا چند حصّی شہاں جند توں چند سوائیاں نے
سونے خاک ملی اسیر حُسن سورج ویوہ ابروچوں تِشنائیاں نے
اوہدی صورت ویکھکے ون آوے اینویں قسمت لیکھ لکھائیاں نے
کدی ہسن ہنسیا کدی رووندیا اجّڑیاں پریم اوسدوں کیسے لائیاں نے
بالی عمر کی اکھدی اوس جوگی سیج مچ واگور دگو سائیاں نے
منہ اوسدی ہیر کا ہٹ انگوں کنی گوئیاں اوس ہلائیاں نے
نکھ ہولی ہولی قدم ہولی ہولی چالاں ہنس تے مور سکھائیاں نے
کنگن بنھدی توں ویکھیں آرسی کی جیہو کان سیائیاں ویکھ وسائیاں نے
رنگ روپ انوپ ہے تنہ کولوں تیری جہیاں لی ہاریاں نے
فضل شاہ جہناں ڈٹھا کال کیدے کتوں کیاں خطائیاں نے

شنیدن ہیر تقریر بکیراں و تاسف خوردن بر حال پر ملال جوگی و باز شنادن آنہارا از بہر آوردن جوگے

ہوئی بکڑ کلیجڑے ہیر تا ہیں اکھی سنو میری جند جان سیئو
بالا نانھ جوگی ہیں لی ویکھ لوان لیاؤ وچہ ہاڑے کوئیں ان سیئو
کوئیں پچھکڑا اوستوں ہت لئی لیا جوگ کیوں عمر نادان سیئو
ایہ کی گرہن لگا اوس چن تا ہیں ہائے ہائے قہر کیتا قہروان سیئو
جس ماں نوں دا پُت فقیر بنیاں ہوئی ہنیں تا اں مر گئی جان سیئو
جس بہین دا ویر امیر گیا کردی وین نیں جہیں حیران سیئو
جنہاں ہلیاندا اوچھڑ گیا بیلی جیچر جان رہسی ارمان سیئو
نشان ایہ حد وکنے گل کیتے کھٹے جان رہ گئے پران سیئو
دو کہیا ہی تاں بیٹھکے دوکھ پھولاں وم کھیسہ دکھیاں دوکھ سناں سیئو

اکھیں ویکھیاں نا جھہ یقین آہیں غنا تحقیق سیج نال ایمان سیئو
دم لئی نا ہیں تاں ویکڑ دم لیاؤ نال منتاں حلم زبان سیئو
اکھو نور اوسدی مکہہ پر سدا جوہیں چند بالا آسمان سیئو
راج بھاگ تیاگ فقیر ہویا کیا ہادی زہر اوس جان چھپان سیئو
جیہڑے باپ دا پوت سپوت ر لیا سب ٹٹ گئی مان تان سیئو
جس ناردا کنت چلنت ہویا سارے عمر رہ درد پچھتان سیئو
جنیدے یار و لدار دی کت پائی ہوئی جیوند جان جوان سیئو
جاؤ جاؤ لیاؤ نیں چرن لگاں جلد شکلاں ہون آسان سیئو
ترے سنگی جی ست جاندائی پچھاں بیٹھ خبراں سخناں سیئو

قدر پردیسی جانن پردیسی ہین لی پردیسین ہندیوان سیتیو

فضلشاہ میلی جا بے زندگی دی گل من علیہا فان سیتیو

باز آمدن بگران نزد جوگی فرستادہ ہیر و اظہار ساختن اشتیاق دیدار فقیر و عذر کردن او و ہیر وعدہ دیدار دادن توقف ہیر گدا کردن

ٹیان گیان بیان مگر جوگ بدہی ستان ہیر سیال بلایا جی

آکھ سد لیا و بالا ناتھ جوگی جسنے جوگ لباس سجایا جے

تسان کسبدی ہنین پرواہ رکھو اسپر رحم بھی ودن سب ایا جے

تسین پردیسی اوہ بھی پردیسن چاہا اوڑدے حال سنایا جے

کرو دیا کرم دلنون نرم کردو رحم شرم تسان اوتی چہایا جے

ہیر کہیر کو ہمین نہ جانتی ہان جنکا شوق با ذوق جتایا جے

جاو ہمری ہیر اشیر کینان دیان اوسی تبا تبایا جے

تب تو ہیر فقیر کو دیکھ لئی خاک سے خاک سر پر بلایا جے

ہر کو چھوڑ ہر مسی ہنین بینے الکھین بہنین گورو کر بچن بجایا جے

اسان ٹہل بہلاو ڑ گل کیتی اوس سندیان ہوش بھلایا جے

جیرن دیکہنی اپدا شوق رکھی تا لیے واسطا ریدا پایا جے

آپیا واسطے ربدی سیس دینان اپی جو گیا بذا ڈنا بیا جے

کرپا کردتے دین و چ بال ہو وڈ ڈکا دین جو کوٹ بجایا جے

کہیا سس جوگی سنو بہات کہا لی اری کا ہے فقیر کو تا بیا جے

ٹہنیار کو سمجنے یار دو زخ سنگ سنگ مثال ڈوبایا جے

گڑی جیر سنگی نگر کی آج جو تو او دہر چل سنگی منکو بہایا جے

لیکن کیا و یکہن تینی جوگیان کا خبکر اگ بہنون لگایا جی

فضلشاہ اتیت ہین مست گی کا ہر با وری ہمیں لگایا جی

باز پیغام رسانیدن بگران نزد ہیر گدا رفتن جوگی در رنگپور کہیڑیان و مشتاق دیدار شدن زنان و مردان بگران پیران و جوانان

گوبان کہرن ٹریان جو جو بات جوگی سجہ ہیر دے گوش گذار ہوے

اید ہر ناتھ جیو لی کمر کسا کسا نالی کیچ دلنون طرفون یار ہوے

پہیر الکھ جگا بیگی نپڈو ڑی کو چی گلی ہزار و چار ہوے

جہوم جہوم کر چلد ستان جوگی سند ہو رتون چال رفتار ہوے

بہلا ہو بابو بہلا ہو بابو بہلا ہو بابو اہو کار ہوے

کوئی سیم تن حسین صورت ہار بیم دی دوڑ کنار ہوے

کوئی ہسکر بچھیا پا اکھے کرد اچنیا جو دکار ہوے

کوئی رنگ رتی کوئی انگ متی کوئی دیکھ نینان اونتن وار ہوے

کوئی تا بیان پیس پیا دیسی کوئی گالیبا ندو گرم سار ہوئی

نا امیدتی نا امیدلی ناجوگی اوندی انتظار ہوے

تو ہیر تو ہین کرنا دو جا ہیولی ساری ٹہندو ہو چہ پکار ہوے

زن مرد منڈی کڑیان گرد جوگی دیڑہی دہوم ہجوم بازار ہوے

گلی گلی بہری جان گلی والا جدہر گئے جوگی ہمسکار ہوے

کوئی ٹہل گلاب دے موچھ والی دیکھ ناتھ نون ٹہل پہلوار ہوے

کوئی دیکھ کی شنکر گذار ہتنوی کڑہی کینڈ کوئی سر شکار ہوے

کوئی آکھدی ناتھ جی کرو کرپا مینون ہوون اج لادو ہار ہوے

کوئی بہرم پئی دوڑی بہرم والی کوئی گل نی نار پیار ہوے

کوئی سٹر ہی متھے متھے وٹا پا کی برہی بار لوہی لاکھی ہار ہوے

کوئی دی گالین جو پڑھین پھر اوکسے خبر نہ جو رچیکار ہووے
کوئی ہلی ٹری خسم ٹال لڑی اڑی ٹال جوگی انہت خوار ہووے

کوئی شوم صورت جہد بوم مورت دیکھنا نکھ انا نکھ بیزار ہووے
ہیبت چال تان بالاو یکھ جوگی ان گرد ہنس ہزار ہووے

خاطر یار دی بھیک ہکبار جوگی پھرے سدا دوار دوار ہووے
کدی گنگ وجائیکے کنگ پانی ایتر یار کینٹھی نال یار ہووے

جیھے گوار باندی ڈار ناہ ویکھی اوہنوں طمع فقر اوڈار ہووے
فضل شاہ ایہ طول فضول گلاں ہم سونی جیہی اختصار ہووے

بد اوصاف کردن جوگی شہر رنگپور را کہ کسی درین چار خنبدہ ماں وچ شیر نہ یار و ہم بر اینمان بہشت

جوگی ہس کہیا اوجہڑا ایہہ نگری ایتھے گاوندی کوئی نہ پسند پینے
کوئی ویکھ انہیت کسیبٹ پائی جہڑی جا رسیت گوڈ پسند کرے

کوئی ویکھ فقیر نوں کینہ ڈاکرہی وڈی لاج ادسنوں سہو سرسین جے
کوئی گالیاں سالیاں اگے دینے کوئی نانگھی دیوا نانگ ڈسدی کرے

ہس گل کہنے اکل سپی ہتھوں ویکھ وانگوں اوٹھ لیسندی کرے
کوئی انخضر لکھی نال جوگیاندی پیکر رہی نہ نہا ہوں وسندی کرے

تانور نگپور تے کتنی زنگ تاہین ہنو بخین ایہ نگری جھپا ہسدی کرے
فضل شاہ اینہوں ہوہان کہ جہلکی لونہیں ایہ سخوم دو وسدی کرے

غیرت نساں خاتن جنید بکراں نانہ ہیچو بکپور کھیڑیاں ومشاہد کنانیدن جوگی را ہیندا بکراں لنگ زنگ وبلی ادلی جوگی ساختن ستہی خوار سہیلیاں

دوتن گوار یانی اریاں سندیاں سن اکھن سن جوگی سن سیاپیاں جے
اوجہڑا نے رنگپور کہیں اوجہڑ چلیدہ نوں زنگ کھاپیاں جے

باجھ سنگ جوگی لیکھ ہنگ تن اتن سجناں ول سدہاہیاں جے
جوگی کیا دیکھی تہی سہ سکھ بکراں اپو آپنے حال ویوانیاں جے

جنتن چرخی اگی پیچھے لال پیڑے اتن چوکن ہان ہنیاں جے
اگو ہان جوان ہٹیار سبھی پستان پستی خورمانیاں جے

اک حسن واکرن غرور ہتھا مغرور بلو بہیڑیاں رانیاں جے
اک بھواں کمان گمان کرکی قنرگاری تیر چلانیاں کانیاں جے

اک کرن انگشت فرشتیاں نوں گویا اصل شیطاندیاں نانیاں جے
اک ہرخ جیہڑیاں جھرخی جیرخ دیکی اکھیں جھر جینوں خیزم ٹھہرائیاں جے

اک پان چیڑیاں اک پان کہادن اک پان فشاد جیرانیاں جے
اک درس دیدار دکانیاں سن اک یاردی درد رنجانیاں جے

بلاں ذات نی سبھ سنات آہی ہنود طول فضول کہانیاں جے
جوگی ویکھ کی زنگ ایہ ڈنگ ہویا لگا کرن گلاں متانیاں جے

کدی ہنگلی سے کہے سگن واچی کدی بوٹیاں پس کے چھپانیاں جے
کدی مبچھ ہنبڈار دیوچہ جہل جوین فیل جیولی فیلیانیاں جے

اوہ لی جو گرلیدہی آن گرد ہویاں وانگ ڈار پریاں سلیمانیاں جے
سبھے بانکیاں ہیں کہیا بانکاں جہڑیں ہستہ فوج درانیاں جے

جوگی خوشی ہو بہر پیار بیٹھا رلیار وچ جو وچہ رو جانیاں جے
کوئی جہیڑ دی نیڑ دی کہیہ لاگر اکھے گہو لنگو رنجانیاں جے

کوئی لکھ دین جو گیا دار گھتی کوئی کہیں گہول گہانیاں جے
کوئی اکھدی سبح ایہ پیر جہوٹا کوئی کہیر آیان جہانیاں جے

کوئی آکھدی ایہہ مکار جوگی زناں ویکھدا پھرے بیگانیاں جے
کوئی ناز انداز نیاز کر کے آکھے کرو سائیں مہربانیاں جے
کوئی کہے چار کو تاں مانیاں ہیں واگ پیر مخدوم جہانیاں جے
کوئی ویکھ مستاں ہوہو آکھے جانیاں وارنی جانیاں جے
کوئی چپ چپاتڑی کاڑھی سی نظراں دور الکھیں مگانیاں جے
کوئی آکھدی پرہاں نوں جان دیہوئیے تاں کوئی گوار ونجانیاں جے
سہتی کوڑی سہتاں وچوں شوخ آہی آکھو ویکھیں الس ہو کانیاں جے
کہیا ناتھ اناتھ اس ناتھ والی جہیاں گردی گور دی چلانیاں جے
اہی جی سی جتراں منتھر اسپر پہلیاں ہیں فقراں قہر وانیاں جے
اجو کون جس نوں گل ایہہ بالی لائق نراں ابراہیاں تانیاں جے
سہتی نے کہ چھنک کے اوٹھ آکھی بڑی ہیں تیں سوانیاں جے
تماں آکھ چلی جوگی آدیں ہڑی کہیا تدہ نوں مار چھڑانیاں جے

کوئی روہ ہو کے آکھے رہو ہٹیاں جوگی لعشتاں ایہہ پرانیاں جے
کوئی آکھدی کنگ وجا جوگی اسیں تیر نبال گانیاں جے
کوئی کہے سائیں ساڈے نگر آ کی چاکتیاں جڑ ابادانیاں جے
کوئی کہے جوگی تیرے دھان کارن ہاں جیہیں کھلی کانیاں جے
کوئی کو کلاں وانگ سنگار کر کے مرگ بار پہائی پپیا بانیاں جے
جو جو کالیاں سالیاں ون جوگی مچلا موڑ پساہیں ہمانیاں جے
آہی سید بدے ہیں چوا کر کے اوکھ توڑدی سبیلنیاں گانیاں جے
اوٹھ کرن لی اودیاں نال فقراں اودہ جانیاں اج سیکھانیاں جے
کوڑیاں آکھیا دہی ایہہ مہر اجو سہتی نام ذالنون چودھرانیاں جے
سہنماں آکھیا سہتی ہیں ہیلیاں پتاں للنیاں اتی لہانیاں جے
جس نوں تسیں مستانیاں ہو رہیاں ویکھ نیڈ پھٹیں بابر کڈھانیاں جے
فضل پیر کرے تاہی پہیر بونیجے جوگی قدرتاں ویکھ ربانیاں جے

گدا رفتن جوگی بروز دوم در کوچہ سید آلہٹا اجبت وبدار ہیر دگلو گر شدن سہتی با جوگے

رات رہی وار ہی وار ہی بہت کردی ویکھ لوک نجیب اصیل جوگی
عاشق ناجھ وکیل ولیل وائے (خاطرداری ۱۲) چلی یار ویکھن جان ہیل جوگی
ارڑا ایکیں ناو وجار دا نا منتر پڑھ کر گور اندہی کیل جوگی
میری ماملی بیار ہے منجی جانی ڈل ویکھ ڈیل فیل جوگی
حیدون گلنگی تدون پالسیں ویکھیں ہتھ جو زم سنتل جوگی
تیندوں ٹھکی فرہ چکھاونی ہاں اج ہو جا کسیل قبیل جوگی
باں کھیانی چہر ایہیوں تیتھے عقل نہ قدر قلیل جوگی
کل کدی جہنوں کہیو تیرے گھر بن دا جو دلیل جوگے

دن دوسرے ناتھ مرکر دی جیر ہڑی ونڈ ہٹر نینہہ نبیل جوگی
وٹری مہر اچو اجو وڑی ناسن سہتی ویکھدی گڑی کڑیل جوگی
سہتی لکھی وہی ہوتکیا ہو نکہ ناہیں ہو دیں متنا خوار ذلیل جوگی
ایسے سخت آواز کمبخت بولیں ہوو طبع علیل علیل جوگی
کل آکھ آئی ہیر آلوہیں ویڑی ایتھی کیتیو اج تعمیل جوگی
کل تنہوں مچھ کڈھا بیولی اج تدہ والگوں عزازیل جوگی
سیانگی متان کوئی مار ستی (قوم کا نام ۱۲) ٹاٹھیوں سیانگ ٹکی وانگ تھیل جوگی
مارکہاں پریں (نیزہ ۱۲) ٹرگی آپ اینوں کوئی کیتلیا ہیں وکیل جوگی

تینوں وچ کہیا متاں ہے جائیں اج کدھ سیاں نکل نکل جوگی
اینویں سواہ اوڈھ لیکے سر پا پینو کیوں ٹل اینویں موہ نی انشل جوگی
پھریں اوٹھ وانگوں ارڑا دا ندا انوں شتر لی مہار نکیل جوگی
فضلوں ناؤ سنی جاسیں ہو کھیا دی جدن ناد پھوا سیر افیل جوگی

جواب جوگی با ہستی

جوگی اکھیا کدے نہ ڈٹھیوی نی مندا بول نہ جوگیاں بول ہستنے
جیکر خبر ہوندی وٹا رو گیا ندا کاہنوں آوندا ہیں وسیر ہول ہستنے
جھتلے یار لوں گالیاں دیں جھلی مندا جوگیاں نال مخول ہستنے
ٹل جاہ نی نامراد نا ہو کر نال مراد کلول ہستنے
تیری بہا لی ریڑی نوں ہوگی تیرا او ہرا اور وجوگی کول ہستنے
اڑیں ہانھ دی نال اُلاٹھ مریں متاں نکلیجا ئی منجھ پول ہستنے
ہو وی کام کا کام نہ جوگیاں نہیں جاکے ڈھونڈو کوئی ہمجول ہستنے
فضلشاہ جوگی جوگی ہو و یسیں سچا جوگیا ندا بول انمول ہستنے

جواب ہستی با جوگی

اوی گنڈیا منڈیا لنڈیا وی ہنڈ کنڈا پکھنڈ جگا جوگی
اساں گھول ہنیجی گھول جوگیا ندی رکھ کول توں گھول دیو گی
کوڑیاں کواریاں لوں یار دسنا ہیں نا ہیں تند نوں خوف خدا جوگی
وکھ ہستی ہیر کوئی آوندا نی مرسیں قضانا قضا نہ جا جوگی
زنان وکھیدا پھریں ہیگانیاں نوں نہیں اکھیا نوں چھپا جوگی
نالی خیر منگیں نائی گھور نا ہیں سچ دس نوں کون بلا جوگی
یار پکنی ہستی سنی ہانو ہیری کہلیاں جانیاں تہمتاں لا جوگی
فضل منگ ہو ہوں قہر یا ربی پوی قہر ایہ قہر نہ پا جوگی

جواب جوگی با ہستی در مذمت زنان ہفت اقلیم بزبان ہائی مختلف ملکاں دے

وہروں ہار ہیں گواری ڈاریں نی اینویں پاڑ نا ہیں آسمان ہستنی
شرق غرب جنوب شمال نا کر پھریا ملک کنہاں کنہاں ہستنے
گل الگ جنیدی خنگی گل اینویں زنان شہر لاہور جہاں ہستنے
اچھو کچھو دلر کھو گھر ساری پوٹھوہار زنان یار دلاں ہستنی
کتھ وبخو ساہیں چلو وطن ہنڈی لین لوچ بلوچنیاں ہستنے
گھول گھول گھتیج جھیل جھیو برا و زنان جھنگ رجھان جوان ہستنے
ڈبو ولو مدلوں کتھ بوز میانیں کاشمیر نان چشم اُڑان ہستنے
یا حبیبی انت طبیب قلبی عربیان زنان بیان ہستنی
کُبی جھتّاں انٹھیان ٹھبیان نی اساں جُٹھیاں ہٹیاں آن ہستنے
زنا کار زنان اساں نہ بچھ لیتاں دستاں تند جو سک پچھان ہستنے
سانگی ملیں سپاہیا پنواں لے کیلیاں کلیاں بہار زنان ہستنے
ڈو ڈو یہ ڈینہہ لکو جیویں ساہیں نی چلو ایہہ زنان ملتان ہستنے
کاہنی ہلو سیا ہیں ولو گال ڈیٹھو عشق سندہ زنان طوفان ہستنے
کدوں آؤندا پیوں بیلی کدی لیسیں زنان یار سوہا بہلان ہستنے
ارکلا را انشا د غا خیر اخیر الشتو خوان زنان دغادان ہستنے
بیا بیا جانم تو کجا ماندی زنان فارسی خوان ہستنی

ای دوست تو حکیم دل من ہستے

کم ہانی ڈینیر سی آئی ہیر ویری گڈ فرنگنان جان سہتی
ار ہو پیار ڈاکھان جیو تو رب آہیان پان کہوان سہتی
گاڈی کر کی اڑی کسیں کر کی ننگری ایہ بھاٹ زبان سہتی
ایپیر ڈہ جیہی کتی ہنین ڈیٹھی رن اڑی جو رن میدان سہتی
ٹل جاہ مراد جی لوڑنی ہین سندا چورنون ٹل ہلان سہتی
جوگن ہو جوگن پڑی ہار ویسین جیکیر لبین جوگی امتحان سہتیر
نام زن وا لوک فرن وہر وہی موہندی فعل جی بنیک نشان سہتیر
جوگیان جانی جوگیان بہانی سوہ مرد میدان مردان سہتیر
جو جوکرن جوگی کتھون کرن جوگی ہو ہیون لیس جی کرین ناوان سہتیر
متھون مندی ہنین جو مندی تھن پانوین تریت مراد لسان ع

اجی جان تشریف شریف لاہ وتی والنا ولی ہمان سہتی
زنان بانگری ننگری ننگری پاد ہوڑی بار کر یار چکھان سہتی
انہیک کردنی سکھ تو انگت زنان ہے شیا ستر و تھوان للان سہتی
تیری مکر نابیس ابلیس وانگون ہی جا پدی اہین شیطان سہتیر
اڑ مجھ جوگی جوگی ہو رہسین دیان وہوڑ جی وسنڈ ہسان سہتیر
نال کیکی کیکی موسنح کرسان معنی زن ذکر ڈی مار کھان سہتی
ارن کیہ کن عظیم آیا نشان فنان مکار دہر شان سہتی
انی باوری شوخیان نال فقران کرن چٹیان ہین ایان سہتی
بوٹی جٹری رہی بوٹی جٹری پاکر جوگی ہٹ پٹان ہٹان سہتی
فضل شاہ ہین ہفت اقلیم سندا نالی جاند اسفت زبان سہتی

جواب سہتی با جوگی

چلی وہی کھنڈ کھنڈ جگا نا ہین وانگ ہو تنی جھنڈ کھلار جوگی
جٹا گل ٹپا ڈنا پہرین ہوندا کیچین پاگیٹا ہو یون خوار جوگی
تندیا کرین بیگانیان جا پیاندی ہیا وین ان بیز ناکار جوگی
تشنا یدالیس لیئے کرین مندیا تون ماری کسی نا ندہ بیزار جوگی
تیری تو نبٹری نون منان ہین سیٹون ہی تون رڑیی چاپا وہنار جوگی
اکر کر بیس نعین ریش منیا جیٹون الیس جوگ تیری نمسکار جوگی
برن سہیلیان جوگ ہد ار تیرا جٹان سہیلیان جوگ مجار جوگی
لیلی ٹنڈ تون نپلد پنڈ ہوندا پہرین پندا ہیکھ ہیکیار جوگی
جو لبو تبہ ہاگمن قدم ہولی ٹولی دین جو ہیر شکار جوگی
علم سوئی جو عمل نال ہووی حرف ام فقیر دی پار جوگی

لبکی خیر جا ہین ناہین جت ہنڈی اٹھی ہیر نہ بیا لپیار جوگی
ہنڈ ہگنیا انی نقال ہین لٹیرن اکی کسی جہنال وا یار جوگی
وسبی لیر پہر ہی خاک چہاندا تون لسیر جوگیاندی ہیس ہار جوگی
اٹ رن واکسی نہ نام وسریا آدہی کون تون جیب گوا جوگی
چیٹ چیٹ کرا ہسار واٹری آہیون ہتو ہیبو ت سوار جوگی
جہنڈ جوگ اہی لیو جوگ وانی مفت کینت ہو ہیون کینت ہار جوگی
جال کال تیرا ٹیان جٹ نشان جال کال نہ لیبن اونار جوگی
کسی گلی جی نار مٹیار دکھین ہین ہیر نیبار کھسدار جوگی
آدہی جاہ وچ براسٹر سہتھے گہن خیر نے خیر گدار جوگی
فیون فکر ہٹا جہان والی کرین فقر فاقہ اختیار جوگی

قانون کرے قناعت بیٹھے آسن بیٹھوں یاد خدا در کار جوگی
صفتاں چار لا چار نہ اک جیتھی اوہی آوہی ہیں تینوں عار جوگی
ریون رہے رضا خدا اندر راضی جیوین مرضی سرکار جوگی
جیکر ہیں ہیرا اعتبار تینوں کچھ فضلتوں سچ تمار جوگی

جواب جوگی با سہتی

سن رہی نا ہیں نارہی نارہی بیدگی کی بدواں ہیں جاں بچپان سہتیے
کبھی لہر آئی شہر آنکلی لوک بھلی بری آزمان سہتی
معنی جوگ کی جاں ٹلوان بیہ ہیں جیوں جیونی جاں مرجان سہتیے
گا فون گڑ ہی چیر کی ہو جن کر بیٹ اس سے چان آمر لاچار السنان سہتیے
پات پھول کھا کر بیچ جنگلاندے کرتے ہیں ہم گذر گذران سہتیے
گوشے بیٹھ کے زہد کماوتی ہیں گور پیر کا جو فرمان سہتیے
داؤں واگ دلکی رکھتیں ہاتھ جوگی کبھی کام کی کام کمان سہتیے
بالنا تھ کا ہیں بالناتھ جوگی فضلشاہ بیے جگ جہان سہتیے

جواب سہتی با جوگی

بادشاہ پر خاک سواد ٹی ناہیں کم شاہاں منگ کہاں جوگی
وانگ جوگیاندی ہیں ٹول تے جوگیاں والا جوگیاں جوگی
در بند ہو تو کوئی کیا جاتی شیشہ گہیں کی جوہریاں جوگی
بول بول ہو ہون آپی سمجھ لیسیاں لول لول ہوا کی پران جوگی
منگیں گھور کی خیر بد خیر کوین واں ملجائی آٹا تاں جوگی
کوئی بات سنا گیاں ویکھاں بدنیتوا کی بدہ داں جوگی
الانسان مخفیا لی کیا ہیں نے تحت لسان جوگی
فضلشاہ فقیر یوں رکھ پرکھ لیندے کھوٹا کھرا کر سخن سخناں جوگی

جواب جوگی با سہتی

رب وحدہٗ لاشریک جیہا بادشاہ نا باجھ وزیر سہتیے
آل نبی جیہی نا حسب ٹہر ہیں طاہر کہم تطہیر سہتیے
ملک الموت جیہا کوئی سپک ناہیں غالب اگ قضا تقدیر سہتیے
حکمت ہیں لقمان حکیم جیہے آتی واانگ سحبان تقریر سہتیے
ناہیں علی جیہا سخی ولی ہلی باہو شاہ امام فقیر سہتیے
کعبے جیہے نہ پاک مکان کوئی ثانی پیر بغداد دی پیر سہتیے
تلخ کم جیہا شیریں شہد جیہا ناجہی شیر جیہی ہیں کھیر سہتیے
کتی ہیں کمان کیاں جیہی تیر واانگ ہدنگ دی تیر سہتیے
نبی پاک محمد جیہا مرسل ہویا ہیں نہ ہوگ اخیر سہتیے
صابر ہیں ایوب یعقوب جیہا مظلوم مثال شبیر سہتیے
آفتاب جیہا کوئی گرم ناہیں روشن روشنی مہر منیر سہتیے
جنت جیڈ آرام تی ہیں ناہیں دوزخ جیڈ عذاب سعیر سہتیے
یوسف جیہا سوہنا ہیں علم کوئی ثانی علم قرآن تفسیر سہتیے
دہرتے جیڈ کوئی پائمال ہیں دنیادار دی جیڈ اسیر سہتیے
سچی وہال ڈہال لقمان جیہی ناہیں شل ایران شمشیر سہتیے
رستم جیہا کوئی پہلوان ناہیں آتی تہگن مثال کمیر سہتیے

تان سین جیہا کتے راگ ناہیں ثانی ناچ بیجو کا شمیر ہا سسیئے
روم چین جیہا صاف نقش ناہیں ثانی مانی نہ بنی تصویر ہا سسیئے
النا تھ جیہا کوئی ناتھ ناہیں جوگی جگدیال نہ سیر ہا سسیئے
ناہیں سخت کرخت فولاد جیہا اتی نرم مثال حریر ہا سسّی
رانجھنا چاک جیہا کوئی جگ اوتی جیسل مثال نہ سیر ہا سسیئے

سلیمان سکندر جیہا کوئی بادشاہ نہ جگ تی میر ہا سسّی
عاشق جیہا ناہیں جہرک سہن والا قسمت جیڈ نہ سخت زنجیر ہا سسّی
پوشش حسن ادا لاہو جیہی ویکھیو ہور نہ حور نظیر ہا سسّی
تدّہ جیہی نہ رن ہیکارہ ڈٹھی ہووین جوگیا نذی گلوگیر ہا سسیئے
فضلشاہ جیہا دردمند ناہیں اتی ور جیہی اکسیر ہا سسّی

جواب سسّی با جوگے

چھپدا ایہوں رن ہینکار گہرہی تاہیں اڈھ لگوں ویہوں جوگے
تدوں عقل اوہی گنڈی وچہ سر دوونٹی ڈاڑھی جدوں پوں جوگے
نوڑھی کوئی نیر اگیں ہیں توڑی نال ٹدیا نذی ڈنڈ جیہوں جوگے
اینویں سکھ لیو سخن جوگیا نذی غافل عمر گوا یو ہیوں جوگی
یاد حق بھلا سو چھادی ادا گوں دنیا دا گوں جوگے
ایسا سخت کنبخت کرخت ہیں توں بنیں خود خدا فرعون جوگے
جانی جیں جا گھ سر سر توں لگی اوہنوں نکلنا ہیں واگ پوں جوگے

گالیں وین ہیگانیاں جائیاں نیں نن السیا مرد گوار لوں کوں جوگے
ایسے لٹر لوں لی اڑی بھنبھ بیٹھا شتابید تدہ دی ہی ہوئوں جوگی
ہگوہی کرہی واگ سیاپیا یاند تیرہی گل گرہی رنگا گون جوگی
رہیا سوں مندا نیز اک ولی کہا سیں ہو ہیوں مندا سوں جوگی
آخر کار لوہا نرم سار ہوندا تار لار لوہار جے وہوں جوگی
ہیکے گیا نذی خبر نہ چھڈ ناہیں ذرہ ہوں لیں لینا توں جوگے
بیٹھ صبر کرکے کوئی رہیا نا باجہ فضل خدا یدی عوں جوگی

جواب جوگی با سسّی

ہمہ صورت اتنادہ ہمہ مورت برم جوت کی ہیں نداں ہا سسّیو
رہے من نارناری ہوا ہیں ناڑی بیدکے ہیں پچھان ہا سسّی
بالنا تھ کا ہیں بالنا تھ جوگی ناتھ انا تھ تہاں ہا سسیئے
نیت نیت نیست انیت جوگی گن گیاں کے گن گیاں گان ہا سسیئے
نا مکن ہچیا کی ہیں اچہیا کیا آپی نفس کو بھیکھ منگاں ہا سسیئے
کالیں کہا ہیں اور بھلا ہو کتنی جا ہیں آپی بھلا برا زمان ہا سسّی
قدر دان کرکے قدر دان پنتری ناداں کالیں دان ہا سسیئے

گوروساری جگت کی جگت جوگی سگلی تیرتہوں کے اشنان ہا سسّی
کریں روپ بستر پہ انوپ کارن گرب کرودھ کروپ گمان ہا سسّی
سسّی نام اور بات ہی ناہیں سسّی کہنی اور بلی جیبز زبان ہا سسّی
کام کام نا کام ناکام جوگی کام کام کی کام نہ کہاں ہا سسّی
دنیا دار ہیں بلی تر پرھہ اوہ ہیں گورو کا بیہ فرمان ہا سسیئے
واتی وان کی نیک انیک ہیں جیا لک بیں پران اوسان ہا سسیئے
کل جگ ناہیں کرجگ ہی یہ کرجگ ویکھی جوگیاں ہا سسیئے

ویا ویا الکھیں جبی وسی ویا ہاتھ نا تھ کے ہاتھ ملان سہتئے
اڑیں شہر لاہور کی لوک جیسے مرغ شرخ بیٹر لڑان سہتئے

کرپا ویا ویال ہو وان کیجی ویا دہرم کی کرم چہوڑان سہتی
فضل ہانگ دی باوری مت جوگی ہار جہاوے بسبس توڑان سہتی

منع کردن ہیر سہتی را از بے ادبی و بحث جوگی

ہیر بحث سکی گہروں نکل آئی آکھے سن مورکھ بہری نیپ سہتئے
نی نوں کوارے باندا اگ ہار روناچادر شرم او تار پرند سہتئے
بیٹے ویر نوں آکھ بیاہ کری نی نوں منگدی خواہ مخواہ بند سہتئے
گھم گھم کے جوگی رہم جاسی کسے پاونی کی اوہنوں نند سہتئے
متاں کرے کملی کوں جاندائی ایہناں عج گیاندی پہند رند سہتئے
تینا ںیداں لیسے چہیڑ کرین بہانویں آئیا تاہ لپسند سہتئے
چیر خدا دہ نہ فیچر دی نند ہاپیںو کوئی اوڑی نند سہتئے
دنیا داروں نوں بہلاؤنہ بولیں انت شان فقیر بلند سہتئے

منداجوگیاں نوں منداالو لناں نی پس رکھ زبان لگن ہیند ماں سہتئے
سوسوگند بولیں سوسو مند بولیں نالی کہائیں قسم سوسوگند سہتئے
آوے قہر فقیر سے ٹھٹھہ ماری تیرے چاچہا ڑہی ساری وند سہتئے
بتا اڑا مراد مراد حاصل جہیڑا آن پاوے بتا ہند سہتئے
کتنوں بہل گئے آئیا نگر ساڈے صورت ہیندجیہی گوپی چند جوگے
جوگی قدر نوں ار گیا ار گیا کرپنچ جابنی این عقلمند سہتئے
موہوں بکیں نی ہاتھ وی لویں کہی نگی شوخ سمند ناکند ہا سہتئے
پیریں لگ خطا بخشا فضلوں سدا ہیں خمی تسند انند سہتئے

جواب طنز خطاب سہتی با ہیر سیال

انی بہائی جیکر سچ پوچہیں تیرا ماں جوگی من بہایا نے
اگے چاک سی ہن سینہ چاک ہوئیں ہن جوگڑا یار بنایا نے
تیری سوہنی صورت اہدی موہنی ہوسی واہ واہ رب جوڑ ملایا نے
سیدے ویرے دی ہیں مراد چٹی اج تاک نوں اوس جہکایا نے
اگے ہیں تاں اج تحقیق جانی جاہیو مدہیال کٹا یا نے
جوگی سوگی نے چاک دلاک نالوں سیدے دی پانو پسوایا نی
ماں این سفرا دی ہی ہن ہیں تا ہیں ایہاں پی گٹھ سدائیا نی

چڑیں جوگیاں تع نہیں خصم منیوں تیرا خصم بہانویں پچہلا آیا نے
ہن پیڑیا نال منداجوگی چاک جہتیاں نال منڈا ئیا نی
چاکاں جوگیاں دیتیوں شوق لگی تاہیں خصم نوں دور لوں بہلایا نے
پچپن سچہ رنڈا پہلی ہوئیا ایہر جیہو ندی رنڈہ اکائیا نے
ایسے لئی تینوں ہٹکی لوریا ناہی سٹرین کجہتاں بدلیا یا نی
تشل ہیچ بہائیی ہاہ گنتا چلی چلئے انت سدہا نیا نے
سوہنیں جڑی انگوں رنگ ہیر ایہوں رب فضل دا فضل پکایا نے

غضبناک شدن ہیر سہتی درجواب کردن

غضب نال کرلال گلال اکھیں کہیا ہیر سن لی مری وے سہتی

تینوں کرسہیدا جٹی سیڑ نا ہیں جیکر نہ لائی سٹاں جیر ہا سہتئے

ہتھو ہتھ لادن الکول بہیا کری نظر ماران سینی تیر سہتے
اکو ز ہجپیا تیا تدہ کواری تیری دیر کر غیر نظیر سہتے
بھگتے بھگت تے ماچ لانگ ٹھا لو کان پا نیا گرو ہیر سہتے
عوض ایس تقصیر بے پیر سیاہی کہاڑی زخم شمشیر اخیر سہتے
اگو دا نگ جالی نال ویر سیدے ہو دین آج ضرور مشیر سہتے
ایدہ ہیر فقیر تے پیر پہنچے ادہر توں تیرا ویر خیر سہتے

نی توں جہیڑ جوگی فرہ چکھ لیئیں سیدا مجھ جہیڑ دیوان سیر سہتے
ویکھ بہرم بپا بہرم ہیر ریہا پنج پیر ہو تتی ہیری دبیر سہتے
تیری ویر سمجھی ہیر ہیر تجہی لو کان سمجھیا چور لیے پیر سہتے
کری مور تہوں کجھ ہور پاسے دستگیر ہیرے دستگیر سہتے
مدو پیر انشاء اللہ ہیر آکھان تیرا دیر ہو خاک خمیر سہتے
دیر دوال تہوں نیز ر دیر فضلوں نعمتباد ملسی بند ہیر سہتے

نرم شدن ہیتی و باز خبر کردن جوگی و نشستن او وداو دیات وقرعہ وکتاب
مکارگی ملاحظہ کنانیدن ہیر اولاف زدن در علم نجوم وحکمت

گرم سار ہیتی ہاری نرم ہوئی لگی تاؤنی یار لوہار جوگے
شہ مات شطرنج دی ویکھ بیٹھی ہیر پیار کہلار جوگے
آکھے سن ہیتی ہیر ہو نازن سیار اگدہ ہے سچ گفتار جوگی
جاہ پہیر بھی تدہ بچا گھر بیٹھ رکھ تلوار دی دھار جوگے
آکھن ایہ دارو الیس دو گدائی اینویں گنی سہنس ہزار جوگے
نام روگ دار و اختصار کیتی قصہ متاں ہو طول طومار جوگے
قرعہ ڈال کدیں لگن تنگن دستی کری سال تے سہتی جار جوگی
پہیر لال کتاب نکال بیٹھو فال ڈال کرکیں جتیار جوگے
گندا سال سنیچ پیا جیولی چا ہیار بے دلنگی نال بہار جوگے
بچھڑ ایدہ لوان ہین آن ملیلیں بچھڑی یار سہار جوگے
کر آگیا آگی ایٹھ پوچھی صرف پٹس کے کہی ہنکار جوگے

خبردار ہو شیار مڑہ ہو گئی رب یار ہیلی مدد گار جوگی
پٹی بازو یوا نگ لا دھڑک ہو کی کیتے سخن سنجھاندی ہار جوگی
اتی نوں خنجر ہو رہی اڑ بوالی ہو ربیدار کواری ڈار یار جوگی
بغلی ہیر سکا لکی بغل چوتن بیٹھے بوٹیاں بل کہلار جوگی
اودی کوئی بیمار شفا پائی مفت لین ناہین طمعدار جوگی
کدی سنگلی سٹ تیسے میٹ اکھیں کری جوڑ انگشت شمار جوگی
آکھے لیکھ کرم نصیب قسمت دس دین جہیڑا پوچھین ہار جوگی
ہیری لال کتاب ہیر بون کیتی ہیر سنی کری اعتبار جوگی
اک لکھ جنتر بازو ربست بنھی آج توں چینی آیت وار جوگی
کرامات فقیر دی ویکھ پاوہی وار دوار گادی دار وار جوگے
پوچھی ہنیں تیا خیر جلدیا فضل نرکیہ پڑین سدہار جوگے

جواب ہیر با جوگی و گفتن کسی را ندیدم کہ یاران رفتگان را ملاقی سازد اگر راست
باشد حاصل مراد برآید ترا خواہم داد وہمہ عمر ممنون احسان تو باشم

کہیا ہیر وی راؤ لا باؤ لا توں کون میلدا وچھڑی یار سائیں
ہلیوں ہلی جہاں دی عاشقاں نوں جن دُکھنی بنی لا چار سائیں
گلدا ہار او نار جی ناہ دیوان ہیر ایہہ ہووین گلدا ہار سائیں
کتھے ہیر کِس نال ہے چال اوہدے کر نام نشان اظہار سائیں
اتنا تیا جیکر پہلے دس دیویں یار ہیر ہووے اعتبار سائیں
تیرا لکھ کروڑ احسان سمجھاں ہووی رب دی شکر گذار سائیں

اکتاں اندر کون آن میلی منجی گئی سمندروں پار سائیں
باہجھ یار ملیاں نہ ہن چین ہندے میلیں ہار جاناں ہرا پار سائیں
وَس کس کا رن بس گیا ہن ہیاں ہر گہول گھتی واانگ ہار سائیں
ایہہ لی وَس ساڈی یاد یاد اوس نوں اگی بھل گیا ساڈا پیار سائیں
ہیر جنتر بھی تیرا سچ سمجھاں ملسی یار ہیرا غمخوار سائیں
فضلشاہ جی یار دلدار ملی کراں جان لی جان نثار سائیں

قرعہ انداختن جوگی از التماس ہیر وافشائی کردن ہمہ رازہا محبت او باہمیاں رانجھا کہ یار او بود وسجگمنت عملی ظاہر نمائش خود را

جوگی آکھیا قرعہ مین سٹنا ہاں ہتھ لا نیت کرکے لال ہیرے
پڑھکے بسم اللہ قرعہ ہتھ دے ہیر ادکرکے یار نوں چیت خیال ہیرے
آکھے لال کتاب ایہہ اکھدی ہے اک جٹ صاحب اقبال ہیرے
مویا باپ کر دے دیرے ویر ہویا ہنا تخت ہزاری محال ہیرے
اکر وز و چہ کہیں کھیت ہویا سُفنے و کھیاندہ جمال ہیرے
چیندہ و نز فراق دے سوز اندر اینویں رہی طرفیں و سجال ہیرے
قسمت نال نصیب دے میل ہوئی ٹرپیر تنگلی وصل وصال ہیرے
پھیر چاک رکھا یولی با بلی دا مینیاں مجھیاں دا چیر وال ہیرے
پھیر بار اندر مجھیں چار دے بینوں پنج پیر ملی ابدال ہیرے
پھیر دشمنیاں چا بیاز و بیر تیرے دتا اوس چیر وال نکال ہیرے
پھیر ندہ منگا بیا ابیونے مجھیں نال گیا رکھوال ہیرے
کیٹری یوپچھ کیڑی دی کدمیں مجھیں نال ٹیار سمبھال ہیرے
پورے سال پچھوں تیرا خط ہوتنا پڑھکے خط سینے خط ڈال ہیرے
اتش شوق دے بنی بیتوں تیل پلیا بال مثال ہیرے

سولاں شکل نجوم دی لکھ تختی کڈھاں لال کتاب دی فال ہیرے
قرعہ ڈال کے فال نکال جوگی لگا دسنے حال احوال ہیرے
آہا نام ہو جوا و ہدائت دہید و را سمجھا دا ندا سی خوب سال ہیرے
نالی ہیا بیاں بولیاں مار کہیا چاہ بیاہ لا دین میر سیال ہیرے
ٹیر بوچہ بڑی نوں ہی ڈوب بیٹھی یا ایس ہرنا ہی چال ہیرے
اوڑک دلیس پہلا اپنکی دلیس تیرے تن گیا ٹ پہونتا چال چال ہیرے
اُیہو لہر تے لہر دریا اوتے قسماں کھیتوں نی رانجھے نال ہیرے
تدہ لئی باراں وچہ رہیا رلدا باراں سال گذرے سال سال ہیرے
اوسی ہو قوہ نے توں ہی جا پہونتی پہیر آکھ گئی بول بال ہیرے
رہیا انت نہ انت دا جا جنگل بیٹھا کوڑمی دا نانو نگال ہیرے
سر تے پہیٹر ٹیار چوار دتا تا عیاں سمجھ چیروال لنگال ہیرے
پھیر روندا لسے کرلاوندا او جھنگ سیال پہونتا دیا ٹال ہیرے
مجنوں واانگ جستی تیرے عشق سکھی پاٹی پھوپا ڈا ڈال ہیرے
گور گور ڈھونا نخہ دیے جا ٹلی بانسا نخہ گور دلیا ہیال ہیرے

کہیا جوگ بخشو انت گورو سائیں ہوئی اوسنوں وچ بیال ہیرے
سر نے چپائی پائی بھبھوت لائی تدہ لئی ہو پوتا ایس حال ہیرے
مشکل نال اوسدی کرکے عجز منت آیا جان چہیڑا لال ہیرے
پہیر لون اوسنوں پتر یار پچھیں نال ہنتان پاسن بہال ہیرے
گھر بار تے ڈھونڈوی پہیرن بابر ذرہ چاہوہون لال شال ہیرے

کن پاڑ کے مندران پا لکنین پہیر جا تینی سر دی وال ہیرے
پہیرن جوگی آیا طرف تیری لیا اوس پچھان عیال ہیرے
اج نگر تیرے پوچہ آوڑیا بولی نند تیری سو سو گال ہیرے
کہول پتری فال نجوم بیٹھا تیرے نال کر رہیا منقال ہیرے
فضلشاہ فقیر نہ جھوٹھ بولن کنہنڈ لاہکے دیکھ وکہال ہیرے

شناختن ہیر رانجھا را و دیدن او را نقاب از رخ بر افگندہ و گفتگوی
طرفین با چشمان از خوف حاسدان و اشارہ ہیر بہر نشستن کالا باغ

ہیر وانگ تصویر حیران ہوئی سن سن گلاں سسان جانی
اہیر کہی جوگی یار گیا تیرہی شاید ایہ رانجھا میرا ہان جانی
نیم گھنڈ کرکے نیم جان جتی کیتا جوگڑ بول وہیاں جانی
ویکھی کی رانجھا ہیر ماورید اپیچ بن آیا مستان جانی
مست محو ہو گئے معشوق عاشق گویا وانگ بیجان تہان جانی
پہیر نین طرفین دے جہڑی لائی ہوئی وانگ باران گریان جانی
ہیر پروانہ رانجھا دیوانہ دونوین حال حیران نگران جانی
مطلب ایہہ دشمن ویکھ سمجھہ آکھن ماتھ ساتھ گیاں نال لان جانی
گل کرن سنن وی داہ نہ ہیں ڈر خوف مارے دشمنان جانی
اسیر ملک نا ہین چین لین وہنیدا اسمان خوبی و دہتان جانی

پتی ٹہیکساری جو جو ٹم بتی دوکھ سو کھ تہان عیان جانی
ہائی ہین جوڑ ہوئی بہاوین مجھ کارن کن پاڑ لیا جوگیان جانی
کر کے غور اسطو نظر لائی لیا ہیر نے جان پچھان جانی
ڈٹھا ہیر رانجھنی ویکھی ہیر رانجھا ناڑ ہی لگ گیاں چشمان جانی
آہی ہوش کہیا ہیر بسم اللہ رانجھا کہی قربان قربان جانی
اودہر ہیر روہ دے ایدہر میاں رانجھا کیتا نیر چشمان طوفان جانی
نیم گھنڈ اندر جوڑی ہیر رووی جوگی انگلی کر اسمان جانی
اوڑک ہیر کہیا تینوں آملسان کالی باغ جا بیٹھ دل جان جانی
اسدے بعد گلاں چشمان نال ہویاں رمزاں معشوقاں عاشقاں جانی
فضلشاہ کی ہور فتور کروی سہتی آ گئی ہین شیطان میان جانی

آمدن سہتی و مقابل شدن سہتی با جوگی از غیرت نیگمہ ہیر

ہو جی وار سہتی خار کھا آہی آکھی سمجھ وہ کہاں سمجھا جوگی
سحر سامریدی ہما دین جاننا ہین لگا دسیم دے لئی بلا جوگی
شالا پوہی ڈوما ہوتا جوڑا کہوٹا پوبن ہنوں کی بہت بہولا جوگے

میری بہابی انجان نون راں لیو را ہو توانگ شیطان ہتا جوگے
بہانی تونہان ٹاٹون جادو سحر کامن ہر کامن لیسین پار جوگی
کودا ما رونان پاس بیٹھ رہین تینوں ذرہ شرم حیا جگ

سمجھیں اپنا قدر نہ دتو ساڈا النسبت خاک افلاک کیجا جوگی
زردی باہجھ جو کہاں پلار زردی شکل وسیاانت پولا جوگی
رزق دودھ دی گھٹی نصیب قسمت کس ست والا آئیوں وہا جوگی
گُل گگی ولی گُل گلی ولی جھو بٹھا ہن آئیوں لولیا جوگی
ماتوں نفی اثبات دی بات جانی روحی ذکر قلبی اخفا جوگی
آودی کچھ کولی رکھیں کچھ کولی داغ کچھ کولی ماتوں لار جوگی
فاقی فقر دی باہجھ فقیر ناہیں بنان صبر دے اجر نہ پا جوگی
احسن عمل کماوی بیٹھا آسن گلی گلی نہ فقر رلار جوگی
جھٹری رب سندی درگذر کردی درگذر کر دی التجا جوگی
مویاں باجھ نہ سُرگ نصیب ہو سے فضلشاہ توں سمجھ بجھا جوگی

جواب جوگی با سہتی

آئی ناڑ سیار گوار مورکھ بدظن ہوگی جوگیاں سہتی
تیری بہائی اسنجان ناؤں نوں لی جان سمجھ ہو ویں ایمان سہتی
ہلی ہوئی ہاں دین دنیا دار لوکاں کیہ جانے کچھ فقیر جوان سہتی
موٹی مار سوٹی بوٹی کرن ٹوٹی تیلی پٹ لی گھر نس جان سہتی
وہن مال دولت عمر شان شوکت سدا اینہ نہ سنگ ہنان سہتی
لمن دودھ ملائیاں سگاں دنیا وسیں صبر فاقہ صابران سہتی
آندو رزق نہ ماں نو دی شکم وچوں ایہ بی رب کیتا پیدان سہتی
والی وانی اوتی لگی مہر قسمت دانی جاندی ہیں نادان سہتی
اڑیں ہٹریں کا ہندوں سہیں ہیں آئی تیری باپدا لاک فڑان سہتی
ساڈی قدر واقدر جی ہیں تینوں توں بی اپنا قدر پچھان سہتی
سبھ قدر واقف نا قدر ناہیں قدر قدر جانے قدروان سہتی
فضلشاہ فقر دی لگ چرن مسلمان ہو جا مسلمان سہتی

بر خاستن کنیزک و خبر دادن جوگی را از جنس ارزنی انداختن او کاسہ بعینہ جنس مذکور و شکستہ شدن کاسہ و تاسف جوگی

سہتی وقت ہوالیہا اوٹھ باندی ہتھا ویم اس قدری تاپدا لئے
ایسی ہنسی کیتی ایس جوگ گٹر پدی دنیا فرض ناہیں ایدپا پدا لئے
خیر لیاں باجھوں ایس ہنیں جانان بیناں بین ناہیں کیہی پاپدا نئے
باندی خیر پاندی بگ بہر چیناں جوگی کہہ ایہ کی گھر کہا پدا نئے
بہری کہپری چاپلید کیتی دس کی گواتیا آپدا اسے
اری احمق ہیں گوار چیناں چیناں خیر دینا زہر سہاپدا نے
کاسہ زہیں تنے مار کھلار چیناں میٹھا کہی فساد ہن جاپدا نئے
کاسہ وچ زمین اوتی بہج گیا جوگی کہہ لی فرہ سرا پدا نئے
ایہ تاں مول سمول ہتیں گیا میرا وس گیا کی تدہ گہر ٹا پدا نئے
کاسہ بہجدا نا منتر گورو پڑھکی تاں لی کجھ کرداو مویا پدا نئے
کاسہ جوڑ دوست کردہ میرا جانی کم جے میل ملاپدا نئے
چپ چاپدا کم نہ اسان کرنان آیا وقت جوگی چپ چاپدا نئے
جہڑہ کیہڑا باندی ہڈہوں پٹ ستان حیلہ حلیہ کے چاپدا نئے
فضل رب دی کھتیں ہٹیک ہٹیک جانی قہر ہویگا ایس وچ جاپدا نئے

جواب سہتی باجوگی

آدی کہیڑیاں تینوں صدقے کیتا دسے موہوں کدہ سمہالگی بات جوگی
جو کجھ سترایا تینوں خیر وتا جان اللہ دی خیر خیرات جوگی
دیسی پیسے وی چار گھمیا ہٹو پھٹے تیرے مونہہ جیہی کالی رات جوگی
اوکھے وڈڑی چھری اگر سادھی کوئی ہنیں رکاب پرات جوگی
طوطی ہیتے گلاں بتاہتا نا کراتیں کہاہ پکا ایکی بہات جوگی
ہٹو ہٹا ہیں کرکے فن بیٹھے رہیوں کسے رن کارن لائیو گھات جوگی

جٹرہ پٹ ہوکی گہروں نکل پہریوں ہلی ایہہ تیری کرامات جوگی
ہٹو ہٹا جو ٹھا جہو ٹھا گہو ٹہا آپ بہنیں لچ کاں وچ سرپا آفات جوگی
اک اپنی پاس تھن رکھ موکھ تن گہوروں نوں گھیل سوغات جوگی
چینیا چہڑیدا اوجلا ہو جاندا ہو سیں جہڑیدا اوجلا ہاتھ جوگی
خرابات سمہال کے بول موہوں لاہوں بہنگ بھنگی خرابات جوگی
فضل شاہ نصیب دے بان نیارے قسمت پاجھنہ ملی برات جوگی

جواب لاجواب رمز بہ جوگی با سہتی

ٹن ماہ سہتی جوگی نال ٹرکے کاہنوں جہائی اوڑوائی سر تے سہتے
چینیا دہ جسکو لوں پنجائی سچھی بھلا سروں لہ جائے پنجائی سہتی
اکی ویہ جس بہال لگائی سلامتی چار پائی ہٹو کائی کرسائی سہتے
اکی ویہ جس ٹھوک کے ادنی سوسی اچھی بیٹھ تیبیٹھ بہائی سہتے
اگی گہل سوغات مراد ولی جیہڑا اسر خیبر لڑائی سہتی
ہتو ہتا پاچینا بہنوا ہٹو ٹھا اولٹی کریں دوہائی دوہائی سہتی

تیری بہالی اوہ ہلنی اک دلی نندہ لئی لی گہات لگائی سہتی
چینیا اکی ترکہاں نوں دبہ جسنوں مُتا گول تے لٹھ پوائے سہتے
اکی دیہ نی سرم سلائی والی سر میدانی جسکو لوں بہرائے سہتے
اکی ویہ جسنوں وچہ اوکھلی پانچی دہلیا نال جہڑائی سہتی
تینوں ٹرن چھوٹی چھوٹی بازاں سُدو یکھ لڑائی خدائی سہتی
ہٹو ٹھا جوڑ ثبوت کر دیکھ میرا فضلوں خیر ہو ربپائی سہتے

جدال سہتی با جوگی

سہتے کہا غصہ ہتیں ان پہر دہنکا وکی ناتھ نوں سٹ گئے
ان آن اوسی جھٹ جہٹ کر کی بازوا الگوں چپٹ بہٹ گئی
حال حال کدی سہتی اوٹھ دوڑی آئی مارنی نوں کٹھی کہٹ گئے
پنج ست مشٹنڈیاں ہور آنیاں اوتی جوگی نوں ہوسنگٹ گئے
کوئی جوگیدی ہتھ دیڑا آکھے زنگ لنڈی لنڈی لٹ گئے
کوئی دو بھیں ہونکدی کہلی کتی منتھا ونڈی وتڑ دٹ گئے
سُتھن کوئی پڑا توڑا تا ناچوں کنڈدی کھنڈی گھٹ گئے

جوگی اپنی دہبیاں غلطاں آہ ملکی گڈیدیلوا نگ پھٹ گئے
نال قہر فقیر ہتھ ہٹو کی زہر گھٹ بہر کی گہٹ وٹ گئے
اک ہتھ دیا دوجی ہتھ لیا سووا النقد کوڈی دٹری پٹ گئے
گوری زنگ جیٹیاں جویں گوری گویا فوج خنگی ہوکی غٹ گئے
کوئی چہیڑکی کہاہ کنڈ پیر جوگی سچھاں ہٹ دم ٹدی ہٹ گئی
کوئی مشٹنڈی لنڈی خوب لڑی کوئی ٹدی ٹدی ہڈ وٹ گئے
کوئی ہاہلی وٹاٹ کسنگر کوئی جوگ ٹینوں گہت رٹ گئے

جوگی کسے دی گل نہ گنے کیہی سوہنی کرانی انگی چولی پھٹ گئے
کوئی ہیر فقیر نوں وہو گالیں رہے اونری چوڑ چپٹ گئے
کوئی چھٹ وانگوں ڈھائی پار جوگی کوئی چھیڑدے چھیڑ چھیٹ گئے
کوئی مور کھلی چھیڑ دے جوگی جٹاں پٹدی پٹیدی پھٹ گئے
کوئی بہن بہنائیکی بہون لگی ماجھی مجھ دیوانگ مجھٹ گئے
کوئی جان چھڑائیکی اوٹھ نٹھی جیال مار وچوں انگ نٹ گئے
کوئی رگاں ملائیکی نانھ کولوں حال حال کردی پاس حٹ گئے
کوئی دیکھ فقیر دی کنگی نوں توبہ توبہ کردی اوسی جھٹ گئی
کوئی موٹی کھوٹی جھوٹی نانھ جی نوں سنگ مار دولٹ پلٹ گئے
کوئی فضل فقیر دے کالجی نوں مہنجھ نال زبان دی چپٹ گئے

رفتن جوگی در کالاباغ حسب الوعدہ ہیر و انتظار نشستن بہر دیدار او و بیرون رفتن بوقت شب بکراں معہ سہنی برائی بازی کردن و وقت فرصت یافتن ہیر و ملاقی شدن با یار جوگی در باغ مذکور حسب الاقرار و بیان ساختن گلہ ہای فراوان روز ہجراں و سوز فراق لی با یاں و باز رسیدن بخانہ ہمراہ بکراں

پٹی باز جوگی ماردا چوں وانگ باز ہو گئے اوڈار پیارے
کالی باغ جا کی کھول کمر کسا لبستر لا بیٹھے وہواں مار پیارے
پہر رات سباں کیڈاں بار گیاں چند چاننی سی سہار پیارے
فرصت وقت سمجھی چوری سس کولوں اوہ بھی یار نوں نے سد پیارے
نال پاک دیدار ہو سرشار ہوئی ملی لا کنار دو بار پیارے
جھٹری گور و بید رد نے کن پاڑ ہی آیا ترس اوس گنوار پیارے
ڈلی ہیر غمد یوچہ کہاں غوطی تار تار بیاری تار تار پیارے
آدی شوہ ہیر اڑا اوچہ شوہ دی لائیں پار پیارے لائیں پار پیارے
درد سوز ہجران دکھ روز ہجراں ہو گلی بسیار بسیار پیارے
رانجھے آکھیا ملیہ فرید وانگوں باراں برس ہیا برس مار پیارے
ڈولی چڑھدیاں ڈول ہی ہور ہو سیں ٹھل ہو یار خوار پیارے
رانجھا کہی ہیاویں کاں رن ہار سیدے یاں نوں چھڈیا سنوں وسار پیارے
غرض ایسطرح رہی دیر تا کہ ایسو چہ ہزار تکرار پیارے
کاں توں ردلایا کی صفت مار کہائی زباں گھرین گیاں بنر مسا پیارے
انتظار دیدار دلدار ہوئی کیتیا صبح جو شام انتظار پیارے
سہنے نال کڑیاں بار کیڈ رہی منجی پئی سی ہیر بیمار پیارے
کالی باغ جا کی یار باغ ہوئی جوگی یار دا کری دیدار پیارے
آکھے ہیر قرباں قرباں صدقے نینوں کھول گلتھ وار وار پیارے
ہیر ہی جوگیا وی جوگن ہیں تیری جوگن سی رنگی بیٹھی مار پیارے
بندی ہیر ہیاویں پئی قید بندی تاں لی رہی بر طلبگار پیارے
اہموں سا ہمنے بیٹھ معشوق عاشق لگی کرن گلی گفتار پیارے
طعنی توڑی مروڑی وچھوڑ والی اتی ہور ہور ہزار پیارے
سیدا اٹھنگ ہیکی ہیکی نال وگ آیا اسیں مفت موہی سیچڑ لار پیارے
کہیا ہیر ڈولی پکی ناہ ڈولی سیدا مار کیتا مردار پیارے
کہیا سیدے نال وبر ہیرا جوئیں موہنا نال کفار پیارے
جانی جان دیوں جان جاں ٹرکی لگو جان نوں کرن نثار پیاری

دوکھ گئی گندری کیتی گئی گندری نوں بن سروں ہوئے اقرار پیارے
دور دور نظراں دور اندیش ہوئیں لگی کرن گفتار چتار پیارے
نیم ماہ اندر سالوں پکڑ لیسن ہائے واسیں تے اوہ سوار پیارے
تیری جان بدلی کراں میں پہنیں تاں ہیر سجان ہیں ہتھ ہتیار پیارے
اک ہور صلاح ہے جیو میرے اپیر دشمن دے ہتھ تار پیارے
سہتی دیر سنی ہن پیر ساڈی کرسی انت خوار سنسار پیارے
لتے تیری ڈوری ہتھ پنج پیراں اتی اُہناں دی ہتھ سرکار پیارے
سہتی گئی جو ہو مطیع تیری دیسی کار تمام سوار پیارے
مطلب اپنے نوں طرفوں دے رسید کاراں یار نگی عار پیارے
رہا عظمت اجہ دیکھال ہتھے رہے لتاں نفیر مکار پیارے
ہیر ہو رخصت رانجھے یار کولوں کڑیاں پاس آئی اکو ہار پیارے
اونہوں ملی مراد مرادساں نوں ہیر عیش تے موج بہار پیارے
کیہا ہیر اوداس جی راہی اج تاپ لگا سمجھ بیمار پیارے
کھیڑیں ہیر سیاں سنگ گھر ہیں ہی جھیر راندہی رازدار پیارے
سس عجب احمق کھیڑین ہیر گئی شکر شاد سی شکر گزار پیارے

اُٹھما ضمنی لانڈ کر جھوٹ قصہ اگلی فکر دی کرن وچار پیارے
بولی ہیر مینکار اسجھنا چل پہنیے اپیر ہن کھیڑے لاگ وار پیارے
شتالامو نہ سٹری الیسی بات کہیاں شاید بندہ مارن کہا کی جا پیارے
پُہت ہوئیں اک رات دے پی فرصت تاں لی نکل جا ہی دور دیار پیارے
سو بھی باجھ امداد خدا پیراں نہی جاپدی ہے دشوار پیارے
اودی ہتھ بلوچ مہاں دے تے میری اوسدی ہتھ مہار پیارے
کرو عار انہیں عظمت دیکھ سہتی ٹر گئی آن پیر دے دربار پیارے
اوہ لی نیت مراد مراد منگی پلک پلک نہ صبر قرار پیارے
پھیر کریں دعا اوتوں خوش اوہدی آن ملس مراد دلدار پیارے
عرض وچہ درگاہ منظور ہوئی سنی گئی سرکار پکار پیارے
کڑیاں کہیا جیو اُنہاں بسم اللہ ہو یاں ویکھ حیران بسیار پیارے
رانجھے ہتھ دتھا دعا منگی خاص وچہ درگاہ قہار پیارے
سُنیاں ہیں کڑیاں کھیڑیں بارگیاں ہیں جی لی اساں کہلا پیارے
آئیاں ہیں مبارکاں نوں سبھے سنگی جھٹیاں قرب جوار پیارے
فضلشاہ اوہ لی گل ویکھیے ہوئی عاشقاں دی جیت ہار پیارے

خواب ہائیل ویکھ سہتی کہ جوگی دے پیر فقیرہ اور اسپیکشنفہ تیر سیاں اوچ تیغ غضب دا اون تیر سہتی پھر اطاعت جوگی

سہتی گھر اندر سوٹی نیندائی باہوں کھیڑ کے جدوں تیر سہتے
سُتے خواب اندر جہاں آن بیٹھا جوگی سخت کماندا تیر سہتے
اکڑی پکڑی تکڑی جکڑی نال منجی انگ جدہی ڈال زنجیر سہتے
منکر پر ویکھوں جدوں گرز ہتھی سمجھ منکر تے نکیر سہتے
مونیاں پُہتیاں دی کون وا امداد سنیاں کسے نہ شور نفیر سہتے

دہشت ناک تصویر فقیر کرکے کیتی رب نے پھر تعزیر سہتے
گھلا گھٹ آکھو لہو گھٹ بہروں اکی پھیر دتیوں شمشیر سہتے
پکڑ لال ڈنڈا چاڑھے خوب بہنڈا اکڑی جوگی کیتی لیر لیر سہتے
توبہ توبہ کرے آکھو ہل گئی کر معاف تقصیر حقیر سہتے
کیہا فضل خطیرے ہیر کرکے اڑی نال فقیر اسیر سہتے

اکھیاں کھل گیاں اٹھ بہا اوتھی ڈٹھا پھیر فقیر نہ خبیر سہنے
گئی ہی کسے ہی ولی پاس ہیر آکھی خواب تدی لین تعبیر سہنے
ستی پئی ہاں خواب کی ویکھنی ہاں اوہو جوگیڑا فقیر تقدیر سہنے
نال لال منہ ہر دی مار کیتے ہند نبار جا پا سر پیر سہنے
ننگی ہتھ شمشیر گل کھ آکھیوس پھیر مین آکھ تدبیر سہنے
یا اوہ جن یا بھوت اسرار کوئی یا اوہ دیو جاپی کا شمیر سہنے
بھالی وس نی کوئی علاج مینوں پاوان واسطا رب قدیر سہنے
ہیر نوں منی اک ناہ منی ہو میوں جوگیڑے دی گلو گیر سہنے
دوجی وار جیکر تیری خواب آوی اوہو شکل فقیر خطیر سہنے
ہنسی کرٹھی ہینوں اک آکھ گئی کالی باغ بیٹھا طاہر ایر سہنے
بیٹھ جوڑ تندہین لگ آکھ ایہ بھی بولکی پتیا کیچا شیر سہنے
مین بل پکیاندی اسنوں خبر پچھے سچی دسیا خبر خبیر سہنے
ایہ بہت دلدار کھ نال ہے تیرا میرا اشنا من دستگیر سہنے
دوجا یار وہ میلیدی گل شکی نال ہیر ہوئی کہند گیر سہنے

ہوئی صبح ایہ بیٹھ تدبیر سمجھی کران ہیر دینال تقریر سہنے
آکھی بھابھی کجھ نہ پچھ مینوں رات بن لگی ہوئی اخیر سہنے
ہتھ لال منہ تیری قہر ہیر ہا مینوں بیٹھ ستی لکھا لکھ چیر سہنے
داہر داہر کر رہی ہتھ تڑی ہی ہیں کسے سنی نہ کوک نفیر سہنے
جدوں لنگ گوڈی میرے ہوئی بوڈی آیا منظر نہ ہیر فقیر سہنے
دوجی وار اتھین جا اوہ پھیر آیا ماری مرا گئی مار کھیر سہنے
بولی ہیر تینوں پئی آکھ رہی پوا پھیر ایہ گنی گھیر سہنے
چھیڑ بن پھیر ناہین کدی جوگیا نوں کڈھ گھنڈ دینال الکھیر سہنے
پیچھ نہ دہیر دی جان جاسی رہیو وچہ سہر نہ ہیر سہنے
اوہ تاں پیر ہیں کرامات والا جلدی جا بخشا تقصیر سہنے
کجھ نہ فقیر بھی منگ لیجا شاید کرے اوہ نظر نظیر سہنے
راضی ہو دے تاں منگ سمرا دیا رایا جو ہو مراد ضمیر سہنے
جو جو تسمن مطلب ہے تو ہیر کھی ماہی خوف کرگئی تاثیر سہنے
فضل شاہ کیوں اتھ ہو دیہو وینا گیسے کیمیا نال اکسیر سہنے

باغباناں رفتن لسیمنت باغ سہنے ہم شیر ہیر از بہر عفو تقصیر دیگر کرامت طلبیدن بر طشت پیچ و شیر و لنغر بر لشیر و تدبیر فقیر

سہتے حسن کہیا ہیر دی سیج کہنیں ایہر جان کھیڑا الیکے نال سائیں
ایہ ہیر جانیا نہیں جان ال اوتھی بہا دین کرے مراد ہووے نال سائیں
ہیر ہا نال اتھیں ہیر شیر پایا کند دہوڑ اوتوں تو تاوا گئی سائیں
سہتی نال اوتھیاں نال ہوکر ہاپچیاں شکلی وانگ نال سائیں
جوگی حسن بیچ صورت دیکھ سہتے کہیا چلی آ اولا دیہرک سائیں
کجھ کشف فقیر دا دیکھ پایا منظر پھیر کرکے کہیا نال سائیں

اوہی شہر ہالی گل جو گرمنوں کل نال بیٹھی ڈک اک سائیں
بردی ہیر نے پکا لیائی بیگمی دی چاول نال سائیں
اوتی بیچ روپیہ چالقدر کھی گھلے ہیر سہتے دیکھ نال سائیں
اک آن اندر باغ آن ہو تنی نیڑے جا جوگی ہاں جھاک سائیں
پھیر جھاک اوتار کے پاس لے ہتی جھاک جھاک جھاک سائیں
سہتے آکھیا عفو تقصیر کر تسیں نال اسلاک نال سائیں

اج رات ساری مار ہینوں صبح کیتو چا اوٹھک سائیں
بھوت بھوت وانگوں پھیری گرد ہویوں نذری مار کی توڑ بولک سائیں

توڑی اتنی بی فرصت نا ملی کروی عرض ہین الکھ جھک سائیں
انتہاک سائیں انتہاک سائیں انتہاک سائیں انتہاک سائیں

کرامات تیری ہو نہیں دیکھی صرف ویکھیا گھول گھولک سائیں
وس کی نیانی ہین نذر تیری ایہ بی آکھ جانہی دلوں شک سائیں

جوگی آکھیا ایہ کی گل مشکل سچ کہیں گی تجھ سجھک سائیں
نہال کھنڈ ملائی تی نذر ساڈی اوہ پیچ بیسی جانی پاک سائیں

پھیر وچہ درگاہ دے عرض کر دا اکے اونگلی طرف فلک سائیں
جھوٹھی ننگ ملنگ دا لنگ رکھو ہیر بیہڑ تے کرو کمک سائیں

پلک جھپک اندر بیڑا پار کرو لگی بلکنے دیر پلک سائیں
ہی عرض قبول ہشیک عاشق کینیا شک ن شق دو گک سائیں

چھٹا تیر فقیر دی کشف والا لگا وچہ نشان ترک سائیں
فضلشاہ فقیر دا لنگ رہیا ہیں نا ن مہل بیٹھا ہو یک سائیں

جواب ہیتی بانہزار طنز ورمز با جوگی بمراد آنکہ آن چیزیکہ آوردہ ام بر عمن از شناخت تو الی اعتقاد شدن بر کرامت فقیر

ہیتی ہس کہیا واہ واہ سائیں آپ ہو کوئی استر ہیم مولے
ایسی سجھ سجھکر ہاتھ جی ہو سمجھو قلعی چتل سو سنیا ہیم مولے

ٹھٹھہ وچہ لیندے سجھ بڑہ چکی ہل عقل دی کوٹ عظیم مولے
پتھر ڈوبدے نے توڑھی نار وندی ہا مدد نا دہو ولی قدیم مولے

جینا ہو رول ہونا بینا آپ ایسے بھی ہین حکیم مولے
چکی راہ تے اہل توفیق نالی پلی خرچ نہ نام نعیم مولے

پنڈ پنڈ پھہا جھبر سترے پھیرن چائے نام کچھیا کہیا مقیم مولے
منکا سلیمانی کسی آن دتا کہیا ویکھ کے خوب افہیم مولے

اسان علم حلیم دی بات پچھی کہیا کھا تنگی ہٹ کہ حلیم مولے
الکھین وسنی ہین نام نور روشن دتا خیر نہ اسم کریم مولے

اسان صورت حامیم قرآن سجھی سمجھو آپ ہو تاں تعلیم مولے
اسان کہیا گلقند لیا وجلدی گور گندلی آئی فہیم مولے

نظر چوڑ چاپن نام نظر مولے دل رحم نہ نام رحیم مولے
ایسا نام رکھا نال فایدہ کی سدہ کیو شیطان رجیم مولے

اکی بھنگ یا چرس افیم پوست اکی پہیا ہیار سقیم مولے
اوجل روپ لیے اوپر قدم ہو لی نعلی وانگ غریب یتیم مولے

بھوت بھوت انگوں کر توت ایہو مار واٹ دتا تیہر ویہم مولے
ایسے آپ ہو کشف قلوب فضلوں کیوں ش کری جہان تعظیم مولے

دربیان دیدن طشت بر بجر ا ہیتی کہ پراز کیمیا شدن بعوض بیخ و بیہ فلوس بر بھا و بہ اعتقاد آوردن او بر کرامت فقیر و مطیع شدہ عرض حال خود و بیان کردن نیز جوگی معتقد دانستہ ہمہ با جوائے تعشق ہیر گفتن و مال خواستن و قبول کردن ہیتی از بہر طمع مراد و مراد یار و باز رسیدن سنجانہ را سیجھار امکر آموخت

اہی مسخری سخری نال جوگی زیر زبر کیسے مطرمان ہیتے
اک لنگ ملنگ اوتار نی این جا بولدی ہیر زبانی سہتی

ہنیں جاندی جنہاں فقیر والی دچہ شیر گرگان گورگیان سہنتی
جاہ جوین کھڑیا رب توین کرسی بھانوین بولیا جھوٹھ بہتان سہنتی
دیکھ تہال رومال او ہٹال آدسے گیا دین یقین ایمان سہنتی
سہتی تہال تھون چاء رومال تپا کریں دہیان کارن امتحان سہنتی
جبہڑ اگیا سہی شکل ایمان وچون آیا ہیر ہوئی مسلمان سہنتی
آکھے ہیر ظاہر اکھیں ویکھ لیا حاجت رہی نہ ویکھ دکھان سہنتی
ایسے پیر کامل آئی گھر میری منتاں رب دا لکھ احسان سہنتی
دہن بھاگ میری آنا ایسیاں کران جند تے جان قربان سہنتی
مینوں مار کے آپ پردیس گیا پھیر وات نہ پچھیا آن سہنتی
آکھے ہین تیرے دمان باجھ بردی کجھ حکم کردے فرمان سہنتی
جوگی ہس کہیا ہیر ملسی تینوں پھیر تدہ میسیاں جالی جان سہنتی
آکھے اوہ اک نام توں ہیر بابی سید آل جا پیر اخوان سہنتی
عشق انجھے دچہ غلطان رہندی سہلیاں کہہ ہنسی ہیران سہنتی
الیس امر لاچار لاچار کیتی ہور ویرنہ شان گمان سہنتی
دہار دآپ جی روپ النوبپار انجھا کران فرق نہ مران جیان سہنتی
جوگی اکھیا توں قرآن ایہہ اعتبار نہ قول زبان سہنتی
ثنا یدپاک رسول سقبول کرکے کھا قسم قرآن رحمان سہنتی
جوین توں مراد مراد منگیں تویں ہیر دا انجھ ارمان سہنتی
چلیا ستان کتی کرین بہت ظاہر کھیں ضیا حسن دل دہیان سہنتی
آکھے سن سیاں سیانیان پاک ہوئیاں جبکہ ہیر لیا دان گن ماں سہنتی
نال ہیر دے اج مشہور ہوہان گوشنی رازایہ گوش گذران سہنتی

اگی عددق نہ آئیو ہیر لگی کرامات جوگی ازمان سہنتی
کنگن ہتھ توں آرسی کیا آکھو اکھیں ویکھ نہان عیان سہنتی
بالا ہاتھ جی وی تیرہ سخن سُن سُن سن بیان ہوئی حیران سہنتی
دیکھی کھنڈ ملائی دا تہال بھریا اوتے پنج پیسے نذردان سہنتی
اوٹھ دوڑ کے قدم فقیر لگی چم اکھیاں نال لگان سہنتی
نام اپنی ہیر دے بخش میرا جو کجھ بولیا بہل نادان سہنتی
جہڑ بین الہ ٹکے کنڈ تے تہاپ دہیو تہیں مشکلاں کل اسان سہنتی
میرا یار مراد ملوویا ند احسان لگ گیاں ناگھان سہنتی
ساری عمر رہسان قدمان نال لگی جبکہ یار میلیں پیارا ہان سہنتی
ہندی ناں تینل عدول کرسان تیرا حکم فرمان پروان سہنتی
جبکہ ہیر مرضی ہتہو ہتھ سودا اینل ویکھ ہووے اطمینان سہنتی
نارک نرگ شکر ہی رہی منجی دیری ویر ہوئی رہی ران سہنتی
رانجھا سوہ تاں ہوئی بہی اوٹھ بیٹھی حاجت جا ہوئی کہیں کہاں سہنتی
جوگی کہی چھل کران جے نیان انجھا مرضی ہیر کی تدہ سجان سہنتی
اک آن الہ بندرس آن لیسی رانجھا نام جی کران بیان سہنتی
ہیر راز نہان عیان کرسان پہلی حرف اوٹہا قران سہنتی
جوگی ہس کے اکھیا ایں انجھا کارن ہیر رلیا جوگیان سہنتی
ہیری شرم تیتیوں تیری پیر میرے آس دیم ہاندی رب سچاں سہنتی
کہیا ہنی نے پان مراد جلدی جہڑی راز نہان چھپان سہنتی
ستر چلنے تے سنرہ جائے ہولی تیرے پاس سہان پاسبان سہنتی
پھیر کرو دانا نگ لٹے ہیری سید گیلسان تدہ بلان سہنتی

تساں نال رقیب ہی اونہاں ہیر باپ کہیلاں اجو خان سہتی
نپڑدن باہر سیدے کیل کراں مجھ کوڑی کواری نگہبان ہا سہتی
میری عین مراد مراد کارن کریں عرض پیراں نال ہا سہتی

مجھ جان انجان ناداں ناہیں تارے توڑ لیاواں آسمان ہا سہتے
تن روز دی طول میعاد کرنے کرساں ہم فقیر دیکھ رواں ہا سہتی
منوں ہار فضل فقیر آہی پاس ہیر دے بہیں شیطان ہا سہتے

آمدن سہتی تر و ہیر و بیان کردن کرامت فقیر خود فقیر ہی دادن انہ لعوال انجہا و مکر و حیلہ انگیختن جہت وصال او و نا بر گزیدن ہار مکار

سہتی ہیر نوں پاس بہال کہیا جاگے بہاگ تسے گہر جنجال ہیرے
کالی باغ جا کی بالا ناتھ جی دی کیتی پاک جمال دیدار ہیرے
جوگی ہس کے مجھ بلا لیا ہیر چہپیا رات دا حال ہیرے
راتیں ماریوں ہن مستائیں کہیا میں اوسنوں خصم کال ہیرے
مار کا ہی جس پاہوت اکس کہیا میں کجھ ہور دکھال ہیرے
جوگی کہنڈ لاید انہاں لیا ستی میں کر کے لال گال ہیرے
جو میں کہیا فقیر نے توں میں ہوئی کرامات میں دیکھ کمال ہیرے
مہربان ہوئے پیر عرض کیتی کارن یار مراد وصال ہیرے
کہیا میں اوہ تاں عاشق انکھیں دی اوہدا ہوویں وصال محال ہیرے
جوگی ہس کہیا ہیر انام و بہیدو ابجہا واندا حال ہیرے
ہیر گئی ہیاہی میں جا لیا کن پاٹیاں جوگیا نال ہیرے
لکھو ہیر لئی اک جان گئی جان جان آیا کر کے ڈھال ہیرے
میں بہی ہیر کامل عامل جان ہوئی خاک کیا اوہدی جان سیال ہیرے
تدہ لئی اوسنی اڈیہہ دو کہہ جالی مجہتیں چار پہر ہی باراں سال ہیرے
اکھ چہن وتی چاک خاک ملی آیا وچہ اقبال زوال ہیرے
تینوں لکھ مبارکاں کرن ہیا ماہی وانگ ماہی ترنجال ہیرے
جوگی ہوگی جوگی تو ہوگی ہویا کرن پڑہ منکے ڈال ہیرے

تینہوں ہور خصت گہر طرف جوگی کنڈ چاد لاند الیکی نال ہیرے
ماری شرم دی دور کیلو رہی ہتی کڈہ بیٹھ کل گال ہیرے
سہتی میں نہ کیہدی بات سہی کیتی ہیر گستاخ مقال ہیرے
ہن تاک ماری مار بند ہیر دردمند ہوہی پامال ہیرے
کرامات دیکھال میں ہیر کہنیا دس کی آندا نتال ڈال ہیرے
جوگی آکھیا دیکھ یقین کہہ ڈٹھا میں وال اوٹھال ہیرے
قدمیں لگ فقیر دی خاک ہوئی کہیا رکھ لیوے کہول ہیرے
جلدو ہمیں مراد منگی کیتیا ندہ دا اوس سوال ہیرے
جوگی قسم کہوا قرآن بیوں ہیر بیٹھ کیتی قیل و قال ہیرے
عشق ہیر سچے چھیڈ چودہرائی مبیاں آن چہروال کنگال ہیرے
پہیر کن پڑا فقیر ہو پایا کوڑی دا نا نو گال ہیرے
پہیر مجھ دی طرف خیال کر کے کہیا ضامن رکھ خیال ہیرے
ہیرا مرن جیون ہدہنیاں تہیں بول پال ہیر بول پال ہیرے
دیہو بیم جہیج گال ڈہال اوسنی عمر بال سٹی بال چال ہیرے
تدہ کارنی اوس کنگال کیتی کی دو کہڑ ہر ندید پال ہیرے
پل اوٹھ کے یار منا پیا اوکہا نتال ہو اودہو چال ہیرے
پیا سا انہ ال وصال اینہا جلد ہیال ہیر جہیہ یال ہیرے

اوہدا یار ملاونا ہیں سہتی اسنے اوہ مسیلی ہیر الال ہیرے
ہیر کی مکر دیول خیال رکھیں سیاں تدہ نوں اج دیکھال ہیرے
تینوں مکر دا ناگ لڑا نہ ہری پہیر ہاندی دی کرساں بحال ہیرے
جو جو منا دیاں گلاں نال اوہدے کرئیں نوں سبھ سو کھال ہیرے
گل نگر دی چاک سکھال اہی تیرے لال نوں پاس بہال ہیرے
مینوں ملی مراد تے تدہ رانجھا صدقے پاک رسول دی آل ہیرے

سبھ کی ویر نوں ہیر نوں کراں صدقے شاید رب اینہہ دے تعال ہیرے
چھوٹی عمر وڈی مکر جانی ہاں جھنی سر کسیداں جیہے سل ہیرے
اوڑک یار تیرا جوگی سد لیاواں کرسی سیدا وہ کیں قتل کال ہیرے
کواری کوڑیدی کھیں پاس میرے سان دیکھ موقعہ دیاں نکال ہیرے
جائیں تخت ہزار ہینوں نال وہدے ایہ ہی نت دی مٹی سکال ہیرے
فضل نال دلبند خورسند دونویں رہسیاں سید انند بحال ہیرے

بردن سہتی ہیر را بر چاہ و بہانہ بینہ چیدن و گزیدن مار خار پائی در کف پائے
ہیر از تدبیر مشیر سہتی و لوصہ کردن اواز مکر فند و بر وبا ز آوردن در خانہ

بچھے بالو کولوں تیاں سنگ لیاں چلی چاہ تے چنن کیاہ سہتی
سس ہس آکھی دین بہاگ ساڈے ہیر چھپا چاہ دا راہ سہتی
جائیں ہیر تاہیں سس ہر توری اتے نال ہوئی ہمراہ سہتی
جتھے راہ گئی لیکی فوج خنگی کر دی گئی سے قتل فناہ سہتی
سیاں جیہڑیاں جیولیاں ہجھ لیاں وچ بہی چنن کیاہ پونڈاہ سہتی
چالاک دانش
ابدہر کواریاں ال پراتے لئی اودہر ہیر اتے ورد خواہ سہتی
اک سول ہوا وہی نوڑی نوڑی وہیندے ہیر وچہ ہیر دلاہ سہتی
ہیر ہاچیکاں ساہ گھٹ ہی بوبو کر سر نتے اکساہ سہتی
آکھے ہیر تاہیں لڑیا ناگ کالا کیتے آہ نگاہ ناگاہ سہتی
ویکھن آئیکے ہیر بیہوش پئی کہلی پاس آکھی کر کے آہ سہتی
سیدے ویر دا اج خراب خانہ ہویا اتے لگا سینے واہ سہتی
بارہا جاگی کنبدا لاہ ہونہوں دیکھی ہیر سند اکھاہ سہتی
کوئی ماندری سد لیاؤ لوکو آکھے گل پلو مکھ گیاہ سہتی

ہیر پس کہیا میں ہی چلنی ہاں دیکھاں جاہ ہیر کمن وچہ سہتی
جائی چاہ تے چنن کیاہ وہوٹی دیوی ہال ویراں خناہ سہتی
ملکہ ہیر تے فوج کواریاں دی آہی وچ سردار سپاہ سہتی
ٹہن کنگڑی اگڑی راہ اندر پہونتی لنگدی لنگدی بچاہ سہتی
آکھے میں تاں ہیر الگ چنساں کہیا ماں نوں نہ کریں وساہ سہتی
آپوا پہنے وہیاں کواریاں سن کر کے چارچو فیر نگاہ سہتی
کنڈا مار کے خون وہا مکروں لگی خلق نوں کرن اگاہ سہتی
تیاں دوڑ گیاں دیکھ ہیر آکھن ایہ کی ورتیا قہر الہ سہتی
حال حال کر کے سدواہ توڑی سد لئی ہالی ملواہ سہتی
پیریں ہیر لڑیاں توڑی ہنیں ڈٹھا ایہ میں ناگ سیاہ سہتی
پاس ہیر انبوہ کثیر ہوئی کیتی پاک اندر حشر گاہ سہتی
ڈنگ مار دا ماریں آپ ڈٹھا آکھے رہیا نہ میں اشتباہ سہتی
پھیر کسی نوں کی اشتباہ ہووے جیہنے آپ ہو پاس گواہ سہتی

اٹھئے یار نے قول اقرار جوگی کارن اپنے ہی نباہ سہنئے
ویکھ مکر تلبیس ابلیس کیہا واہ واہ سہنئے واہ واہ سہنئے
کھیلیاں کری بادشاہ ہن باڑاہین گھوہین تے ہوندی داہو واہ سہنئے

مطلع صبح دا پیچ نباد تا ویکھو جھوٹھیاں دی بادشاہ سہنی
پھیر پیر لیا چوا مینجی آ کی گھیران لغن حال نباہ سہنی
فضلشاہ فقیر بھی ویکھ کہیا تیری مکر نون لکھ نباہ سہنی

خبر یافتن ہیر اجوا زمار گزیدن ہیر بہانہ منزدہ شدن سہتی بواختان طلبیدن مار گیران افسون خوانان ومفرور شدن ایشان از معالجہ ہیر

اجو گل سنکی باہروں ویڑا آیا روندی ویکھ سہتی چشم نم میاں
آکھے ہیر سی چن کیہا وارثی اڑیا ناگ کالا ادسی دم میاں
دستی مار فتن وارفتن واسطے کری پھیر یقین قسم میاں
آکھے وقت وہاوندا جاوندا جی نظر آوندا رنج الم میاں
بچے ہیر دے ہوسٹے باپ پاپ کٹی جاوں غم الم عالم میاں
اجو کہے افسوس افسوس لوکو ایہ کی دسیا قہر اتم میاں
اکھیں ہیر تکھیں ویکھ کے نیر وہندے روے پاس بیٹھا چھم چھم میاں
منجی ہیر دی آلی بیٹھے روون ہمار ہنبنا کوڑا کور ظلم کوٹھم میاں
ودجا سیدے کنجیت وبخت کھوٹے جیندا امر محبوب ضیم میاں
بوٹی رگ کوئی ہنجھو زخم اوتے اخور سند اکوئی چم میاں
کوئی نقش ہر سنگ کر نقش لکھ کوئی کرے تعویذ رقم میاں
منکا مار کوئی لسی وچ گھولی کوئی کہے بازی ہوئی تم میاں
کوئی کہی زہری ماہر مار لئی ہیر جاوسی ملک عدم میاں
سپ کسیدی کیل نہ ہول آیا اڈرک گئے تان جوگی رم میاں
کوئی چشم پرنم کوئی سینہ بریاں رووے کوئی بہر یاوروغم میاں
کوئی اکھدا ہیر تقدیر یاری لکھیا مٹے نہ لوح قلم میاں

آکھے کی ہویا سچ دس جلدی سہنئے دسیا حال سنم میاں
ڈنگ مار کی ماہر طلس گیا ہیر جیوندی ہے کوئی دم میاں
کوئی ماندری الیو ملا جلدہ کرے ہیر تا ہین جہاڑا دم میاں
آوے کوئی وہتر وید جوگی صدقی ادسدے نیک قدم میاں
سیدا کسی فقیر سنجان بیٹھا جیندی عوض اداردی سم میاں
ہیر مردا کی پشت خم ہوا ہور غم کینا لشت خم میاں
رورو اکھدا ہیر جو کرے اچھی ویاں جھر ہزار درم میاں
اکھن گلان اسیان نون ہاوسچا میان از غیب واحم میاں
اجو ماندری کل سدالئے منتر مار دے ہیر بہم میاں
اوہی کوئی کہیا لگے زہر مہرہ کوئے زخم اوتے مرہم میاں
کواری کوٹھی ہنین سوت کتنا کوئی گنڈا کرے کوئی نشیم میاں
کوئی کہے کامیاں منتر کر دجنتر بس ہو گیا ابدا کم میاں
مار مار منتر سن تر کر دی زہر پار دی بیش نہ کم میاں
کہیری سنی دستی کہیڑی سون اکھن تتے سیدے لیکھ کرم میاں
سنکس ہین اوڈا ایکی سر پائی آکھے دم گلی نالی دم میاں
فضلشاہ رانجھے جوگی باجھ کہیڑا کرے کھیلنا ناگ بہم میاں

اطلاع دادن سہتی از جوگی سا کن کالا باغ وفرستادن ہیر اجو سیدا رابرائے آوردن جوگی وار زونے

سیدا پیش جوگی و اظہار کردن گزیدن مار ہیر را و عذر جوگی کہ علم من کتنہ اشند گان راز بسیکند
و شتم خوردن سیدا کہ با ہیر وصال شدم کہ منور بر کست وزدن جوگی سیدا او گریان آمدن پیش مار ہیرنجانہ

سہتی آکھیا بابا ٹلہ گیل کوئی بیٹھا باغ کالی جوگڑا سائیں
پیا جا پیدا ہے کرامات والا ولی پیر زاہد اولیا سائیں
ہیر ایہہ مشکل جان کتی کیونکہ لاڈلی ہے خدا سائیں
اچھی بھلی ہی جیکر لہر بحر ولوں اوہٹی اوٹھکی ہن سدھا سائیں
اجو کھو کھیڑا امیر سے پت نالوں ہو رہی دانا عقل سا سائیں
کالی باغ دیوچ فقیر بیٹھا قدمیں لگ کے منگ دعا سائیں
ایسا کریں جوگی ٹھوٹھی خیر پائے ٹوٹا اوندے منتاں بہنا سائیں
سیدا آکھے سیدا ایں جانتاں ہاں ہن لیاواں ٹھنی فقیر بلا سائیں
جوگی شکل فریب چھپیاں کہیا ادہر کون توں جاٹ بلا سائیں
نمسکار کرکے بیٹھ جوڑ سیدا آکھے داس نیا خاک پا سائیں
تیرا دکھ دی سنیں گوار جٹا اسیں آپ وکھی انند اسائیں
اگھے نار کارن سٹران نار اندر مار مار لئی اژدہا سائیں
ہیر نام نے عرف سیال جٹی اندی جھنگ ہنیں من پچیا سائیں
وچہ کہینٹ کیپا وہ کہینٹ ہوئی تاتاجٹ اکہینٹ لٹا سائیں
الکھین ہیر وچوں چلی ہیر حیم حیم پاس بیٹھ اقربا سائیں
ہوئی انت ہوئی سچا بابا کہیڑا آتے ہنیں قضا قضا سائیں
مرن وچہ جٹی جٹی کیٹ کہتے کربیا ڈر کے ہو رہا سائیں
ہتھ جوڑ سیدے پیر عرض کیتی بیڑا دین پیا تنی لا سائیں
امیر لیکھ نے میکھ فقیر مارے ایہہ مل گئے دانا فرما سائیں

اوہدیاں اکھیاں ہیلن مستاں والگوں ہیٹھیا طرف سائیں نار مطلا ہو
اوہدے قدم پایاں پشکی ہیر ہودی ہووے حاد واحد سائیں
دنیادار جائی ڈنڈی مار کڈھیں رکھن کسیدی نا التجا سائیں
اوتھے غیر دی جانداکم ناہیں بھیج اپنا کوئے دانا سائیں
پیر سد سیدے آکھ جاہ بیٹا او مٹھ دوڑ نہ دیر لگا سائیں
حرف عجز نیاز دی بات کریں میٹھے شان شیخی چھڈ یرا سائیں
خصمان ہوٹیاں انت پیاریاں نے کارن ہیر دی پیریں پینا سائیں
وہٹی ہیر دی پیار وانام سدکے سیدا مار مشکل پیا دا سائیں
دوں آکھ دا لہنہ جوٹھ کرے سہتی کوئی کیتیا اثر سائیں
میرا نام سیدا ایہت چودہ بیدا دکھیا ہوں سنیو باخبر سائیں
بول کیا کہنا کس کا دکھ سہتا حال ماجرا آکھ سنا سائیں
کون ماکی نام اور کہاں گئی آہی مار کس طور لڑا سائیں
مورکھ چاہ تے چینن کیا گئی ڑیا ناگ ڈنگی غش کھا سائیں
سہتی ہیں میری اوبد سنگ آہی پالی چارپائی آئی چا سائیں
جوگی آکھیا توں گوار مورکھ مورکھ اوسنوں کہیں بنا سائیں
سپ نال تقدیر دی ہیر ڈنگی کون ہیر تحریر مٹا سائیں
کون مرن پچھیرن جٹ لیمیں آدمی تدہ نہ شرم حیا سائیں
سچ ہیر تقدیر دی ناگ ڈنگی مری ہنیں قضا رضا سائیں
جی میں لکھ گوار دربار دگا لاج نام دی رکھ رکھا سائیں

کراں ہوڑی باہوڑی کریں جوگی تیتھوں واسطا پایا اساہیں
جوگی کہی تینوں ایسی مار پیا ہے جیتی مریں گھبر اگھبر اساہیں
ہیر آکھے بچہو سیال سیال ہویا پیچ رہی ہمار سدا اساہیں
دو تن وز گردی ہاری تاپ لتھا جاتا بولسی لعبت شفا اساہیں
اوہا پیار ناہیں ہیرا پیار نا ہے ولیسی آس خدا سچا اساہیں
جوگی آکھیا بوجھ درکار ناہیں طمعدار نہ نکر گدا اساہیں
دہن مال دولت تنج دیا سارا ہیں شاد ہر کی گن گا اساہیں
توں بہی ہو فقیر تے چکھ لذت جہیڑ دن آکھن پڑا اساہیں
تیجا ناندہی سنگ تھیں سنگ رسی شتشیہ سنگ تھیں لیا سچا اساہیں
ہیر آکھدا نیک نصیب میرے کیتی بات حسب المدعا اساہیں
جو کچھ حق حقوق ہمر دعورت ہویا مجھ تھیں نہیں ادا اساہیں
تی واک دوروں رہیا جہا کدا ہیں جٹی ٹکہیں لیا جہیا اساہیں
صفا صفا جی نال ایمان بچھو بیران ماریا رہیا صفا اساہیں
مطلب لئی لیا چہڑ ہا کریں آکی اوسدا توں بہر اساہیں
پئی جان جی کریں قسم جہوٹھی گل گل تیرے گل جا اساہیں
بات وصل وصال دی اکدی وی ویکھیے ہیر تاں وہی سنر اساہیں
محشر نا دیدار خدا ہووے جی ہیں لکھہ ڈٹھا کنٹھ پچا اساہیں
ہیر کہیں شفاعت ختم نبیاں آخر دہی نہ رب لقا اساہیں
سچھ پچہ بیان عیاں کیتا ابتدا لیسے انتہا اساہیں
سید یار جٹے دم سا عنان تے وعدہ کرو یوم الغرد اساہیں
جو کرم کرنا ہیر نال جلیو ہنیں صفا جواب الا اساہیں

اجے وقت ہے کرم کماو ہیرا ویلا جاسیا پہیر وہا اساہیں
اوہ بہی ہیر پا ہنیں قدا تیجہیے ایہ لی جا ٹٹوں تاں تیا اساہیں
پیچ جہنڈ نیال جہاں کوٹھی رہی تہجہ دینال خفا اساہیں
سو بہی جی دی جی امید رہی ہیرا منوں لتہر اچا اساہیں
ناز لیو نے ہیر دی نظر کرو جلوہ رب دا نام دہا اساہیں
النجا پرواہ ہے کیا ہرسی راکھیں ایک ہر کا آسرا اساہیں
اک ہیاسی جہیا لگا بیٹھے لیا دیا کو دیا ہسلا اساہیں
دوجا سنا ہوگا مشہور جوگی ہر بن ہنیں ہر کسے آشنا اساہیں
چوتھا بیا بیاں نے ہیر اہیر دناہیں باجھ کوار یاندی منتر اساہیں
چہٹی ہیر ناہیں جانوں سیج کواری اجے تاک اوہ رہی جدا اساہیں
جہیں بنہے لایا ادہن نار شیال یاد دوزخ مجھ جلا اساہیں
سر تے ہیر جٹی پنج ہیر ظاہر ہے تاں اوہناں بہی مجھ جلا اساہیں
جوگی آکھیا جوٹھ نہ بول جٹا کریں جوگیا نال دغا اساہیں
خیر ملیں گے خوف خدا بدلی پر قسم قرآن اوٹھا اساہیں
سید قسم قرآن مجید کیتی کرکے موہنہ سدہا قبلے دسا اساہیں
اجے تاک صورت اوہدی ہنیں ڈٹھی گوار نا سہی کی سا نورا اساہیں
جہیں ننگ کیتا ہیں سنگ وٹرن رہیا ننگ تھلیں سنگ ... اساہیں
اہناں ہونگی مران پراز جا کیتا مجھ جرکجہ خطا اساہیں
غلط جہوا کے کہیا میں جوگی جٹا کل تے گل ٹہر اساہیں
جانی ہیں تریاق عراق سچیم میرے ہار جسبوں ڈنگیا اساہیں
جہ کراں ہمت تو تو ہوں گیری الیسا کوں لعق ن راہ اساہیں

جوگی خفا ہو کے کہیا نکل ٹہروی وتی ہیر ستر ٹہرا سائین
نال قہر فقیر ستہر ہاری گدہی واننگ سیدی کٹیا سائین

دہال حال کرو اسیدا او ٹھ نٹہا آئے باغ ہتین باہر وسکا سائین
فضلشاہ سید اسدا گہرن آیا روہ روبا پئین حال وکہیا سائین

خفگی کردن مہر اجو بر جوگی کہ سیدا فرزند او را زدہ کوب کردہ منع کردن سہتی از بے ادبی فقیر و بازہ عیب دادن از بہر آوردن جوگے

اجو دیکھ کے پُت دا حال اہتر غصے نال کر کے لال رنگ میاں
ہنڈا لال کیتا میری لال سندا ہنیا اوس وننگی تھئین ننگ میاں
ہنگ کہوٹنی سنگ جے ہنگ گہوڑی اوسی نال جہاڑی وید ہنگ میاں
لیاؤ جلد فقیر نوں چیر سٹان وہر کے ننگ ملنگ دی ٹنگ میاں
لوک کہن گے صبر فقیر بیٹا ناہین نو نہ بیمار پلہنگ میاں
اودہی کی جاگیر تغیر کرسو جہان خویش نہ ساک نے انگ میاں
اینویں کسی نوں ہین فقیر مارن تیرا ستیر ننگ اڑنگ میاں
سچ نال فقیر بے اوب ہویا ناہین ماریا اوسنی ونگ میاں
کروز ور ہتہوں کچھ ہو رہو وے من اتال فقیر دے جنگ میاں
اوہدے آبیاں نوں جی سچ تیری ہیر کی کرنے شرم سنگ میاں
اجو ہیر دُن سخن تاثیر والی نرم موم ہویا لوہا سنگ میاں

آکھے غضب دے قہر اندہیر مارو سیدی مار باؤ ہنگ ملنگ میاں
اساں سیدیا ماروا اڈگ ہتھی تہدون ماروا گوں ماری ونگ میاں
پہیر خفا ہو کی آکھے ہے کوئی ہوہوں بول اجو مند چنگ میاں
ایپر ڈران فقیر دا جہل ہے ایہ وچ گدڑ شیر پلنگ میاں
سہتی آکھیا بابے جی ہوش کرو سمجھو گل ہو وو ہتین تنگ میاں
اج اہتی نے گل تن شہر لگی کسے نال نہ رکھدی سنگ میاں
گہر مری وہوٹی باہر ایہ جوگی کسے پہیر ہنگ تفنگ میاں
رکھن خلق خالق نالوں بہت مشکل ہوئی بات بیجا اڈہنگ میاں
جاؤ آپ فقیر نوں کرو راضی لیاؤ ہنگ کے سنگ ورنگ میاں
رکھ جنگ موقوف و خوف سفنی خیر خیر فقیر تھئیں منگ میاں
فضلشاہ فقیر ملنگ سندا فضلوں رکھ لیا رب لنگ میاں

رفتن مہر اجو پیش جوگی عفو تقصیر خواستن از موجب گستاخی سید او تقریر کردن پیش فقیر از مار گزیدن ہیر و آمدن جوگی سنجانہ اجو و بیدن ہیر را و جائے خواستن علیحدہ برائے دفع زہر مار

مطلب اپنے نوں کالی باغ والی اجو اوٹھ ٹریا سکے گل سائین
دوروں آوندا دیکھ کے مہر اجو چپ چاپ ہو رہی ہمیل سائین

بالا نا تھنے نے وپا لوپ سونہا اجو مہر ہویا دیکھ شل سائین
نمسکار کر کے ہتھ جوڑ کھلا کہیا دہیاں جوڑ ون مہر دل سائین

اکھے عذر معاف کران آیا ہونہ گناہ میرا تو گل سائین
میری میر تقصیر معاف کرو بیٹا گھل میں ہویا خجل سائین

سنیاں وس کنجبت بے آپ تاہیوں ملی نمر دل سوال سائین
اپر آپنے ہی دستو غم باگنی باغ ہتین بار وسکل سائین

ہور یار ناسی اوس نوں صورت کرو اہ ہیر نہ کدی قلل سائیں
قدر و قر فقیر انسان سمجھ ڈھنگا واہ جانی صرف ہل سائیں
عورت نال اوہدی ٹہوون رہو وہنا لب جان عاجز اجیکل سائیں
سارے دیس دی ماندی سدا آندی کسے ناہ بھوایا نہل سائیں
ساڈا دیس غریب نے کی ڈٹھا ہتھوں اابینھے گئی گل سائیں
اج تسیں بھی قدر نوں انگلی کر کرم جائے جٹ چل سائیں
واہگ خضر قدم بخشیں سنبر کرو مجھ جٹ دی چل محل سائیں
جوگی بس کہیا اوہدی ہمت رہیو جوگی چلیں اگی چل سائیں
سنگ باپ رقیب محل آہی چل ل محل اوچل سائیں
وڈک ہیر ظہیری پاس آئی بن بل کردی بل تل سائیں
دوہناں سدا آندا ہیر ول ہو دے ہتھوں کرن آہی ول جھل سائیں
نبض دیکھ کے خفا ہو کہن لگی ہیری ہتھ نہ کل دہی گل سائیں
ہیں جاٹ گوارنے دیا دہو کھایکل ویکھیسوی ہیکل سائیں
منتر مار کے مار نوں مار دیواں جھل ہد جائی ماخیل سائیں
مردہ دیہو منیوں کرسی رب زندہ اگی نال نصیب دے ہل سائیں
کوئی مرد عورت آوے پاس ناہیں ہتل ماہ جائیں جیہی جہل سائیں
جاؤ جلد لیا دمتاں بچھتاؤ جیہڑ گیا و بلا ہتھوں ٹل سائیں

سنہا نکی ویوانگ ہو جاندا جیکر مشکل مفید ادیدا دل سائیں
ایسے پت نالوں رہندا اونترا ہیں تان لی شکر کیدا عزو جل سائیں
ہار گئی سبھی جنن کیا بھولی لڑیا ناگ کالا ہوہی تہل سائیں
جیکر زندگی اوسدی رب رکھی دیہاں ہیکیا ندیوں گمل سائیں
جیوی بھاگ پیاریاں ہیکیاں دی شتالا ناہ ویکیاں اوہدا سہل سائیں
جیٹی ہیر دی بھاگ نصیب جاگے دل انگل جائی ہوہی وگل سائیں
میری رنس سفید تے شرم رکھو شتا یدہیر جیو سیا عشق پل سائیں
اوٹھ کمر کسا کسا یاد کرکے بیج ہیر نے بول اٹل سائیں
گہوڑ اسا ہمنا ہنکیا شگن بیلا ہو یا ہانتے جو نوں جا زہی ال سائیں
احمق جٹ نوں سارنا سار ناسا آہی ول کھیڑان اچھل سائیں
بل بوٹیاں پاس کیلار بیٹھی ہڑ پل کے ہار تھل سائیں
کیہی ہاتھ دکہیں گئے سجن جہو ٹھا اسکا بچن ہہت گئی مشکل سائیں
بھولی آ منکلی انتو الاح ہیں اس سبھی کرن سرکی ل سائیں
تن روزدی دیو میعاد ایہر کوئی گھرو دی نیند نول سائیں
کواری کوٹھڑی ہووے پاس رکھ کارن میٹھی گل لوہیرہ ہیر گل سائیں
چتن گو گل دھوپ سیندھور ہر ل جہڑاں منگیاں مار زل سائیں
فضل فضل کنوں ناسو ہیر جیٹی ملی ویدیا اسبچھا جبیند گل سائیں

بند کردن کھیڑیاں جوگی و ہیر سہتی نگہبان را در خانہ ویرانہ مطربان کہ بیرون از دہ بود و یاد کردن رانجھا پنج پیران را بوقت نیم شب و رسیدن پیران کامل و شکستن دیوار خانہ و اجازت رفتن دادن و دعا کردن رانجھا در حق سہتی و فی الحال رسیدن شاہ مراد عاشق او و کشیدن جدا جدا ہر دو عاشق و خبر شدن بوقت صبح کھیڑیان او تعاقب کردہ مقابل شدن با شاہ مراد و بسیار پا شدن کھیڑیان

پنڈ ون بار دو ماندا گوٹھ راسی کرکے خوب صفا مکان پیارے
جھوجو کہیا جوگی ڈھولی ڈھوپ ہی نزرت فرت حاضر کران آن پیارے
پیچھ لگا جوگی پاس بیٹھ گئی پیا صاف چو لگا کہیر یان پیارے
سنتے ہیر رانجھا تنتی رہیا اندر الکدو سر پیڑی ماز دان پیارے
ہیر اوٹھ کے پیر دی پیر لگی پھیر حال ملال سنان پیارے
وقت شام لیکی اوہی شام تاکر گلان رہی کردی جانی جان پیارے
اگلا فکر کرد اگان جان مندا اتے ذکر پچھلا رہیو جان پیارے
ہیر اوٹھ سہتی لگی در کہولن باہروں بند پایا نگہبان پیارے
آپ وچہ ہکی رانجھا ہیر سہتی لگی لکھ دلیل دوڑان پیارے
سُن سنہ دیوی بابچہ کون دیوی اینویں رات جائے رائگان پیارے
رانجھے بیٹھ او ہتھا دعا منگی وچہ خاص درگاہ رحمان پیارے
پھیر کہول زبان تاں بخش پیران لگا آکھیا نال لگان پیارے
مندرا لعل شہباز دا ویکھ آکھی عقدی حل کر و مشکلان پیارے
پھیر لال رومال نکال رانجھا لگا ذکر یا پیر میتان پیارے
پڑی پھیر مریدلوں دی مہر کرنے آئی پیر پنجے آن آن پیارے
خبردار جٹا چنبا ڈول جائیں پیر بول آکھن عالیشان پیارے
عاشق ہو جی کرشیگا نیند پیاری دشمن ایکی تدہ ستان پیارے
رانجھا ہیر تیار ہو اوٹھ کہلی باہر کوٹھیوں قدم لگان پیارے
بہالی ہیر تساں نال ٹردی دیر دیر کرکے ماپیان پیارے
رانجھے عرض کیتی اگی پنج پیران جہڑ فواہ سہتی عاجزان پیارے
اتفاقاً شاہ مراد آیا اتین نال قطار شتران پیارے

پلنگ ہیر جو اپنے سر سیدے ادس جا تے آجار رکھان پیارے
کواری کوٹھری اوہنا نوچہ رکھ گھلی سہتی جانکی سنگھ کھرچان پیارے
در بند کرکے قفل لا ر باہروں وقت شام کیٹہری گھرین جان پیارے
سہتی ہس کے آکھیا اوٹھ ہیرے ہن وقت نہ شرم شریان پیارے
دو دکھ سہتی تے درد سنائے رانجھی سہتی منصف پاس نیان پیارے
سہتی سُن گلان کہیا میان رانجھا قصے ختم تاہیں عاشقان پیارے
ملیا وقت فرصت دشمن گھرین ستی گھن ہیر ہو روان پیارے
رانجھا ہیر نوں دیکھ دلگیر ہوئی سہتی واہ گن تصویر حیران پیارے
سہتی آکھیا یار نالوں ہو سچی ماہ دو سنہ ہی و آکھ سچوراں پیارے
کر ہیر نوں یاد فقیر ہی تاں جلد مشکلاں ہون آسان پیارے
پھیر یاد کرکے پنج پیر رانجھا لگا رون آتی کرلان پیارے
خنجر کرلے ہتھ جم جیا نیاندا اٹھے وقت کرم کمان پیارے
کنوڑی سید جلالدی ویکھ رانجھا ہویا جان تشیئن جان قربان پیارے
خضر پیر دا پھیر نکال طرہ لگا جان نوں کھول گھمان پیارے
کنڈہ پاڑ کے پاڑو و سار کیتی ویکھن پیر مرید گریان پیارے
لیکے سیر نوں ہو روان اینیوں ہو وین خواب اہنین سلطان پیارے
لگے سیمتیان ہتیان بھگت چکون الگو ہیچ نہوڑے امتحان پیارے
اوٹھ دوڑ سہتی قدم پکڑ کہیا رانجھا ہک نہ قول زبان جائے پیارے
کر دعا تیرے پنج پیر پنی مجھ یار مراد ملان پیارے
اسنی دچہ ہو کم سوار دتی ہن تاک رہی نگہبان پیارے
مائیوں بہل کے کوٹھڑی پاس آیا جنہے کہلی آہز گران پیارے

ڈاچی شاہ مراد دی آ رنگین ہتی سیتی لیا مراد پچھان پیارے
ہتی سیتی ہیل مراد چیڑھا لئی رانجھا ہیر بھی اوٹھ سدھائے پیارے
صبح ہون تاکر بنیڈے جہیر گئے جنگل جھاک ہیابیوران پیارے
رانجھا ہیر دونوین اگلی ہہائک تاکر اوجھڑ راہ گئے بیابان پیارے
ہیر نال بنیڈے تھک چور ہوئی طاقت رہی نہ قدم اوٹھان پیارے
تھوڑی دور شہروں بیابان اندر بیٹھ گئے تی تہان اوسان پیارے
ہیر ڈھنالا کر یہ سُتی ڈر خوف بُھلا دشمنان پیارے
اودہر صبح جوگان نیکو بار نکلی شہر رنگپور دی کرسان پیارے
اکھن ہیر سیتی جوگی گھن گیا ستے کہیڑیان جا جگان پیارے
زینا نڈال عراقیان گھوڑیان نے کہیڑی ہو اسوار دوڑان پیارے
لے کھوج تے ہو روان چلّی کہیڑی مگر اودھا لوان جان پیارے
کوئی آکھدا ہیر اودس آہی جوگی آن لی مستان پیارے
کوئی کہے جوگی ہین سبی اوہ رانجھا ہیر نال جنیدی آن بیان پیارے
کوئی کہی داڑہی ہنگی کہیڑیاندی من گئی جوان مُران پیارے
رورو ہیر چپالی پائی کہیڑیان نے ودڑہی جان کرا فغان پیارے
چہلی داہر مراد نون جا ملی آن اٹہی جوان میدان پیارے
چلی ساربان کہیڑیان سپاہ پائی ہلی ہلی جوان مردان پیارے

سہتی اوٹھدی اوٹھ مہار پھڑی ہیران آن ملی ہان ہان پیارے
اُپو دہاپ مُڑ دہاسدہا چلی چلی تیر جو سخت کمان پیارے
ملیا جا مراد قطار اوٹھان نوں خوف تے خطر جھکان پیارے
نگری راجہ عدلی پاس پہونچ گئے حکمران جو جھنگ ملتان پیارے
استغفر اللہ دکان مل سچ وچ حدیث بیان پیارے
ہیر سیر دیٹہ اُداکدہ سنا رانجھا بیٹہ دسیڑ نان پیارے
آئی نیند وچ خواب غلطان ہوئی بھل گیا فرمان پیران پیارے
دیکھن سنہ لگی اوس کوٹہڑ نیوں جوگی ہیر واہنیں نشان پیارے
ساری نیڈلون دی پہجڑ ال گئی آ کٹنے ٹہنیار جوان پیارے
بھلّی سار سالنگان نیزی کر بہر چھبیان مار مار کردی پہلوان پیارے
رنگا رنگ دی سنجل لان لگی رنگارنگ دی لوک جہان پیارے
کوئی کہی بہلا ہویا جوگیا ندی رب اس مراد پچھان پیارے
جسنی چونڈیان کوار کیولیان دی سُن راہ برس سیالیین موجان مان پیارے
کوئی کہی شاباش شاباش جوگی رنان وا واہ الیچان پیارے
واہ واہ کردی واہ دڑہی راہی راہیان بچھ پچھان پیارے
واہ ماہ ہنیار پچھاڑوتی ایسی اٹہی جوان کرلان پیارے
فضل شاہ جو جو ورتی ہیر رانجھی دی کر بیان عیان پیارے

گرفتار کردن کہیڑیان رانجھا و ہیر را در بیشہ متصل نگری راجہ عدلی حکمران جھنگ و ملتان و زد و کوب کردن آنہا جوگی را و رسیدن بران دفعہ کوتوال راجہ مذکور کہ گشت برائی اسپریان میکرد و گرفتار کردن کہیڑیان را رہزنان دانستہ و دست کتف بستہ بردن پیش راجہ و نالش جوگی و کہیڑیان پیش راجہ و سپردن راجہ مقدمہ را بقاضی شہر کہ بشرع شریف انفصال کند و حوالہ کہیڑیان ہیلعنتن سپر قاضی رشوت خورد

بہیر دا ہر جالی رانجھے ٹھینوں چور آن پھڑیا او توں سال میاں
جو جو سپیاں سہیاں مینہیں رانجھے پیا وچہ دبال زوال میاں
کوئی کہے اسدے کر و بیری بیبی کوئی آکھدا کر و حلال میاں
کوئی کہے اولٹا کرکے ٹنگ دیہو اگ بال سٹو سڑون جالی میاں
قدرت نال ڈہنڈوال ہزاران سندا آیا گشت پہرنے کوتوال میاں
پکڑ لئے کھیڑے مشکاں بنھ ماری کیتی خیال اوس جو چنڈال میاں
ہانڈو ہتھ بدلہ ملیا کھیڑیاں نوں انہیں قدرتیں رب کمال میاں
راجی عدلی وچ دربار کیتے پیش لکھ عرضی صورت حال میاں
تیرے راج اندر لٹے گئے ماری عاجز اسیں فقیر کنگال میاں
تیرا نام عدلی عدل عدل توں بن عدل کیجیئے جل جلال میاں
کہیا کہیوں فقیر نوں ماریا جی لکھو جلد جواب سوال میاں
واردات و تلی الفوں ملی تاکر کیتی کھیڑیاں بات سنبھال میاں
غور فکر کر کھو بلا قاضی کردے شرع او تے انفصال میاں
کرکے فیصلہ قضا مقتضائی آیا پاس طرفین بحال میاں
اکھے کرو بیان عیاں سارا البیان سچ تے جھوٹ نکال میاں
کاسن پاتکی ایس دی ہاک پایڑیا آن اساں ٹھول ٹال میاں
سیر زہر تہانوں کرکے نگر ایہناں جوگی مین ہیو تا چال پال میاں
مین بی سمجھ گیا لنصف رات لکھنی اہیا مرگ مثال میاں
جیتیا ہتھ ہا مین قبراں پٹیاں تے قبر اپنی رکھ خیال میاں
سنگ استری ہنیں جوگی سانگ ہے تیری زن ایہ امر محال میاں
ہیر کیس نے قاضی کھیڑیاں نوں رانجھے مار کی دی نکال میاں

ہیر قید کیتی رانجھے بنھ مشکاں ماری مار کٹیا پنڈال میاں
چابک چابک سے ارڑ تے مار پٹڑی چا ادھیڑیا ماس تے کہال میاں
کوئی کہے نترسا نترسا مار و منہ ایس او ہال چکیال میاں
ایہہ جنوں ربّ رکھی کون مارسے کوئی مرہ ناہیں بنہاں کال میاں
گھوڑا برق مثال دوڑا آیا اسکے جو گبھرو ہی حال عال میاں
مار مار پہونے کیتی مغز بولی بناں پچھیاں حال احوال میاں
بہیر بنھ کھیڑی اگی لائی نال ہیر فقیر بہال میاں
روروہیر فقیر نے عرض کیتی راجہ وہے تیرا اقبال میاں
عورت ویکھ میری سوہنی بھرم ہمی ہے تاں ہنیوں ٹہروال میاں
راجی کھیڑیاں نوں خیال کہے اکھیں لال گلال او گال میاں
ہنیں ہاں ہنی سولی سار چاڑدیاں کہو جھوٹھ کی سچ مقال میاں
سنکے حال طرفین دا کھے عدلی ہیر دو مدعی تی اک زال میاں
دتی کھیڑیاں مٹھ چلا زردی ہو یا راضی قاضی غیب سال میاں
کول ہوں ظاہر طمعے مال بدلی دیوں خاص سی کھیڑیاں نال میاں
کہیا کھیڑیاں ہیر نوں ناگ ڈریا آ بندا ایں جوگی اساں بال میاں
جوگی اکھیا جھوٹھ مقال ساری ہنو حال بلول ملال میاں
ویکھ ایہہ ہیری جوگن خوبصورت چوری کرن لگی قیل وقال میاں
اینتوں تاک پچھیا ہیر انجھاں کیتا دین رب دے دینی لگوال میاں
قاضی اکھیا سن مکار جوگی دسیں چور چتیرا چیر وال میاں
دوجا جو گناندا ایہہ ہنیں ہا نمک جٹی ایہہ ہے کوئی سیال میاں
فضل شاہ پر شتے ہتے قدر ہوسی دبیبی نفیب وہی گال میاں

بد دعا کردن جوگی و آتش قہر خدا سوختن شہر راجہ و خبر یافتن راجہ از حالت ظلم جوگی و گرفتار کردن کہیڑا نرا و باز دادن ہیر جوگی و عذر تقصیر خواستن راجہ از فقیر و التفا یافتن آتش قہر آلہی از دعا فقیر و کوچیدن ہیر رانجہا و رسیدن متصل جھنگ و خبر یافتن ہیر چوچک و طلبیدن ہر دو رانجہا و شنیدن گل ماجرای و رخصت کردن رانجہا را برای آوردن جنج و برات رسیدن رانجہا در تخت ہزارہ و ملاقی شدن برادران و تیاری کردن برای شادی رانجہا

اودہر ہیر دے ایدہر میاں رانجھا کوک کوک کی پاں کہا سائیں
کہیا ہیر رانجھا بندی پئی بندے مندیواندی سند کھلا سائیں
تیری ایس فریاد دی واد ملسی کر فریاد خدا سنا سائیں
جیہڑا قہر پا کے آدم جد تینیاں دتا جنتوں باہر کڈھا سائیں
جیہڑی قہر دیاں یعقوب کولوں کیتو یوسف چاہ جدا سائیں
جیہڑا آیو قہر ایوب صابر لیا کیڑیاں نے ماس کہا سائیں
جیہڑی قہر سیتے اسمٰعیل تائیں تو چھری دی ہیٹھ رکھا سائیں
جیہڑی قہر دیاں اتار تختوں سلیمان گھتیں ہیٹھ جھلکا سائیں
جیہڑی قہر سیتے قوم عاد کیتی گہل باد برباد اوڈا سائیں
جیہڑی قہر دیاں فرعون تائیں تو نیل دریا ڈوبا سائیں
جیہڑی قہر دیاں شداد ہویا اوروں باہر بہشت بنا سائیں
جیہڑا قہر پایو آل نبی اتے وچہ کربلا بلا سائیں
سوئی قہر پائیں ایس نگر اتے بدلی قہر دی قہر برسا سائیں
بد دعا منظور ہو گئی بارہی ماری آہ جو اک چلا سائیں
پھری شہر دے چار چوفیر آتش لگی گھر تے باہر جلا سائیں
راجے اکھیا کسے تے ظلم ہویا کوئی خبر دسی مینوں آ سائیں
اسدی جوگن ہیر کی دی جتیاں قاضی کیتا ایہ قضا سائیں

اسپر کون فقیر دی داد دیوے باجھوں ذات کریم خدا سائیں
بدہی الٰہی جاندی نہ زورو زور کھیڑے وسیر اوتے جلد لگا سائیں
رانجھا آکھی جبار قہار قہروں تیرا نام قاہر کبریا سائیں
جیہڑا قہر دیاں ہابیل تائیں ہتھوں دین قابیل کہا سائیں
جیہڑی قہر سیتے مہتر یوسفی نوں وچ چاہ سٹا سنا سائیں
جیہڑا قہر کیتوں ابراہیم تائیں تو نخچہ نمرود سٹا سائیں
جیہڑا قہر پا کی مہتر ذکریٰ تے آرہ ہیٹھ رکھا چیرا سائیں
جیہڑا قہر ہو یونس نبی اتے لقمہ ہوئی ماہی دریا سائیں
جیہڑا قہر پا کے امت نوح تائیں کیتو غرق طوفان چہرا سائیں
جیہڑا قہر نمرود مردود ہویا گھلیں مچھر نوں مچھر لسا سائیں
جیہڑی قہر سیتی علی شاہ مرداں ہتھوں شقر شہید کرا سائیں
جیہڑا قہر پایو مجہ رانجھن تے ہیٹھا یار دلدار کھوہا سائیں
اگ لا اس شہر نوں بھسم کریں ایہناں اکھیاں نال وکہا سائیں
اوسے آہ دی دود غبار وچوں لگی شہر نوں اگ بھڑا سائیں
اگ قہر خدائیدی کدیں بجھی باقی رہی بجھا سائیں
کہیا کسے فقیر تے ظلم ہویا دتی اوسنے بری دعا سائیں
راجے حکم کیتا آندی پکڑ کھیڑے لئے تنہاں نہیں سر چیڑا سائیں

پھیر ہیر فقیر نوں دے راجا کر کے عذر خطا بخشا سائیں
سنجھی اگ تے امن امان ہوئی واہ واہ لنگ فقیر رکھا سائیں
رانجھے سُن کہیا جوگی چلیے پہلے بستی اپنی ہیلی دا ہیا سائیں
راجے لکھ دتا فرمان رانجھے دستخط کر مُہر لگا سائیں
سُن زن بچے ہیر دا راوید ادبیاں وچہ کو ہلو پٹہ وا سائیں
ستے ہیر جھنگ دے راہ روان ہوئے دوہوں خوف تے خطر حکا سائیں
گھڑی مت زنان ہیر چلی سُن یار پیارے رانجھیا سائیں
باپ بھیجے فرمان سلطان سندا اہنہیں ویسیا عقد بھنا سائیں
نگل لگ ملساں جیاں بھابیاں نوں تنگنا نال ٹورے میتوں ماں سائیں
اگے جوین ہے رضی تیری ہیر بردی وقتاں ماچھ بین رہی وکا سائیں
عاشق سمجھ رضا معشوق سندی اکھ مجھ دے لی ابیو اسائیں
نیڈ جا آکھن رانجھا ہیر آئے ولیس ڈ ہال جوگن جوگڑا سائیں
لگے بیٹھ دانا وچار کرنے رنگا رنگ دی سخن الا سائیں
پھیر کہن وچہ دال دی کالا کالا سمجھ گئے جو لوک دانا سائیں
چند معتبر بھیجکے بار بارے رانجھے ہیر نوں لین سدا سائیں
جو چک حکمنامہ چُم لا اکھیں بیٹھ کل سیتاں ماجرا سائیں
پھیر خوب ہنوا دانا دتا ئیں دیوے نو ہن پوشاک پہنا سائیں
خط لکھ دتا رانجھے نال لاگی کہیا تخت ہزارے نوں جا سائیں
۱۳
بھائیاں پاس پہنچا تیراں سال پچھوں ہو روولی ہار گل لا سائیں
رانجھا دے دیکھا فرمان حاکم ہوئی خوشی بھائی اقربا سائیں
ایہہ سر رانجھنے دے بھائیاں خوشی سنیچ وی تشاد یانی دجوا سائیں

رانجھے پہنچ او تھا دو عاشقی ایس شہر نوں پھیر سجا سائیں
راجے آکھیا ناتھ جیو کرد کرپا چند روز رہو ایس جا سائیں
راجے آکھیا توں رضا ہیری جوین آپ دی عین رضا سائیں
حسب الاہہ مضمون سی ملک میرے کوئی کرم گدا سائیں
بھلا ہو بابو کھیلے ناتھ جوگی سنگ ہیر لیکیے پہو دا سائیں
جدوں جوہ سیالاں دے پاس پہنچی آئی دلیسدے ہیر ہوا سائیں
تیری پاس فرمان ہے بادشاہی ہیر باپ پچھا جتا سائیں
پھیر تخت ہزارے نوں لے چلیں مجھ ہیر تا ہیں وڈولی پا سائیں
اینویں گئی تاں مجھ اودھال کہن تیریاں بھابیاں دو بیانا سائیں
سمجھنا بیاسی خون ہن پالی اتنے دشمن جان بہرا سائیں
ماہی بار اندر جھمیتر جا رہے سُن رانجھے لیں سمجھاں صفا سائیں
دستی ہو نہ لی بات جبر انگی دی رانجھا آہیا کہن پڑا سائیں
شاید کٹیر باپ گہرو اسمجھ کاماں دتا ہیر دے سنگ بھیجا سائیں
جو چک کہی سبھ کجھ ظاہر ہو جاسی نرولال کالا او جلا سائیں
رانجھا دے دیکھا فرمان شاہی رہی جار نہ چوں چرا سائیں
کہو لی جبٹ وہر اسدا رانجھنے نوں دلوں اپنا لیا بنا سائیں
بھابیاں نال ہشیر ہو کہہ رانجھے جاہ جنج بنا لیا سائیں
خاطر جمع کرکے رخصت ہو رانجھا مل بھابیوں شہر جا سائیں
خط ہیر جو چک لاگی دے بھائیاں تلاں سبھ کی ہیں ہٹا سائیں
گنڈ پا ویکی ہتگن کرن رخصت رانجھے دی لاگی سرد با سائیں
اودھر ہیر دیاں ماپیاں خون تسلی دتی ہیر دا کاج تیار سائیں

گانا ہتھ پیریں رکھ بنہ مایاں مائیں ہاں ٹرتل چڑھن سائیں
فضل شاہ ہونی کہیا ہیں ہونی گل قضا قضا سائیں

تدبیر میالان در ہلاک ہیر و بدخبر دادن کیدو با ہیر کہ رانجھا را کہیڑیاں قتل کردند و غش کردن ہیر و زہر دادن برادر

میالاں ہو مشیر تدبیر ہاری زہر ویچے ماریئے ہیر سائیں
دوجی تہانوجی ہیر سیاہ وتی ہوسان وچہ جہاں دے خبر سائیں

کیدو کھوجا کے رانجھا کہیڑیاں نے مار سٹیا نال شمشیر سائیں
سن خبر جان ہیر بیہوش ہوئی زہر گھول دتی شربت شیر سائیں

کیدو سندیاں سار علیہ لعنت آیا ہیر نے گھتت ہیر سائیں
آکھے ہیر نوں صبر درکار بیٹی ناہیں نال تقدیر تدبیر سائیں

کہیا چاچا کہیا صبر وتہین لے لے نام تقدیر قدیر سائیں
روہی زار تے بانجھ اولاد آکھے بانہہ ہتھ گیا تیر وہیر سائیں

مار سٹیا کہیڑیاں رانجھے نوں تدہ لئی پٹڑ کے پٹڑ کے چیر سائیں
کاہنوں گھلنا سی گھل سچیتہا ہی رانجھے بیا پہ ٹا گئی گیر سائیں

سن خبر گھبر ایکے اوٹھ کھلی ہیر کرے گرتے لیر لیر سائیں
غش کہاہ زمین تے نال ڈگی زہر گھولدی وزہر پیر سائیں

روم روم اندر زہر دا گئے داگ حسن ہزار شبیر سائیں
فضل یار نہ موئے تے آپ موئی آیا ہیر تے وقت اخیر سائیں

در بیان گریہ و زاری ہیر بوقت اخیر پیش مادر و پدران

لگی تیر تقدیر تدبیر کہی چیر ہیر سینی گئے وہس ہائے
ہیں ناسمجہ بندی قید جیند ہوئی ہیا لوالگ تند پیکی پہس ہائے

زہر بار بیمار میں ماریاں منتر مار گئے مار ڈس ہائے
غرض عاجزی عجز نیاز کردی میرو دند ڑہ گئے نے گھس ہائے

مینوں رانجھنے دی خبر خیر سلا کوئی دوکھ تے سگھ دی دس ہائے
نالی نخش بتی دہاراں شیر پینوں ماری ہیر تیر بیماری اس ہائے

پیاسی نتا ندی ترسندڑی میں پی اسی کدوں مویاں پس ہائے
جیکر وسچہ کرین رو را ودی رو رو دوس ترا ہو سی جس ہائے

شاید موت ہے ہیر نسنگی غش کہا لی نہیں سا رکھین رکھین جس ہائے
بہلی ہیں وگاڑ دی نال دشمن اذہ مان خاص سجن ہوئی لس ہائے

اکھین گھنان غبار تی آہ بجلی چمک ٹٹنگ نہ گجر وس ہائے
رانجھا ملی مان اوجڑی وسن لوگ سجنان جیو ناہیں ہیر بوس ہائے

اوچڑ گیاں اوجاڑیا چامینوں چار روز نہ وکھیا وس ہائے
ویر و ویر کرکے کہیڑی ویر باندی پاپا وس جہو ٹھ کیو لی ہس ہائے

جہناں لئو اپڑی کاری کیتیو نی تیتھان کہیڑیاں دی سر ہس ہائے
پئی قید بندی ناامید بندی کینی صید بند کس کس ہائے

میرا سن نمان مین سن گیا سن گھو نیو لی وچہ رس ہائے
لگن فال کارن گل ہیں ہیر شاید کری رانجھا گل ہس ہائے

چاک ساک گھلی نہ پاک چلی سینہ چاک کرکے گیا نس ہائے
فضل حقدی ہتن حق حق ہوسی سر حق رانجھا نیو کس ہائے

در بیان فغان ہیر بوقت نزع روان و وصیت کردن با سہلیان

جان ہیر دی ہی لئی جان ڈاڈھی مینوں مل لئیو میر سجان سیتیو
اسیں سر چلڑا ناہیں وس چلدا نال ڈاڈھیاں بندی مہر تان سیتیو
گلاں ہسناندیاں ہیر من بستیاں کتھوں ننگ سہیں کی ان ہیان سیتیو
اجڑ جانٹ کالی وچ قبر ہوساں جتھے ناہ دیوا بلواں سیتیو
اوجڑ گئی اوجاڑ دھی چاہ، کاہنوں جیکر رب کرواواں سیتیو
توڑ ہو رہنیں لٹیا تو لیا تاں مینوں بخش دیوے مہربان سیتیو
خاطر ہیر دے سے کرنی پاس خاطر ایہو لکھ کروڑ احسان سیتیو
تنہا ہند قبر تی ہیر گل لائی سینہ ٹھر جاسے بگدان سیتیو
ہیر سجاندا جان پچھان رانجھا سدلیا و ناں جان پچھان سیتیو
رانجھا سگھڑ سجان انجان ہندے اسپر ہیر دا ہان جوان سیتیو
جاؤ جاؤ نسے آن ملاؤ رانجھا موئی ہیر دے رہے ارمان سیتیو
کوئی آن آکھے رانجھا آدہ آیا کراں جند سجان قربان سیتیو
شتابیدناہ آوی لکھ بھیجیا اے مندے کان سلاندے کان سیتیو
ہیر چھڈ چاونیا اکی چاونیا کسے اوڑی تہوڑی مسلمان سیتیو
کعبہ مسجد بن نا کعبہ خانقاہیں چاہڑو سخی سلطان نشان سیتیو

تسیں سچ آکھی وسنو اسیں وٹھی چلی لکھیا لیکھے نوں کون مٹان سیتیو
ہیر بے تقصیر نوں زہر لی وانگ حسن امام جہان سیتیو
ہر ہر گھول گھتی رانجھے روند مینوں لیسی کون دلا سڑاں سیتیو
دلیسی قہر کساں کمینوں خبر وساں لوڑک ہجر اساں کیہاں سیتیو
ہیر کہے اہڑی کتنوں بہاگ میرے رب جیونداں سجان ملان سیتیو
اوہی گھل کہے گدی جو دچہ تخت ہزارا میاں رانجھا میلاں سیتیو
بیٹھے صبر واسیتی عمر واس نجان تالی قبر دا پتہ نشان سیتیو
کوئی کہری پیاری ہیری کرم کاری بہر رانجھے دے اگوان سیتیو
انی قسم مینوں اوسی فوندی ہیر ہیرا دین یقین ایمان سیتیو
پیاری جند ڑہی نال جیاں سبھی پیارا جان جہان پران سیتیو
شہرت دا جگ جیلی آکھی اگ جیلی لگی اگ جیلی پانی پان سیتیو
صدقی واریاں ہیاں واریاں ہیں کروسایاں کاریاں جان سیتیو
گاناں کھہ ہتھوں پیرن کھولنا تا منتاں ہوسوا گدکیاں سیتیو
گوہڑی پونیاں جیوپ پنگھیڑ میرا کرکے تن چھٹے و بنیاں ارق سیتیو
فضل شوہ لی مینوں جیوند مینوں کل مشکلاں سچ اسان سیتیو

فغان اول ہیر بوقت نزع در فراق یار رانجھا

یار یار پکار دی تنگ لتھی ہیر اجے نہ بہوڑی یار پیارے
پلک پلک گئی اوسی پلک اندر رنگ لال ہو گیا دسار پیارے
مشکل بنی اندر کوئی بنی ناہیں باجھ بنی بنی لئی یار پیارے
بھائی ہین بیان سہاک ہیں کی والدین ہو گئے فرار پیارے
پیری شوہ شوہ لی بو ہاڈا لیا جیہڑا اکند سڑی گیوں کہلار پیارے

دونویں پھل رخسار کرملی نالے نین نرگس انتظار پیارے
جسم ہیر دا وانگ سیماب پارے بار ہی لئے نہ چین قرار پیارے
اوکھے وقت کلمہ ہیر او کتیا چلی جان بیمار سد یار پیارے
کل مشکلاں ہون آسان یارے جیکر آ لیکھے وین دیدار پیارے
دیکھ و ہوڑ دھمدی تیری جند سیجیے پہنچدی آن سوار پیارے

وے ہین ہوئی ہید دا ہوڑ واگان لگی ساک کلیجڑے کا پیارے
ایہو ویلڑا ئی مینوں مل سائیاں گل لاوں سینہ ٹھار پیارے
اج جنج دی رات ہے دشمناں نے قاصد گھل دھایا وار پیارے
مینوں سچہ چاندوں عرض حال ہندی دیندوں یار دو گوشگذار پیارے
ناہیں وس قاصد جھوٹھ دی گل کیتے ہتھیں گل کیتے لئی ہار پیارے
بیبا پھیر کدیہڑ جیکر نہوں لاوین گے ہن ہتھیں جٹاں اختیار پیارے
اوا سار دوسار ہو گئے سارے کالی سار واری لئیں سار پیارے
اوچی پلی پٹیاں پا پینگھاں لیندی جھوٹڑے پینگھ اولا پیارے
چیر خہ چانگھیڑ پا چاسیاں سجھی پونیاں جھوپ ہنڈار پیارے
ہیر دا اگن تے تیرے گن سائیاں دوین باجھ حساب شمار پیارے

اوکھی بنی اندر کوئی ہنر ناہیں تدہ باجھ دلدار غمخوار پیارے
میرا عرش دا کنگرہ ڈھا گیوں گئی کوک عرشوں لنگھ پار پیارے
ہائے ہائے وے قاصدا کا سدا لوبھ کیتو پا لی سمجھ ہیوں گنہگار پیارے
گلدا ہار او مار جی ناہ دیندی میرا ایہہ ہیر ہوندوں گلدا ہار پیارے
بالی عمر بالی جالی ہیر بندی جالی گھت گئے ہیں شکار پیارے
ڈبدی ہیں ہیری بڑی وچہ شوہ دے ہیر شوہ لائیں پار پیارے
وگدے آر دے رانجھیا دیکھ وگدے ہتھیں ہیر دے نیر جھلار پیارے
ہن نزع دی جھوٹڑے دیکھ بیبا مٹی پینگھ ڈگی ہوندی ہار پیارے
کارن دید ندید رہی دید ڈہی نے زار زار روندی زار زار پیارے
تیری فضل ہر باجھ نہ ہور میرا وچہ دین دنیا حامی کار پیارے

دربیان فغان دوم ہیر در یاد یار میاں رانجھا

منجی پئی طوفان من جی جانی مجھیں والیا آ اوہڑا مینوں
اک آخری دید ناہی باقی مردی وار تاں مکھ دکھا مینوں
بیبا اگ سوہاگ گوار ناہیں ہتاں لیں سوہاگ گوار مینوں
اجی پیار آ نتھ آ ہا سو سجنیں سوت پئی کرداہ مینوں
تیری ملن کارن سوتوں غدر کیتا کہیا پیا تاں لیو ملا مینوں
سویاں باجھ دیدار لعیب ناہیں چتیا ڈرین نے کرین خفا مینوں
اودہر موت کھچے ایدہر کھچ تیری آر آد نہ کھچ کھچا مینوں
تیریاں لاں بلائیاں سائیاں او پئی دھاڑ ہزار بلا مینوں
ہیر لاش لین غیر نہ ہتھ لاوے آپ آ نہوار دھوا مینوں
کدی کدی ساڈوں سجھیں یاد کرناں ہیا دیندیں منوں بھلا مینوں

ساتھی ساتھ لدھی دیندی ساتھیا او ساتھ انکے سال دا مینوں
گل لیں مینوں سکاں لاہ لواں تیرا چار مینوں تیرا چار مینوں
بھائی باپ مائی دلی زہر بھائی روہم روہم اندر گئے دھا مینوں
آکھے لی جی پی لوں لوڑی ہیں اوڑک ویاوی پیا پیار مینوں
حضرت عشق آئی آکھ آکھ تو بہ گئی ہوندا سبق پڑھا مینوں
دم ہار ہیری دم مار ناہیں ہیری دم ہی کہی گھما مینوں
واڈھی حاکم دا حکم لت گردن رہی چار ناچوں چیرا مینوں
سوہنی سوہنیں سیہر نیار لاہ آوین مردیوار تاں بنی بنا مینوں
میری اوگنا لوں دہیان ہرین کرین آپکے بخش بخشا مینوں
وچہ قبر دے صبر ہن خبر باوان تیری خبر جر کوئی سنا مینوں

پھر نہ ہیر پوڑی بہینے چہری پوڑہی وانگ ناگ نہ ہری اژدہا ہیون
سک فضل گوگی اک فضل گولی گہولی گہولی دداو وار بہیون

در بیان فغان سیوم ہیر در فراق یار دلدار میان رانجھا

اک دوکھ کہای پئی ہیر بندی دو جا دوکھ کہای ہینبے الیا او
دوکھان والڑی ہالڑی بالڑی ہین یاری سنج لاہی ہینبے والیا او

ادوہر آس ہیئی دشمن کہیڑیاں دی ایدہر ہباہ ہباہی ہینبے الیا او
ماروموت سندے وچ ڈہول سمجھے تیری جھنج آئی ہینبی والیا او

وس پئی ہیر وتان مُن پئی ناہین وس کہلی ہینبی الیا او
ہہالی ہہالی تالی تالی ہیر بندے نالی دالی ہینبی والیا او

تولی تل ناہین ہاسی ماس ہویار تن رلی رالی ہینبے والیا او
دونان بہرلائی رو روکر لائی دوکھان بہرلائی ہینبے والیا او

جگن ویس مین کیس کہلار کہلی سر تے پائی چہائی ہینبی والیا او
پیکی سنج آئی گھل چہنیائی گیون کروہی ہینبی والیا او

ہنیون دوکھ میری ہتہون دوکھ اوٹہی جند گہیرائی ہینبی والیا او
تدہ باجھ اجہ ہیر جو فیر ہینیون آکھین ر وشنائے ہینبی والیا او

شور شرمائی اک دل مین پئی رہی شرمائے ہینبی والیا او
ہیری رس ہنان کہیلئے پاوان رس سوائی ہینبی والیا او

ٹہگی لئی و بندی ٹہگ موت ہینیون ڈاڈہی جہان چائی ہینبی والیا او
فضل ترس کرنان مندا ترس مرنان کاہنون ترسائی ہینبی والیا او

فغان چہارم ہیر دریاد دوست سراسر مغز بے پوست رانجھا

ناہین ہوش ہینیون دیان دوس کنون جیکر آپ ہینیون ٹہم نور رانجھا
ناہیان تاہیان ہہاہیان ہباہیان ایہ کوئی وس نہ چلدا زور رانجھا

ہاہی شوہ آہی ہاشغ تہین بن بدے جل جل ہوئی ہٹور رانجھا
ڈاڈہی ہنجھ قلم ہوئی ہنجھ قلم اولٹی طور ماری کرگئی جور رانجھا

کاتھو موت کیتی کہین شور کرکے پچہتی ہیر مند کہیت شور رانجھا
میری دوہان جہبانا نہ خسم سائین تدہ باجھ ناہین ہیلدو ہور رانجھا

سالس ہیر و تیان تے لٹک رہے دیکھین آخہری نے ہٹکور رانجھا
پاوان ادسیان سچہدی پاند ہیان بن کہیل کاگ نہ اڈاودی مور رانجھا

ستے ہتہل سالین ہیر ال ہوئی سدکو اوجر جہنگ ہہنور رانجھا
گہٹان گہٹان کہین مُس مُس ناہین عشق عدالائی گہنگور رانجھا

جند اجند ہکھین جندہ جند ہنور تیری دیکھ ہین ہی مکور رانجھا
فضلون کدین تاہیں ٹہار سائین ہیں شیر ہاہین گوری گور رانجھا

فغان پنجم ہیر دریاد یار دلدار رانجھا بوقت نزع ہاجزع و فزع

ہیر ہیی لاچار بیمار دیدار ان کرین کاری پائمال رانجھا
کروہی ہین آئی ہین نہ ہین لہیندے روند زاری زاری کہی وال رانجھا

گہولی جان صدقے قربان واری ہین اکواری تیری ہبال رانجھا
ہاری چوہٹ جہٹ چوہٹ کہیڈی سرمیلڑی ہیو اولٹی چال رانجھا

پہلی چاک ہوہون ہیر خاک ہی جوگی الکھ دہاری ویس ڈہال رانجھا
وہیڑے آنگن عمدہ شوہ سائین وادان گہول ہاری جہاڈال رانجھا

ہانجی چار نگہبان جی جال دیکھیاں ہیر جیہناں دی محرم حال رانجھا
جانی رب ہاری قبرون کیون ہاری پلسان ہیر پیارے میرے لال رانجھا
لکھہ وار توبہ گنہگار ہوئی اوگن ہار ہاری ہے پتیال رانجھا
پچھیں حال میرا محرم حال یارا ہی نبی بہاری حال حال رانجھا
جیہڑی والیا سوہنیا سوہنیا اداری ہیر آری جیہڑ ڈال رانجھا
نرگس وانگ چشمان انتظار تینوں ہین انتظار گیون ٹال رانجھا

ویکھیں ہیر الکھیں نال لی ہیر الکھیں چشمان چار ہی ڈلی تال رانجھا
اکی آمنی پار کواہ چلی اکے توڑ ہاری بال بال رانجھا
تینوں شرم ساری کواری ہیر زاری ماہ ہر شہر مساری جال جال رانجھا
سینے سل کالی کوئی گہل ہاتی چھاتی ناہ ہماری ہنیدال رانجھا
ہتھوں ڈھال سٹی ہتھوں ڈھال سٹی ڈھول ڈھال ہاری ڈھول ڈھال رانجھا
فضل شاہ دانگوں مڑ کر لاگی ہیں ہیا گنہگار ہی سال سال رانجھا

فغان ششم ہیر در فراق اشتیاق یار دلدار

جوڑ توڑ کرکے جوڑ توڑ گیون جیہڑا رب بنایا سی جاڑ رانجھا
ڈبدی ہیر نون تار یا تار یا او ونت وقت شوق گیون بوڑ رانجھا
ہاہان تلیاں تلیاں ہی وانگ ماہی چپو ناوندی ہتھ مروڑ رانجھا
آدین پاس کرین پاس پاس بیٹھے جاوین پاس مروڑ نہ چھوڑ رانجھا
لاکھ لاکھ کروڑ کروڑ واری دی ہے تینوں ہوڑ ہوڑ رانجھا
جیکر رب چاہا لاکھ لاکھ کرسی کچھ سیج نے روڑ کروڑ رانجھا
گالی پیل گالی دم دم نالی دم دے غم گیون جھوڑ رانجھا

لکھی توڑ دی سی توڑ چاڑ توڑ ہی گیون ریت پر تیند توڑ رانجھا
اک سول سینہ دکھ درد والی دوجی سول سینے گیون توڑ رانجھا
دوکھاں روپ لوپ لون عجب بیار سمار ساولی وسا نچوڑ رانجھا
ایہو ویلڑا ہی نیڑے آونیدا کدی موڑ مہار نون موڑ رانجھا
چھڑی لاکھ دی ہین نہ کچھ کرسان چھڑی لاکھ کرکیچی ہوڑ رانجھا
سینے سول پوڑی گیلیں سون پوڑی لئی پڑے ہیر ہند پوڑ رانجھا
فضلوں چھیڑ انجوڑ تے موڑ واگان انجوڑ لکھی انجوڑ رانجھا

فغان ہفتم ہیر بوقت اخیر

سو بخشیں معتقدی ہاردی آن پہر بدہی لئی جاند تیری ہیر رانجھا
جیکر ملنا ہین ہینوں ال ہین تاں بعد حشر ہو سہاں دامنگیر رانجھا
ایہہ وشمنان نال مقابلہ ہو سناک لئی آدین پنج پیر رانجھا
اوہ ہوت کیجا ایدہ ہر کیج تیری ناہیں نال تقدیر تدبیر رانجھا
ویرو ویر کمان کمان ہڑکے گئے تیر کلیجڑے چیر رانجھا
روح دم اندر میری دے گئے لیبے زہر دی قہر تاثیر رانجھا

تینوں چار وچھوڑیا رب پہتیوں کوئی وڈی ہوئی تقصیر رانجھا
جوگن ہو جوگن ہی ہا بیٹھی جوگی آئی ہماں فقیر رانجھا
ہولی ہولی قضا قضا ناہیں ٹلن لی لکھ مینوں تقدیر ہیر رانجھا
چشمان چاہ کاون چشمان چاہ جارے نال دیتی لی ہتھوں ون رانجھا
سنیاں دیکھیاں اایسا ظلم تیرا جانے رب سمیع بصیر رانجھا
ہویا جگر بیتر یاری یاری یاری وانگ حسن ہیر تقصیر رانجھا

بیبا ہوے پنج جھیڈے بر ہیر منتاں تھیں تھوں لین ہیلی کفنیر رانجھا
شاید ہووے اوتاد لانپد ہیں ہیریں ٹریں بادشاہ وزیر رانجھا
ہتھیں غسل دہیں پیاری ہیر تائیں چھڑک عطر عنبر عبیر رانجھا
نیر لعل نال نہائکی پاک کریں میری عیب کنیر کثیر رانجھا
پردہ پوش غیوراں پردہ پوش وانگ ہیا ہوئی گھٹی تقصیر رانجھا
گنہاں ہی دہیں گور کی کنڈ ہیپا ایہاں چاڑ گور عذاب سعیر رانجھا
پھیر پڑھ خدائی جنازہ میرا ٹرہاں پیار یا چار تکبیر رانجھا
وچ قبر عاصی کویں صبر آسی تیرے دیکھیاں باجھ تصویر رانجھا
آئی منکر اتے نکیر دونویں بھیجے رب دے پیارے سفیر رانجھا
نوٹ بے قبر بے صبر تاں ان دیکھیں پیاری ہیر دے خاک خمیر رانجھا
راون وانگ تیری لنکا ساڑ سٹی منواں تقدیر دے تیر رانجھا
ہائی وانگ پریت دے پٹ ٹریاں ماہی ہیں سچ ہے ہیر کبیر رانجھا
تیرے عشق پالی گل ہیر جیہی شوق ڈھوق دے طوق زنجیر رانجھا
گوہی گولی جوگی ہوئی گولی جوگی ہیر تیرے طلبا شیر رانجھا
تتی جان لی جانی جان لگی کون کرے ہوا اسیر رانجھا
بہاویں پل ہاری تاں لی بلہاری لائیں ہیر نوں اگ سریر رانجھا
ڈٹیا بولیا ہیر دی بخشنی لوں اوہیں لاڑیا گھت ضمیر رانجھا
اج رات کالی گور ... ہے مہی لال ہیر دے بدر منیر رانجھا
غیر اہل وکیل نے ان کھلا رہے بات ضمیر ضمیر رانجھا
سانس ہیر دے لباں تے اٹک رہی کریں فضل دیہہ بہات انجیر رانجھا

در بیان دعوات ہیر مستجاب مجیب الدعوات تفصیل ہفت عرض وجان داون او

قبلے ول سجدے پئی ہیر اکھے میرے رب غریب نواز اللہ
عرضاں ست میں سنگ عرض کراں سنیں لی نیاز نیاز اللہ
پہلی عرض ایہو موئی جیونے نوں سیاہیں میل رانجھا دمساز اللہ
دوجی عرض میری کڈ ہیں جنڈڑی لی سجدے پہ دیو چھپا راز اللہ
تیجی نال ایمان دی مراں ہووان سرخرو یاروں سرفراز اللہ
چوتھی سوپنا تدہ نوں رانجھن دی جیبھ ٹلایا رہیا ہمراز اللہ
پنجواں پنجر اجسم وا جدوں ٹٹی چھڑی جان آوے نتھ باز اللہ
باز باز آوے غیر ملک جالوں کرے یار دی دیس پرواز اللہ
شاید الیس بہانڑیں دیکھ لواں گانی ہتھ رانجھا صاحب ناز اللہ
چھیویں کفن دیکھی جدوں دفن کریں کریں قبر تے یار آواز اللہ
تیرا جاوے منتواں عدن ہیوں جبکہ یار دی چھیڑ ہاں جہاز اللہ
میرے عیب لاریب توں جانداہیں غیب دان نشیب فراز اللہ
تنہہ عمل نجوں کری کیتیا بدہاں اوگناں ہیں انداز اللہ
وحی وحی تیری لکھی ڈوب ستی رہیا مول نہ مول ہیاز اللہ
ہوتی ہوتی ہوتی ہوتی ہوتی ہیر جان گداز گداز اللہ
فضلوں وچہ سجدے ہیر جان دتی ثابت رکھیا عشق مجاز اللہ

در بیان تجہیز و تکفین ہیر و نوحہ گری والدہ او و دفن کرن اوراں متصل جدو و نگہبانہ و قاصد فرستادن جوگی ...

اوہی دن لگی چیکاں مارماں جدوں جان دتی بچے ہیر بیلے
اور لاگ انداں اندروں جوش کیتا کیتا دلیے خون تاثیر بیلے

اکھے اوٹھ ہیر ی کرے چار گلان پھیر بخشیا اپنا شیر بیلے
سر تے خاک پائی کیتی چاک ہانی کڑتی نال ہاتم لیر لیر بیلے
غم نال ہال ہلال ہویا جیہڑی چودھویں بدر منیر بیلے
تاری کہن پیران ہتھ منت مار لٹی چاکدی ہیر جاگیر بیلے
وہعل مچھ ی ناگ نے کا نپ جاوڑی ہیخون ہیر خون ضمیر بیلے
سیالان کھیڑیان دی لکھی اولٹی کرم لی قلم التقدیر قدیر بیلے
آکھے مشتری مشتری باجھ رانجھے کسنوں ہیر وقار توقیر بیلے
کرسی عرش دوہویں خوف رب دے ہتین پئی گنبدی بیار نظیر بیلے
جل تہل ہوئی جل جل ہوڑی نہم کھلی جنا وندی نیر بیلے
مرگ مرگ نوں لنگھ کے پری گزری سہی سنہی فراق دی تیر بیلے
بنیان کہی بنیان ہوئی رودی نتوی کوئی ہوی خطا تقصیر بیلے
بگلی ہوئی بغلی بغلے سر دیکے، ورو کرن نفیر اسیر بیلے
آکھن چل بنیان تینوں لین آیان مس کبل کے ڈھل تاخیر بیلے
غوث قطب نبی ولی شہید ساری آئی نال رندی پنج پیر بیلے
ہار ہو موت لقمان حکیم جیہا مرض علاج پذیر بیلی
موتوا قبل انت موتوا ہیر آئی ہو یاں مارناں عیب کبیر بیلی
ایسا ظلم جیہن دے باجھ کیتے ہو یا ہمنیں نہ ہوگ سیر بیلے
انا للہ کہکے سبہنان، ودتا جدوں ہیر لئی کفنیر بیلے
جھنگ ہیں دا قبر ہیر تا کر آئے پیر کبیر صغیر بیلی
اتفاق جگت اوسی جا او ڑ گئے ہیر کفنیر وفنیر بیلے
فلک آئی جواب رسول کرنے دونویں منکر اتے نکیر بیلے

تتی لیکھ لکھا یو تتی نمر لی تھوڑی عمر نے دو لکھ کتیر بیلی
اسمان کہیا اسن کہیا جیہجان ہان نہ کہی فقیر بیلے
شمس چلے جیویں شمشیر دہول کارنج باخوندی خم غدیر بیلے
خم کمر قمر فلک ہوئی سیاک وال ہلال ظہیر بیلی
عطارد عطارت و چاکیتی جو فلک دا خاص و ہیر بیلے
جان جگمیا ماہرہ گال زہرہ بنی وحشیاندی تصویر بیلی
کالی زحل ہر تیج دی ویرڈھالی صورت ماتمی رنگ تغیر بیلے
قوس قوس چلا، چلا، توڑی گئی تیر غمدی سینہ چیر بیلے
نیلی ہار سیندی نیلی ویس ہی سہرن چیرن نہ کرن نفیر بیلے
جنتا کہی جنتا بنتان سوگ لا ہو سچو سال تا سال اخیر بیلے
لالی کہی لالی رکھی ہاروالی ہیر کتہ رلی وچہ کہیر بیلے
حوران جنتی ہیر نوں لین آئیان لالون نال امیر یہ منیر بیلے
ملک الموت لی قہر دی موت عاشق دیکھ دتو ہیج یادگیر بیلی
آکھن لکھ افسوس نا ن ورس کہی نا ہیں نال التقدیر تدبیر بیلی
ایپر ایھ نہ مسنگی لکھیا سی دیروں ظالم ہیر دے وبیر بیلے
لعنت اللہ علی الظالمین خبران کہول پڑھیں قرآن تفسیر بیلی
ہل نیکی نیکی عوض بدی بدی دیسی رب سزا التعزیر بیلے
روحاں فرض کفایہ جنازہ پڑھیا مومناں آکھ کی چار تکبیر بیلے
آہی پاس نگہبانی دہی خاص جنگی رانجھی چاکدی بیٹھ کر بیر بیلے
قدم یار دی خاک کی میان پہتیں ہوئی کیمیا ہیر اکسیر بیلے
آکھن ہی من رب دس ہیر گزران ہتھ نے تشکل خطیر بیلے

ہیر کہے منکر ہو وین نہیں منکر وسین یار خبیر بشیر بیلے
روح پاک وچ جانیاں نال ربا جسم ہیر دا خاک خمیر بیلے
کل سیالاں امیر مشیر ہوئی کر دینیاں تدبیر تقریر بیلی
لگی تخت ہزاریوں ٹورڈ تا دل رانجھنے گنی گھیر بیلے
شتابی راہ اندر کتنی جھنجری لکھیں جہانوں پن وہیر بیلی
کاغذ قلم دوات منگا ساری وار دات لی کرن تحریر بیلے
لیکھے خط سلام پیغام گیا پہندی چیر کے پیک سفیر بیلے

اللہ اعلم واللہ علی کل شیئی قدیر بصیر بیلے
کیتی گور منزل ہیر پاپانے ختم فاتحہ لوک لوکیر بیلے
چاک پئی ٹنگا ڈیری جگ والی پھیر کہیا کس نال ہیر بیلے
کہیا جا اکھیں ہوئی منگ تیری ایہہ خبر دسیں اخیر بیلے
تیرین گھر اسین وڑھی ساک ٹٹی باقی رہیا نہ گنڈ گنڈھ ہیر بیلے
لکھیا خط حاسد وتا تنہے قاصد گویا خط سی خدہ شمشیر بیلے
چلو فضل ہزاریوں گئیں آیو رانجھے ڈال کے شوق زنجیر بیلے

در شگون شنا ونی رانجھا و آگاہ دلی او از وفات ہیر و گریہ کردن او بجائی خوشی و تسلی دادن برادران و تیاری برات

ڈال جام وصال پیال ساقی بانی لعل مئی ارغوان سائیں
پیالی پیالی پیالی ذوق شوق ہووا مست مستان مغان سائیں
ایدھر ہیر وتی جان ہپا ہویا اودھر رانجھے آخر تیل چڑھان سائیں
تائیاں ہیاں پھوپھیاں چاچڑ کیاں ہنیاں شگن نگوں منان سائیں
کڑیاں کواریاں گھوڑیاں گاوندیاں تا چڑھ گھوڑی گھوڑی لی جانا سائیں
الہڑ ناں آن مرسناں نی گانون سہرا سوہلے خان سائیں
کوئی کہے شالا چیرین جگ جیوین تمنون جگ دیناں رلان سائیں
سدا انی رہی تی نال تیر جوڑ جوڑ کرے او ادان سائیں
گنی منتھی دیل لغن تو ڑ دیندی تا ہین بے پرواہ سدھان سائیں
اوسی وقت نا تیر ہو گئے دلنون رانجھے ہیر دے موت جتان سائیں
دل بجھ گیا رانجھے سجھ لیا قہر دان ہو ہیا قہر دان سائیں
دو جا ہو عاشق اگیان رہیوئی مران ہنن تان سخت تپیان سائیں
رانجھے گل لوکاں لوکائی کولوں گھیں ہتا پر کوین چھپیا سائیں

اسان یکی لی وہی دیس جانان ہویان جی نہ رہی ارمان سائیں
پیار انگلیں لا بہیان نال گلیں لائیان آسان اسان کے سان جسان سائیں
لیا عطر عبیر ہیر بنتی تے سوہاگ سوہاگنان گان سائیں
گانا ہتھ پیرین رکھ ہتھ اکھن تمنوں ربّ دے رکھ امان سائیں
اکھن بیاہ کر کے سدھا تیر ہوسین نال تیر جا تھے ٹہران سائیں
سبھ گھڑی بنات سبھ ہی تیری جاگی بھاگ تے بھاگ ملان سائیں
تیری ہیئں سوہاگن جی دیلان ہر ہاں بلانے تندہ دہان سائیں
لیسے عیش تے جشن نشاط اندر دیکھو ہور کی قہر دکھان سائیں
سبحان سبحان سبحان اللہ سبحان سبحان سبحان سائیں
لگے راگ وراگ دی وین پیا لگا رون اتی کرلان سائیں
پھیر کہے العیث وعند اللہ خبر ان غیب جانے غیب دان سائیں
شیشہ صاف قلوب ہے عاشقاں دا جان جان عیان سائیں
ضبط رہیا اوڑک ہو ہون نکل گئی قہر سوز دی آہ فغان سائیں

آکھے سنو لوکو ملو نہیں وٹنی مینوں وٹنی گھڑ جیڑہان سائیں
سو سنجیں جا ڈکیاری ہیری ہڈ سماڑی تیل تیل جیں قلغا سائیں
اکھی ہج بر ہیا اسان سمجھ لیا تیار ون ہا جہون امتحان سائیں
اسیں سنت بیا تنہیوں سجھ وڈی سالون باپ بجاتون جان سائیں
پک ہنجھ جو دیس تلے رانجھیا ندا کل جنہیں تیرا بیال جان سائیں
ارمان جگ جو جاگ تے ہک ایسا سنیان کہی نہ جگ جہان سائیں
ماتون الیس ہے رو وین منتان کیٹری ان آن جہیڑی بہیر پا سائیں
ایسے کون بہیرن حکیم بادشاہان ہفت اپنی جان گوان سائیں
دو جا ہیں بھی راٹھ ہان منیان ارمان خیان اوتہا رسمان کیا سائیں
کوئی کہے اسنوں ہا لیخو لیا ہے کوئی کہے سودا خفقان سائیں
سکے مٹکے رکھ نہ پہنچے گیا کتنے جنگل بیابان سائیں
ملان فال نکال سوال کیتا علوا عاملان سد کہوان سائیں
کسے دم جہاڑ بار دم جہاڑ سو لگا لکھے تعویذ بیان سائیں
کہیا وید پہلی نند بہیر قیمت دیو دیان معجون جان سائیں
اصلی مرض پچھان نہ ہول سکی پتے طمع دے پیر پہیلان سائیں
مالن گند لیائی سہرا انبر بدا چینا موتیا تے مرتبان سائیں
سہرے اڑی الکد موتن جہیڑی لائی الکد جہیڑی ختیان گرہان سائیں
اوڑک ہولا چار پنچال رانجھو ادتے پلنگ دے آن لٹان سائیں
خاطر جمع کر گئے لدان بہا کل سفر دا ساز سامان سائیں

گانی بنہ ہتھیں گانی پا ہئیو جر رکھ لئی ہیری آن سائیں
ہاہیان سمجھیا شاید یا وآئی مائی باپ دسیند ناگہان سائیں
سدا اپنی نہ کسے دی نال مالی کل ہتھ طلبہا فان سائیں
پہن سوہیں سہرے بیٹھا میل ٹری مندا رون جہان سسان سائیں
دین لائیکی دین تے جس لبہیان کارن ہرسے سہرے دلبیان وان سائیں
بولی کرن جنبان اکول رہی ہتھوں اپنے ہوش بہلان سائیں
سو ہی خوف تے خطر جیکا ابیون اجی لکھیا فرمان سائیں
شاید ہتھ کرکے چاڑن ہتھ کہیڑی مسنے کہیڑی آکار جان سائیں
گنگی بولی وانگوں بولی ہنی نا ہیں جو جو بلان شان سائیں
کوئی کہے اس پری دی نظر لگی کوئی ہوت بنان سان سائیں
آپو اپنے علم کمال والی کل جان سجان سدان سائیں
طمع شکم کارن ہر فال کڈھی ہو یا سچ ملوا عاشقان سائیں
جن ہوت سالی والی مانڈری لی لگی تتیاں لکھ دکھان سائیں
ملان مانڈری وید حکیم ساری آپو اپنے ہیچ چلان سائیں
غرض کسے نا ہیں راز ناہ کیکا رہی سکھ سجان جیران سائیں
رلکی پیر جوان بنان سہرا اڑ پیکے بسم اللہ الرحمن سائیں
لیا بیٹھ تنبول برادری دا صبح جنج دا کوچ ٹہران سائیں
سیج کہیں سولی او تے نیند آئی ستا خواب یوسف کنعان سائیں
فضلشاہ سفنہ سار تک ستو خواب رانجھنے وا دو ستان سائیں

در بیان آمدن ہیر بوقت خواب رو میان رانجھا و گفتن سرگذشت خود و بیدار شدن برای رانجھا و اضطرار و شروع کردن باوران

پلک جھلک او سی پلک جھاگ گئی جد وڈ نگئے ہر سوال رانجھا
گھتے دال ڈٹی ہن رین کوئی سفنے وچ دیکھے ہیر سیال رانجھا

اکھے جاگ ہیرے بھاگ نیند کیہی اج رین نہ لگدی جال رانجھا
وار وار تینوں وار وار سٹاں پیاری جندڑی ہیں جنجال رانجھا
اوٹھ نال ہیرے گل کر لئے چار گلاں ایہو آخری وصل وصال رانجھا
سر ہیر لاہندی ننگی لوہن باہاں ہتھ پتن کالی میہو سچال رانجھا
ویر ہیر تائیں کر کے ویر دلی ظلم قہر دی زہر پیال رانجھا
کوکاں عرش عظیم تھیں لنگھ گیاں پٹ پٹ جیبھی ستھروال رانجھا
وقت جان کندن ہیری عرض کیتا ہوں شتر رب اتے در شتعال رانجھا
شائد گھڑی ساعت پل ہی فرصت جلدی نال کملی قیل و قال رانجھا
کیہی نیند جگار گستاخ ہووں بندہ ہیر دی ہیں مجال رانجھا
سچا کوچ میرا گھڑی یار تیرے سو بھی نال آیا رکھوال رانجھا
اپیر تیساں بی منتظر انصاف کرنا ذرہ رکھیا یاد خیال رانجھا
راہیں شوکدی ناگنی کالا کے جھر رکھیں پیر سنبھال سنبھال رانجھا
اوسے جا تے میری قبر ہو لی قسمت نال ہیرے لال رانجھا
دھاڑا مار کے دھاڑدی لئے جاندا اوٹھ جاگنی پاپال رانجھا
جی ہیں لکھ بری شتراں تندہ سائیاں میں نہ ریت پرتنا پال رانجھا
شائد کھڑے ہیر ٹھہر ناہ ٹھہری جاندی یا لیکاں متاں سوال رانجھا
کھلا لال دیکھیاں اوٹھاں ہیرے توڑی موئی ہو جان نہال رانجھا
ہیر روح نوں ڈالی خیگال پھڑیا نباں مکھ ڈٹھی فرخ فال رانجھا
اوہ ہیر پاہ کھیر آ ہیکے اوٹھ بیٹھا ہیر دیکھیا حسن جمال رانجھا
آن آن خان جوان چھپیں وس کیہی پائیو ہجر ال رانجھا
دشمن جو ہو سو یار جو کرئیے رستم زال نبی زوال مثال رانجھا

آہی بھال اٹھ ہیرا دیکھیں حال میرا محرم حال سائیاں حال حال رانجھا
منہ دی ہیر نوں مکھ دیکھال سوہنا جیندا یا کمال کمال رانجھا
مٹھے نیند سنوں جاگ بھاگ بتاں نہیوں پاک جمال دکھال رانجھا
بیا وقت وہاوندا جاوندا اے متاں سمجھیا میں وے بال رانجھا
ہویا جگر بہتر پارہ پارہی دا گئے حسن سوال دی آل رانجھا
روح قبض کر کے ملک الموت سائیاں ہتھ لئی جاندا جال دا ل رانجھا
تائیں روح ہیر اکین بس نشیری ملک الموت آندا ٹول ٹال رانجھا
ہر کے مٹھیاں نرہ جگا کے نیند ہیر جسم دا باعث محال رانجھا
اسیں اپنے توڑ نبھا چلے صادق صدق یقین دے نال رانجھا
دیکھاں آخری یار دیدار تیرا سہرا لاہ ہووے لال اشتال رانجھا
بیبا جا رنجھیا تینوں ایتھے چھڈ جائیں اٹھ کر پانی نہیں میکال رانجھا
جیہڑے پاس کہاں نیند بیٹھ واسیں تہیں جاں ربا ری ہنیوال رانجھا
جاگ بھاگ جمال دکھال سوہنا سونہیں سہرے لال اوٹھال رانجھا
ہتھوں وقت وہاوندا جاوندا ای ہلی ہات ہیں بلی بال رانجھا
بازموندا کسی دوال نائیں ادہا ہر اپنے ہتھ دوال رانجھا
ہاہی تیں ناہی تندہ شوجدلیاں پئے صوت صبا دو دو جال رانجھا
اج ہیر تقریر نوں شروع آہی کیتا صوت وصال نہال رانجھا
چھیتے نال جیکاں ڈیکاں نکل گئیاں طرف جا گیا نیچہ خیال رانجھا
ہو ہوں آلہ ادہ گراہ دہ گئی پیارے ہر دو گا تاد محل تن جیال رانجھا
پاتوں ڈل گئیوں کو مدچوہ اٹھو چن ہتویا سپیرا رانجھا
پا بلی پکار پکار بندہ دے اکھیں ہیر او چیال اوچیال رانجھا

ہی جوبن بہ بہت ہٹی طرفی کلمن جان آئی انتکال رانجھا
ڈھول مار جوبن ڈھول مار لیا توین مار لیا ڈھول ڈھال رانجھا
ہوئی ہیر دلگیر تقدیر سیتی مرسان مین فقیر کنگال رانجھا
جیند اجڑن دو کھن ہو خاک رلیا ہووین کوین سنگ ہلال رانجھا
بھائی ہی سمجھیا اک بھائی ہیر ہیر سی قال اقبال رانجھا
وچہ عشق سچے سچ ڈھال ہو یا دیہی سیم جیہی تو ڈی گال رانجھا

کدی شرق ولی کدی غرب لی دوڑ ہر طرف جنوب شمال رانجھا
مینون خواب اندر ہیر آکھ گئی آکھے پیا وبال زوال رانجھا
سال سال ایہو سال آہی گھڑی گھڑی گھڑیال رانجھا
ہوئی ہیر جوان حیران سارے دیکھ حال ملول ملال رانجھا
ڈھٹھی قبر دی باجھ نہ صبر آوے مڑ مڑ ہو ہوے خلجال رانجھا
فضل انگ پتنگ دیوا انگ جالی کارن ہیر شال شال رانجھا

در بیان بیقراری رانجھا و مشورت دانائی درنگ شادی بباعث جنون او و آمدن قاصد فرشتادہ مہر چاک و خبر دادن از وفات شدن ہیر و جزع و فزع میان رانجھا و گریختن او بوقت شب و جستجو کردن یاران و الیس آمدن

بیکے خاک پائی سوین سہر اتے چاک چاک نون چاک کرار بیلی
تہری نہری نہری کوکے بنر انبرا ہنرا سب بیلے
مجنوں لوانگ آکھے لیلان مجنوں بے لان وار کے سیس بلا بیلی
بھائی جا جنگل منگل ڈال خنگل پکڑ جگر لبان دہکا بیلے
پاس بیٹھ بہار سمجھا ہر اکھن خواب خیال منا بیلے
اہل وجود در اندیش آہی صاحب ہوش دانا دانا بیلے
مکھ ڈال دیکھو گریبان اندر نا ہین خنجر لیجان ہروان بیلے
ایہ تاں گل مشہور ہے باپ مجنون ما ہین پر لیلیٰ گیا دہا بیلے
سنگ سنگ کے پت نون سنگ اندا جرمین سنگ ایہ لعل پرکھا بیلی
اباا اتفاق اوسی موقع تے سنگ کوئی لیلی مجنون وانج بیلی
سُن باپ لیلی باپ قیس ویٹہ کہیا پت وادیکھ سنو دا بیلے
نہی جا پدی ہی وبید جا سیاں لین کرسی قیس ہنیر ویر سودا بیلی
کیہڑی یات اٹری لیلی جیدن ڈھو ہنکی بنکی ہر امر بیلی

جہل سن پیارے جہل وال ہاری رانجھا گیا جہلا منتر بیلے
باجھوں نام ہیری گل کرنا ہین کوین نام ہیر سے گل بیا بیلے
وچلا کوین ٹہری بار بار ڈھونڈہی بار بار وچلا ر وچلا بیلے
باہر نیڑوہی ایکے رہیا آکر بیٹھا سنجھ اندر سنجھ پا بیلے
دوجا کفر لازم خبر غیب دستن جاتی غیب ارب خدا بیلے
اکھن الیس مجنون سچی پیو نا ہین اہدی عقل نہ ہوش بجا بیلی
منتان باپ مجنون انگ جاری ہلو ساری عمر رہے سچیو تا بیلی
آکھے نفر بنا فرزند میرا خیرون خبر لیلی جیو لی پا بیلی
عقل علم حیا تے حلم چارہر لاچار سے آز ہا بیلے
اوکھا دوڑ کے سگدے لگ بیرین کر زبان فدا فدا بیلے
شرمون باپ مجنون غرق غرق ہو یا لیکے زرق تہین بیلا بیلی
دتی باجھ جواب جواب ایہو ہو سوال جواب بہرا بیلے
غرض کیتے قصو جا جیڑ جہنجہ نا ہین دیکھ لیو اول انتہا بیلی

بہت بہت پیار معشوق عاشق راز رمز موز جدا بیلی
اودہر گہل لاگی خبر ہیر پاؤ ایدہر السید اکر واو پاو بیلی
خبر خیر ساڈی ولون پچھ آکھے بہت بہت سلام دعا بیلی
کرکے امر لاچار اظہار لاگی اوہ گنڈہ دی رونہ دوہا بیلی
شاید ہیر موئی ایدا سچ جانون مرن ہتھیں پہنچ خطا بیلی
دوروں جا سجنیاں نے ڈٹھا جھنگ لون قاصد آوندا واگ ہوا بیلی
قاصد آکھ سلام دعا بیٹھا جوین گئے رسول فرا بیلی
قاصد کہی سنی بہا بیاں بیان دہیدو ذرا لیٹوم بہار ابلا بیلی
بہانیاں اکھیاں سین بہار دہیدہ ہنی دیا ہنگی ننده بلا بیلی
چوچاک مہر واگتلیا ہین اپا جنید ہی جھنگ ہیالین جو پرا بیلی
خط شمشیر تقدیر آہا تیر جیہر سینے گھوا بیلی
باران برگذری موئی ہیر تاہین ہتھیں ہین اپا دفنا بیلی
چوچاک صدہ کنیا انسان صبر زبان ایتے جاز نا چون چرا بیلی
ہیر ہیر کینکے پہیر کھا گدی ڈگا زمین اوتی غش کہا بیلی
ہائی او قاصد اکاسدا لوبھ کیتو مول پا پیہہ لوبھ لو ہا بیلی
ہائی او قاصد اکی چا اکہیو ئی مویان ماریو باجھ قضا بیلی
برچھی سار دے ہار کی مار دسیندون اکسے مار بیمار اڑا بیلی
مینوں تخت ہزار مینوں ٹور کیتو سہرے بنھ آئویں سیا ہیر ابیلی
گدی برہ نہ کنیاں چار گلاں ہیر اسون نہ تھرا چا بیلی
جے ایہ سچ تاں نال رب جوبٹھ اڑی موئی ہوئی لی دسی جواد بیلی
ہیا دو سہرے وار بیہوش ڈگی بہانیاں گہراندا ماندا چا بیلی

انت دلاند ہی دلاندوں اومہوندی شاید سچ اینویں ہا جبر بیلی
جیکر جان سلامت ہیر ہوئی جو چاک مہر تاہین ملی جا بیلی
ایہ بی کہی بیمار ہو گیا دہیدو اپیر لیا خدا اکھیا بیلی
جیکر زندگی ہیر دی خوشخبری دہیدو پاوسی ترت شفا بیلی
قاصد ہیر جو چاک جنہیڑا اٹھو پاسی اوسی موقعہ تے پہونتا آ بیلی
اوہ بہی دیکھ کے آدمی جمع بیٹھے آیا سخن لون فرم اوٹھا بیلی
کتہوں آیوں تی کیندا بول جاناں جانجی پچھدے سچ الا بیلی
پہیر کل بیان عیان کرساں نالی لکھیا ویاں دکہا بیلی
ڈٹھا خط نکال کے جیب وچوں آکھ لیو بہرا بہر ار بیلی
خط واچ بہائی مہر مہر جو چاک دیکھ کرن یقین صفا بیلی
وار دات ورتی الفون لی تاکر قاصد بھگی دہ سنا بیلی ،،
ناہیں نال تقدیر قدیر چارا ستیں ہیر فقیر رضا بیلی ،،
رانجھے کن دہر کے گلاں سبہ سنیاں مٹھا اوٹھ کہلا گھبرا بیلی
اہی ہوش بد ہوش خروش کرکے آکھے جوش تھیں گہت کہا بیلی
ہائے او قاصدا ایہ نہ دسناسی کتہے مار دوون تیغ جفا بیلی
ہائی او قاصدا او تیلی بلدی دتو بہر کدمینوں بہر کہا بیلی
کہلیاں کری باہیں آہیں مار ڈہیں کو کی جا ڈاہیں گرا بیلی
آپ چپ چپاڑی نس گیوں ساہنوں سہا ہتیا سانحہ لد آ بیلی
پہلی جا کے تے ہیر فقیر ہو ہیا مینوں ہنی تے گیوں بناہ بیلی
آکھے قبر محبوب دے دیکھ لکھیں دیاں جان قربان گہما بیلی
چہٹرکن موتی عرق گلاب صندل بیٹی دندان کر دوا بیلی

وقت صبح دے ہتھیں نصف رات تاکر رانجھو رہی بڑا چلا بیلی | النوم اخ الموت بنی کہیا سُنیں آپ جا بجا بیلے
اتفاق حسنہ رانجھے ہوش آئی فرصت ملی حسب المدعا بیلی | اوہ جھنگ سیالاں نوں چھڈ کے تیں کارن سپرد گیا سدھا بیلی
صبح جاگ بھالی ڈھونڈ بھال مڑ گھوڑی چار چو فیر دوڑا بیلی | اوڑک صبر اوتے اکتفا کر کے بیٹھے ہاتھی فرش وچھا بیلی
پی پی گئی مدہ مدہوش رانجھا ہویا مست الست تشا بیلی | فضل جان کی جان سجان عاشق ہاہیں ہن وہدا تھا بیلی

دربیان حیرانی و پریشانی و سرگردانی ہیان رانجھا در بیشہ جان گداز و ذکر مصیبتاں و آفات بیابانی

بیابان ہے ور بلا کاہی کاہی ہر راہی ہو راہ روان میان | اک رات کالی دوجی بار کالی جویں دہار کالی کوہستان میان
نہر ہار نمی نہری ہو کھلی کوئیں خوندی نہر دگان میان | شنیہ مہینہ وانگوں کرگل مار پیا کرکا نے خار جویں دشمنان میان
اکھے چتر چنبانے سپے چتر چتیا سپے چتروی چتر زبان میان | لو نہیر اکیلا ہی نہیر داراہ میں تینوں لیں آیا اگوان میان
جنگل وال اکھے چل ہل ہانیا جتھے مر دیا سیا انسان میان | گرگ بن شیر گربن سبنین بانجھ ولیں جھلیں ڈلاں جھلاں میان
وانگ تیر ہویں صید بد نیکبختاں ظاہر پیا پن مسلماں میان | باطن گرگ کینہ دار سینہ سارے فن فریب دے کان میان
گدڑ کیں کدہر بھانیا چکیا میں اولٹی اولٹے ہی راہ دیکھاں میان | سطلیے راہوں بھلی شبنہ ہارن کوئیں پاس ڈھ بیٹھا کہاں میان
غول غول آئی غول طول وکی بچھوں ہی بلاں جھگلان میان | جن جن نے دیکھیا کھر اکس مینوں آن دکھی بیابان سیان
بہوت بھوت سوار بھبھوت آہی لگی چاک تے خاک اوڈان میان | تاڑو ہی رانجھے تاڑدے مارن جیویں دو مارن پہلوان میان
ماز مار شکار لون ہار پیتی ڈنگ مار کے ڈنگ چلان میان | نبول بیولی بیولی وٹ اکھن بہاویں مار دیساں جان میان
ہرن کرن گمان اڈن مرن میندا چنگا چرن نہ ہرن ہران میان | عشق بازلوں بازنہ باز آوے جلبہ لوک سہ نوک سنان میان
باشتر الخدہی باد وی اسیں ہشتی توبہ باشماری جنگلان میان | کاردار سیاڑ ہی بہانویں مار ہو دے چنگل مار کے مار سکان میان
بہری کہو بے بہری میں کیوں ہاں چ ہو شہر گھ ہیدان میان | تاٹ ٹٹ پیا لگ ٹٹ اوتی گولا جویں ملا خون آسمان میان
جہکڑ جھکڑ آپے جگر گرمعلی استخوان تے واگہ سگان میان | گرجھ گرجھان گرجھان گرجھان سرتے جیب جوسٹاں دان میان
مینوں جبت مست پت اسنر تشان جھٹ کر آن آن میان | تنکر شنکر کنتیا دیکھ لیاں شکار طعمہ جان آیا طمع وان میان
مازغار بھری غار غار بھری غار ہ کے غار ختان میان | آہی جنڈ کریر کنڈ یار باری جیر میر سر پر جیڈان میان
مل کین بیان بہلی ہلی ہل بلے کرن ہانوں ہکر جان میان | سر سردا سر نہ لیں بنیدی خونی سر جو ہر طوفان میان

عرض سوالاں لی سولاندی موہ ڈہویا سولی سہارا آگی ٹکر جہیڑ میان
کنڈا اپکڑ گنڈا ماسی ماسی تولی تولین جوہین کنڈا زرگران میان
بہکھ پیاس پیاسا نا بنی ماس کرکے لگی ماسن تسے آس سکان میان
بہہ ہوں جنت لی سولی رکھ تلی کر کے یاد علے مردان میان
دوکھ درد وصال ملیں تسا انجھنے دی کی کہو لگی کراں بیان میان

اگی جھل مصیبتاں جھل رانجھا عشق دے ہن ہینیں آسان میان
کارن گھاٹ ہزار آفات آہی سستی جان نوں آن ستان میان
خطرہ خوف نہ جاندا جاندا او دجیہڑا جاندا جان ونجان میان
باری بار تہمیں پار ہو گیا عاشق جوہیں تیر کمان کیان میان
فضل سر گ نصیب باجھ ہویاں اجے ہور اگے امتحان میان

در بیان رسیدن میاں رانجھا باگریہ وزاری بہ کنارہ دریائے چناب وور آب دریائے گرداب افتادن او بے وسیلہ کشتی وذکر مصیبات آفات بحری رہائی یافتن او بامداد پیران کاملان

پہلا جھاک رور کارن جھاک دلبر ہوتا ندی کنار ٹھہر یارا
پانی وگی طوفان جو نوح نبی ہانتھ ٹھاٹھ ٹھاٹھ نے ٹھاٹھ کثیر یارا
رور دو سدا لگی نالی ستے اکھے او ملاح نہ کرین تاخیر یارا
انتہا اکہہ موہیون ستے سوہین سہر ٹل ہیا جہنا آوند نیر یارا
گہمن گیہر نے ہیر جو فیر لیا جوہیں شیر دلیر زنجیر یارا
اندر توس در لبر بار توس کھیر گئیا توس قتے توس نے خیر یارا
لہر بحر دی لہر نوں لہر آلی ادہ بے آن ہوی گلوگیر یارا
کالی کاک سندا کالی کاک لوند کہیا والوڑ دہی ماس سہر یارا
یونس جان ماہی آلی کہان ماہی نکل نکلنے دی تدبیر یارا
مچھیاں بیٹھ سواریاں خوب مچھیاں کرکے سیر آلی پین سیر یارا
مگر مچھ مگر مچلا ہو بیٹھا کوہیں لیندی پو آن وہیر یارا
رہو روہ ہو اکھیا روہ جاکا واک جاک کردن لیر لیر یارا
ڈولی ڈولی مچھی مچھیے تا ویکے ڈولی ڈنڈ دیکھاں خطیر یارا
خوشی ہلیاں ہلناں شروع کیتا جوہیں کیہنوں لی جاگیر یارا

واند گیا گھاٹ بہل ہنگی گھاٹ گیا متن گذیر توں گذر گذیر یارا
وٹکمین ہانتھ پانی ہانتھی ماسی ہاتھی مینڈھ دیہن اسیر یارا
بڑا اہل ہو ہیاں لا گنڈ ہی اسان بلن جاہان پہار ہیر یارا
دہن دریا دہی دریائی پانی نرم مثال حریر یارا
تیز تیز چلے جوہیں چھڑے چلے چلے سخت کماند ا تیر یارا
جھل پار او جھل او جھل ستے آب آب تیجو ہیں شمشیر یارا
موجاں کرن موجاں بنت نال موجو موجو جا بیوں نال تقریر یارا
بلنیاں مچھیاں نالی چاہن رگاں بلنیاں واتاں بلنیاں گئے گھیر یارا
کچھاں پار کچھاں کہا جار کچھاں کچھاں کچھو کھیت حقیر یارا
گل گل سنہار سنہار لگھی ہین سیر دہید دیہدو ما در شیر یارا
کنگھی قنچیں پی بہنی کنگھی ڈال دے تے بہبے وال جو عطر عنبر یارا
پیتی سول نوں سول انت سول کینیز مار سول سینے ستے چیر یارا
گوجی لکھی گوجی گوجی جاکی جاکی خاکی دیان وفقیر یارا
ہور کئی آفات جہنا ؤ سندی کی کی کراں تقریر تحریر یارا

رانجھو متھے او تھاں دعا منگی آئی پیر مرید دی وہیر یارا
خضر پیر الیاس دے پاس کہلی کارن دہیر وہیر واسن فقیر یارا
ہوئی خضر سنز اسنر اور ناہیں بنا سنز اسنر الغز بر یارا
سبھو تابعہ خطا دے ناہیں پڑھکے ویکھ قرآن تفسیر یارا
غرض بہر تلقین مسیں الٰہی قوم قوم وسے شاہ وزیر یارا
ساری پیر دے نال اشارہ یاری گئے ڈھونڈنے ناہ منیر یارا
سنگ سوم شتال ہو گلی ڈھلی آہے آہ دی واہ تاثیر یارا
تخت تخت سوار سر پیچھاں کیتا شاہ سوار سر پیر یارا
سٹھڈی چال ماہی وچوں نکل لحظہ کنڈہیں چال ماہی تصویر یارا
اک کیچ وصال مطلوب طالب دوجی کنجر بحجب تقدیر یارا
خبردار جٹا ایہو دار سچا آئی وہیر تیری پنجر پیر یارا
کہن پیر الیاس یا خضر آکھو میتھاں کرن جاگیر تغییر یارا
دو جا ایہو حیوان سمجھاں جنگا کدی ہوئی لی ہین تقصیر یارا
دتا لوڑ تا صد طرف قوم عدسد شاہی پیا سفیر خبیر یارا
چشم خشم ویکھین پیر ہیر پیاہی کروے عذر تقصیر بدیر یارا
ویکھین لیا غوطی کہاندا پیار انجھا یاد ہیر دی وقت اخیر یارا
پیر چھم عاشق سرتنے رکھیوں نے کرکے قدر ہزار توقیر یارا
رانجھے یار اوتار سہار گئی ہیر ہیر جوان اخیر یارا
ہیر جھناں سیالاں نوں اوکھڑیا کرد آہ فغان نفیر یارا
فضل شاہ شاہ باہ ہوراہ پیا نال ہیر سی خاک خمیر یارا

قصہ میاں رانجھا لبی عبور دریائے چناب بسمت جھنگ و دیدن اور امیر و ماں جھنگ والدا ہے ہمجلیساں ہیر سیالاں و برقبر ہیر

پایندہ پاندہی خیال سیال وی آئی قاصد پیک جو تیز شمار پیارے
آئی ہیر دے دیس دے واو ٹھنڈی دوروں نظر ہم سانول یار پیارے
باہیں گہنت کلاوڑے لہو کا مہرا میں مار دے وڑ زار پیارے
حجیے جیہاں ہیر ہیا نہ دیسی ہیر جاوے ڈھٹھم رانجھے تہار پیارے
کرکے واو بیلا بیلا دیا چھیلا سیالا نیل دانی آ فرداد پیارے
رانجھو بین بچیاں بچیاں گلاں وین گندیا گوش گزار پیارے
دور دوں ہیر دے رنگ محل ڈٹھی سو بجینہ نظر آئی گہر بار پیارے
سونی ہیر رانجھا سہر آیا اہے جھنگ سیال وچار پیارے
لٹیاں ہیر گیاں سیاں رن پیا سیاستاں تیرے تہوں بہار پیارے
کوٹا جاب فانی جال خواب والی انت گلی وچ پیارے
پلک پلک قرار نہ واہ گھنی پار ہی یار دے چہ یار ہی ہویا خوار پیارے
جا ر جاہ دے ڈھٹھی جیتیجی کیڈوی سی ہیر سنتی سیاں نال ہار پیارے
ویکھ لکن جھنیاں پیار ہیر رانجھا کہے جھنیا جیہڑے یار پیارے
سنیں سد بلاو تاں ہیر سندا کرکے یاد روتاں آمین مار پیارے
ماہی سیالاں دے ویکھدے ہو آرماہی ماہی جوین برنٹ کنار پیارے
نالی عذر نما ہتھ بیرعن کہلی آکھن پروردہ نال قہار پیارے
لگن ہاڑیاں ماڑیاں ہیر ہاجھوں ہنڈون کیا ونڈیر درد دیوار پیارے
رنگی ویکھنی اہیاں رانجھے دیاں زناں ہیر جوان مٹیار پیارے
نال تقدیر قدیر ہے مولیٰ ناہیں ہوئے تدبیر درکار پیارے
آئی مسی ورمیاں نقمان زندہ رہیا انت ہویا چلن ہار پیارے

یاد رکھ محبوب قلوبا ندر حاضر ناظر خوب وچار پیارے
ریا مکر پیاں چل ہٹ اندر ماٹو ہیر تیری انتظار پیارے
دہ بلی ہیر دے ہجر فراق ڈٹے ناہیں زندگی دا اعتبار پیارے
حب مطلبی کہدی ہو رانجھا اونوں بت بنکے ہیں چار پیارے
ٹر کو ملاں گا میں اتنا آکھ ہو ہوں پہر اوٹھ ٹریا مست دوار پیارے
مال ہتھ آزادیاں صبر عاشق پالی چہا منی نہیں قرار پیارے
کوک کوک کر لاوندا جاوندا ہے جیوں کونج وچھڑ وچوں ڈار پیارے
اوڑک جھاک سہیتاں چالاک ہو ڈٹھی ہیر دی جا مزار پیارے
مرغ نیم بسمل وانگ آ پیا تڑفے جان نکلے نہیں دشوار پیارے
لگا نال فراق دے رون تھہروں ہیں آن کیتا وسندا کار پیارے

منوں ہار رناہیں خاطر ہیر تیری اسیں لکھ کرسنا منوں ہار پیارے
گلاں وچ کہیں وڑ و سنا دردی آگے چھیڑ تینوں انتظار پیارے
اسیں قبر ولے جنوں نقد ہار کوں صبر کریں اودہا پیارے
رانجھا مست مجذوب محبوب آ کہ کیتی طول نہ مول گفتار پیارے
سعدی ہیر دا نافرما گئی ایہ تاں گل مشہور سنسار پیارے
طرف ہیر دی قبر اصبر رانجھا گیا باجہ گفتار سدا ہار پیارے
کدی کیسر کپڑے ٹنگن والے کرے سنی جا تار تار پیارے
گل لا کے قبر نوں پیا آکھے وئیں آخری یار دیدار پیارے
ٹرف ٹرف کے ہو بیہوش گیا جدوں ہیر آئی رانجھو سار پیارے
فضل لکھ کو کاں ستت کنوں کرکے دردا اختصار پیارے

دربیان فغان اول رانجھا در فراق ۔

بول بول انبہوں تے چول کیہی اسیں بول تے پیاری دلبرا او
کرکے منتاں حال کے کھا ہوئی ہن ہوں بہار پیاری دلبرا او
تیرا ساک آہا بھانویں چاک آہا ملدوں ناک ساں سی پیاری دلبرا او
پچھا دور رہیا اگے ہندن ڈھوئی دا اک گنہگار پیاری دلبرا او
شگن ہیا ہ کارن ہیوں لاکیوں آپ گھت گار پیاری دلبرا او
پہلی ہیت کیتو پھر چھیت کیتو تیری ہیت نیار پیاری دلبرا او
تدہ لٹی جوگی سوگی ہو رہو گی اسان جوگ دہار پیاری دلبرا او
مسند بادشاہی جیہاں انگیار ہی آتش انگیار پیاری دلبرا او
تیرا روح سیمنغ وس گیا ہیوں بار کا سارے پیاری دلبرا او
ہیر جیندیاں نادھی پیران کاملاں نے ڈولی جیند تاری پیاری دلبرا او
جیندیاں نشتابند ۱۲

بل گیا بل گیا بل گیا ہاں بلی تیرو اہی دار پیاری دلبرا او
سوختہ ۱۲ زو رفت ۱۲ قربان ۱۲
کہندی ہیں سند سندے مین سندے چار طرف چار پیاری دلبرا او
سولی ہیکے نصیب غریب کھوٹے جو حبیب یاری پیاری دلبرا او
دکھاں مین راہی بنتی جیند راہی سینہ پار پاہی پیاری دلبرا او
دلگیر گردہ ۱۲
آپ قبر اندر کرکے صبر سٹیوں گردوں خبر یار پیاری دلبرا او
یار چار طرفاں یار چار کہند ہیں لا چار پیاری دلبرا او
تنگ ۱۲
سو ہو جھرا جھرا دیندا ایک ہاسی قسمت لیکھ ہار پیاری دلبرا او
دستکش ۱۲ پادرنا ۱۲ بند ۱۲
تیل جا پہر پلدی تیل آ ہوئی کہار ہڈ کہار پیاری دلبرا او
دیر ویر کرکے تینوں زہر دیندے میں نال خار پیاری دلبرا او
مشکل ہیں جھے چھیڑ ملاں تینوں پیرا پار پیاری دلبرا او

ادگن ہاری ہاری بیچاری تیری اختیاری پیارے دلبرا او
تینوں موئی تے ہوئی جدا ساتھوں اساں مرن دا ہے پیارے دلبرا او

ماری نعرہ لکھے اوہ ناری پاسن بیماڑی ہاری پیارے دلبرا او
تفضلشاہ دا انگوں بیچے ملاز کا بین تیرا اعتبار پیارے دلبرا او

فغان ووکہیر استہاد در فراق یار دلدار

واہ واہ راہ واہ واہ کرین ہیتوں ہوند ہے سوار سوہنا
کوئی بول اوڑا بول میٹھا جیندی عوض ہویا گنہگار سوہنا
ہتھی ہت تینے دتہ مین وت گیا آکھے اگ تیرا اعتبار سوہنا
چینا کلی تیری چینا کلی آہی عطر گوان عطر دان کار سوہنا
اک سک دیدار در کار تینوں اوٹھ ویکھ دیدار دلدار سوہنا
گا نا تینیہ پیرین رکھہ آیا سینے سوہن کہیں سگن وار سوہنا
ایجہ بی آکھ گیا میرا جسم قبروں کرسی نال تیرہ گفتار سوہنا
سولاں چاہ ڈہویا مکھہ ویکھے سولاں ہار ہار کی خار دی خار سوہنا
لئیں دال ہین جو عطر ہتے ستوں وچہ زمین کھلار سوہنا
نا اوہ نظر آون نرم ہتھ تیری مہندی رنگلی برگ چنار سوہنا
جیندیاں لئی بلبل وار آکھے کتھے گئی اوہ گل رخسار سوہنا
کتھے گئے تیرے دند موتے ہیرے موتی ہیرے لی ہوں نثار سوہنا
کتھے گئی جبین ہیں تیرہ جو ہین بجلی دا چمکار سوہنا
کتھے گیا اوہ حسن جمال تیرا جینا یوسف سی خریدار سوہنا
کتھے گئے تیرے نین ہرن جیہنوں شرمسار ہو گئی لگی ہار سوہنا
کتھے گیا تیرا اوہ خواب اندر کیتا جانکے مجھے بیدار سوہنا
کتھے گیا چاند ہار جس گوں لین گیا چند سندا چاند دے رسوہنا
اوہ رنگ محل چمن سیان نا اوہ گل گلزار بہار سوہنا

آپ موندی کجر عجیب الگن ہیتوں کند ہا گھر گیوں کیہلا رسوہنا
کا ہیتوں تخت ہزار ہیتوں ٹورنا سی مردوں بیہر کا ہیتوں یار سوہنا
اتو اسار دو سار ہو سار بر چہی خاک سار کیتے تینوں گسار سوہنا
گل گل وندی گل تا ہیتوں باغ باغ سینے لالہ زار سوہنا
انت نشان پالی سینے لا سینے چہاتی ہٹریاں گی ہند ڈھار سوہنا
لیسے واسطے جو تیرا دو جہ سفتی میر ہیتاں کر گیا اقرار سوہنا
الیسے لئی آیا گلاں مٹا نیاں کرلئے اک دو تن ہا چار سوہنا
رنگ ڈھنگ سوہنا اک سنگ سوہنا انگی تنگ تے انگ انگیار سوہنا
پردہ پوش ہا پردہ پوش ہو دان پردے پوش ذری تار سوہنا
نا اوہ نظر آوی سوہنی چال تیری جیہڑی چال سی مور رفتار سوہنا
کتھے گیا پیارے سرو قد تیرا جسبدے لئی ہویا قمر لوار سوہنا
کتھے گئے گیسو کنڈلدار جیہڑی واانگ مار بہند کنڈل دار سوہنا
کتھے چاہ زنخداں گیا ستم چاہ چاہ کی جیہڑ بیمار سوہنا
کتھے گیا اوہ روپ الوپ تیرا جیہنوں ویکھ حوراں شرمسار سوہنا
کتھے گئے تیرے ہوٹھ لعل جیہے جیہنوں لعل نثار سو بار سوہنا
کتھے گئی تیری جان جان والی جیہڑی جاگی ہوئی وار سوہنا
کتھے گیا تیاں نال ہس کیڈن تیار لگی ہین ہنڈار سوہنا
نا اوہ میٹھیاں گالیاں سیالیاں دی نا اوہ چیز جیہاندی گنہگار سوہنا

تسین گئی چلا چل دیکھ ساڈی ہنجو جاوتے جان طیار سوہنا
فضلو مشکلان اج اساں بیڑے ڈبو ہے جلدا واریاں پار سوہنا

فغان سیوم رانجھا در دوری و مہجوری ہیر

انتظار دیدار مزار دتے کھلا یار حقانیاں جانیاں او
سنجی سونی جو ترت جواب دیوی سجنیاں ایہہ نشانیاں جانیاں او

ولی ولاندی لٹ کے پٹ سٹے تو جان غمان وڑانیاں جانیاں او
کہیا عاشقاں ماں گمان کہیا ہیرے یار گمانیاں جانیاں او

چشم ہنجو ہیون ہیرے نو چشماں لیون لغ ر لوڑانیاں جانیاں او
کفنی پہنکے اہل فقیر ہو ہیوں وانگ پاک رحمانیاں جانیاں او

ناتھ ناتھ دا ہین دو آہی ان لگا اساں چھوڑ بیگانیاں جانیاں او
بہاوین ہین چہر چاندا ماندون نو سج ہینی چیل ہانیاں جانیاں او

ہیون ٹور ہزار ہیون آپ ٹریون چہڈ ساتھ کر وانیاں جانیاں او
بند کفن ہی کھول دکھیا مکھڑا یوسف ثانیاں ہانیاں جانیاں او

چند عید ہیون چڑھ چا ٹرگیون ہو کے عید قربانیاں جانیاں او
کس کس کے کانیاں مار ہیون لی ہیر تیر کمانیاں جانیاں او

ہیون ٹور مسافری ساتھ رلیون وجان نال رو مانیاں جانیاں او
تیلی اکھیاں توچہ بسار ہیاں اکھیں مست مستانیاں جانیاں او

کدی ہیر گیلانیاں ہیا سیاں کدی ہیر ہیانیاں جانیاں او
ہیرتن بتقدیر اکھ گئی اینوین رب نون بھانیاں جانیاں او

بھانا رب قبول منظور ہیر ناہین صبر زندانیاں جانیاں او
پریاں لی پریاں ہیرین آن ٹریاں جے ان یکھ شتر انیاں جانیاں او

تہیاں ورور سجانیاں یچھ ہیون وتان باجھ وکانیاں جانیاں او
ہیرے موئے پچھے دیکھ حال ہیر اہتون گہول گہانیاں جانیاں او

جوگی دیس ادیس بلا ایا بیٹھا ل ویرانیاں جانیاں او
آبادانیاں کرین ویرانیاں ہتین بیا چہڈ ٹر وانیاں جانیاں او

انت تقدیران پیش آہیاں سن جو جو لیکھ پیشانیاں جانیاں او
ٹرف ٹرف کی قبرتے جان دیساں سوہ کی سمجھانیاں جانیاں او

بہانی رب انی رانی جانی اللہ سوت رانیاں رانیاں جانیاں او
فضل شاہ وانگوں کوئی کوک مرساں کرسی جاگ کہانیاں جانیاں او

دربیان فغان چہارم رانجھا دلگیر در ماتم ہیر

کران عرض فقیر حقیر رانجھا ہور لکھ کروڑ سلام ہیرے
پچھے عشق جاندی جان جان تی ایہو عاشقاں دین اسلام ہیرے

کیلے محل وڑاوی باجھ تیرے لگن ماڑیاں ماڑیاں بام ہیرے
اساں دم گالی نال دم گالی پٹے دام ناہین ہیا دام ہیرے

لٹی ہوت غنیم نے شہر ہیرے تد شام باجھوں ہیون شام ہیرے
ساری نال تقدیر قدیر باری پہلوان رستم زال سام ہیرے

اینوین دمان کوں رکیتو باجھ دتان ہیر دیاندا رہیا غلام ہیرے
دم آخری لی ساڈا آن پہونتی الک آخری کرین کلام ہیرے

ناوہ عین چشماں چشمہ حوض کوثر نا دہ میم مکھڑا زلف لام ہیرے
ناوہ گالیاں سالخ سنسابیاں نے ناوہ دالیاں جوم جام ہیرے

قزلباش انگی انگ تنگ ناوہ قتلام کرو ی قتل عام ہیرے

جاہم زہروالی شہید ہویئون وانگ حسن شہید امام ہیرے

توین تدہ نون گوشنگاف کیتا جہین گو دشکار بہرام ہیرے

مرن یار جانی کرن زندگانی مذہب عاشقان وچہ حرام ہیرے

جیکر جنجر نکی سیالین آوندا مین پہیر وہندیون تیغ دو دم وام ہیرے

شناید قبر اوتے خان نکل جانی ہینون کہا جاسن دو دو وام ہیرے

گنڈا کیول اندہیر ڑی کوٹھڑ یدا مین بی بکھیتان تی انتقام ہیرے

گہوڑا اشوق زور و زور لئی وہندا وچہ داغ واگ لگام ہیرے

پال پیت دی ریت اتیت جوگی کہان پین کسبر لسبرام ہیرے

تامین جبت تے ناہ فقیر ہیا ہوئی ہوش تلم تمام ہیرے

ماہی وانگ تڑفا ہاہر ہین واین ہلک پلک نہ چین آرام ہیرے

ملک الموت ہینون کوکان کوک آکھی بس کرکو کان اقسام ہیرے

گل لاوانگون نام نام ایہو لوک نام نہ کرن بد نام ہیرے

گل دی جسم جام بہر ل زہر دون فضلون شاہ سمجہان جسم جام ہیرے

فغان ہفتم رانجھا در فراق محبوب مرغوب القلوب

جان جتی ستی ستی وانگون سینے وچہ للبوا لتہاب ہیرے

عرض غرض ہیری فرض قرض سمجہین جو گرائین وچہ حجاب ہیرے

مکھ شمس والضحیٰ والیل گیسو ابرو ابر سحاب سیراب ہیرے

میرا حج سندا نوٹہی جج کران سجدہ ابروان وچہ محراب ہیرے

اکے ہس کے دیہہ جواب ہینون اکے رس کے دیہہ جواب ہیرے

پڑہکے عشق دا باب خوار ہویا ایسے باب کیتی ہیر باب ہیرے

جیکر جیوندا باپ جہاپ کرکے ہوندا دیکھ بیتاب بیتاب ہیرے

سنی ہین ہیری کرکرین ہری شرف طرف کروانگ سیماب ہیرے

دنیا وچہ حساب کتاب ڈٹا جیہڑا روز حساب حساب ہیرے

نیست عشق بدل بدل ہجر وڑیون مکھ چہند ڑوال نقاب ہیرے

اوہ ٹھ دیکھ سینہ چاک چاک سندا تیر ہجر تیین جگر کباب ہیرے

قسمت بالنصیب تاپ مختر سادی کوچ لدہ اسباب ہیرے

الف سابک دیدار وعدہ کار ہینون باقی رہی ناتاب عتاب ہیرے

الف قند لقاین لام میم مکھڑا پڑہیا ذالک الکتاب ہیرے

ویلا وقت دہاڑ ندا یا وغلالی مکھ دکھ دیکھیاں شتاب ہیرے

تیرا روح راہی ہینون آکھ گیا کل رات سفنے وچہ خواب ہیرے

تدہ یا جہ جنت عدن لی ہینون دوزخ ہاویہ سخت عذاب ہیرے

جانی رب ستار ستار دلدی تو رٹہی تار چا ہوئی مضراب ہیرے

ہوندی بانو ہیری جیندا لاڈ لا سان دو ہیدیت امیر نواب ہیرے

کباب جان شہید غفایہ کہان کیتی نال شدید عقاب ہیرے

جبینہ بدل الفی لا ہوا انگی کتنے گہر انگی کیمخواب ہیرے

نال گور گوری گوری گنبد چیر سون گہوڑی ہوندلت کاب ہیرے

اوہو چاک چاک رہا ہوین چاک چاک سینہ مجہ نہ کچھ حجاب ہیرے

فضل شاہ علی مشکل حل کرہی جینا نام ہی ابوتراب ہیرے

دربیان فغان ہشتم

فریاد فریاد فریاد کران فریاد فریاد فریاد پیارے
تدہ لی جگی روگی سوگی ہویا ہتھ کہیڑی ناد فریاد پیارے
وسدی وسدی اوجڑی تدہ باجہوں برباد برباد فریاد پیارے
تیری جان شیرین وانگ گئی مرسان ہین فرہاد فریاد پیارے
دس مرگ چھیلے وانگ مرگ چھیلی پیہوں دام صیاد فریاد پیارے
میہوں ہوندیں سوار میہوں دکھ دسو پیا وفریاد پیارے
ایہو آخری جہاڑی ہانڑی او میرے سرو شمشاد فریاد پیارے

وہیری

کشتوں واد بیداد [illegible] دستاں واد واداد واد فریاد پیارے
ہہانا اساندا رب نوں نا ہہانا اوجڑ گئے آباد فریاد پیارے
مار کر ایکے مجھ جلا دتیرا مٹے کلا اسنا دفریاد پیارے
قبروں کہول ہاری ہیں اکواری ہیں مران ہوشاد فریاد پیارے
فضلوں آخری ہار دیدار دیہیں ایہو اسرا د فریاد پیارے

دربیان فغان ہیفتم رانجھا در ماتم ہیر وشگاف شدن در قبر وہمکلام شدن لاش معشوقہ باعاشق وہم آغوش کردن عاشق را وجان دادن او

ہوئیوں یار جانی گئیوں مار جانی غمخوار جانی دلدار جانے
اوٹھ دیکھ پیار یا سوہنے سہرے سروں لاہ اساڈ ہیوں ہہار دجانے
کوکاں کردیاں نکل نے سانس آیا چلی جان سدہار بیمار جانے
گل لعل خسار تے لبان غنچہ اونہیں مین نرگس انتظار جانی
ہیر اوٹھ کی انکھیاں رانجھا چوڑی داڑہی باہنہ پسار جانے
دیکھ یار دلدار نثار ہویا قربان قربان سو وار جانے
گل لگ ملیا جیہے اگ دلدی گئی جان دوکہیار سدہار جانے
اوتوں قبر جپ کیتڑی گئی میٹی مٹ گئی کال سینبار جانے
ہوئیاں باجھ نہ شرک نصیب ہودے موتوں عاشقاں تنوں ہین جانے

کوئی بول اولڑا بول بیٹھیا پاپی مار لیا گنہگار جانے
سالوں چھڈ کے آپ سدہار گئیوں ہہاں ہیں لکی گئیوں بساڈ اپیار جانے
زمین پاٹ شگاف ہو قبر گیا کیتا یار دا یار دیدار جانے
لاش ہیر جیٹی قدرت نال ربی کر یار دے سنگ گفتار جانے
آ دا آدا رانجھا گل لا رانجھا بلہار بلہار بلہار جانے
وچہ قبر دے ہیر لیا اوہ دونویں گل لا رلی سینہ ٹہار جانے
رانجھا جان ہنیں جان کنار ہویا لایا یار کنار کنار جانے
دونویں رہے وچہ دچکار عاشق جانی اک خمیر قرار جانے
فضلشاہ نباہ نباہ گئیے بڑی عشق جیہڑا کیے ہو یار جانے

دربیان خاتمہ کتاب وپند ونصائح مصنف باعاشقان مجاز وعذر تقصیر خواستن از ناظرین ونکتہ گیران ونشان دادن از مسکن خود

باران سئی چوداسی سن ہجری ساعت سعد سعید ایام بیلے
قرب شہر لاہور جنوب جانب نوانکوٹ مقام غلام بیلے

قصہ عاشقاندا در عشق بہریا ہویا تم تمام تمام بیلے
چالی سال دی عمر عزیز گذری غفلت وچہ سبہی صبح شام بیلی

قزلباش آگی آنگ تنگ نا دہ قتلام کروی قتل عام ہیرے — پا چل یارا بار چل گئے اسینھے کسبد اہیں قیام بیلے

جام زہر والی شہید ہوئیون وانگ حسن شہید امام بیلی — اہل درد جیہڑی مرد ہین سمجھین باجھ درد نہ دین اسلام بیلے

تریٹھمون نہ رگن نگاہ پکنیا جیہن گور نشتر نام بیلے — دردون درد دریا روہارونا پڑہیکے دیکھ لین خاص و عام بیلے

چالی روز پڑہ ہوورد مینہ ہووے ہاوین مرد ہید ردہو خام بیلے — کرسی شعر فقیر تا ہیر ولون قصہ ہیر تسخیر ہے دام بیلے

اک مفر خیردن خیر خیر کیتیا وہ جارب ساہین الہام بیلے — ذرہ غور کرکے پڑہ ویکھ لیہین نکتہ دان فہیم فہام بیلے

پچھون حرف خطا جو دیکھ پاوین کرین اہل عطا اعلام بیلے — اپیر عیب وے باجھ لاریب باری پردہ پوش تمام انام بیلے

عیب ویکھ ہیرا تون لی پاپردہ لائق لاتقان ہین الزام بیلے — دنیا خام مقام قیام ناہین ہیپے رہنگی ماڑیان بام بیلے

یادگار ایسے لئے چھڈ چلی کارن نورسندان فی الکرام بیلے — صاحب شوق رفیق شفیق سانون مشفق جان ہین جان مدام بیلے

فائدہ

پادشاہ ہوکے ساری پڑہی باری کرن فاتحہ تے اختتام بیلے

فضلون خاتمہ نال ایمان ہووے فضلشاہ دا نیک انجام بیلے

تمت

تاریخ طبعزاد فقیر چراغ علی المتخلص بہ وحید ساکن فرنگ فرزند مولینا مولوی فسر ید الدہر وحید العصر مولوی نور الدین تخلص بہ زید سلمہ بہ المجید

خوبان نی الہ مسلسل ہیر سطران انجہن انجمنان بہار نجیر بیلے — نقطہ خال خط خط معشوق دا اسی جدول سر مسی چشم تحریر بیلے

پیہ زیر پیش آیا دولان عاشقاندی زیر و زبر کرکرے تسخیر بیلے — مدہ آہ سکوت ہتھین نال شدت آکھ چپ ہو شکل تصویر بیلے

دہ ورد مضمون جام بحر شیشہ محفل منظم ساقی فضل پیر بیلے — مستان عاشقان سوز وکیل کیون کیتے دور وصال تقریر بیلے

دلبر کی مقصود فرح سینی کہیا دیکھئے خط تقدیر بیلے — کلک سیہ سفید صال وصلون پہلون لکھیا کوین اخیر بیلے

وعدہ وصل دا سال تصنیف ہویا خواہشمند وحید فقیر بیلے — وارث دیکھ کے ہو مسرور کہیا اچھی سید فضل دی ہیر بیلے

اشتہار

اس کتاب کے چھاپنے کی اجازت صرف میان چراغ الدین صاحب تاجر کتب لاہور کو دیگئے کوئی شخص بدون اجازت مصنف کے مت چھاپے [illegible]

یہ کتاب حسب ضابطہ رجسٹری کرائی گئی ہے + (تعلیم حقیر میر بخش سمبڑیالیہ)

